

Ellen G. White Estate

BUDSKABER TIL DE UNGE

ELLEN G. WHITE

Budskaber til de unge

Ellen G. White

**Copyright © 2020
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby. (See [EGW Writings End User License Agreement](#).)

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at

mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Indhold

Information about this Book	i
Indledning	xvii
En trofast ven	xviii
1. Afsnit: Guds hensigt med ungdommen	21
2. — Et kald til ungdommen	22
Kaldet til ophøjet gerning	22
Vær lysbærere	23
Fyld hjertet med dybe tanker	24
Kaldet til tjeneste	24
Vigtige karakteregenskaber	25
3. — Bestræbelser for at behage Gud	26
4. — Betingelser for fremgang	27
Hel retskaffenhed	27
Fuldkommen helligelse	28
Håndhæv jeres frihed	29
Fuldkommen overgivelse	29
Afgør jeres skæbne	30
Hjerteransagende spørgsmål	31
5. — Vore anledningsers dag	32
Den slags arbejdere der behøves	32
Vor krafts kilde	33
Retfærdighed i hjertet	33
6. — De højder, vi kan nå op til	35
Religionen er livets grundvold	35
Store ansvar	35
Religionens indflydelse	36
Vore talenters forvaltning	37
Et ophøjet ideal	38
Guds nådes kilder	38
7. — Mål for dygtighed	39
Dygtiggørelse til tjeneste	39
Dygtighed er ikke fromhed	40
Et middel til at åbenbare Kristus	41
8. — Op på højderne	42

Daglige fremskridt.	42
Hindringer på vor vej.	42
9. — Fællesskab med Gud.	44
Nå højere og højere.	44
2. Afsnit: Kampen mod synden.	47
10. — Satan er en mægtig fjende.	48
Satan i forklædning.	48
Enhver sjæls kamp.	49
11. — Kampens karakter.	51
Kald til at modstå de onde magter.	51
Helligåndens hjælp.	52
Sejrens pris.	52
12. — Satans særlige forsøg.	54
Det skæbnesvangre ved selvtillid.	55
Ødelæggende tillid.	55
Kontrol over menneskenes sind.	56
Forhænet fjernet.	56
13. — Fristelse er ingen undskyld synd	58
14. — Mod i vanskelige og prøvende tider.	59
I Herrens kraft.	59
15. — Sjælens tempel.	61
Guds ideal.	61
Vanhellige ting.	62
Nedværdigelse ved sanselige nydelser.	62
Hjælp i fristelsen	62
16. — I er ikke jeres egne.	64
Resultatet af fuld overgivelse.	64
Al vor styrke tilhører ham.	64
En sjæls værdi.	65
Beslutninger, man bør tage.	66
17. — Sand omvendelse.	67
Ikke følelse, men et forandret liv.	67
Den ægte religions virkelige natur	68
Det helligede liv.	68
Satans bånd.	69
18. — Råd til en nydelsessyg datter.	70
Behersk din indbildningskraft.	70
Undertryk lidenskaber og tilbøjeligheder.	71

---

19. — Karakterstyrke gennem vanskeligheder.	73
Renhed er ikke afhængig af omstændigheder.	74
Hellere død en vanære.	75
20. — Modstå fristelser.	76
Sky unødvendige fristelser.	76
Pligten går forud for tilbøjeligheden.	77
21. — Syndens bedrag.	78
Selvransagelse.	78
22. — En advarsel mod skepticisme.	80
Faren ved omgangen med skeptikere.	80
Selvtillid og blindhed.	81
Moralsk mod er nødvendigt.	82
Prøverne kommer.	83
Daglig afhængighed af Gud.	83
23. — Et svagt punkt.	85
Kontrol af tankerne.	85
3. Afsnit: At vinde sejr.	87
24. — Fremad og opad.	88
Gud er ikke urimelig.	89
Udvikling af tillid.	89
Hvad sejren kostede.	90
25. — Karakterens fuldkommengørelse.	91
Sæt målet højt.	91
Opelsk enhver hellig dyd.	92
Det er muligt at gøre, hvad han siger.	92
Vor stadige afhængighed.	92
26. — Troens strid.	94
Levende tro.	94
En livslang strid.	95
27. — Sejren er given.	96
Tro og pligt.	97
28. — Hvorledes opnås styrke?	98
Se hans herlighed.	98
Omvendelsens glæde.	99
29. — Det sejrrike liv.	100
Den alt dominerende indflydelse.	101
30. — Levende tro.	102
Byg ikke på følelser.	102

Se hen til Jesus.	103
Vend tankerne i en anden retning.	104
Helliggørelse, et dagligt arbejde.	104
Gør religionen til det største og vigtigste for dig.	105
Helliggørelse, en fremadskridende erfaring	105
Prøvers betydning	106
Magtens hemmelige sted	106
31. — Forening med Kristus	108
4. Afsnit: Vandringer i lyset.	109
32. — Vækst i nåden.	110
Vækst nødvendig for at stå fast.	110
Hjerteransagelse.	111
Våg og bed.	111
Ubegrænsede muligheder i forbindelse med Gud.	112
Overgivelse.	113
33. — Lighed med verden.	114
Den brede vej.	114
Beredelse for Jesu genkomst.	115
Hvad gavner det?	116
34. — Ægte kristelig erfaring.	118
Frelsende nåde.	118
De første skridt.	119
Ban vej for Guds velsignelse.	119
35. — Selvbeherskelse.	121
Selvkontrol.	121
Styre sit sind.	122
Ingen undskyldning for synd.	123
36. — En levende erfaring.	124
Korsets magt.	124
Troskab mod Kristus.	125
Erfaringsmæssig kundskab.	126
Kristen samfund.	126
Religion er ikke en følelse.	127
37. — Troskab i små ting.	129
En velbalanceret karakter.	129
Troskab i hverdagslivet.	130
38. — Ansvarlige for lyset.	131
39. — Alvorlige forsætter.	132

Samarbejde med Gud.	132
Helhjertet tjeneste.	133
Betydningen af at koncentrere sig.	133
Det ædleste motiv.	134
Varig glæde.	134
40. — Viljens opøvelse.	135
Usikkerhed og tvivl.	135
Styrke ved viljeanspændelse	135
Guds vilje og menneskets vilje forenet.	136
Særskilte anstrengelser nødvendige.	137
41. — Guddommelig ledelse.	139
42. — Helligåndens stille værk.	140
Beviser på Guddommelig hjælp.	141
43. — Kristus i os.	142
Hans svar på vor tro.	142
Omskabt ved hans kærlighed.	142
Den kostbare perle.	143
44. — Selvfornægtelse.	145
45. — Den karakter, Gud bifalder.	146
Udholdende bestræbelser kræves.	146
Kammeraters indflydelse.	147
Kristus vort eneste håb.	147
46. — Kristi velsignede samfund.	149
5. Afsnit: Forberedelse til din livsgerning.	151
47. — Kristelig uddannelse.	152
Kristus, vor store lærer.	152
48. — Sand uddannelse.	154
Det vigtigste i uddannelsen.	155
Den højeste uddannelse.	155
49. — Nødvendigheden af kristelig uddannelse.	156
Uddannelse til højere tjeneste.	156
En alsidig uddannelse.	156
Kundskab og selvbeherskelse.	157
Forældres forventninger.	157
50. — Uddannelse for evigheden.	159
51. — En praktisk uddannelse.	160
En symmetrisk uddannelse.	160
Fordelen ved nyttigt arbejde.	161

Lær madlavning.	162
På missionsmarken.	162
52. — Elevers loyalitet.	163
Karakter og opførsel.	163
Værdien af skoledisciplin.	164
53. — Elevernes anledninger.	165
At hjælpe andre.	165
Fuldstændigt herredømme over de elementære skolefag.	166
54. — Uddannelse til tjeneste.	167
Indvielse af vore evner til Gud.	167
Beredelse for fremtidige eventualiteter.	168
Afbalanceret ved hjælp af rette principper.	168
55. — Lyst til udvikling.	170
56. — Sand visdom.	171
Bibelen og videnskaben.	171
Oplært af Gud.	172
57. — Sæt målet højt.	174
Vær en personlighed.	174
Helhjertet tjeneste.	175
Gør det bedst mulige ud af livet.	176
6. Afsnit: Tjeneste.	177
58. — Ungdommens kald til at være arbejdere.	178
Arbejd i tro.	178
Kald til frivillige.	179
59. — Ansvar med hensyn til at vinde sjæle.	180
60. — At vidne for Kristus.	181
Vor tale.	181
Alvor.	182
61. — Personligt arbejde.	183
62. — Ungdommen som sjælevindere.	184
Omsorg for andre.	184
Et arbejde at udføre.	185
Hvor skal vi begynde?	186
Den mest fremgangsrige måde.	186
63. — Forskellige grene af arbejdet.	187
Hvorledes bliver vi dygtige?	187
64. — Uegennyttig tjeneste.	188
65. — Flidens belønning.	189

Arbejdets velsignelse.	189
Hjælp i hjemmet.	190
Skæbnens væv	190
66. — Arbejdets værdighed.	192
Kropsarbejde kontra leg.	192
Kristi eksempel.	193
Lærdomme dragne af tilfredsstillende arbejde.	193
67. — At så ved alle vande.	195
Sangens gave	195
Sundheds-missionsarbejde.	196
68. — Mange arbejdsgrene.	197
Enhver har sin plads.	197
Sabbatsskolearbejdet.	197
Bibelarbejdet.	197
Kolportage.	198
Undervisning.	198
Forretningslivet.	199
Lægemissionen.	199
Prædikevirksomhed	200
Hedningemissionen.	201
Tjeneste i barneårene.	201
69. — Antagelig tjeneste.	202
Fejltagelser.	202
Den højeste gerning.	203
70. — Trofasthed i tjenesten.	204
Utroskab bliver nedtegnet.	204
Sande motiver til tjeneste.	205
7. Afsnit: Sundhed og kraft.	207
71. — Livsvidenskab.	208
Sundhed og selvkontrol.	208
Liv en betroet gave.	209
72. — At værne om helbredet.	210
73. — Sundhedens hellighed.	211
Sundhedens forhold til karakterdannelsen.	211
Umådehold nedværdiger.	212
Selvbeherskelse en pligt.	212
74. — En alsidig uddannelse.	214
75. — Uddannelse opnået på sundhedens bekostning.	215

76. — Skønhedens stempel.	216
De fysiske vaners indvirkning på sindet.	216
Vi bestemmer selv vor skæbne.	217
Afholdenhed bliver rigt belønnet.	217
Religion og sundhed.	218
8. Afsnit: Et liv i hengivenhed og hellighed.	219
77. — Bøn, vor stærke fæstning.	220
Hvorledes skal vi bede?	220
Bøn giver kraft.	221
78. — Bønnens magt.	222
I berøring med den evige.	222
Enhver alvorlig bøn bliver besvaret.	223
79. — Hvilken stilling bør vi indtage under bønne?	224
80. — Tro og bøn.	225
81. — Værdien af bibelstudium.	226
Kristi midlertidighed.	226
Intellektuel udvikling.	227
Den højeste kultur.	227
Bibelen, vor største lærer.	228
82. — Ransag skrifterne selvstændigt.	230
89. — Udholdenhed i bibelstudium.	231
Et åbent, modtageligt sind.	231
Kundskab om Guds vilje.	232
Ærbødighed for bibelstudium.	232
84. — Belønningen for omhyggeligt bibelstudium.	234
Bibelen som fører.	234
85. — Bibelen som opdrager.	235
Den eviges røst.	235
Den sande livsfilosofi.	235
86. — Ærefrygt.	237
Vor opførelse i Guds hus.	237
Spøge med religiøse ting.	238
87. — Et velbegundet håb.	240
9. Afsnit: Læsning og musik.	241
88. — Valget af læsestof.	242
Usund læsnings indflydelse.	242
Fjender af åndelighed.	242
Bøgernes bog.	243

89. — Et eksempel fra Efesus.	245
Vore dages magiske bøger.	245
Fortrænger de alvorlige tanker.	246
Bøger, som fører ungdommen vild.	246
Bryd fortryllesen	247
90. — Passende åndelig føde.	248
Resultaterne af roman læsning.	248
Åndelig beruselse.	249
Hjælpe midlet.	250
Første skridt på syndens vej.	250
91. — Bibelen, den mest interessante bog.	251
Syndens billede.	251
92. — Bevar din sjæls renhed.	253
Strå og kærne.	253
93. — Om at bygge en kristelig karakter.	255
Hvilke bøger skal vi anbefale de unge?	255
94. — Virkningen af roman- og novellelæsning.	258
94. — Fordele ved musik.	259
Musik er en dyrebar gave.	259
96. — Brugen af musik.	261
Et indflydelsesrigt talent.	261
I harmoni med den himmelske musik.	261
Gud forherliges ved sang.	262
97. — Forkert anvendelse af sang og musik.	263
Musik kan udrette meget godt.	263
10. Afsnit: At være husholdere.	265
98. — Lærdomme vedrørende økonomi.	266
At spare for at hjælpe missionen.	266
Selvfornægtelse.	267
Passende brug af talenter.	267
Der er ingen tid at spille.	268
Selvopofrelsens belønning.	268
99. — Opofrelsens ånd.	269
Tegn på Guds nåde.	269
100. — Tienden.	270
Anerkendelse af Gud som ejer.	271
Hører Herren til.	271
101. — Ær Herren med dit gods.	272

Skatte i himlen.	272
Uden undskyldning.	273
Tienden.	273
102. — Personligt ansvar.	275
Penges værdi.	276
103. — Gaver.	277
Farerne ved selvets tilfredsstillelse.	277
Gaver til Gud.	278
104. — Økonomi i klædedragt.	279
Selvfornægtelse behager Gud.	280
Lyst til at stille sig selv til skue.	280
Puritansk enkelthed.	280
105. — Kostbar forfængelighed.	282
En slags afgudsdyrkelse.	282
Første ting først.	282
Pligt til at vise selvfornægtelse.	283
At tage billeder gentagne gange.	284
106. — Økonomi og godgørenhed.	285
Tusinder af anledninger.	285
Sank de overblevne stykker tilsammen.	286
Hvorledes vi kan lære økonomi.	286
11. Afsnit: Livet i hjemmet.	289
107. — Et kristeligt hjem.	290
108. — Trofasthed i hjemmets pligter.	291
109. — Religion i hjemmet.	292
Uvenlig tale i hjemmet.	292
En anskuelsesundervisning.	293
110. — Hjemmet som en skole.	294
Hverdagspligter.	294
Moderens belønning.	294
Følger af uddannelsen i hjemmet.	295
111. — Respekt for og kærlighed til forældre.	296
Lydighed bestemmer vor skæbne.	296
112. — En velsignelse i hjemmet.	298
Lydighed mod forældre.	298
113. — Opbygningen af en karakter i hjemmet.	300
At gøre forældre lykkelige.	300
Styrke i stridens stund.	301

Utålmodighed under tilrettevisning.	302
Personligt ansvar.	302
Iklædt Kristi retfærdighed.	302
114. — Ungdommen skal bære ansvar.	303
At gøre hjemmet lykkeligt.	303
115. — Andagtsstunden.	305
116. — Religiøs gæstfrihed	306
12. Afsnit: Klædedragt og prydelser.	307
117. — Elementer i karakterbygning.	308
Sand prydelse.	308
Ydre udseende.	309
At vidne.	310
Religion bedømmes af klædedragten.	310
118. — Klædedragt og karakter.	311
Vort forhold til moder.	311
119. — Passende klædedragt.	313
Økonomi i klædedragten.	313
Kvalitet og smag.	313
Sundhed og renhed.	314
Stil og naturlig skønhed.	314
120. — Klædedragts indflydelse.	315
121. — Enkelhed i klædedragt.	316
En snare for Guds folk.	316
En reform er påkrævet.	317
Den indre prydelse.	318
122. — Klædedragten som afgud.	320
Sand prydelse.	320
At følge verden.	321
13. Afsnit: Rekreation og fornøjelser.	323
124. — Værdien af rekreation.	324
Kristelig rekreation.	324
Kærlighed til det smukke.	325
Den store kunstner.	326
Ude af stand til at modstå fristelse.	326
125. — Kærlighed til verdslig forlystelse.	327
Visdommens vej.	327
Troskab i små ting.	329
Utilfredsstillende længsler.	329

Anledninger til at vidne.	329
126. — Gode råd.	330
127. — Farlige fornøjelser for ungdommen.	332
En vanskelig tid.	332
En tid med prøver ligger foran de unge.	334
Adskillelse fra verden.	334
Løfter til de unge.	335
128. — At få de unge til at følge de rette principper.	337
Afslappelse og fornøjelse.	337
Fremskaf uskyldig fornøjelse.	338
Rekreation i form af missionsarbejde.	339
129. — Vanhellig indflydelse i virksomhed.	340
130. — Glæde ved religion.	341
Jesu eksempel.	342
131. — Kristelig rekreation.	343
To modsatte principper.	343
132. — Selskabelige sammenkomster.	345
Mangel på åndelighed.	345
Listig indflydelse.	346
Modgiften mod pjank og pjat.	347
Antagelige selskaber og sammenkomster.	348
133. — Hvorledes vi bør anvende vore fridage.	349
Kilder til kristelig fornøjelse.	350
134. — Litterære foreninger.	351
135. — Dans.	354
På udsvævelsens sti.	354
Faren ved fornøjelser.	355
Vi bør ledes af principper	356
14. Afsnit: Vor omgang med andre.	357
136. — Elskværdige i vor opførsel for at frelse andre.	358
Vor indflydelse kan afgøre andres skæbne.	359
137. — Kristelig opførsel og høflighed.	360
138. — Ledende principper.	362
Den fortabte søn.	363
Guds nådige indbydelse.	363
Omgivne af Guds barmhjertighed.	364
139. — Kammeratskabets indflydelse.	365
Styrkens mål.	366

Ærlige og trofaste.	368
140. — Indflydelse.	369
Vort ansvar.	369
141. — Valget af kammerater.	371
142. — Den gyldne regel.	372
143. — Sand høflighed.	373
Sky dårligt selskab.	373
144. — Undgå verdsligt selskab.	375
Vore ord som hjælpekilde.	375
Vor indflydelse.	376
145. — Værdig samtale.	377
Grunden til at nogle står lavt.	377
Trangen til et himmelsk sind.	378
Et virkningsfuldt arbejde for helliggørelse.	379
146. — At så vild havre.	380
Fristelse.	380
Forlystelser er ikke sand lykke	381
147. — Vantro besøgende.	383
15. Afsnit: Frieri og ægteskab.	385
148. — Sand kærlighed.	386
Søg råd.	386
Valget af ledsager.	387
149. — Forkert form for frieri.	388
Indflydelse over for religiøs erfaring.	388
Tidlige ægteskaber	389
150. — Forbindelse med vantro.	390
Resultater af ulydighed.	391
En brudt forbindelse.	392
Nødvendigheden af moden dømmekraft.	392
151. — Behovet af råd og ledelse.	393
En fuldkommen fører.	393
Korrekt opførsel.	394
Nødvendigheden af sund dømmekraft.	396
Forældre bør rådspørges.	396
Hvorledes behandler han sin moder.	398
Man kan ikke stole på følelser.	398
Guddommelig kærlighed.	399
152. — For tidlige ægteskaber.	400

Faren ved for tidlige forbindelser.	400
153. — Kloge og ukloge ægteskaber	401
Ulige åg.	401
Passende forbindelse.	402
Forhastede ægteskaber.	402
Satan opmuntrer til ægteskab.	403
154. — At tage til ægte og give til ægte.	404
Vanhellig forelskelse.	404
Overtrædelse af sundhedens og ærbarhedens love.	405
Ringeagt for gode råd.	406
Den sande kærligheds karakteristik.	406
Søg guddommelig ledelse.	407
155. — Ansvar i ægteskabet.	408
156. — God dømmekraft og selvkontrol i det ægteskabelige liv.	409
Vær fremsynet.	409
Beherskelse af lidenskaberne.	409
Nødvendigheden af selvkontrol.	410
157. — Isaks eksempel.	411

Indledning.

Jeg nærer den største interesse for ungdommen og længes efter at se den anstrenge sig for at udvikle kristelige karaktertræk, idet de unge ved omhyggeligt studium og alvorlig bøn prøver på at skaffe sig den uddannelse, der er nødvendig for at kunne udføre et antageligt arbejde i Guds værk. Jeg længes efter at se dem hjælpe hinanden med at nå op på det højere trin i deres kristelige erfaring.

Kristus kom for at lære den menneskelige familie frelsens vej at kende, og han gjorde denne vej så enkel og tydelig, at et lille barn kan vandre på den. Han byder sine disciple at jage efter at kende Herren, og idet de dagligt følger hans ledelse erfarer de, at „som morgenrøden er hans opgang vis.“

I har betragtet en solopgang og set, hvorledes daggryet gradvist breder sig over jord og himmel. Lidt efter lidt tiltager dagslyset, indtil solen viser sig, og nu bliver lyset stadig stærkere og klarere, indtil middagens fulde stråleglans er nået. Dette er en smuk illustration af, hvad Gud ønsker at gøre for sine børn med hensyn til at fuldkommengøre deres kristelige erfaring. Idet vi, i villig lydighed mod alle hans krav fra dag til dag vandrer i det lys, han sender os, vil vor erfaring vokse og uddybes, indtil vi når op til Kristi fyldes mål af vækst.

Ungdommen bør altid have for øje den måde, hvorpå Kristus gik frem. Ved hvert skridt vandt han sejr. Kristus kom ikke til jorden som en konge for at herske over nationerne. Han kom som en ydmyg mand for at blive fristet og for at sejre over fristelserne, ja, for at jage efter at kende Herren, ligesom vi skal gøre det. Ved studiet af hans liv skal vi lære hvor meget Gud vil gøre for sine børn gennem ham. Vi skal også lære, at hvor store vore prøvelser end måtte være, kan de ikke overgå det Kristus udholdt, for at vi kunne lære vejen, sandheden og livet at kende. Ved at leve et liv i overensstemmelse med hans eksempel, skal vi vise, at vi værdsætter det offer, han bragte for vor skyld.

Ungdommen er blevet købt med en uendelig stor pris, med Guds søns blod. Tænk på Faderens forsagelse, idet han tillod sin Søn at bringe dette offer. Tænk på, hvad Kristus gav afkald på da han forlod himmelens sale og den kongelige trone for at give sit liv som et dagligt offer for menneskene. Han led under forsmædelse og skændsel. Han bar al den forhånelse og spot, som ugudelige mennesker kunne overøse ham med. Og da hans jordiske tjeneste var forbi, led han korsdøden. Tænk på hans lidelser på korset naglerne der blev drevet ind i hans hænder og fødder, deres hån og spot som han var kommet for at frelse, samt dette, at faderen skjulte sit ansigt for ham. Dog var det ved alt dette, at Kristus gjorde det muligt for alle, som ønsker det, at komme i besiddelse af det liv, som kan sidestilles med Guds liv.

En trofast ven.

Da Kristus opfor til Faderen, efterlod han ikke sine tilhængere uden hjælp. Helligånden, som hans repræsentant, og de himmelske engle, som tjenende ånder, blev udsendt for at hjælpe dem, som på ulige vilkår kæmper troens gode strid. Husk altid, at Jesus er din hjælper. Ingen forstår så godt som han, din karakters ejendommeligheder. Han våger over dig, og om du er villig til at lade dig lede af ham, vil han omgive dig med gode indflydelser, som vil sætte dig i stand til at opfylde alle de ønsker han har med dig.

I dette liv bereder vi os for det fremtidige liv. Der vil snart blive afholdt en stor mønstring, ved hvilken enhver sjæl, som prøver på at tilegne sig en fuldkommen kristelig karakter, må kunne bestå i den prøve, som Guds ransagende spørgsmål er: har I efterladt et eksempel, som andre roligt kan følge? Har I våget over sjæle som dem, der skal aflægge regnskab? De himmelske hærskere er interesserede i ungdommen og længes inderligt efter at I skal bestå prøven, så at de bifaldende ord kan blive sagt til jer: Vel gjort, du gode og tro tjener; ..... gå ind til din herres glæde.

Lad ungdommen huske, at de er her for at udvikle en karakter for evigheden, og at Gud venter, at de gør deres bedste. Lad dem, der er ældre i erfaring, tage sig af de yngre; og når de ser, at de fristes, da kalde dem til side og bede med dem og for dem. Herren ønsker, at vi skal anerkende Kristi store offer for os ved at vise interesse for deres

frelse, som han kom for at redde. Om ungdommen vil søge deres hjælp hos Kristus, vil han gøre deres bestræbelser frugtbringende.
— E. G. White, *The Youth's Instructor*, Nov. 1911.

1. Afsnit: Guds hensigt med ungdommen.

For at Guds sag, må vinde fremgang i alle sine afdelinger, appellerer Gud til ungdommens kraft, iver og mod. Han har valgt ungdommen til at hjælpe til med at fremme hans sag. For at kunne lægge planer med klart sind og gennemføre dem med modig hånd kræves der en sund og uskadt energi. Unge mænd og kvinder indbydes til at give Gud deres ungdoms styrke, for at de ved brugen af deres kræfter, gennem skærpet tankegang og kraftig handlemåde, må bringe ham ære og deres medmennesker frelse. Gospel Workers, side 67.

2. — Et kald til ungdommen.

Gud ønsker, at ungdommen skal være alvorfulde mænd og kvinder, som er rede til at arbejde i hans ædle værk og udrustede til at bære ansvar. Gud kalder på stærke og modige unge mennesker med ubesmittede hjerter, på unge mennesker, som har bestemt sig til at stride mandigt i den foran dem liggende kamp så at de kan ære Gud og være til velsignelse for menneskeheden. Om ungdommen blot ville gøre Bibelen til deres studium, beherske deres heftige begæringer og lytte til deres Skabers og Forlørsers stemme, så ville de ikke blot have fred med Gud, men de ville finde, at de var blevet forædlede og ophøjede. Det vil få evigheds betydning for jer, mine unge venner, at give agt på Guds ords undervisning, for den er af uvurderlig betydning for jer.

Jeg beder jer om at være vise og overveje, hvad der vil blive resultatet af at leve et vildt liv uden Guds ånds påvirkning. „Far ikke vild; Gud lader sig ikke spotte; thi hvad et menneske sår, det skal han også høste. For den, som sår i sit kød, skal høste fordærvelse af kødet.“ For jeres sjæls frelses skyld, for Kristi skyld, som gav sig selv for at redde os fra undergang, stands på jeres livs tærskel og overvej omhyggeligt jeres ansvar, jeres anledninger og jeres muligheder.

[2] Gud har givet jer en anledning til at udføre en ophøjet gerning. Jeres indflydelse må udøves til gavn for Guds sandhed; I må være Guds medarbejdere i det store værk til menneskehedens forløsning. . . .

Kaldet til ophøjet gerning.

Gid vore unge mennesker ville værdsætte den ophøjede gerning, som de er kaldede til! Overvej nøje den sti I slår ind på. Begynd jeres arbejde med høje og hellige hensigter og bestem jer til ved Guds nådes kraft ikke at ville vige af fra rettens vej. Dersom I begynder at gå i den forkerte retning, vil I for hvert skridt støde på farer og ulykker og I vil vedblive med at glide bort fra sandhedens, sikkerhedens og lykkens vej. I trænger til at få jeres åndsevner

udviklet og jeres moralske kræfter påvirket af den Guddommelige magt.

Guds sag kræver den højst mulige kraftudfoldelse og på mange arbejdsmarker er der brug for unge mennesker med litterær dygtighed. Der trænges til mennesker, som man kan betro et arbejde på de udstrakte marker, der nu er hvide til høsten. Unge mennesker med almindelige evner som helt vil overgive sig til Gud og som er ubesmittede af last og ukyskhed, vil gøre fremskridt og vil være i stand til at udføre et stort værk for Gud. Lad derfor de unge lytte til påmindelsen og være besindige.

Hvor mange unge har ikke ved dårskab og udsvævelser forspildt den styrke, Gud har givet dem! Jeg kommer til at tænke på mange sørgelige beretninger om unge mennesker, som er blevet til menneskevrage i åndelig, moralsk og fysisk henseende på grund af, at de har hengivet sig til lastefulde vaner! Deres sundhedstilstand er ødelagt, deres livskraft i stor grad forringet som følge af, at de har taget del i dårlige fornøjelser.

Jeg bønfaller jer unge, som i dag er skødesløse og ligegyldige, om at omvende jer og blive Guds medarbejdere. Lad det være jeres livs studium at bringe velsignelse og frelse til andre. Dersom I søger hjælp hos Gud, vil hans kraft arbejde igennem jer og tilintetgøre alle modstridende kræfter og I vil blive helligede ved sandheden. Synd er foruroligende almindelig blandt ungdommen i dag, men gør det til jeres opgave at udrette, hvad I kan for at frelse sjæle fra Satans magt.

[3]

Vær lysbærere.

Tag lyset med jer, hvor I går; vis at I har handlekraft, at I ikke er vankelmødige, rådvilde mennesker, som let rives med af onde kammeraters overtalelser. Giv ikke uden videre jeres samtykke til tilskyndelser fra mennesker, som vanærer Gud; men prøv i stedet for på at forbedre, genvinde og frelse sjæle fra det onde.

Tag jeres tilflugt til bønnen og overtal besjælede af sagtmødighedens og ydmyghedens ånd dem, der står sig selv i vejen. En sjæl som er frelst fra vildfarelse og bragt ind under Kristi banner vil skabe fryd i himmelen og give jer en stjerne i jeres glædes krone. En frelst sjæl vil ved sin gode indflydelse lede andre sjæle til sandheds erkendelse

og således vil resultatet blive fordoblet og først på dommens dag vil arbejdets omfang blive åbenbaret.

Tøv ikke med at arbejde for Herren, fordi I mener, at I kun kan gøre så lidt. Gør det lidt, I kan med troskab og Gud vil da samarbejde med jeres bestræbelser. Han vil skrive jeres navne i livets bog og betragte jer som værdige til at indgå til jeres herres glæde. Lad os alvorligt bønfalde Gud om at der må fremstå arbejdere, for markerne er hvide til høsten; høsten er stor, men arbejderne er få. ...

Fyld hjertet med dybe tanker.

Unge mennesker skulle have dybe tanker og gode planer, så at de kan få det mest mulige ud af deres anledninger; de skulle gribes af den inspiration og det mod, der besjælede apostlene. Johannes siger: „Jeg har skrevet til jer. I unge! Fordi I er stærke og Guds ord bliver i jer, og I har overvundet den onde.“ Et ophøjet forbillede er her fremstillet for de unge og Gud indbyder dem til at træde helt i hans tjeneste. Sandheds elskende unge mennesker, som glæder sig ved at være elever i Kristi skole, kan gøre et stort arbejde for Mesteren om de blot vil give agt på Kaptajnens befaling, som den har lydt nedover gennem tiderne indtil vore dage: „Vær mandige, vær stærke.

Kaldet til tjeneste.

[4] Kristus kalder på frivillige, der vil stille sig under hans fane og fremvise korsets banner for verden. Menigheden længes efter hjælp fra unge mennesker, som modigt vil frembære deres vidnesbyrd og som med deres brændende iver kan opildne Guds folks træge energi og således forøge menighedens indflydelse i verden. Der behøves unge mennesker, som vil stå fast over for verdslighedens strøm og advare imod at tage det første skridt på umoralitetens og lastens vej.“

Disse unge mennesker, som vil tjene Gud og indvie sig til hans værk, må imidlertid først rense deres sjæls tempel for al urenhed og give Kristus plads på deres hjerters trone, så vil de være i stand til at lægge energi i deres Kristelige bestræbelser og med begejstringens iver kunne overtale menneskene til at blive forligte med Kristus. Vil I unge ikke besvare Kristi indbydelse ved at sige: „Her er jeg, send mig?“ Unge mennesker, gå frem i forreste række og tilkendegiv, at I

---

er Kristi medarbejdere, som vil fortsætte arbejdet, hvor han efterlod det, og fuldføre det. — *Review and Herald*, 16 Juni 1891.

Vigtige karakteregenskaber.

Gud siger ikke, at ungdommen ikke må sætte sig høje mål. De karakteregenskaber, som bevirker, at et menneske gør fremskridt og bliver æret af mennesker — det ubetvingelige ønske om større goder, den utæmmelige vilje, den ivrige bestræbelse og den utrættelige udholdenhed — skal ikke holdes nede. — *Patriarker og Profeter* side 602.

3. — Bestræbelser for at behage Gud.

Herren har et særligt arbejde til hver enkelt at udføre. Idet vi ser, hvorledes ondskaben i verden åbenbares ved domstolene og omtales i dagbladene, bør vi holde os mere nær til Gud og i levende tro gribe hans løfter, så at Kristi nåde kan blive åbenbaret igennem os. Vi kan udøve en indflydelse, en mægtig indflydelse, i verden. Dersom Guds overbevisende kraft findes i os, vil vi være i stand til at lede sjæle som lever i synd, til omvendelse.

Vor ligefremhed vil udrette meget i dette arbejde. Vi skal ikke stræbe efter høje stillinger eller efter at blive ærede af mennesker. Vort mål skulle ikke være at blive den største. Vi skal kun have blikket rettet mod Guds herlighed. Vi skal i vort arbejde gøre brug af al den forstand, Gud har givet os idet vi stiller os på lysets side, så at Guds nåde kan tildeles os og forme og danne os, så vi bliver ligedannede med Gud. Himmelen længes efter at udøse sine rigeste velsignelser over dem, der vil hellige sig til Guds værk i disse verdenshistoriens sidste dage. Vi vil blive undersøgte og prøvede, vi vil [5] kunne komme til at tilbringe nætter i vågen; men lad os bruge sådan tid i alvorlig bøn til Gud om, at han vil give os forståelse og oplyse vore sind, så at vi må blive klar over vore privilegier. — *Review and Herald*, 1 April 1909.

4. — Betingelser for fremgang.

Herrens frygt er visdoms begyndelse. Mange unge indser ikke nødvendigheden af at udnytte hele deres kraft ved at yde deres bedste til alle tider og under alle forhold. De har ikke Guds frygt for øje, og deres tanker er ikke rene og ophøjede.

Hele himmelen er vidende om enhver tanke og enhver handling. Jeres handlinger kan være skjulte for jeres omgivelser; men de er genstand for englenes undersøgelser. Englene har fået befaling til at hjælpe dem, som kæmper for at vinde sejr over enhver dårlig vane og holder sig borte fra Satans snarer.

Hel retskaffenhed.

Man bedømmer ikke, som man skulle, den omdannende indflydelse, som selv små onde handlinger, de mindste ukorrekttheder, har på karakteren. De største og mest ophøjede principper åbenbarer Guds ord for os. De er blevet givet os for at styrke ethvert forsøg på at gøre det gode, på at kontrollere sindet og holde det i ligevægt og for at få os til at stræbe efter at nå et højt mål.

I beretningen om Josef, Daniel og hans medbrødre ser vi, hvorledes sandheden som den gyldne tråd binder ungdommen til Guds trone. Intet kunne lokke dem til at vende sig bort fra deres retskafne bane. De satte yndest hos Gud højere end kongers yndest, og Gud elskede dem og dækkede dem med sit skjold. På grund af deres helhertede retskaffenhed, på grund af deres faste beslutning om at ære Gud fremfor nogen jordisk magt, viste Gud dem særlig ære fremfor andre mennesker. De blev æret af Herren, Hærskarers Gud, hvis kraft viser sig i alle hans hænders gerning, det være sig i himmelen her oventil som hernede på jorden. Disse ynglinge skammede sig ikke ved at vise kulør. Selv i kongens palads bekendte de i ord, vaner og opførsel deres tro på Herren, himmelens Gud. De nægtede at bøje sig for nogen jordisk befaling, som ikke var til Guds ære. De fik styrke fra himmelen til at bekende deres forbindelse med Gud.

[6]

I skulle være rede til at følge disse ædle ynglinges eksempel. Skam jer ikke ved at vise kulør; ifør jer hans kendetegn og lad mennesker og engle se dem. Lad jer ikke påvirke af falsk beskedenhed eller falsk forsigtighed, som måtte lede jer til en fremgangsmåde, der er i modstrid med dette råd. Ved velvalgte ord og en rigtig handlingmåde, ved jeres velanstændighed og jeres oprigtige fromhed bør I aflægge en bekendelse om jeres tro, idet I er fast besluttede på, at Kristus skal sidde på tronen i jeres sjæls tempel, og idet I uden forbehold lægger jeres talenter ved hans fødder, så de kan blive brugt i hans tjeneste.

Fuldkommen helligelse.

For jeres nærværende og evige velskyld er det bedste, I kan gøre, at stille jer helt på rettens side, så at verden kan vide hvor I står. Mange har ikke helt overgivet sig til Guds sag, og deres vaklende stilling er i sig selv en årsag til svaghed og en anstødssten for andre. Som følge af svage principper, der jo ikke er helligede, rives de af fristelsens flodbølger bort fra det, de ved er rigtigt; og de gør ingen hellige bestræbelser på at overvinde alt, som er forkert, så at de ved den retfærdighed, der tilregnes os gennem Kristus, kunne udvikle en retskaffen karakter.

Verden har ret til at vide, netop hvad der forlanges af ethvert forstandigt menneskeligt væsen. Den, der er en virkelig legemliggørelse af faste bestemte og retskafne principper, vil være en levende kraft blandt sine omgivelser og vil påvirke andre ved sin kristendom. Der er mange, som hverken tænker på eller forstår, hvor stor en indflydelse hver enkelt udøver enten til det gode eller det onde. Enhver gransker må forstå, at de principper, som han tilegner sig udøver en levende og omskabende indflydelse på karakteren. Den, som antager Kristus som sin personlige Frelser, vil elske Jesus og alle dem, for hvem Kristus døde; for Kristus vil da i ham blive en kilde af levende vand der vælder frem til evigt liv. Han vil uden forbehold underkaste sig Kristi ledelse.

Håndhæv jeres frihed.

Gør det til jeres leveregel, en regel som ingen fristelser eller personlige interesser kan rive jer bort fra at ære Gud, fordi han „således elskede ... verden, at han gav sin søn den enbårne, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv.“ [7] Gud kalder på jer, som er forløste væsener med moralsk frihed og løskøbte for en uendelig stor pris, og beder jer håndhæve jeres frihed og som frie borgere i det himmelske rige bruge de kræfter, Gud har givet jer. Forbliv ikke længere i syndens trældom, men vis som tro undersætter af Kongers Konge jeres lydighed imod Gud. Vis, at I gennem Jesus Kristus er værdige til den hellige tillid, som Herren har æret jer med, idet han tildelte jer liv og nåde. I skal nægte at lade jer undertrykke af det ondes indflydelse. Som Kristi soldater må vi betænksomt og forstandigt under alle forhold antage hans betingelser for frelse, opelske gode principper og efterleve dem. Den Guddommelige visdom skal være en lygte for jeres fod. Vær tro mod jer selv og vær tro imod Gud. Alt, som kan rystes, vil blive rystet; men står i rodfæstet og grundfæstet i sandheden, vil I forblive iblandt de ting, der ikke kan rystes. Guds lov er grundfæstet og uforanderlig, for den er et udtryk for Jehovas karakter. Bestem jer til hverken ved ord eller indflydelse at kaste den mindste skam over hans autoritet.

Fuldkommen overgivelse.

At have Kristi religion betyder, at I helt og holdent har overgivet jer med alt, I har, til Gud og indvilget i Helligåndens ledelse. Moralsk kraft vil blive tildelt jer gennem Helligåndens gave, og I vil da ikke blot have de talenter, som tidligere er blevet betroet jer til at tjene Gud med, men deres virkekraft vil blive yderligere forøget. Idet I overgiver hele jeres kraft til Gud vil jeres livs opgaver blive meget forenkede. Det formindsker og fjerner i tusindvis af kampe med det naturlige hjertes lidenskaber. Religion er som en gylden tråd, der binder både unges og ældres sjæle til Kristus. Derved bringes de villige og lydige sikkert over mørke og indviklede stier til Guds stad.

Der er unge mennesker, som kun har almindelige evner, men som alligevel ved undervisning og uddannelse af lærere, som er påvirket

[8] af høje og ædle principper, efter uddannelsens afslutning vil vise sig at være egnet til at virke i en ansvarsfuld stilling, hvortil Gud har kaldet dem. Der er dog også unge mennesker, for hvem det vil mislykkes, fordi de ikke har bestemt sig til at overvinde naturlige tilbøjeligheder og ikke vil lytte til Guds ords stemme. De har ikke beskyttet deres sjæle imod fristelser og bestemt sig til at gøre deres pligt, hvad det end må koste. De kan sammenlignes med den, der på en farefuld rejse nægter at modtage nogen fører eller vejledning, der kunne hjælpe ham til at undgå ulykke eller undergang; men i stedet fortsætter på en bane, der fører til ødelæggelse.

Afgør jeres skæbne.

Hvor ville jeg ønske, at enhver var klar over, at han selv bestemmer sin skæbne! Din lykke i dette liv så vel som dit evige liv afhænger af dig selv. Om du selv vil det, kan du få kammerater, som ved deres indflydelse vil prøve på at svække dine tanker, ord og din moral. Du kan give begæret og lidenskaberne frie tømmer, kan foragte autoritet, føre dårlig tale og nedværdige dig dybest muligt. Din indflydelse kan være af en sådan art, at den smitter andre, og du kan forårsage deres undergang, som du kunne have ledet til Kristus. Du kan trække andre bort fra Kristus, fra rettens vej, fra hellighed og fra himlen. På dommens dag kan da fortabte sjæle pege på dig og sige: „Var jeg blot ikke blevet påvirket af ham, ville jeg ikke have snublet og gjort nar af religionen. Han kendte lyset og vejen til himlen. Jeg var uvidende og gik med bind for øjnene ad vejen til undergang.“ Hvad svar kan vi give på en sådan anklage? Hvor vigtigt er det da ikke, at enhver nøje overvejer, hvor han leder sjæle hen. Vi står lige over for evigheden, og hvor omhyggeligt bør vi da ikke beregne resultatet af vor indflydelse. Vi må aldrig slippe evigheden af tanke, men vænne os til stadig at spørge os selv, vil denne fremgangsmåde være velbehagelig i Guds øjne? Hvorledes vil mine handlinger påvirke deres sind, som har meget mindre lys og forståelse af hvad der er rigtigt?

Hjerteransagende spørgsmål.

Jeg ville ønske, at ungdommen ville studere skrifterne og gøre, som de mener, Kristus ville have gjort under lignende omstændigheder! Vore anledninger til at modtage undervisning fra himmelen har givet os store ansvar og i dybeste alvor burde vi spørge: vandrer jeg i lyset? Går jeg fremad på den rette vej i overensstemmelse med det store lys, der er blevet mig betroet, træder jeg lige spor med mine fødder, „for at ikke det lamme skal vrides af led, men snarere helbredes?“ ...

Vi burde være gennemsyrede af en dyb og stedsevarende følelse af sandhedens værdi, hellighed og autoritet. Kære unge, de klare stråler fra det himmelske lys skinner på jeres vej, og jeg beder jer om at udnytte jeres anledninger til det yderste. Modtag og hold fast ved enhver lysstråle fra himmelen, for da vil jeres sti blive oplyst mere og mere indtil højlys dag. — *The Youth's Instructor* 2 Feb. 1893.

[9]

5. — Vore anlednings dag.

Vi, der lever i denne tid, kan drage lærdom af deres erfaring, som i de svundne slægtled arbejdede for Gud. Hvor ved vi i grunden lidt om disse menneskers kampe, prøvelser og arbejde, idet de udrustede sig til at møde Satans hære. Idet de iførte sig hele Guds rustning, var de i stand til at modstå Satans listige anslag. . . . .

Disse mennesker, som i fortiden overgav sig til Gud og førte hans sag fremad, stod urokkeligt på deres principper. Det var mennesker, som ikke svigtede og ikke tabte modet, mennesker, der ligesom Daniel var fyldte med ærbødighed og nidkærhed for Gud og havde ædle hensigter og mål. De var lige så svage og hjælpeløse som nogen af dem der nu arbejder i hans gerning; men de stolede fuldt og helt på Gud. De havde rigdomme; men disse bestod i sindets og sjælens uddannelse. Dette kan enhver, som gør Gud til sit et og alt, komme til at eje. Selv om vi mangler visdom, kundskab, dyd og kraft, kan vi alligevel komme til at eje alt dette, om vi vil tilegne os den lærdom fra Kristus, som det er vort privilegium at komme i besiddelse af.

Den slags arbejdere der behøves.

[10] I denne tid har vi anledninger og fordele, som de tidligere slægtled ikke havde let ved at opnå. Vi har større lys, og dette har vi fået som følge af disse trofaste vægteres arbejde, idet de stolede uforbeholdent på Gud og modtog kraft fra ham så at lyset kunne sende sine klare og skinnende stråler til verden; ligesom ædle mænd og kvinder i fordums tider drog fordel af det lys, Gud gav dem, har vi i vore dage et langt større lys, som vi kan drage nytte af. De arbejdede hårdt for at tilegne sig den undervisning, der blev givet dem i Kristi skole men de arbejdede ikke forgæves. Deres udholdende bestræbelser blev belønnede. De forenede sig med den mægtigste af alle kræfter og dog længtes de stadig efter en dybere, højere og videre forståelse af de evige virkeligheder, for at de på fordelagtigste måde måtte kunne give den trængende verden sandhedens skatte.

Arbejdere med en sådan karakter behøves nu. De, som i Guds øjne er mænd, og som er nedtegnet som sådanne i himmelens bøger, er de, der ligesom Daniel, udvikler alle evner på en sådan måde, at de bedst repræsenterer Guds rige i en verden der er fuld af ondskab. Forøgelse af kundskaber er af betydning, for kundskab er en kraft i det godes tjeneste når den bliver anvendt i Guds sag. Verden behøver tænkende mænd, mænd med principper, mænd, som stadig vokser i forståelse og dømmekraft. Pressen trænger til mænd der vil bruge den på den mest fordelagtige måde, så at sandheden ligesom på vinger hastigt kan flyve ud til alle folk, stammer og tungemål.

Vor krafts kilde.

Vi bør gøre brug af den ungdom, som vil give beviser på ærlig flid, og som ikke er bange for at sætte deres kræfter på prøve. En sådan ungdom vil finde sig en stilling hvor som helst, fordi de famler sig ikke usikkert fremad; men viser, at de i sind og sjæl ligner det Guddommelige mønster. Deres øje er ufordærvet, og stadig stræber de fremad og opad, idet de råber: Sejr! Der kommer imidlertid ingen kald til de dovne, frygtsomme og vantro, som ved deres mangel på tro og ulyst til at forsage noget for Kristi skyld hindrer værket i dets vækst.

Gud kalder på dem, som vil samarbejde med ham. Når den menneskelige natur forenes med Kristus bliver den ren og sand. Kristus tildeler dygtighed, og mennesket bliver en kraft i det godes tjeneste. Sanddruhed og ufordærvethed er egenskaber fra Gud og den som ejer disse egenskaber er i besiddelse af en uovervindelig kraft. — *Review and Herald*, 10 Marts 1903.

Retfærdighed i hjertet.

Retfærdighed i hjertet åbenbares ved et retskaffent liv. Den, hvis hjerte er retskaffent, er ikke hård og usympatisk, men bliver fra dag til dag mere lig Kristus, idet han går fremad fra kraft til kraft. Den, som er blevet helliggjort i sandheden, vil være selvbehersket og vil vandre i Kristi fodspor, indtil han er overgået fra nåden til herligheden. Den retfærdighed, hvorved vi retfærdiggøres tilregnes os, hvorimod den retfærdighed, hvormed vi helliggøres, tildeles os.

Den første er vor indgang til himmelen, den anden er vor sikkerhed til himmelen. — *Review and Herald*, 4 Juni 1895.

6. — De højder, vi kan nå op til.

Kære unge, hvad er jeres mål og hensigten med jeres liv? Stræber i efter at få en uddannelse, for at I kan skabe jer et navn og en stilling i verden? Nærer I, i al hemmelighed ønsket om en skønne dag at stå på den intellektuelle storheds tinde eller at I skal komme til at sidde i rådgivende og lovgivende forsamlinger og hjælpe til med at give landet love? Der er intet forkert i en sådan stræben. I vil alle kunne nå jeres mål. I skal ikke være tilfredse med et lavt mål. Sigt højt og anstreng jer til det yderste for at nå frem.

Religionen er livets grundvold.

Herrens frygt er grundvolden for al sand storhed. Ærlighed, uafviselig ærlighed, er det princip, som I skal tage med jer under alle livets forhold, tag jeres religion med jer på skolen, i pensionatet, ja i alle jeres foretagender. Det vigtigste spørgsmål for jer alle er nu, hvorledes i skal vælge og fuldstændiggøre jeres studier, så at I kan beholde en ubesmattet kristelig karakters fasthed og renhed, idet I undertrykker alle timelige krav og interesser til fordel for Kristi evangeliums højere krav.

I må nu bygge jeres karakter således, som I senere vil ønske at den skal være, og forholde jer over for samfundet og livet på en sådan måde, at det kan svare til Guds hensigt med jeres skabelse. Som Kristi disciple er I ikke udelukkede fra at beskæftige jer med verdslige foretagender; men I skal tage jeres religion med jer. I må aldrig, hvad arbejde I end måtte berede jer til at tage fat på, huse den tanke, at I ikke kan blive fremgangsrige deri uden at slå af på principperne.

Store ansvar.

Støttet til religiøse principper kan I nå til en hvilken som helst højde, I selv vil. Det ville glæde os at se jer nå den ædle højde, som Gud har bestemt, at I skulle nå. Jesus elsker den dyrebare ungdom, [12]

og det behager ham ikke at se den vokse op med ukultiverede og uudviklede talenter. De må blive stærke mennesker med faste principper, skikkede til at få store ansvar betroet, og med dette for øje må de på ærlig vis anspænde enhver nerve.

Begå aldrig den store forbrydelse, som det er at misbruge den kraft Gud har givet jer, så at I gør det onde og ødelægger andre. Der findes begavede mennesker, som bruger deres evner til at sprede moralsk ødelæggelse og fordærvelse; men de sår alle en sæd, der vil give en høst som de ikke vil være stolte over at høste. Det er frygteligt at bruge de evner Gud har givet, på en sådan måde, at de spreder ulykke og fordærvelse over samfundet i stedet for velsignelse. Det er også forfærdeligt at indpakke de talenter, der er blevet os betroet, i et stykke klæde, og skjule det for verden, for det er det samme som at kaste livets krone bort. Gud gør krav på vor tjeneste. Der er ansvar som enhver må bære, og vi opfylder kun livets store hensigt, når vi helt og holdent påtager os vore ansvar og udfører dem på en pligtopfyldende og samvittighedsfuld måde.

Religionens indflydelse.

Den vise mand siger: „Tænk på din Skaber i ungdommens dage.“ I må dog ikke et øjeblik mene, at religionen vil gøre jer bedrøvede og tungsindige og vil hindre jer i at gøre fremskridt. Kristi religion hverken tilintetgør eller svækker en eneste evne. Den umuliggør ikke på nogen måde, at I kan nyde enhver sand glæde; den er ikke bestemt til at skulle svække jeres interesser i livet eller gøre jer ligegyldige over for venners og samfundets krav: Den klæder ikke livet i sækkelærred for vort liv skal ikke være fyldt med dybe suk og klager. Nej, nej; de, for hvem Gud i et og alt står som den første, den sidste og den bedste er de lykkeligste mennesker i verden. Smil og solskin er ikke forvist fra deres ansigter. Den, som modtager religionen, bliver ikke grov, rå, uordentlig og uhøflig; tværtimod vil den højne og forædle ham give ham en finere smag, helliggøre hans dømmekraft og gøre ham skikket til at være i de himmelske engles selskab og få adgang til det hjem som Jesus er gået bort for at berede.

Lad os aldrig tabe den kendsgerning af syne, at Jesus er kilden til al glæde. Han har ikke behag i menneskelige væseners elendighed, men elsker at se dem glade. Der er mange ting som de Kristne

kan glæde sig over, og de kan med usvigelig nøjagtighed afgøre [13] hvilke fornøjelser, der er tilladelige og gode. De kan tage del i de fornøjelser, der ikke vil ødelægge sindet eller nedværdige sjælen, og som ikke vil skuffe og give en sørgelig eftervirkning, der ødelægger selvagtelsen og gør en mindre nyttig. Om de kan tage Jesus med sig og bibeholde en bønnens ånd, kan de føle sig helt sikre. ...

Vore talenters forvaltning.

Unge venner, Herrens frygt er grundlaget for al fremgang; den er visdoms begyndelse. Jeres himmelske Fader har krav på jer, for uden anmodning eller fortjeneste fra jeres side giver han jer af sit forsyns rige gaver og ydermere har han givet jer hele himmelen i en gave: Hans elskede Søn. Til gengæld for denne uendelige gave, kræver han villig lydighed af jer. Idet I er købt med Guds søns kostelige blod kræver han, at I på rette måde gør brug af de privilegier, som I nyder godt af. Jeres sjælelige og moralske kraft er Guds gaver, talenter som er blevet betroet jer, for at I på en forstandig måde skal udvikle dem, og I har ikke lov til at lade dem ligge i dvale af mangel på passende udvikling eller at blive forkrøblede og hæmmede ved uvirksomhed. Det er jer, der skal bestemme, om I vil bære de store ansvar, som hviler på jer, med troskab eller ej, samt om jeres bestræbelser skal blive et udtryk for det bedste I formår at præstere.

Vi lever i de sidste dages farefulde tider. Hele himmelen er interesseret i jeres karakterudvikling. Der er blevet truffet alle forholdsregler, „for at I efter at have undsluppet fordærvelse i verden som har sin grund i begær, skal få del i Guddommelig natur.“ Menneskene er ikke blevet efterladt alene for i deres egen svage kraft at skulle sejre over det ondes magt. Der er hjælp ved hånden, og den vil blive givet til enhver sjæl, som virkelig ønsker den. Guds engle, som stiger op og ned ad den stige, som Jakob så i sit syn, vil hjælpe enhver, der ønsker at stige op til Guds højeste himmel. De beskytter Guds folk og lægger mærke til, hvorledes hvert enkelt skridt bliver taget. De, som stiger op ad denne skinnende sti vil blive belønnede; de vil indgå til deres Herres glæde. — *Fundamentals of christian Education*, side 82 — 86.

Et ophøjet ideal.

[14] Guds ideal for sine børn er højere, end den højeste menneskelige tanke kan fatte. Guddommelighed, — at ligne Gud, — er det mål, vi skal nå til. Foran den, der vil lære, ligger en vej åben vej med stadig fremgang. Han har et gerning at udføre, et mål at nå, der indbefatter alt, som er godt, rent og ædelt. Han vil så hurtigt og i så stor udstrækning som muligt gøre fremskridt i alle grene af den sande kundskab. Hans bestræbelser vil være rettede mod opgaver, som er så meget højere end almindelige egenkærlige og timelige interesser, som himmelen er højere end jorden. — *Education*, side 18. 19.

Guds nådes kilder.

Det er enhver levende sjæls forret at være en levende kilde, hvorigennem Gud kan meddele verden sin nådes skatte, Kristi uransagelige rigdomme. Der er intet, Kristus ønsker mere end redskaber, som vil fremstille hans ånd og karakter for verden. Der er intet, verden trænger så meget til, som en gennem mennesker åbenbaret frelsers kærlighed. Hele himmelen er forenet i ønsket om at kunne benytte os som rør, gennem hvilke den hellige Olie kan udgydes til glæde og velsignelse for menneskehjerterne. - *Kristi lignelser* side 419.

7. — Mål for dygtighed.

Der hviler store ansvar på ungdommen. Gud venter meget af de unge mennesker, som lever i dette slægtled med forøget lys og kundskab. Han venter, at de skal gøre andre delagtige i dette lys og denne kundskab. Han ønsker at bruge dem til at fordrive den vildfarelse og overtro der formørker manges sind. De skal forøge deres viden ved at opsamle alle smuler af kundskab og erfaring. Gud holder dem ansvarlige for de anledninger og privilegier, han giver dem. Det værk, som er dem betroet, lægger beslag på deres alvorlige bestræbelser, for at det kan blive gennemført punkt for punkt, efter som tiden kræver det.

Dersom ungdommen vil hellige deres sind og hjerter til Guds tjeneste, vil de nå et højt mål af dygtighed og brugbarhed. Dette er det mål som Herren venter, at ungdommen skal nå. At gøre mindre end dette, er at nægte at gøre bedst mulig brug af de anledninger Gud giver. Dette vil blive betragtet som forræderi over for Gud, en mangel på villighed til at arbejde til menneskehedens bedste.

Dygtiggørelse til tjeneste.

De, som stræber efter at blive arbejdere for Gud, og som ærligt prøver at lære noget for at kunne meddele andre, vil stadig modtage lys fra Gud, så at de kan blive en lyskilde for andre. Dersom unge mænd og unge kvinder ligesom Daniel vil sørge for, at deres vaner, begær og lidenskaber bliver underordnet Guds krav, vil de gøre sig skikket til et større arbejde. De burde fjerne alt det fra deres sind, der er lavt og letsindigt. Pjank og hang til fornøjelser burde betragtes som upassende i deres liv og erfaring, som lever i troen på Guds søn og spiser hans kød og drikker hans blod. [15]

De skulle være klar over, at selv om alle de fordele, erhvervelsen af kundskab giver, er inden for deres rækkevidde, kan de dog komme til kort i opnåelsen af den uddannelse, der vil gøre dem skikkede til arbejdet i en eller anden gren af Guds vingård, de kan ikke arbejde i

Guds tjeneste uden at besidde den meget nødvendige kvalifikation der kan betegnes som intelligent fromhed og gudsfrygt. Dersom de fylder det dyrebare sind som skulle styrkes af høje og ædle formål, med morskab og fornøjelser, nedværdiger de, de kræfter, som Gud har givet dem og er strafskyldige over for ham, fordi de er kommet til kort i at udvikle deres talenter ved forstandig brug af dem.

Deres forkrøblede åndelighed er en fornærmelse mod Gud. De besmitter og fordærver deres kammeraters sind. Ved deres ord og handlinger frister de andre til en skødesløs, ligegyldighed over for hellige ting. De bringer ikke blot deres egen sjæl i fare, men deres eksempel er skadeligt for alle dem, de kommer i forbindelse med. De er ganske uskikkede til at repræsentere Kristus. Som syndens tjenere der er skødesløse, hensynsløse og naragtige, drager de andre bort fra ham.

De, som er tilfredse med lave mål, vil komme til kort i at være Guds medarbejdere. Satan giver dem, der lader tankerne løbe, hvor de vil, uden kontrol, tilskyndelser, som vil fylde sindet på en sådan måde, at disse mennesker bliver uddannede i hans hær til at bedrage andre sjæle. De kan godt have en religiøs bekendelse, de kan have gudfrygtighedens skin; men de elsker vellyst mere end de elsker Gud.

Dygtighed er ikke fromhed.

[16] Der findes unge, som besidder en vis slags dygtighed, der bliver anerkendt og beundret af deres venner; men deres evner er ikke helligede. De er ikke blevet styrkede og grundfæstede i erfaringens skole ved prøvelser og nådens påvirkning, og Gud kan ikke bruge dem til menneskehedens gavn og hans navns forherligelse. I gudfrygtighedens forklædning bliver deres kræfter brugt til at opstille et falsk mønster, og de uomvendte vil henvise til dem som en undskyldning for deres forkerte handlemåde. Satan får dem til at underholde deres kammerater med deres pjank og såkaldte åndelighed. Alt hvad de foretager sig er nedværdigende for de er i fristerens vold og han leder og danner deres karakter, så at de må gøre hans arbejde.

De har evner, men disse er utrænede; de har en vis duelighed, men den benyttes ikke rigtigt. De har fået talenter, men de misbruger og ødelægger dem på naragtig vis og trækker andre ned på deres

lave niveau. Kristus betalte løsesummen for deres sjæle ved sin selvfornektelse, selvopofrelse og ydmygelse, ja, ved den skam og forsmædelse, som han udholdt. Dette gjorde han for at han kunne løse dem fra syndens bånd og fra den mesters slaveri, der kun er interesseret i dem, så langt som han kan bruge dem til andre sjæles ødelæggelse. De handler imidlertid således at forløserens kærlighed til dem ikke gavner dem noget, og han ser med bedrøvelse på deres værk.

En sådan ungdom vil gå redningsløst fortabt. Hvorledes vil de se på deres egen morskab og lystighed på den dag, da al jordens dommer vil lade enhver få igen, hvad der ved legemet er gjort. De har bygget på grundvolden med træ, hø og strå, og hele deres livsværk vil forgå. Hvilket tab!

Hvor meget bedre er da ikke de stillet, som tager del i Guds værk, idet de ser hen til Jesus for at få hans billigelse og daglig holder regnskab med deres fejl, mangler og sorger samt de sejre, de har vundet over fristelser, og den glæde og fred, de ejer i Kristus! En sådan ungdom vil ikke komme til at stå over for deres livsværk med skam og forfærdelse. — *The Youth's Instructor* 22 Juni 1899.

Et middel til at åbenbare Kristus.

Vor bekendelse om hans troskab er det middel, som Gud har udvalgt til at åbenbare Kristus for verden. Det påhviler os at anerkende hans nåde, således som den er blevet kundgjort ved de hellige mænd førhen; men det som vil have den største virkning er vidnesbyrdet om vor egen erfaring. Vi er Guds vidner, når vi i os selv åbenbarer tilstedeværelsen af en Guddommelig kraft. Ethvert menneske har et liv, som adskiller sig fra alle andres, og et liv, som er væsentlig forskellig fra deres. Gud ønsker, at vor pris skal opstige til ham, bærende på præg af vor egen personlighed. — *I den store læges fodspor*, side 102.

[17]

8. — Op på højderne.

Skal vi udvikle en Kristelig karakter, er det af største vigtighed, at vi bliver ved med at gøre det rette. Jeg vil gerne indprente i vor ungdom betydningen af at være udholdende og energiske i deres karakterdannelse. Det er nødvendigt helt fra de tidligste år at indrette den strenge retskaffenheds princip i karakteren, så at ungdommen kan nå op til det højeste mål af mandighed og kvindelighed. De bør altid erindre, at de er blevet købt for en høj pris hvorved de skal ære Gud i deres legemer og deres ånd, som tilhører ham. . . . .

Daglige fremskridt.

Det er ungdommens arbejde at gøre fremskridt fra dag til dag. Peter siger: Anvend just derfor al flid på i jeres tro at udvise dyd og i dyden kundskab og i kundskaben afholdenhed og i afholdenheden udholdenhed og i udholdenheden gudsfrygt og i gudsfrygten broderkærlighed og i broderkærligheden kærlighed. Thi når dette findes hos jer og er i tiltagen, lader det jer ikke stå ørkesløse eller ufrugtbare i erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus.

Når I begynder er det ikke nødvendigt at have alle disse på hinanden følgende skridt i tanke og regne med dem alle; men idet I vender blikket mod Jesus og kun har Guds ære for øje, vil I gøre fremskridt. I kan ikke nå Kristi fyldes mål af vækst på en dag, og I ville gå til grunde i fortvivlelse, dersom I kunne se alle de vanskeligheder, som man støder på og må overvinde. I skal kæmpe med Satan, og han vil ved alle mulige kunstknep prøve på at lede jeres tanker bort fra Kristus.

Hindringer på vor vej.

Vi må imidlertid gå løs på alle hindringer, der kommer på vor vej, og overvinde dem en efter en. Dersom vi sejrer over den første vanskelighed, vil vi blive styrket til at møde den næste, og ved enhver bestræbelse, vil vi blive bedre i stand til at gøre fremskridt. Ved at

se på Jesus, kan vi blive sejrvindere. Det er ved at fæste blikket på vanskelighederne og trække os tilbage i den alvorlige kamp for sandheden, at vi bliver svage og troløse.

Vi kan bestige de højeste bjergtoppe ved at tage et skridt ad gangen, og til sidst kan vi nå til den øverste bjergtinde. I må ikke lade jer kue af den store mængde arbejde, som I skal udføre I jeres levetid, for der forlanges ikke, at I skal gøre det alt sammen på en gang. Brug al jeres livskraft til hver dags gerning og drag nytte af alle værdifulde anledninger, idet I værdsætter den hjælp, som Gud giver jer, og går opad på fremskridtets stige trin for trin. Husk, at I kun skal leve en dag ad gangen, og at de himmelske regnskabsbøger vil vise, hvorledes I har værdsat hver dags privilegier og anledninger. Må I da gøre fremskridt hver dag Gud har givet jer, så at I til sidst kan høre Mesteren sige: „Vel gjort, du gode og tro tjener.“ — *The Youth's Instructor*, 5 Jan. 1893.

[18]

9. — Fællesskab med Gud.

I har inden for jeres rækkevidde mere end timelige muligheder. Et menneske, således som Gud anvender udtrykket, er et Guds barn. „Nu er vi Guds børn, og det er endnu ikke åbenbaret, hvad vi skal blive. Vi ved, at, når det åbenbares, da skal vi blive ham lig; for vi skal se ham, som han er Og hver den som har dette håb til ham, renser sig selv, ligesom han er ren.“ Det er jeres privilegium at vende jer bort fra det som er lavt og ringe, og nå et højt mål at blive agtet af mennesker og elsket af Gud.

Det religiøse arbejde, som Herren betror unge mennesker, ja, mennesker i alle aldre, viser hans respekt for dem som hans børn. Han giver dem det hverv at herske over sig selv. Han kalder dem til at blive delagtige med ham i det store forløsnings og genoprejsnings arbejde. Ligesom en fader tager sin søn som kompagnon i sin forretning, således går Herren i kompagniskab med sine børn. Vi er Guds medarbejdere. Jesus siger: Ligesom du har udsendt mig til verden, så har også jeg udsendt dem til verden. Vil I ikke hellere vælge at være Guds børn end Satans og syndens tjenere, der har deres navne indskrevne som Kristi fjender?

[19] Unge mænd og kvinder behøver mere af Kristi nåde, så at de kan vidne om Kristendommens principper i deres daglige liv. Beredelsen for Kristi komme er en beredelse, som Kristus skaber for at udvikle vore ædleste egenskaber. Det er ethvert ungt menneskes privilegium at forme karakteren til en smuk bygning; men der er en virkelig trang til et liv i nær forbindelse med Jesus. Han er vor styrke og kraft. Vi kan ikke et øjeblik stole på os selv. ...

Nå højere og højere.

Hvor store eller hvor små jeres talenter end er, så husk, at hvad I besidder, kun er betroet gods. Således prøver Gud jer og giver jer anledning til at vise jeres troskab. I står i taknemmelighedsgæld til ham for alle jeres evner. Ham tilhører jeres legemlige, sjælelige og

åndelige kræfter, og i hans tjeneste må disse kræfter bruges. For anvendelsen af jeres tid, indflydelse, anledninger og dygtighed for det alt sammen må I stå til regnskab over for ham, som giver alt. Den, som ved ærlige bestræbelser prøver på at udføre Guds store plan til menneskehedens højnelse, bruger sine gaver bedst.

Vær udholdende i det arbejde, I har påbegyndt, indtil I har vundet den ene sejr efter den anden. Opdrag jer selv i en bestemt hensigt. Hav de højeste mål for øje, så at I kan udføre mere og mere godt og således genspejle Guds herlighed. — *The Youth's Instructor*, 25 Jan. 1910.

[20]

2. Afsnit: Kampen mod synden.

Kristi eksempel viser os, at vort eneste håb om sejr består i en stadig modstand over for Satans angreb. Han, som vandt sejr over sjæleffjenden i fristelsernes kampe, forstår Satans magt over menneskeslægten og har besejret ham for os. Som sejrvingeren har han givet os fordelene ved sin sejr, så at vi under vore bestræbelser på at modstå satans fristelser kan forene vor svaghed med hans styrke, vor uværdighed med hans fortjeneste. Således styrkede ved hans vedvarende magt under fristelsernes angreb kan vi modstå alt i hans mægtige navn og sejre ligesom han sejrede. — The Signs of the times, 4 Marts 1880.

10. — Satan er en mægtig fjende.

Den faldne menneskehed er Satans retmæssige fanger. Jesu Kristi mission var at redde dem fra hans magt. Menneskene har en naturlig tilbøjelighed til at følge Satans tilskyndelser, og de kan ikke på egen hånd med held modstå en så frygtelig fjende, med mindre Kristus, den mægtige sejrvinde, bor i dem, leder deres ønsker og giver dem styrke. Kun Gud kan begrænse Satans magt. Han gennemvandreren jorden på kryds og tværs. Han slipper ikke sit arbejde af syne et eneste øjeblik af frygt for at miste en anledning til at ødelægge sjæle. Det er af betydning, at Guds folk forstår dette, så at de kan undgå hans snarer.

Satan i forklædning.

[21] Satan forbereder sine bedragerier, for at Guds folk under hans sidste felttog ikke skal forstå, at det er ham. I 2.kor 11,14 står der: „Og det er intet under; for Satan selv påtager sig skikkelse af en lyssets engel. Medens nogle bedragne sjæle lærer, at han ikke er til, tager han dem til fange og arbejder i stor udstrækning igennem dem. Satan ved bedre end Guds folk besked med den magt, de kan have over ham, når deres styrke er i Kristus.

Når de ydmygt beder den mægtige sejrvinde om hjælp, kan selv den svageste i troen, idet han stoler fast på Kristus, med held modstå Satan og hele hans hær. Han er for klog til at komme åbenlyst og dristigt med sine fristelser, for i så fald ville de døsiges kristnes energi blive vækket, og de ville stole på den stærke og mægtige befrier. Satan kommer imidlertid ubemærket, og i forklædning arbejder han gennem ulydighedens børn, som bekender sig til gudfrygtighed. Satan vil bruge sin magt i den yderste udstrækning for at pine, friste og vildlede Guds folk.

Han, som vovede at møde og friste og håne vor Herre, og som havde magt til at tage ham i sine arme og bære ham op på tempellets tinde og op på et meget højt bjerg, vil i en udpræget grad øve

sin magt over den nulevende slægt, der står langt tilbage i visdom sammenlignet med deres Herre, og som er næsten helt uvidende om Satans listighed og styrke.

Han vil på en mærkværdig måde påvirke deres legemer, som har en naturlig tilbøjelighed til at gøre, hvad han befaler. Satan hoverer over, at han bliver betragtet som en myte idet han ser sin fordel i, at folk har den tro. Når man gør nar af ham og fremstiller ham ved en barnlig illustration eller som et dyr, passer det ham rigtigt godt. Han bliver da betragtet som noget så underordnet, at sindet er helt uforberedt over for hans klogt anlagte planer, og han har da næsten altid held med sig. Dersom man forstod hans magt og listighed, ville sindet være beredt til at stå ham virkningsfuldt imod. ...

Enhver sjæls kamp.

Jeg så, at onde engle kæmpede for at vinde sjæle, og at Guds engle modstod dem. Kampen var hård. De onde engle flokkedes om dem, fordærvede atmosfæren med deres giftige indflydelse og bedøvede deres følsomhed. Hellige engle vågede ængsteligt over disse sjæle og ønskede at få lov til at drive Satans hærskere tilbage. Det er nemlig ikke de gode engles gerning at tvinge menneskene imod deres egen vilje. Om de giver efter for fjenden og ikke bestræber sig på at modstå ham, kan Guds engle ikke gøre stort andet end at holde satans skarer i skak, så at de ikke kan ødelægge nogen, før yderligere lys er blevet givet til dem, der er i fare, for at få dem til at vågne op og søge hjælp fra himmelen. Jesus vil ikke befale sine engle, at de skal udfri dem, som ikke gør noget forsøg på at hjælpe sig selv.

[22]

Dersom Satan ser, at der er fare for, at han skal miste en sjæl, vil han anstrenge sig til det yderste for at kunne beholde denne. Når et sådant menneske er blevet klar over sin fare og i sin nød og knibe ser hen til Jesus for at få styrke, frygter Satan for, at han skal miste en fange, og han kalder da på forstærkning fra sine engle, for at de skal omringe den stakkels sjæl og danne en mur af mørke omkring ham, så at himmelens lys ikke skal nå ham. Dersom den, der er i fare, holder ud og i hjælpeløshed og svaghed klynger sig til Kristi blods fortjenester, vil Jesus lytte til den ærlige troens bøn og sende forstærkning fra de engle, som er uovertrufne i styrke, og befri ham.

Satan kan ikke tåle, at man henvender sig til hans mægtige modstander om hjælp for han frygter og bæver over for hans, Kristi, styrke og majestæt. Ved lyden af oprigtige bønner, ryster hele Satans hær. Han bliver ved med at sende legioner af onde engle for at opnå sit mål. Og når mægtige engle, iførte himmelens rustning, kommer for at hjælpe de svage, forfulgte sjæle, vil satan og hans hærskere trække sig tilbage, idet de ved at slaget er tabt for dem. — *Review and Herald*, 13 Maj 1862.

11. — Kampens karakter.

Menneskenes vilje er vedholdende og arbejder stadig for at alt skal bøje sig under den. Dersom den har stillet sig på Guds og rettens side, vil Helligåndens frugter vise sig i livet, og Gud giver „ære, hæder og fred til enhver, som gør det gode.“

Når Satan får lov til at forme viljen, vil han benytte den til sine planers gennemførelse. Han bevirker, at vantro teorier opstår og opirrer det menneskelige hjerte til krig imod Guds ord. Med vedholdende og ihærdige bestræbelser prøver han på at indpode i menneskene sin egen hadefulde og fjendtlige indstilling over for Gud, og han prøver på at samle dem til strid imod himmelens anordninger og krav og imod Helligåndens virksomhed. Han samler alle onde magter under sit banner og leder dem under sit eget førerskab ud på slagmarken for at kæmpe for det onde mod det gode. [23]

Kald til at modstå de onde magter.

Satans værk går ud på at afsætte Gud fra hjertets trone og at danne den menneskelige natur efter sit vanskabte billede. Han kalder til live alle onde tilbøjeligheder og opvækker vanhellige lidenskaber og ærgerrigheder. Han udlover al denne magt og ære, disse rigdomme og syndige fornøjelser; men hans betingelse er, at man skal give afkald på retskaffenhed og tillade samvittigheden at sove. Således nedværdiger han de menneskelige evner og gør dem til syndens fanger.

Gud opfordrer menneskene til at modstå ondskabens magter. Han siger: „Så lad da ikke synden herske I jeres dødelige legeme så I lyder dets begæring; fremstil ej heller jeres lemmer for synden som uretfærdighedens våben; men fremstil jer selv for Gud som sådanne, der fra døde er blevet levende, og jeres lemmer som retfærdigheds våben for Gud.“

Den Kristnes liv er en kamp; men „for os står kampen ikke imod blod og kød, men imod magterne imod myndighjerne, imod ver-

dens herskerne i dette mørke, imod ondskabens åndemagter i det himmelske.“ Det er kun ved guddommelig hjælp, at vi kan komme heldigt ud af denne retfærdighedens kamp mod uretfærdighed. Vor begrænsede vilje må underordnes den ubegrænsedes vilje; den menneskelige vilje må blandes med den guddommelige. Dette vil skaffe os Helligåndens hjælp; og enhver kamp vil tjene til generhvervelse af Guds dyrekøbte ejendom, til genoprettelsen af hans billede i sjælen.

Helligåndens hjælp.

[24] Vor herre Jesus virker ved Helligånden; for den er hans repræsentant. Igennem den indgyder han åndelig liv til sjælen og vækker dens vilje til at gøre godt, rensen den fra moralsk besmittelse og gør den skikket til hans rige. Jesus ønsker at give menneskene store velsignelser, han har rige gaver at uddele iblandt dem. Han er den underfulde — rådgiver, som har ubegrænset visdom og styrke, og dersom vi vil anerkende hans Ånds kraft og villigt lade os danne af den, vil vi blive fuldkomne i ham. Hvilken vidunderlig tanke! „I Kristus bor hele guddomsfylden legemlig, og i denne fylde har i del.“ Det menneskelige hjerte vil aldrig lære lykken at kende, før det har indvilliget i at lade sig forme af Guds Ånd. Ånden omdanner den fornyede sjæl efter dens forbillede, Jesus Kristus. Under Helligåndens påvirkning forvandles fjendskab mod Gud til tro og kærlighed, og hovmod til ydmyghed. Sjælen opdager det skønne i sandheden, og Kristus bliver æret ved at karakteren forbedres og fuldkommengøres. Når disse forandringer finder sted, bryder englene ud i jublende sange, og Gud og Kristus fryder sig over sjæle, der er dannet efter det himmelske forbillede. ...

Sejrens pris.

Striden mellem godt og ondt er ikke blevet mindre heftig, end den var på Frelserens tid. Vejen til himmelen er ikke blevet mere jævn nu, end den var da. Alle vore synder må fjernes, enhver skødesynd som hindrer vor åndelige fremgang, må vi tage afstand fra. Det højre øje og den højre hånd må ofres dersom de får os til at vække anstød. Er vi villige til at give afkald på vor egen visdom og

modtage himmeriges rige som et lille barn? Er vi villige til at skille os af med selvretfærdighed? Er vi villige til at miste menneskers bifald? Prisen på det evige liv er uendelig stor. Er vi villige til at modtage Helligåndens hjælp og samarbejde med den, idet vi lægger bestræbelser og opofrelser for dagen der står i forhold til værdien af de goder vi kan opnå? *Review and Herald*, 10 Feb 1903.

12. — Satans særlige forsøg.

Der blev vist mig, at vi må beskyttes fra alle sider og med udholdenhed modstå Satans listige angreb og påfund. Han har forvandlet sig til en lysets engel og bedrager tusinder, der tages til fange. De drager store fordele af videnskaben om det menneskelige sind. Han sniger sig som en slange ubemærket ind i sindet for at fordærve Guds værk. Alle Kristi mirakler og gerninger gør han til menneskeværk.

[25] Dersom Satan ville rette et åbent og modigt angreb på kristenheden ville det få den kristne til i nød og fortvivlelse at søge tilflugt ved Forløserens fødder, og den stærke og mægtige befrier ville jage den dristige modstander bort. Satan arbejder imidlertid, idet han har forvandlet sig til en lysets engel på sindet for at lokke det bort fra den eneste sikre og sande vej. Læren om psykologi og dyrisk magnetisme har været de kanaler, hvorigennem Satan er kommet mere direkte til denne slægt og har bearbejdet den med den kraft, som skulle karakterisere hans værk ved nådetidens ophør. ...

Idet vi nærmer os tidens afslutning, vil menneskesindet blive mere letpåvirkeligt af Satans påfund. Han lokker vildledte, dødelige mennesker til at forklare Kristi gerninger og mirakler ud fra almindelige grundsætninger. Satan har altid været ivrigt efter at efterligne Kristi værk og styrke sin egen magt og sine krav. I almindelighed gør han ikke dette åbenlyst og dristigt. Han er listig og ved, at den bedste måde, hvorpå han kan gennemføre sine planer, er ved at komme til de stakkels faldne i en lysets engels skikkelse.

Satan kom til Kristus i ørkenen i en smuk ung mands skikkelse, der mere lignede en konge end en falden engel. Han kom med skriften på sine læber. Han sagde: „Der står skrevet“ osv. Vor lidende Frelser imødegår ham med skriften idet han siger: „Der står skrevet.“ Satan drager fordel af Kristi svage og lidende tilstand. Han påtog sig vor menneskelige natur. ...

Det skæbnesvangre ved selvtillid.

Dersom Satan kan bedrage og indhulle menneskesindet i tåge og lokke dødelige væsener til at tro, at de i sig selv har en kraft, hvormed de kan udføre store og gode gerninger, vil de holde op med at stole på, at Gud vil gøre det for dem, som skal gøres, men som de mener, de selv besidder magt til at gøre. De anerkender ikke en højere magt. De giver ikke Gud den ære, han kræver, og som vi skylder den store og ophøjede majestæt. Satans hensigt er således opnået. Han jubler over, at faldne mennesker dumdristig ophøjer sig selv, ligesom han ophøjede sig i himlen og derfor blev nedstyrtet. Han ved, at menneskenes undergang er lige så sikker som hans, dersom de ophøjer sig selv.

Ødelæggende tillid.

Hans forsøg på at friste Kristus i ørkenen mislykkedes. Frelsesplanen er blevet gennemført. Der er blevet betalt en høj pris for menneskenes forløsning. Og nu prøver Satan på at rive grundlaget for den Kristnes håb bort og leder menneskenes sind i en sådan retning, at de ikke kan blive hjulpet eller frelst ved det store offer, der bliver tilbudt. Med uretfærdighedens bedrag lokker han faldne mennesker til at tro, at de godt kan klare sig uden en forsoning, at de ikke behøver at være afhængige af en korsfæstet og opstanden Frelser, at menneskenes egne fortjenester vil berettige dem til Guds gunst og dernæst ødelægger han menneskenes tillid til Bibelen, idet han ved, at dersom han kan få ødelagt den bog, Bibelen, der stempler ham som det, han er, så er han sikker.

[26]

Han får menneskesindet til at fæste sig ved den vildfarelse, at der ikke er nogen personlig djævel til, og de, som tror dette, gør intet forsøg på at modstå eller kæmpe imod det, som ikke eksisterer, og stakkels forblindede, dødelige mennesker antager til sidst denne grundsætning: „Alt er godt og vel, sådan som det er.“ De anerkender ingen regler som rettesnor for deres vandel. Satan leder mange til at tro at bøn til Gud er værdiløs og kun en formssag. Han ved meget godt, hvor nødvendig eftertanke og bøn er for at Guds efterfølgere kan være vågne og i stand til at modstå hans list og bedragerier. Satans opfindelser vil lede sindet bort fra disse vigtige andagtsøvelser,

så at sjælen ikke skal klynge sig til den almægtige for at få hjælp og modtage styrke fra ham til at modstå Satans angreb. ...

Det er i overensstemmelse med hans plan, at vi skal forsøme bønner, for da er vi mere modtagelige for hans bedrageriske undere. Det, som det ikke lykkedes Satan at få gennemført ved at friste Kristus opnår han nu, idet han kommer med sine bedrageriske fristelser til menneskene. Til tider kommer han i et smukt, ungt menneskes skikkelse eller som en nydelig skygge. Han udfører mirakler og bliver tilbedt af de bedragne dødelige mennesker som en velgører for menneskeslægten. ...

Kontrol over menneskenes sind.

Der blev vist mig, at Satan ikke kan kontrollere menneskenes sind, medmindre de giver efter for hans påvirkning. De, som afviger fra rettens vej, er nu i stor fare. De adskiller sig fra Gud og fra Guds engles beskyttelse, og Satan der altid er rede til at ødelægge sjælene, fremkommer med sine bedrag for sådanne mennesker, og de er da i den største livsfare. Dersom de ser dette og prøver på at modstå mørkets magter og at frigøre sig for Satans snarer, bliver det ikke nogen let sag. De har vovet sig ud på Satans grund, og han gør krav på dem. Han tøver ikke med at opbyde alle sine kræfter og kalde sine onde hærskere til hjælp for at kunne få revet blot et eneste menneskeligt væsen ud af Kristi hånd.

[27] De, der har lokket djævelen til at friste sig, må gøre fortvivlede anstrengelser for at kunne frigøre sig fra hans magt. Når de begynder at arbejde herpå, vil Guds engle, som de har bedrøvet, komme dem til hjælp. Satan og hans engle er ikke villige til at give slip på deres bytte. De strider og kæmper med de hellige engle, og kampen er heftig. Dersom de, der har fejlet, vedbliver med at bede om hjælp og i største ydmyghed bekender deres fejl, vil engle, som er fremragende i styrke, få overhånd og rive dem bort fra de onde engles magt.

Forhænet fjernet.

Da forhænet blev fjernet, og vor tids fordærvelse blev vist mig, gjorde det mit hjerte ondt, og jeg var en besvimelse nær. Jeg så, at jordens beboere var ved at fylde deres ugudeligheds bægers mål.

Guds vrede er vakt og vil ikke mere blive formildet, før synderne på jorden er ødelagte.

Satan er Kristi personlige fjende. Han er ophavet til og lederen af enhver art af oprør i himmelen og på jorden. Hans vrede tiltager, og vi forstår ikke, hvilken magt, han besidder. Dersom vore øjne kunne blive åbnet til at se de faldne engle arbejde med dem, som mener, at alt er godt, og føler sig sikre, ville vi ikke være så rolige. Onde engle er efter os til enhver tid, vi undres ikke over, at onde mennesker står rede til at handle efter Satans anvisning; men når vore sind er ubeskyttede over for Satans usynlige repræsentanter, vil de vinde nyt terræn og vil udføre undergerninger og mirakler for vort åsyn. Er vi da beredte til at modstå dem ved hjælp af Guds ord, det eneste våben, vi med fordel kan bruge?

Nogle vil blive fristet til at antage disse mirakler som fra Gud. De syge vil blive helbredt for vore øjne. Undergerninger vil blive udført. Er vi i stand til at bestå i prøvens stund, når Satans løgnagtige undere vil vise sig i langt større grad? Mon ikke mange sjæle vil blive besnærede og overvundne? Vildfarelser og et frafald fra Guds tydelige forskrifter og bud samt lysten til at lytte til fabler bereder sindene for Satans løgnagtige undere. Vi må nu alle prøve på at ruste os til den kamp, i hvilken vi snart skal tage del. Troen på Guds ord, studeret i inderlig bøn og anvendt på rette måde, vil blive vort skjold mod satans magt og vil gøre os til sejrvindere ved Kristi blod. — *Review and Herald*, 18 Feb. 1862.

13. — Fristelse er ingen undskyld synd

Der findes ikke en følelse i livet, ikke et talent eller en hjertets tilbøjelighed, uden at de hvert eneste øjeblik bør være under Helligåndens kontrol. Der gives ikke en velsignelse, som Gud tildeler mennesket, eller en prøve, som han tillader at komme på dets vej, uden at Satan både kan og vil gøre brug deraf for at friste, prøve og ødelægge sjælen, hvis vi giver ham den mindste anledning dertil.

[28] Derfor bør man, hvor stort ens åndelige lys end er, og hvor meget man end har modtaget af guddommelig nåde og velsignelse, stadig vandre ydmygt for Guds ansigt og i tro bede om, at Gud vil tage enhver tanke til fange og beherske enhver følelse.

Alle, som bekender sig til gudfrygtighed har en hellig forpligtelse til at bevare deres åndelighed og udvise selvbeherskelse selv under de største fristelser. De byrder, som blev lagt på Moses, var meget store; kun få mennesker vil nogen sinde blive så alvorligt prøvet, som han blev det, dog skete dette ikke for at undskylde hans synd. Gud har givet sit folk tilstrækkelig mange hjælpekluder; og dersom de stoler på hans magt, vil de aldrig blive en bold for omstændigheder. Den stærkeste fristelse kan ikke gælde som undskyldning for synd. Selv om prøvelsen er aldrig så stor, er overtrædelse dog vor egen handling. Ingen magt på jorden eller i helvede har kraft til at tvinge en eneste til at gøre det onde. Satan angriber os på vore svageste punkter; men vi behøver ikke at give efter. Hvor prøvede og uventet angrebet end måtte være, så har Gud dog tilvejebragt hjælp for os, og i hans kraft kan vi sejre. — *Patriarchs and prophets*, side 42.

14. — Mod i vanskelige og prøvende tider.

De, som vil vinde sejr til sidst, vil i deres religiøse liv få perioder med frygtelige vanskeligheder og prøvelser; men de må ikke kaste deres frimodighed bort, for det er en del af deres undervisning i Kristi skole og den er nødvendig, for at alle slagter kan blive fjernet. Guds tjenere må med sjælsstyrke og mod udholde fjendens angreb og bitre hån og de må overvinde alle de vanskeligheder, som Satan bringer på deres vej.

Satan vil prøve på at gøre Kristi efterfølgere mismodige, for at de ikke skal bede eller studere skriften og han vil kaste sin ubehagelige skygge over deres vej for at skjule Jesus for deres blik og holde synet af hans kærlighed og den himmelske arvs herlighed borte fra dem, det er ham en glæde når han kan få Guds børn til at gå rystende, bævende og ulykkelige omkring, idet de lever i en stadig tvivl. Satan prøver på at gøre deres løbebane så sørgelig som mulig; men dersom I bliver ved med at se opad og ikke nedad mod jeres vanskeligheder, vil I ikke blive trætte på vejen; I vil snart opdage, at Jesus udrækker sin hånd for at hjælpe jer og I behøver da blot at give ham jeres hånd i barnlig tillid og lade ham lede jer. Idet I bliver tillidsfuld, vil jeres håb blive styrket. [29]

I Herrens kraft.

Jesus er verdens lys og I skal danne jeres liv efter hans forbillede. Hos Kristus vil I få hjælp til at danne en stærk symmetrisk og smuk karakter. Satan kan ikke tilintetgøre det lys, der skinner fra en sådan karakter. Herren har en gerning for hver enkelt af os at udføre. Han har ikke bestemt at vi skal holdes oppe af den indflydelse, som menneskelig ros og gunst udøver; han ønsker, at enhver sjæl skal stå urokkelig i Herrens kraft. Gud har givet os sin bedste gave, sin enbårne søn, for at ophøje, forædle og gøre os skikkede til et hjem i hans rige, idet han ifører os sin karakters fuldkommenhed. Jesus kom til denne verden og levede, således som han venter, at hans

efterfølgere skal leve. Dersom vi er svage og for dovne til at gøre et alvorligt forsøg på at samarbejde med Gud i hans vidunderlige gerning, vil vi komme til kort i dette liv og miste det fremtidige, evige liv.

Gud har bestemt, at vi skal arbejde ikke på en fortvivlet måde; men stærke i troen og håbet. Idet vi ransager skrifterne, som oplyser vor forstand så vi bedre kan se hvor stor Faderens vidunderlige nedlædighed var, da han gav Jesus til verden, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes men have et evigt liv, bør vi glæde os med en usigelig glæde, fuld af herlighed. Alt, hvad vi kan opnå af uddannelse, ønsker Gud, at vi skal bruge til sandhedens fremme. Sand levende gudfrygtighed må genspejles fra ens liv og karakter, for at Kristi kors kan blive ophøjet for verden og sjælens værdi blive åbenbaret i korsets lys. Vort sind må være opladt til at forstå skrifterne så at vi kan få åndelig kraft idet vi spiser den himmelske føde. — *Review and Herald*, 8 April 1890.

15. — Sjælens tempel.

En fuldkommen lydighed over for Guds krav vil resultere i en overraskende indflydelse, der udvikler og styrker alle menneskets åndsevner. De, der i deres ungdom har helliget sig til Guds tjeneste, vil vise sig at være mennesker med en sund dømmekraft og en klar evne til at skelne. Og hvorfor skulle det ikke være således? Samværet med den største lærer, verden nogen sinde har set vil styrke forstanden, oplyse sindet og rense hjertet, det ophøjer, renser og forædler hele mennesket. „Dine ords åbenbaring spreder lys og gør de enfoldige forstandige.“ [30]

Guds ideal.

Iblandt den ungdom, som bekender sig til at frygte Gud, er der en stor gruppe, som synes at modsige deres bekendelse. De gør ingen fremskridt i kundskab og åndelighed. Deres kraft formindskes i stedet for at blive udviklet; men salmistens ord om den ægte kristne er sande. Det er visselig ikke blot Guds ords bogstav der giver lys og forstand; men det er ordet således som det af Helligånden bliver åbenbaret for mennesket og gjort indtryksfuldt på hjertet. Når et menneske virkelig er omvendt, bliver det et Guds barn, delagtigt i guddommelig natur. Det er ikke alene hjertet, der bliver fornyet men sindet bliver styrket og forandret. Der kan nævnes mange eksempler på mennesker, som før deres omvendelse blev anset for at have almindelige eller kun små evner, som efter deres omvendelse synes at være blevet helt forvandlede. Nu udviser de en vidunderlig evne til at forstå Guds ords sandheder og til at fremholde disse sandheder for andre. Mennesker med store intellektuelle åndsevner har betragtet det som et privilegium at være sammen med disse personer. Retfærdighedens sol, der sender sine klare stråler ind i deres sind, sætter enhver evne i mere intens virksomhed.

Gud vil gøre store ting for de unge, dersom de ved Helligåndens hjælp vil modtage hans ord i hjertet og følge det i deres liv. Han

prøver hele tiden på at drage dem til sig, idet han er kilden til al visdom og ophavet til godhed, renhed og sandhed. Det sind, der dvæler ved ophøjede emner, bliver forædlet.

Vanhellige ting.

[31] De, der bekender sig til at tjene Gud og dog ikke gør fremskridt i kundskab og hellighed, er kun kristne af navn. Deres sjæls tempel er fyldt af vanhellige ting. Letfærdig læsning, letsindig samtale og verdslige fornøjelser optager sindet så helt og fuldt, at der ikke er nogen plads til Guds ord. Verdslighed, letsindighed og stolthed indtager den plads i sjælen, som Jesus skulle have haft. ...

Nedværdigelse ved sanselige nydelser.

De, der betragter det som deres største gode at følge deres appetit og lidenskaber er ikke gode og virkelig store mennesker. Hvor højt de end måtte stå i verdens omdømme, er de dog lave, slette og fordærvede i Guds øjne. Himmelen har bestemt, at deres nedværdigelses mærke skal være synligt i deres ansigtsudtryk. Deres tanker er af jorden, jordiske. Deres ord åbenbarer sindets lave niveau. De har fyldt hjertet med fordærvelse og næsten udvisket Guds billede derfra. Fornuftens stemme er dulmet, og deres dømmekraft er forringet. Ak, hvor menneskets hele natur er blevet forringet ved sanselige nydelser! Hvor dybt synker ikke mennesket i last og dårskab, når viljen er blevet underlagt Satan! Sandheden appellerer da forgæves til fornuften, for hjertet er fjendtligt indstillet over for dens rene principper. — *The Signs of the times*, 1 Dec. 1881.

Hjælp i fristelsen

Ved tro og bøn kan alle opfylde evangeliets krav intet menneske kan blive tvunget til at overtræde. Det må først selv samtykke. Sjælen må ønske at gøre den syndige handling, før lidenskaben kan få bugt med fornuften, eller ugudeligheden kan sejre over samvittigheden. Fristelse hvor stor den end måtte være, er ingen undskyldning for synd. „Herrens øje våger over de retfærdige, og hans øre er opladt for deres bønner.“ Råb til Herren, du fristede sjæl! Kast dig så hjælpeløs og uværdig, som du er i Jesu arme og gør krav på at få hans løfter

opfyldt. Herren vil høre. Han ved, hvor stærk det naturlige hjertes tilbøjelighed er, og han vil hjælpe i enhver fristelse.

Er du faldet i synd? Så skynd dig uden tøven til Gud og bed ham om nåde og tilgivelse. ... Nåde bliver endnu tilbudt synderen. Herren kalder på os under hele vor vandring. „Kom tilbage, I som er afvegne, og jeg vil læge jeres frafald.“ — *Testimonies for the Church*, 5 bind side 177.

16. — I er ikke jeres egne.

Vi hører af og til det spørgsmål: Må jeg aldrig gøre, som jeg selv vil? Må jeg aldrig gå mine egne veje? Skal jeg altid være under tvang? Kan jeg aldrig følge min egen tilbøjelighed?

[32] Jo mindre du følger din naturlige tilbøjelighed jo bedre vil det blive for dig og for andre. Den naturlige tilbøjelighed er blevet forvent, de naturlige kræfter er blevet misbrugte. Satan har bragt menneskene i strid med Gud. Han arbejder ustandselt på at ødelægge det guddommelige billede i mennesket. Derfor må vi beherske vore ord og handlinger.

Resultatet af fuld overgivelse.

Når Guds nåde tager hjertet i besiddelse, viser det sig, at de ned-arvede og udviklede tendenser til at gøre det forkerte må korsfæstes. Et nyt liv under en ny kontrol må begynde i sjælen. Alt, hvad der gøres, må udrettes til Guds ære. Dette værk indbefatter både det ydre og det indre menneske. Hele personen legeme, sjæl og ånd, må underordne sig Gud så at han kan bruge ham som et retfærdighedens redskab.

Det naturlige menneske har ikke underordnet sig Guds lov, og han kan i sandhed heller ikke gøre det af sig selv. Den hvis liv er blevet forvandlet lever daglig ved troen Kristi liv. Han viser fra dag til dag, at han er klar over at han er Guds ejendom.

Legeme og sjæl tilhører Gud, han gav sin søn som en genløsningsbetaling for verden, og som følge af dette er der blevet tilstået os en ny livsfrist, en nådetid hvori vi kan udvikle vore karakterer til fuldkommen lydighed. Gud har forløst os fra syndens slaveri og har gjort det muligt for os at leve et nyt, forandret liv i hans tjeneste.

Al vor styrke tilhører ham.

Gud har sat sit stempel på os. Han har frikøbt os, og han ønsker at vi skal huske, at vore fysiske intellektuelle og moralske kræfter

tilhører ham. Alt, vor tid indflydelse, dømmekraft hengivenhed og samvittighed, er Guds og må kun bruges i overensstemmelse med hans vilje. Disse egenskaber må ikke benyttes, således som verden ønsker det, for verden står under en leder, som er fjendtligt indstillet over for Gud.

Legemet, hvori sjælen bor, tilhører Gud. Enhver sene og enhver muskel tilhører ham. Vi må ikke på nogen måde hverken ved forømmelse eller misbrug svække et eneste organ. Vi skal samarbejde med Gud, for at legemet kan blive holdt i den allerbedste sundhedstilstand, så at det kan være et tempel, hvori Helligånden kan bo og i overensstemmelse med Guds vilje danne og forme vore fysiske og åndelige kræfter.

Sindet må fyldes med rene principper. Sandheden må indskrives i sjælen. Hukommelsen må opøves til at huske Guds ords værdifulde sandheder. Disse sandheder vil da vise sig i livet som smukke juveler. [33]

En sjæls værdi.

Den pris, Gud sætter på sine hænders gerning, og den kærlighed, han har til sine børn, er åbenbaret i den gave, han bragte for at forløse menneskene. Adam kom ind under Satans herredømme. Han bragte synd ind i verden, og ved synden kom død. Gud gav sin enbårne søn, for at han skulle frelse menneskene. Han gjorde det for at være retfærdig og blive alle deres retfærdiggører, som antager Kristus. Mennesket solgte sig selv til Satan; men Jesus tilbagekøbte menneskeslægten. ...

I er ikke jeres egne. Jesus har købt jer med sit blod. Begrav ikke jeres talenter i jorden. Brug dem for ham. Hvad arbejde i end måtte være beskæftiget med indfør Jesus i det. Dersom I skulle føle at I er ved at miste jeres kærlighed til jeres Frelser giv så afkald på jeres arbejde og sig: „Her er jeg Frelser, hvad vil du, at jeg skal gøre?“ Han vil i sin nåde modtage jer og elske jer. Han vil rigeligt tilgive, for han er nådig og barmhjertig, og ønsker ikke at nogen skal fortabes. ...

Vi selv og alt, hvad vi har, tilhører Gud, vi bør ikke betragte det som et offer at give ham vore hjerters hengivenhed. Hjertet skulle overdrages ham som et frivilligt offer. *The Youth's Instructor*, 8 Nov. 1900.

Beslutninger, man bør tage.

Det er risikabelt for os at tænke på de fordele, vi kunne have opnået ved at give efter for satans forslag. Synd betyder vanære og ulykke for enhver sjæl, som giver efter for den; men den virker blændende og bedragerisk, og den vil bedåre os med sine smigrende fremstillinger. Dersom vi vover os ind på Satans grund, har vi ingen løfter om beskyttelse mod hans magt. Så vidt vi kan, bør vi stænge enhver åbning, gennem hvilken fristeren måtte få adgang til os. — Thoughts from the mount of blessing, side 171.

17. — Sand omvendelse.

Jeg vil stænke rent vand på jer, og I skal blive rene; fra alle jeres urenheder og fra alle jeres afguder vil jeg rense jer. Og jeg vil give jer et nyt hjerte og give en ny ånd inden i jer, og jeg vil borttage stenhjertet af jeres kød og give jer et kødhjerte. [34]

Mange som taler til andre om nødvendigheden af at få et nyt hjerte, ved ikke selv, hvad disse ord betyder. Det er især ungdommen, der snubler over dette udtryk: „Et nyt hjerte.“ De ved ikke, hvad det betyder, de venter, at en særlig forandring skal finde sted med deres følelser. Dette kalder de omvendelse. Tusinder er til deres egen undergang snublet over denne misforståelse, idet de ikke har forstået udtrykket: „I skal fødes på ny.“

Ikke følelse, men et forandret liv.

Satan får folk til at tro, at fordi de har haft følelser, som har henrykket dem, er de omvendte. Deres erfaring forandres dog ikke. Deres handlinger er de samme som før. Der viser sig ikke nogen gode frugter i deres liv. De beder ofte og længe og henviser stadig til de følelser, de havde da og da; men de lever ikke det nye liv. De er bedragne. Deres erfaring er kun baseret på følelser. De bygger på sand og når en modgangens vind blæser, rives deres hus bort.

Mange stakkels sjæle famler sig rundt i mørke og venter på de følelser, som andre siger, at de har haft i deres erfaring. De glemmer den kendsgerning, at den, som tror på Kristus må arbejde på sin egen sjæls frelse med frygt og bæven. Den overbeviste synder har noget at gøre. Han må omvende sig og vise sand tro.

Når Jesus taler om det nye hjerte, mener han sindet, livet, ja, hele personen. Opnåelsen af et nyt hjerte foregår ved, at man fjerner sine interesser fra verden og vender dem til Kristus. At have et nyt hjerte er at eje et nyt sind, nye planer og nye motiver. Hvad er tegnet på et nyt hjerte? Et forandret liv. Det betyder, at vi hver dag og hver time lader egenkærlighed og stolthed dø.

Den ægte religions virkelige natur

Nogle begår en stor fejl ved at antage, at en høj bekendelse kan erstatte virkelig tjeneste; men en religion, der ikke er praktisk, er ikke ægte. Sand omvendelse gør os yderst ærlige i vor omgang med vore medmennesker. Den gør os trofaste i vort daglige arbejde. Enhver ærlig Kristi efterfølger vil vise, at Bibelens religion gør ham skikket til at bruge sine talenter i Mesterens tjeneste.

[35] Vær ikke lunkne i jeres iver. Disse ord vil blive opfyldte i enhver sand kristens liv. Selv om din gerning måtte synes at være et trællearbejde, kan du forbedre det ved den måde, hvorpå du udfører det. Gør det som for Herren. Gør det med glæde og med kristelig værdighed. Det er de ædle principper, som viser sig i arbejdets udførelse, der gør det fuldt antageligt i Herrens øjne. Sand tjeneste forbinder den ringeste af Guds tjenere på jorden med den højeste af hans tjenere i de himmelske sale. ...

Som Guds sønner og døtre bør kristne stræbe efter at nå det høje ideal, som er fremholdt for dem i evangeliet. De skulle ikke føle sig tilfredse med noget mindre end fuldkommenhed; for Kristus siger: „Vær da I fuldkomne ligesom jeres himmelske Fader er fuldkommen.“

Det helligede liv.

Lad os gøre Guds hellige ord til vort studium og lade dets hellige principper få indpas i vore liv. Lad os vandre i ydmyghed for Guds ansigt, idet vi daglig retter på vore fejl. Lad os ikke ved egenkærlig stolthed fjerne sjælen fra Gud. Lad ingen huse nogen følelse af overlegenhed, sådan at han regner sig selv for at være bedre end andre. „Derfor den, som mener at stå, se til, at han ikke falder!“ I vil få fred og hvile, idet I underordner jeres vilje under Kristi vilje. Når Kristi kærlighed regerer i hjertet, vil den tage de hemmelige impulser, der kræver handling, til fange i Frelseren. Det heftige, let påvirkelige sind vil blive beroliget og dæmpet af Kristi nådes olie. Forvisningen om, at synderne er blevet tilgivet, vil give os den fred, som overgår al forstand. Der vil vise sig et ærligt forsøg på at overvinde alt det, der er i modstrid med kristelig fuldkommenhed. Uoverensstemmelse vil forsvinde. Den, som tidligere fandt fejl ved

dem, han omgikkes med, vil se, at langt de største fejl findes i hans egen karakter.

Der er nogle mennesker, som hører sandheden og bliver overbevist om, at de ikke har levet i harmoni med Kristus. De føler sig fordømte og omvender sig fra deres overtrædelser. Idet de stoler på Kristi fortjeneste og i sandhed tror på ham, får de tilgivelse for deres synder. Idet de holder op med at gøre det onde og lærer at gøre det gode, vokser de i Guds nåde og kundskab. De forstår, at der må et offer til for at skille sig fra verden, og efter at have beregnet omkostningerne, betragter de alt for tab, for at de kan vinde Kristus. De har sluttet sig til Kristi hærskere. Der venter dem kampe; men de optager modigt og fortrøstningsfuldt striden og kæmper imod deres naturlige tilbøjeligheder og egenkærlige ønsker, idet de underordner deres vilje under Kristi vilje. De beder daglig Herren om nåde til at adlyde ham, og de bliver styrket og hjulpet. Dette er sand omvendelse. Den, der har fået et nyt hjerte, stoler i ydmyg, taknemlig afhængighedsfølelse på Kristi hjælp. Han åbenbarer retfærdighedens frugt i sit liv. Han elskede engang sig selv, og verdslige fornøjelser var hans fryd. Nu er hans afgud blevet styrtet fra tronen, og Gud hersker uindskrænket. De synder, han engang elskede, hader han nu. Han vandrer resolut og bestemt på hellighedens vej. — *The Youth's Instructor*, 26 Sep. 1901.

[36]

Satans bånd.

Det smertefulde ved at gøre sin pligt og syndens tillokkelser er de bånd, hvormed Satan binder menneskene i sine snarer. De, som hellere vil dø end gøre en forkert handling, er de eneste, der vil blive fundet trofaste. — *Testimonies for the Church*, 5 bind side 53.

18. — Råd til en nydelsessyg datter.

Du har i det forløbne år efterladt dig en forfærdelig rapport over dit liv, som ligger til åben beskuelse for himmelens Majestæt og de store skarer af rene, syndfrie engle. Dine tanker og handlinger, dine vilde og uregerlige følelser er måske blevet skjult for dødelige væsener; men husk, at selv de mindste handlinger er synlige for Guds blik. Din rapport i himmelen er ikke pletfri. De synder, du har begået, er alle nedskrevne der.

Gud ser misbilligende på dig, og dog synes du at være blottet for følelser; du er ikke klar over din fortabte og ødelagte tilstand. Somme tider har du lyst til at angre; men dit stolte, uafhængige sind føler sig straks efter hævet over dette, og du undertrykker samvittighedens stemme.

Du er ikke lykkelig, og dog forestiller du dig, at dersom du uhindret kunne gå dine egne veje, ville du blive lykkelig. Stakkels barn! Du er stillet ligesom Eva var det i Edens have. Hun troede, at hun ville blive ophøjet, dersom hun kun fik lejlighed til at spise af det træs frugt, som Gud havde forbudt hende endog at røre ved, for at hun ikke skulle dø. Hun spiste og mistede alle Edens herligheder.

Behersk din indbildningskraft.

Du burde beherske dine tanker. Dette vil ikke blive nogen let sag, og du kan ikke gennemføre det uden en alvorlig kraftanstrengelse.

[37] Gud kræver alligevel, at du skal gøre det, for det er en forpligtelse, der hviler på ethvert tilregneligt menneske. Du skal stå til ansvar over for Gud med hensyn til dine tanker. Dersom du hengiver dig til tåbelige forestillinger og tillader dit sind at dvæle ved urene ting, er du på en måde lige så skyldig i Guds øjne, som om du havde ført dine planer ud i praksis. Alt hvad der har hindret handlingens gennemførelse er mangel på anledning.

Dette, at man dag og nat drømmer og bygger luftkasteller, er en dårlig og overmåde farlig vane. Er denne vane først indgroet er

det næsten umuligt at løsrive sig derfra og få tankerne ledet hen til rene, hellige og ophøjede emner. Du må være på vagt over for dine øjne, øren og alle de øvrige sanser, dersom du skal få magt over dit sind og blive i stand til at hindre tomme og fordærvelige tanker i at besudle din sjæl. Det er kun nådens kraft, der kan gennemføre denne så tiltrængte forandring. Du er svag på dette område.

Undertryk lidenskaber og tilbøjeligheder.

Du er blevet egensindig, dristig og forvoven. Guds nåde har ingen bolig i dit hjerte. Det er kun ved Guds kraft, at du kan komme i en sådan tilstand, at du kan blive modtagelig for hans nåde, og blive et retfærdighedens kar. Gud forlanger ikke alene, at du skal beherske dine tanker, men også dine lidenskaber og tilbøjeligheder. Din frelse afhænger af, om du er på vagt over for disse ting. Lidenskaber og tilbøjeligheder udøver en vældig indflydelse. Dersom de anvendes på en dårlig måde, eller dersom de bliver dikteret af forkerte motiver, er de i stand til at ødelægge dig og efterlade dig som et ynkeligt vrag uden Gud og uden håb.

Dersom lidenskaberne og tilbøjelighederne skal underordnes fornuften, samvittigheden og karakteren, må indbildningskraften meget bestemt tøjles. Du er i fare, for du er lige ved at ofre dine evige interesser på lidenskabens alter. Lidenskab er ved at få fuldkommen magt over hele din person, og hvad slags lidenskab er det? Lidenskab af en lav og ødelæggende art. Dersom du giver efter for den, vil du gøre livet bittert for dine forældre, du bringer sorg og skam over dine søstre, prisgiver din egen karakter og går glip af himmelen og et herligt udødeligt liv. Er du parat til at gøre dette? Jeg beder dig om at standse, hvor du er. Tag ikke et nyt skridt på din stædige tøjlesløse bane, se foran dig lurer elendighed og død. Dersom du ikke viser selvbeherskelse over for dine lidenskaber og tilbøjeligheder, vil du uvægerligt bringe vanry over dig, så længe du lever.

Du er ulydig, næsvis, utaknemmelig og ugudelig i din opførsel over for dine forældre. Disse sørgelige karaktertræk er frugter fra et fordærvet træ. Du er dristig. Du elsker de unge mænds flirt og holder af at have dem til samtaleemne. Af hjertets overflødighed taler munden. Dårlige vaner har fået magten over dig, og du har lært

at bedrage for at kunne få gennemført dine hensigter og opnå dine begær. — *Testimonies for the Church*, 2 bind side 560-562.

19. — Karakterstyrke gennem vanskeligheder.

De første tredive år af Jesu liv blev tilbragt i den ugudelige by Nazareth. Indbyggerne i denne by var blevet til et ordsprog på grund af deres ondskab; derfor stillede Nathanael spørgsmålet: „Kan noget godt være fra Nazareth?“

Evangelisterne siger kun meget lidt om den første del af Kristi liv. Med undtagelse af en kort skildring af hans tur med forældrene til Jerusalem er der kun nævnt dette ene udtryk: „Men barnet voksede og blev stærkt og blev fuldt af visdom; og Guds nåde var over det.“

Kristus er vort eksempel i alle ting. Ved Guds ledelse tilbragte han den største del af sit liv i Nazareth, hvor indbyggernes karaktertræk var af en sådan beskaffenhed at han stadig var udsat for fristelser hvorfor det var nødvendigt for ham at søge beskyttelse for at kunne forblive ren og pletfri midt imellem så megen synd og ondskab. Kristus valgte ikke selv dette sted. Hans himmelske Fader valgte stedet til ham, for at hans karakter kunne blive undersøgt og prøvet på mange forskellige måder. Kristi liv var således også i hans ungdomstid genstand for svære prøver, vanskeligheder og kampe for at han kunne udvikle den fuldkomne karakter, der gør ham til et fuldkomment eksempel for børn, unge og voksne.

Børn og unge må ofte leve på steder, hvor deres omgivelser ikke er fordelagtige for en kristen. Derfor giver de ret ofte efter for fristelser og siger som undskyldning for at fortsætte på syndens vej, at deres omgivelser var ugunstige. Jesus foretrak tilbagetrækkethed, og ved et flittigt liv, der stadig gav ham noget at beskæftige sig med, gav han ikke fristelserne nogen anledninger, men holdt sig højt hævet over deres selskab, hvis indflydelse var af ødelæggende art. Kristus måtte vandre på fuldt så ujævne veje, som børn eller unge nogen sinde vil komme til at betræde. Der var ikke blevet tilskikket ham et liv i overflod og dovenskab. Hans forældre var fattige og var afhængige af det daglige slid for at kunne skaffe sig et udkomme. Derfor levede Jesus et liv i fattigdom, selvforsagelse og savn. Sammen med forældrene levede han et stræbsomt liv.

[39]

Renhed er ikke afhængig af omstændigheder.

Ingen vil blive bedt om at udvikle en kristen karakter under så ugunstige forhold, som dem vor Frelser var stillet under. Den kendsgerning, at Kristus levede tredive år i Nazareth, hvorfra mange mente, at det var et under, at noget godt kunne komme, er en irettesættelse til den ungdom, der mener, at deres religiøse karakter må stå i forhold til omstændighederne. Dersom unge menneskers omgivelser er ubehagelige og virkelig dårlige, vil mange benytte dette som en undskyldning for ikke at have udviklet en kristelig karakter. Kristi eksempel vil tilbagevise den idé, at hans efterfølgere er afhængige af sted, held eller velstand, for at kunne leve et udadledigt liv. Kristus ønskede at lære dem, at deres troskab kunne gøre en hvilken som helst by eller stilling, hvor de ved Guds ledelse er blevet anbragt, agtværdig, om den end er aldrig så ringe.

Kristi liv var baseret på at vise, at renhed, bestemthed og troskab mod principper ikke er afhængige af et liv, befriet for vanskeligheder, fattigdom og modgang. De prøvelser og savn, som mange unge beklager sig over, udholdt Kristus uden klage, og det er netop den slags prøvende erfaringer, ungdommen behøver, idet de vil give dem en karakterens fasthed og gøre dem lig Kristus, så stærke, at de kan modstå fristelser. Dersom de fjerner sig fra sådanne menneskers indflydelse, der vil lede dem på afveje og ødelægge deres moral vil de ikke blive overvundet af Satans anslag. Ved daglig bøn til Gud vil de få visdom og nåde fra ham til at tåle livets kampe og genvordigheder og til sidst blive sejrvindere. Et trofast og ædelt sind kan kun vedligeholdes ved vågen og bøn. Kristi liv var et eksempel på udholdende energi, som ikke lod sig svække af forsmædelse, spot, savn eller vanskeligheder.

[40] Således skulle det være med ungdommen. Dersom vanskeligheder ophober sig på deres vej, bør de vide, at Gud prøver deres troskab og i samme grad som de vedligeholder deres karakters renhed til trods for vanskeligheder, vil deres styrke, fasthed og udholdenhed forøges og de vil blive stærke i ånden. — *The Youth's Instructor*, Marts 1872.

Hellere død en vanære.

Vælg hellere fattigdom, foragt, adskillelse fra venner eller en hvilken som helst lidelse end at besmitte sjælen med synd. Hellere at vælge døden end vanære eller overtrædelse af Guds lov skulle være enhver Kristnes motto. *Testimonies for the Church*, 5 bind side 147.

20. — Modstå fristelser.

De, som har fået del i den guddommelige natur, vil ikke give efter for fristelser. Fjenden arbejder af al magt på at overvinde dem, der kæmper for at kunne leve et sandt Kristenliv, han kommer til dem med sine fristelser og håber, at de vil give efter. Således venter han, at han kan gøre dem mismodige; men de, som har stillet deres fødder på den faste klippe vil ikke give efter for hans anslag. De vil huske, at Gud er deres Fader, og Kristus er deres hjælper. Frelseren kom til vor verden for at give styrke til enhver træt og fristet sjæl, så at han kan sejre, ligesom Kristus sejrede. Jeg kender fristelsens kraft, jeg kender de farer, som lurder på ens vej; men jeg ved også, at i prøvens stund bliver tilstrækkelig kraft stillet til deres rådighed, som kæmper imod fristelser.

Sky unødvendige fristelser.

[41] „trofast er Gud, som ikke vil tillade, at I fristes over evne, men som sammen med fristelsen vil skabe også udgangen af den, for at I må kunne udholde den.“ Vi har også vort ansvar. Vi må ikke uden videre stille os på fristelsens vej. Gud siger: „Drag ud fra hende, mit folk, for ikke at deltage i hendes synder og blive ramt af hendes plager.“ „Og rør ikke noget urent; og jeg vil antage mig jer, og jeg vil være jeres Fader, og i skal være mine sønner og døtre.“ Dersom vi, ved at omgås med verdslige mennesker for fornøjelsernes skyld eller ved at give efter for verdslige skikke eller ved at forene vore interesser med de vantros stiller os på fristelsens og syndens vej hvorledes kan vi da vente, at Gud skal fri os fra at snuble?

Hold jer borte fra verdens fordærvende indflydelser. Gå ikke uden tvingende grunde til steder, hvor fjendens kræfter er særlig virksomme.

Gå ikke på steder hvor I vil blive fristet og ført på afveje. Dersom I imidlertid har et budskab til de vantro, og dersom I holder jer så nær til Gud, at I kan sige et betimeligt ord til dem, kan I udføre et

arbejde, som vil hjælpe dem, og som vil ære Gud. Kristus sagde: „Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde.“ — *Review and Herald*, 14 April 1904.

Pligten går forud for tilbøjeligheden.

Når ungdommen prøver på at rive sig løs fra Satans påvirkning, vil han fordoble sine fristelser. Idet han drager fordel af deres uvidenhed og mangel på erfaring, prøver han på at udjævne grænsen mellem ret og uret. Han forvandler sig til en lysets engel, og ved løfter om fornøjelse lokker han mennesker til at gå på de forbudte veje. Dersom ungdommen er kommet i vane med at følge deres tilbøjeligheder i stedet for pligten, vil de finde det vanskeligt at modstå fristelser. De ser ikke faren ved bare én gang at tage del i forbudte fornøjelser. Satans lokkemad vil vække de fordærvede tilbøjeligheder, der måtte findes slumrende i hjertet. — *The Signs of the times*, 19 Jan. 1882.

21. — Syndens bedrag.

Intet er mere forræderisk end syndens bedrag. Det er denne verdens gud, som lokker, forblinder og ødelægger. Satan kommer ikke med alle sine fristelser på en gang. Han forklæder disse fristelser med et skin af noget godt. Han blander fornøjelser og dårskab med nogle små forbedringer, og bedragne sjæle undskylder sig så med, at et stort gode opnås ved at deltage i dem. Dette er kun et bedrag. De er en maskering af Satans helvedeskunster. Besnærede sjæle tager et skridt og er så beredt for det næste. Det er så meget mere behageligt at følge deres egne hjerters tilbøjeligheder end at forsvare sig og stille sig imod den onde fjendes første forsøg på at forlede og således hindre ham i at komme ind.

[42] O, hvor Satan er på lur for at se, om man villigt tager hans lokkemad, og om sjæle vil vandre på netop de veje, han har beredt! Han ønsker ikke, at de skal holde op med at bede og formelt udføre visse religiøse pligter, for på den måde kan han gøre dem mere nyttige i sin tjeneste. Han forener sin list og sit bedrageri med deres erfaringer og bekendelse og fremmer således sin sag på en forunderlig måde.

Selvransagelse.

Det er nødvendigt, at man nøje ransager sig selv og i lyset af Guds ord nøje undersøger, om ens hjerte er sundt eller om det er råddent. Spørg dig selv: „Er jeg fornyet i Kristus, eller har jeg endnu det kødelige hjerte kun iklædt en ydre pæn klædning?“ Fremstil dig ligesom for Guds domstol og undersøg i Guds lys, om der findes nogen hemmelig synd, nogen uretfærdighed nogen afgud, som du ikke har givet afkald på. Bed, ja bed som du aldrig har bedt tidligere at du ikke må blive fanget i Satans snarer at ikke nogen dårlig, ligegyldig og hensynsløs ånd må få magt over dig, så at du udfører religiøse pligter bare for at berolige din samvittighed. ...

En af de synder der udgør et af de sidste dages tegn, er, at de som bekender sig til at være Kristne elsker vellyst mere end de elsker

Gud. Vær ærlig over for dig selv. Ransag dig selv omhyggeligt. Hvor få er i stand til efter en grundig ransagelse at skue op til himmelen og sige: „Jeg er ikke en af dem der er beskrevet på den måde. Jeg elsker ikke vellyst mere end jeg elsker Gud.“ Hvor få er i stand til at sige: „Jeg er død for verden; det liv, jeg nu lever, lever jeg i troen på Guds søn. Mit liv er skjult med Kristus i Gud, og når han som er mit liv, åbenbares, skal jeg åbenbares med ham i herlighed.“

Guds kærlighed og nåde! O, dyrebare nåde, mere værd end fint guld! Den forædler og ophøjer ånden mere end noget andet kan gøre det. Den vender hjerte og sind mod himmelen. Medens vore omgivelser måske er optagne af verdslig forfængelighed, dårskab og fornøjelse, er vor forbindelse med himmelen, hvorfra vi forventer Frelseren; sjælen higer efter Gud for at finde tilgivelse og fred, retfærdighed og sand hellighed. Samfund med Gud og en higen efter de ting som er oventil, forvandler sjælen til lighed med Kristus. — *Review and Herald*, 11 Maj 1886.

22. — En advarsel mod skepticisme.

[43] Jeg nærer den mest intense angst for vor ungdom. Jeg formaner jer som en, der kender faren, til ikke at lade jer fange i Satans snare ved hjælp af en smule verdslig kundskab, som I kan tilegne jer. Det er bedre at have et rent og ydmygt hjerte end al den kundskab, I kan tilegne jer uden Herrens frygt.

Vore dages unge er udsat for at møde skeptikere og fritænkere, hvor de går, og hvor nødvendigt er det ikke at være så vel udrustet, at de med sagtnodighed og frygt kan gøre regnskab for det håb, der er i dem. Thomas Pain er lagt i graven, men hans værker lever som en forbandelse for verden, og de, som tvivler på Guds ords sandhed, vil lægge disse fritænkernes produktioner i de unges og uerfarnes hænder og fylde deres hjerter med tvivlens giftige atmosfære, Satans ånd arbejder gennem ugudelige mennesker for at gennemføre hans planer til sjæles ødelæggelse.

Faren ved omgangen med skeptikere.

Vi lever i en tøjlesløshedens tidsalder, og ældre og yngre fremturer i synd. Hvis ikke vor ungdom beskyttes omhyggeligt, hvis de ikke er omgærdede med faste principper, hvis ikke der udvises større omhu i valget af deres kammerater og den litteratur som nærer deres sind, vil de komme ud for et selskab, hvis moral er lige så fordærvet som Sodomias indbyggeres. Verdensmenneskenes ydre kan være meget tiltrækkende, men hvis de stadig kommer med udtalelser der går imod Bibelen, er de dårligt selskab, for de vil stadig søge at underminere jeres tros grundvold og fordærve jeres hengivenhed for den gode gamle evangeliske religion.

De unge kommer ofte i berøring med mennesker, som er skeptisk indstillet, og deres forældre ved intet om det, før ondskabens frygtelige værk er gennemført og de unge er ødelagt. Ungdommen bør undervises omhyggeligt, for at de ikke skal lade sig bedrage med hensyn til disse personers sande karakter og ikke slutte venskab med

denne klasse mennesker og ej heller lytte til deres sarkastiske og spidsfindige ord. Hvis ikke vor ungdom har moralsk mod nok til at løsrive sig fra forbindelsen med disse personer når de opdager deres vantro, vil de blive besnærede og de vil komme til at tænke og tale som deres omgangskreds og gøre nar af religion og troen på Bibelen.

Selvtillid og blindhed.

Hvis de bedragne unge kunne få øjnene åbnede, ville de få at se, hvorledes Satan triumferer over det held, han har med at ruinere sjæle. På alle mulige måder søger han at tillempe sine fristelser efter deres forhold og omstændigheder som han ønsker at besnære. Han prøver alt, hvad han kan hitte på og hvis de, der er genstand for disse fristelser, ikke søger Gud, vil de være blinde for hans bedrag, selvgode, selvtillidsfulde og i uvidenhed om deres stilling og de farer der truer. De vil snart komme til at foragte den tro, som en gang er overgivet de hellige.

[44]

Jeg taler til de unge som en, der ved, hvad hun taler om, som en for hvem Herren har fremholdt de farer, der lurar på vejen. Selvtillid vil lede jer ind i fjendens snarer. De unge søger ikke Gud om råd og gør ikke ham til deres tilflugt og styrke. Uden nølen knytter de forbindelser i tillid til, at de fuldt ud er i stand til at vælge det rette og fatte guddommelige mysterier med deres egen fornuft, som om de selv kunne opdage sandheden.

Vi frygter mere for dem, der er selvtillidsfulde end for andre, for de vil visselig blive fanget i hans garn, som er Guds og menneskers store modstander. En kammerat, der er blevet valgt som en nær ven, og som er smittet af tvivlens fordærvelse, vil bringe den klasse mennesker en surdej af vantro. Ved på en vammel måde at smigre dem for deres evner og intellektuelle overlegenhed og ved at vække lysten hos dem til en høj stilling vil de tiltrække sig deres opmærksomhed og de vil blive grebet af moralsk blindhed. De, som er store i deres egne øjne, vil foragte forsoningens blod og nådens ånd.

Sabbatsholderes børn, som har haft stort lys, og som har været genstand for den ømmeste omsorg, kan netop komme til at efterlade sig en arv af skam, så de sår vind og høster storm. I dommen vil

deres navne, der har syndet mod et stort lys, blive opskrevne blandt dem, som er dømte til at være adskilte fra Guds ansigt og hans magts herlighed. De vil gå fortabt og blive regnet blandt dem, som foragter Kristi nåde.

Jeg vil hellere se mine børn blive lagt i graven end se dem vandre på den sti, der fører til døden. Det ville i sandhed være en rædselsfuld tanke for mig, at jeg skulle have opfødt børn til at kæmpe imod himmelens Gud og fylde op i rækkerne af frafaldne i de sidste dage og marchere under Satans sorte banner.

Moralsk mod er nødvendigt.

[45] Vor ungdom vil møde fristelser fra alle kanter, og de må opdrages til at stole på en højere magt, en højere undervisning, end dødelige mennesker kan give. Overalt vil vi finde mennesker, som foragter Gud, og som rent vanemæssigt kaster smuds på Kristendommen. De kalder den for legetøj for børn for at dupere de uvidendes lettroenhed.

De, som ikke har moralsk kraft, kan ikke være sandhedens forsvarere. De har ikke mod til at sige: „Hvis ikke den slags samtale hører op, vil jeg ikke forblive her. Jesus, verdens forløser er min frelser; i ham har jeg mit håb om evigt liv.“ Det er netop på den måde man skal bringe dem til tavshed. Hvis du argumenterer med dem, vil de møde dig igen med argumenter og intet af det, du kan sige vil røre dem; men dersom du lever for Kristus, hvis du er fast i din troskab mod himmelens Gud, kan du udrette for dem det, som argumenter ikke formår, og overbevise dem ved gudfrygtighedens kraft om deres læres svaghed.

Der er ikke noget sørgeligere syn end at se dem, der er købt med Kristi blod og som er blevet begavet med evner, hvormed de kan forherlige Gud, drive spøg med de budskaber Gud i sin nåde har sendt dem igennem evangeliet, idet de fornægter Kristi guddommelighed og forlader sig på deres egen svage forstand og argumenter, som ikke har nogen grund under sig. Når de bliver prøvet med sygdom og står ansigt til ansigt med døden, vil alle de illusioner, de har næret, smelte som sne for solen.

Hvor forfærdeligt er det ikke at stå ved et sådant menneskes kiste, som har forkastet den guddommelige nådes kald! Hvor frygteligt at måtte sige: Her er et forspildt liv! Her ligger en der kunne have

nået op til de største højder og vundet evigt liv, men han overgav sit liv til Satan og blev indviklet i den menneskelige filosofis snarer og blev en kasterbold for den onde! Den Kristnes håb er et sjælens anker sikkert og fast forankret inden for forhængen, hvor Kristus er indgået som vor forløber. Vi har et personligt værk at udføre for at berede os for de store begivenheder, der ligger foran os.

Prøverne kommer.

De unge bør søge Gud mere alvorligt. Prøverne kommer, og vi må gøre os rede til at møde stormen ved omvendelse til Gud og tro på den herre Jesus Kristus. Herren vil rejse sig og ryste jorden frygteligt. Vi vil se forfærdelige ting på alle kanter. Tusinder af skibe vil blive slynget til havets bund. Flåder vil gå under og mennesker vil omkomme i millionvis. Ild vil bryd frem uventet, og ingen menneskelig bestræbelse vil være i stand til at slukke den. Jordens paladser vil blive fejlet bort i flammernes raseri. Jernbaneulykker vil blive mere og mere hyppige; forvirring, sammenstød og død, fremkaldt uden et øjeblikks varsel vil indtræffe på de store rejseruter. Enden er nær, nådetiden er ved at slutte. O, lad os søge Gud, medens han findes, kalde på ham, medens han er nær! Profeten siger: „Søg Herren, alle I ydmyge i landet, som holder hans bud søg retfærd, søg ydmyghed! Måske kan I skjule jer på Herrens vredes dag.“ — *The Signs of the times*, 21 April 1890.

[46]

Daglig afhængighed af Gud.

Føler du din hjælpeløshed, når du står op om morgenen, din trang til styrke fra Gud? Og fremlægger i ydmygt og af hjertet din trang for din himmelske Fader? I så fald lægger engle mærke til dine bønner og dersom disse bønner ikke er udgået fra falske læber, vil din beskyttende engel være ved din side, når du ubevidst står i fare for at handle urigtigt og øve en indflydelse, der vil lede andre til at gøre uret og tilskynde dig til at følge en bedre vej, vælge dine ord for dig og påvirke dine handlinger.

Hvis du ikke forstår, at du er i fare og ikke opsender nogen bøn om hjælp og styrke til at modstå fristelser, kan du være sikker på, at du vil fare vild; dine forsømmelser af pligter vil blive nedtegnet i

Guds bog i Himmelen, og du vil blive fundet afveje; jeres pligtfor-
sømmelse vil blive nedtegnet i Guds bog i himmelen og I vil blive
fundet for let på prøvens dag. — *Testimonies for the Church*, 3 bind
side 363. 364.

23. — Et svagt punkt.

Vi kan smiger os selv med, at vi er fri for mange ting, som andre gør sig skyldige i, men hvis vi har nogle stærke punkter i vor karakter og kun et svagt punkt, er der alligevel en forbindelse mellem synden og sjælen. Hjertet er delt i sin tjeneste og siger: „Noget for selvet og lidt for dig.“ Et Guds barn må undersøge og blive klar over, hvad synd han har kælet for og givet efter for og han bør tillade Gud at skære den ud af hans hjerte. Han bør besejre den ene synd, for den er ikke en ubetydelighed i Guds øjne.

En vil måske sige: „Jeg er ikke ond, men når jeg bliver opirret, kan jeg sige stygge ting, skønt jeg altid er bedrøvet bagefter, når hidsigheden er løbet af med mig.“ En anden siger: „Jeg har denne eller hin fejl, men jeg foragter sådanne og sådanne svagheder hos en vis person af mit bekendtskab.“ Herren har ikke givet os en liste af synder med forskellige grader, så at vi kan anse nogle af dem som værende af lille betydning og mene, at de kun gør lidt skade, medens andre er af større betydning og gør megen skade. [47]

En kæde er ikke stærkere end dens svageste led. Selv om vi erklærer at alle leddene i kæden er gode undtagen et, så kan man slet ikke stole på den kæde. Enhver sjæl, som træder ind i Guds rige, må studere spørgsmålet om at sejre. Det utålmodige ord, der slap over dine læber, burde ikke have været udtalt. Den ide, at man ikke værdsætter din karakter tilstrækkeligt, må du slå af hovedet for det svækker din indflydelse og giver det sikre resultat, at du ikke står ret højt i andres omdømme. Du bør overvinde den ide, at du er en martyr og stole på Kristi løfte: „Min nåde er dig nok.“ — *Review and Herald*, 1 Aug. 1893.

Kontrol af tankerne.

Du bør holde dig borte fra Satans fortryllede grund og ikke tillade dit sind at blive ledet bort fra troskab mod Gud. Gennem Kristus kan du, og bør du blive lykkelig, og du bør tilegne dig den vane at kunne [48]

beherske dig. Selv dine tanker må bringes til lydighed under Guds vilje og dine følelser under fornuftens og religionens kontrol. Du fik ikke din indbildningskraft for at den skulle have lov til at løbe løbsk eller gå sin egen vej, uden at du gør nogen bestræbelse for at holde den igen og undertvinge den. Dersom tankerne er dårlige, vil følelserne blive dårlige, og tankerne og følelserne tilsammen udgør den moralske karakter. Hvis du mener, at du som kristen ikke behøver at beherske dine tanker og følelser, vil du komme under onde engles indflydelse; du vil i virkeligheden indbyde dem til at komme og herske over dig. Hvis du giver efter for deres indskydelser, og du tillader dine tanker at løbe i retning af mistænksomhed, tvivl og græmmelse, vil du stå iblandt de ulykkeligste af dødelige, og dit liv vil være spildt. — *Testimonies for the Church*, 5 bind side 310.

3. Afsnit: At vinde sejr.

Ingen er tilsyneladende mere hjælpeløs og dog i virkeligheden mere uovervindelig, end den sjæl, der føler sin intethed og stoler helt på Frelserens fortjenester. Gud ville sende alle himmelens engle til hjælp for en sådan, hellere end tillade ham at blive besejret.

— Testimonies for the Church, 7 bind side 17.

24. — Fremad og opad.

Jeg ønsker, jeg kunne male det kristne livs skønhed. Begyndende ved livets morgen, behersket af naturens love og af Gud, bevæger den kristne sig stadig fremad og opad, idet han daglig drager nærmere sit himmelske hjem hvor livets krone er henlagt til ham, og hvor han skal få et nyt navn, „som ingen kender, uden den, som får det.“ Stadig forøges hans lykke, han vokser i hellighed og brugbarhed. For hvert år bliver fremgangen større end det foregående års.

Gud har givet ungdommen en stige at gå opad en stige, der når fra jorden til himmelen. Oven over stigen er Gud, og hvert trin af stigen oplyses af hans herligheds klare stråler. Han giver agt på dem, som stiger op ad stigen, og er rede til at sende hjælp, hvis nogen er ved at slippe grebet eller foden er ved at glide. Ja sig det med de mest opmuntrende ord, at ikke en eneste, som udholdende arbejder sig op ad stigen skal gå glip af det herlige indtog i den himmelske stad.

Satan kommer med mange fristelser til de unge. Det er en kamp på liv og død om deres sjæle, og han lader ikke noget middel uprøvet for at forføre dem og ødelægge dem. Men Gud lader dem ikke stå uden bistand i kampen mod fristeren. De har en hjælper, som har al magt.

[49] Langt stærkere end deres fjende er han, som i denne verden og med den menneskelige natur mødte og besejrede Satan, idet han modstod enhver fristelse, der møder de unge i dag. Han er deres ældre broder. Han nærer en dyb og varm interesse for dem. Han våger stadig over dem, og han glæder sig, når de forsøger at behage ham. Når de beder, blander han sin retfærdigheds røgelse med deres bønner, og de opstiger da for Gud som et behageligt offer. I hans styrke formår de unge at lide ondt som gode korsets stridsmænd. Styrket ved hans kraft er de i stand til at nå op til de høje idealer der er sat for dem. Ofret på Golgata er pantet på deres sejr.

Gud er ikke urimelig.

Guds menighed består af store kar og små kar. Gud forlanger ikke noget urimeligt. Han forventer ikke, at de små kar skal indeholde lige så meget som de store. Han venter at få igen i forhold til, hvad et menneske har, ikke til, hvad det ikke har. Gør dit bedste, og Gud vil da antage dine bestræbelser. Tag fat på den pligt, der ligger dig nærmest, og udfør den med troskab så skal dit arbejde være helt antageligt for Mesteren. Overse ikke i dit ønske om at udrette noget stort de små gøremål, som man venter, du skal udføre.

Vogt dig for at forsømme bønner i lønkammeret og studiet af Guds ord. De er dine våben mod ham, som arbejder for at hindre dig i at gøre fremskridt på himmelvejen. Den første forsømmelse af bønner og bibelstudiet gør den anden lettere. Første gang du modstår Åndens kaldende stemme, bereder du vejen for næste gang, du modstår Guds Ånd. Således forhærdes hjertet og samvittigheden sløves.

På den anden side vil enhver modstand mod fristelse gøre det lettere at stå imod. Enhver selvfornægtelse gør selvfornægtelse lettere. Enhver sejr vundet bereder vejen for en ny sejr. Enhver modstand mod fristelse; enhver selvfornægtelse, enhver triumf over synden, er en sæd, der er sået til evigt liv. Enhver uegennyttig handling giver det åndelige liv ny styrke. Ingen kan stræbe efter at blive lig Kristus uden at vokse sig mere ædel og sand.

Udvikling af tillid.

Herren vil anerkende enhver bestræbelse, du gør for at nå det ideal han har sat for dig. Hvis du gør et fejltrin, og du bliver ledet til synd, så skal du ikke mene, at du ikke kan bede, at du ikke er værdig til at træde frem for Gud. „Mine børn! Dette skriver, jeg til jer, for at I ikke skal synde. Og dersom nogen synder, har vi en talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige.“ Med udstrakte arme venter han på at byde den fortabte søn velkommen. Gå til ham og fortæl ham om dine fejl og overtrædelser. Bed ham om at styrke dig til nye bestræbelser. Han vil aldrig skuffe dig, aldrig svigte din tillid.

Du vil møde prøver. På den måde vil Herren slibe kanterne af din karakter af. Knur ikke. Du gør prøven hårdere ved beklagelser.

Ær Gud ved at overgive dig til ham med glæde. Udhold prøven med tålmodighed. Bevar Guds kærlighed i dit hjerte, selv om der skulle ske dig uret. „Den som vil elske livet og se gode dage, skal holde sin tunge fra ondt og sine læber fra at tale svig, han vende sig fra ondt og gøre godt; han søge fred og jage efter den! For Herrens øjne er over de retfærdige, og hans øren til deres bøn.“

Vogt dig for forkerte skridt. Om du venter til i morgen, vil selv den mørkeste dag være forbi. „I rolighed og tillid skal jeres styrke være.“ Kristus kender styrken af jeres fristelser, og hvad evne I har til at stå imod. Hans hånd er altid udragt i øm medfølelse med ethvert lidende barn. Til den fristede og mismodige siger han: „Barn! Jeg har lidt for dig, jeg har givet mit liv for dig; kan du ikke stole på mig?“ “ Som din dag er, skal din styrke være.“ ...

Vælt din vej på Herren, stol på ham, så griber han ind ... Han vil være for dig som en vældig klippes skygge i tørstende land. Han siger: Kom hid til mig ... Og jeg vil give jer hvile, en hvile, som verden hverken kan give eller borttage. ... Ord kan ikke beskrive den fred og glæde som den ejer, der tager Gud på hans ord. Prøver forstyrrer ham ikke, ringeagt piner ham ikke. Hans eget jeg er korsfæstet. Om end hans pligter dag for dag bliver mere prøvende, hans fristelser sværere og hans modgang alvorligere, så vakler han dog ikke; han får en styrke, der svarer til hans behov. — *The Youth's Instructor*, 26 Juni 1902.

Hvad sejren kostede.

[51] Kristus ofrede alt for menneskene for at gøre det muligt for dem at nå Himmelen. Nu gælder det om for faldne mennesker at vise hvad de fra deres side vil ofre for Kristi sag, for at de må vinde udødelig herlighed. De, som har en klar forståelse af frelsens storhed og hvad den har kostet, vil aldrig knurre over, at de må så med tårer, og at kamp og selvfornægtelse er den Kristnes lod i dette liv. — *The Signs of the times*, 4 Marts 1880.

25. — Karakterens fuldkommengørelse.

Men Kristus har ikke givet os nogen vished om at det er let at opnå en fuldkommen karakter. Man arver ikke en ædel, fuldkommen karakter den kommer ikke til os ved et tilfælde. En ædel karakter opnås ved personlige anstrengelser og ved Kristi fortjeneste og nåde. Gud giver os talenterne, de åndelige evner og kræfter; vi danner karakteren. Den dannes gennem hårde og bitre kampe med vort eget jeg. Vi må stride og kæmpe mod nedarvede tilbøjeligheder vi må nøje ransage os selv og ikke tillade, at et eneste ugunstigt karaktertræk forblive uændret.

Lad ingen sige: „Jeg kan ikke gøre noget for at rette på mine karaktermangler,“ for hvis du kommer til den slutning, er det ganske sikkert, at du vil gå glip af det evige liv. Umuligheden ligger i din egen vilje. Hvis du ikke vil, kan du ikke overvinde det onde. Den virkelige vanskelighed opstår på grund af et vanhelligt og oprørsk hjerte og din uvillighed til at underkastes Guds ledelse.

Sæt målet højt.

Mange, som Gud har udrustet med udmærkede evne, udretter såre lidt, og grunden dertil er at finde i deres svage og intetsigende bestræbelser. Tusinder tilbringer deres liv, som om de ingen hensigt havde med det, og intet mål at opnå. Sådanne mennesker vil få en løn, der svarer til deres gerninger.

Betänk vel, at du aldrig vil nå et højere mål end det, du selv sætter dig. Derfor skal du sætte dit mål højt, og skal det koste dig smertefulde anstrengelser, selvfornægtelse og opofrelse, stig du kun opad, trin for trin, indtil du har nået toppen af fremgangens stige. Lad [52] intet hindre dig. Skæbnen har ikke spundet sit net så fast omkring noget menneske, at det behøver at forblive i uvished og være hjælpeløst. Jo større vanskelighederne er, og jo mørkere udsigterne kan synes, burde fremkalde en fast beslutning om at overvinde dem. Når én hindring overvindes, vil du få fornyet mod og blive bedre i stand

til at overvinde andre hindringer og gå fremad. Gå med bestemthed og fasthed frem i den rigtige retning, og det der synes at ville hindre din fremgang vil i stedet blive dig til hjælp.

Opelsk enhver hellig dyd.

Læg vind på at opelske enhver hellig dyd til ære for Mesteren, du skal ære Gud på ethvert trin i dannelsen af den rette karakter og det kan du gøre, for Enok behagede Gud, skønt han levede i en oprørske slægt. Og der er mange som Enok i vore dage.

Stå fast som Daniel, den trofaste statsmand, en mand, som ikke kunne røkkes af nogen fristelse. Skuf ikke ham, der elskede dig så højt, at han gav sit eget liv for at udslette dine synder han siger: „Skilt fra mig kan I slet intet gøre.“ Husk på det. Hvis du har begået fejl, vil du visselig vinde sejr dersom du får øjnene op for disse fejl og betragter dem som en advarsel til dig. På denne måde vender du nederlag til sejr, skuffer fjenden og forherliger din Forløser.

En karakter der er dannet efter det guddommelige billede, er den eneste skat, vi kan tage med os fra denne verden til den kommende. De, der lader sig undervise af Kristus i denne verden, vil tage ethvert guddommeligt karaktertræk, som de har erhvervet sig, med til himmelens sale, og der skal vi vedblive at gøre fremgang. Hvor betydningsfuldt er det da ikke at udvikle karakteren her i livet.

Det er muligt at gøre, hvad han siger.

Guds engle vil stå det menneske bi, der med urokkelig tro søger at nå den karakterens fuldkommenhed, som vil vise sig i gode gerninger. Kristus siger til enhver der søger at opnå dette: „Jeg står ved din højre side for at hjælpe dig.“

Når menneskets vilje virker i forening med Guds vilje, bliver den almægtig. Alt hvad Herren fordrer af os, kan vi udføre i hans styrke. I selve budet ligger kraften, der sætter os I stand til at udføre det. — *Christ's object lessons*, side 331-333.

Vor stadige afhængighed.

De, som ikke forstår deres bestandige afhængighed af Gud, vil lade sig overvinde af fristelser. Vi mener måske, at vort fodfæste nu

er sikkert, og at vi aldrig vil kunne røkkes. Vi siger måske med fuld overbevisning: Jeg ved, på hvem jeg tror! Intet kan røkke min tro på Gud og på hans ord! Men det er satans hensigt at drage fordel af vore nedarvede og udviklede karaktertræk og at gøre vore øjne blinde for vor egen behov og vore svagheder. Kun ved klart at se vor egen svaghed og ved stadig at se hen til Jesus kan vi vandre i tryghed. — *Desire of Ages*, side 382. [53]

26. — Troens strid.

Mange af de unge har ikke tilegnet sig som et fast princip at tjene Gud. De synker sammen, hver gang der kommer en sky på himmelen, og de har ikke kraft til at holde ud. De vokser ikke i nåden. De synes at holde Guds bud, men de er ikke Guds lov underdanige og kan heller ikke være det. Deres kødelige hjerter må forandres. De må se det skønne i hellighed; da vil de længes efter den, som hjorten skriger efter vand; da vil de elske Gud og hans lov; Kristi åg vil blive gavnligt og hans byrde let.

Hvis I, kære unge, styrer jeres fjed efter Herrens befalinger, må I ikke forvente, at jeres sti altid skal være bestrøet med den ydre freds og bekvemmeligheds blomster. Den vej, som fører til den evige dag, er ikke den letteste at gå på, og til tider vil den synes mørk og tornefuld. Men I har den forsikring at Guds evige arme omslutter jer for at beskytte jer fra ondt. Han ønsker, at I skal udvise oprigtig tro på ham og lære at stole på ham i skyggen så vel som i solskinnet.

Levende tro.

Kristi efterfølgere må have tro blivende i hjertet, for uden dette er det umuligt at behage Gud. Troen er den hånd, der griber den guddommelige hjælp; den er det middel, ved hvilket det omskabte hjerte kommer til at slå i harmoni med Kristi hjerte.

[54] Når ørnen stræber efter at nå hjem til reden, trænger stormen den ofte ned i de trange bjergpas. Sorte, uhyggelige skyformationer skjuler de sol beskinneede højder for den, hvor den har anbragt sin rede. En stund synes den forvildet og flagrer hid og did, den basker med sine stærke vinger, som ville den feje de tætte skyformationer bort. Den vækker bjergets duer med sine vilde skrig idet den forgæves søger at finde en vej ud af sit fængsel. Til sidst farer den opad, lige ind i de mørke skyer; og et øjeblik senere lyder et hæst triumfskrig, idet den dukker frem i det klare sollys oppe over skyerne. Nu er mørket og stormen nedenunder, og himlens lys skinner på den. Den når sit

elskede hjem på den stejle klippetop og er tilfreds. Det var gennem mørket den nåede frem til lyset. Det kostede den en anstrengelse, men den får belønning, idet den når målet for sin stræben.

Det er den eneste fremgangsmåde, vi kan bruge som Kristi efterfølgere. Vi må have tro, en levende tro, der trænger igennem de skyer, der ligesom en tyk mur skiller os fra himlens lys. Det er troens højder, vi må nå op til, hvor alt er fred og glæde i Helligånden.

En livslang strid.

Har du nogen sinde lagt mærke til en høg, der forfølger en frygtløs due? Instinktet har lært duen, at hvis høgen skal kunne gribe sit bytte, må den flyve højere end sit offer. Duen stiger derfor højere og højere op i himlens blå, stadig forfulgt af høgen, som søger at få fordel. Men forgæves. Duen er sikker, så længe den ikke lader sig standse af noget i sin flugt eller lader sig drage ned mod jorden; men giver den først op og flyver lavere ned så vil den agtpågivende fjende kaste sig over sit offer. Gang på gang har vi givet agt på denne scene med næsten tilbageholdt åndedræt og fulde af sympati for den lille due. Hvor sørgeligt ville det ikke have været at se den falde som offer for den grusomme høg!

Vi har for os en kamp en livslang strid med Satan og hans forførelser. Fjenden vil bruge alle argumenter alle slags bedrag for at besnære sjælen, og hvis vi vil vinde livets krone, må vi udfolde alvorlige udholdende bestræbelser. Vi må ikke afklæde os rustningen eller forlade slagmarken, før vi har vundet sejren og gennem vor Forløser kan triumfere. Så længe vi fortsætter med at have vore øjne fæstede på vor tros ophavsmand og fuldender, er vi sikre. Men vort sind må være vendt mod de ting, som er oventil, ikke mod de ting, som er på jorden. Vor tro må stige højere og højere i vor tilegnelse af Kristi nåde. Ved daglig at beskue hans vidunderlige skønhed, vil vi mere og mere blive lig hans herligheds billede. Og når vi på denne måde lever i forbindelse med himlen, vil Satan forgæves lægge sine garn ud for os. — *The Youth's Instructor*, 12 Maj 1898.

27. — Sejren er given.

[55] Vi har kun ringe forståelse af, hvilken styrke vi kunne få, dersom vi ville forene os med al styrkes kilde. Vi falder gang på gang i synd og tror, at det må være sådan. Vi klynger os til vore svagheder, som om de var noget at være stolte af. Kristus fortæller os, at vi må gøre vort ansigt som en hård sten, hvis vi ønsker at sejre. Han har båret vore synder på sit eget legeme på korset, og ved den kraft, han har tildelt os med, kan vi modstå verden, kødet og Djævelen. Lad os derfor ikke tale om vor svaghed og udygtighed, men om Kristus og hans styrke. Når vi taler om Satans styrke, vil fjenden befæste sin magt over os. Når vi taler om den magt, Gud har, vil fjenden blive drevet tilbage. Når vi drager nær til Gud, vil han drage nær til os. ...

Mange af os benytter ikke de privilegier, vi har. Vi gør nogle få svage bestræbelser for at handle ret, og falder så tilbage til vort gamle liv i synd. Skal vi nogen sinde nå Guds rige, må vi komme der med en fuldkommen karakter, uden plet og rynke eller noget sådant. Satan arbejder med forøget aktivitet efterhånden som vi nærmer os tidens afslutning. Han lægger sine snarer uden at vi mærker det for at tage vort sind i besiddelse. På enhver mulig måde søger han at udelukke Guds herlighed fra vor sjæl. Det står til os at afgøre, om han skal have kontrollen over vort hjerte og sind, eller om vi skal have del i den nye jord og Abrahams arvelod.

Guds magt forenet med menneskelige bestræbelser har tilvejebragt en herlig sejr for os. Skal vi ikke påskønne dette? Hele himmelens rigdom er os given i Jesus. Gud ville ikke, at ondskabens magter skulle sige at han kunne have gjort mere, end han har gjort. De verdener han har skabt, og englene i himmelen kan bevidne, at han ikke kunne gøre mere, end han har gjort. Gud har magtmidler, som vi endnu ikke ved noget om, og af disse vil han forsyne os når vi kommer i nød. Men vore bestræbelser bør stadig forenes med de guddommelige. Vor forstand, alle sanser og al den styrke, vi ejer, må sættes i virksomhed ... Hvis vi vil rejse os til striden og ruste os som mænd, der venter deres herre, hvis vi vil arbejde for at besejre

---

enhver mangel i vor karakter vil Gud give os forøget lys og styrke og hjælp. — *The Youth's Instructor*, 4. Jan. 1900.

Tro og pligt.

Tro er ikke følelse. „Troen er indholdet af det, som håbes, en fast overbevisning om det, som ikke ses.“ Der gives en form for religion, som ikke er andet end egenkærlighed. Den finder glæde i verdslige fornøjelser. Den er tilfreds med at betragte Kristi religion, men kender intet til dens frelsende magt. De, der ejer denne religion, tager synden let, fordi de ikke kender Jesus. Har de det sådan, tager de sig også pligterne ganske let. Men en trofast opfyldelse af pligter går hånd i hånd med en korrekt forståelse af Guds karakter. — *Review and Herald*, 28. Feb. 1907. [56]

28. — Hvorledes opnås styrke?

Kristus har gjort alt, hvad der behøves, for at vi kan blive stærke. Han har givet os sin Helligånd, hvis gerning det er at minde os om alle de løfter, Kristus har givet, for at vi må have fred og troen på at vi har fået tilgivelse. Dersom vi bare vil holde vore øjne fæstede på frelseren og stole på hans magt, vil vi blive fyldt med en følelse af tryghed; for Kristi retfærdighed vil blive vor retfærdighed. ...

Vi vanærer ham ved at tale om vor uduelighed. Lad os, i stedet for at se på os selv, stadig betragte Jesus, daglig blive mere og mere lig ham, mere og mere i stand til at tale om ham, bedre beredt til at benytte os af hans godhed og hjælp og modtage de velsignelser, han tilbyder os.

Når vi således lever i forening med ham, vokser vi os stærke i hans styrke, og vi bliver til hjælp og velsignelse for vore omgivelser. Hvis vi bare ville gøre, som Herren ønsker, ville vore hjerter blive harper, på hvilke hver en streng ville klinge med pris og tak til vor Forløser, hvem Gud sendte herved for at bære verdens synd. ...

Se hans herlighed.

Når fristelser plager dig, hvad de sikkert vil gøre, når du er omgivet af bekymring og forvirring, når du nedbøjet og mismodig er lige ved at fortvivle, så løft blikket op ja, se med troens øjne hen til det sted hvor du sidst så lyset, og mørket som trænger sig ind på dig, vil sprede sig ved hans herligheds klare lys. Når synd kæmper om herredømmet i din sjæl og trykker din samvittighed når vantroens skyer formørker sindet, gå da til Frelseren. Hans nåde er tilstrækkelig til at få bugt med synden. Han vil tilgive os og fylde os med glæden i Gud. ...

Lad os ikke længere tale om vor uduelighed og mangel på kraft. Lad os, glemme hvad der ligger bag os, og jage fremad på løbebanen mod Himmelen. Lad os ikke forsømme nogen anledning, som hvis [57] den benyttes ret, kan gøre os mere nyttige i Guds tjeneste. Da skal

hellighed lig tråde af guld blive indvævet i vore liv, og englene, der ser vor helligelse, vil gentage løftet: „En mand gør jeg sjældnere end guld og et menneske end Ofir guld.“ Hele Himmelen glæder sig, når svage fejlende menneskelige væsner overgiver sig til Jesus og lever hans liv. — *Review and Herald*, 1 Okt. 1908.

Omvendelsens glæde.

Betingelserne for menneskenes frelse er fastsat af Gud. For at den angrende synder skal finde glæde og fred, må han fornedre sig selv og bære sit kors. Den tanke, at Jesus blev menneske og forringede sig selv så dybt som intet menneske vil blive kaldet til at gøre, burde få al knur og klage til at forstumme. Den sødeste fryd bliver det menneskes lod, som alvorligt omvender sig til Gud, idet han ser sig selv som Guds lovs overtræder, men også har fået tro på Jesus Kristus som synderes forløser og talsmand. — *The Signs of the times*, 4. Marts 1880.

29. — Det sejrrige liv.

Fred kommer ved afhængighed af den guddommelige kraft. Lige så hurtig som sjælen beslutter at handle overensstemmelse med det lys, den har fået, vil Helligånden give mere lys og styrke. Vi får nådens Ånd, for at den skal samarbejde med de beslutninger, vi gør i vort sind, men det er ikke en erstatning for den personlige udøvelse af tro. Fremgang i det kristne liv afhænger af tilegnelsen af det lys som Gud har givet os. Det er ikke en overflod af lys og beviser som gør sjælen fri i Kristus; nej, det sker når sjælens kræfter og al vor vilje og energi råber i dybeste alvor: „Herre, jeg tror, hjælp min vantro!“

Jeg glæder mig til fremtidens strålende udsigt, og således kan du også. Vær glad, og pris Herren for hans godhed. Det som du ikke kan forstå, overlad til ham. Han elsker dig og har medynk med alle dine svagheder. Han „som i Kristus har velsignet os med al den himmelske verdens åndelige velsignelse i Kristus.“ Det ville ikke være tilfredsstillende for den Almægtiges hjerte at give dem, som elsker hans søn en mindre velsignelse end han gav sin søn.

[58] Satan søger at drage vore tanker væk fra den mægtige hjælper, i at lede os til at grunde over vor sjæls fordærv. Men skønt Jesus ses skylden vi har gjort os skyldige i, i fortiden, taler han dog til os om tilgivelse; og vi burde ikke vanære ham ved at betvivle hans kærlighed. Skyldfølelserne må lægges ved korsets fod, ellers vil de forgifte livets udspring. Når Satan påtvinger dig sine trusler, vend dig da bort fra ham, og trøst din sjæl med Guds løfter. Skyen kan være mørk i sig selv, men når himlens lys stråler på den, bliver den forvandlet til guld; for Guds herlighed hviler på den.

Guds børn skal ikke være genstand for følelser og stemninger. Når de svinger mellem håb og frygt, er Kristi hjerte såret; for han har givet dem umiskendelig bevis for hans kærlighed. Han ønsker at de skal være grundfæstede, styrket og faste i den helligeste tro. Han ønsker at de skal gøre det arbejde han har givet dem; så deres hjerter vil blive i hans hænder som indviede harper, enhver streng vil

sende pris og taksigelse ud til den som er sendt af Gud for at fjerne verdens synder.

Kristi kærlighed for hans børn er lige så øm som den er stærk. Og den er stærkere end døden; for han døde for at tilvejebringe vor frelse, og gøre os til ét med ham, ubegribeligt for os, men dog evigt sandt. Så stærk er hans kærlighed at den styrer al hans kræfter, og iværksætter himlens vældige hjælpemidler i virksomhed for hans folk bedste. „Den er uden foranderlighed eller skygge af ombestemmelse — den samme i går, i dag, og for evigt.“ Selv om synd har eksisteret i lange tider, forsøgt at modvirke denne kærlighed og være i vejen for at strømme til vor jord, flyder den stadig i rige strømme til dem som Kristus døde for. — *Testimoniess to ministers*, side 518. 519.

Den alt dominerende indflydelse.

Husk på, at I jeres liv er religion ikke bare én indflydelse iblandt mange; den skal være den indflydelse, der dominerer alle andre. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 489.

30. — Levende tro.

[59] Mange, som alvorligt søger efter hellighed og renhed i liv og hjerte, synes at være forvirrede og mismodige. De ser stadig på sig selv og beklager deres mangel på tro; og fordi de ikke har tro, føler de, at de ikke kan forlange, at Gud skal velsigne dem. Disse mennesker tager fejl af følelse og tro. De ser ikke hvor enkel den sande tro er, og de bringer stort mørke over deres sjæle. De burde vende sindet bort fra sig selv og lade det dvæle ved Guds godhed og nåde og betænke de løfter, han har givet, og så simpelt hen tro, at han vil opfylde sit ord.

Vi skal ikke forlade os på vor tro, men på Guds løfter. Når vi vender os bort fra vore tidligere overtrædelser af hans lov og beslutter at vise lydighed i fremtiden, skal vi tro, at Gud for Kristi skyld antager os og tilgiver os vore synder.

Mørke og mismod trænger sig undertiden ind i vore sjæle og truer med at tilintetgøre os; men vi må ikke kaste vor frimodighed bort. Vi må holde øjet fæstet på Jesus og ikke bryde os om, om vi har følelser eller ikke har følelser. Vi bør stræbe efter trofast at udføre enhver pligt vi kender til, og så roligt hvile på Guds løfter.

Byg ikke på følelser.

Til tider kan en dyb følelse af vor uværdighed gribe vor sjæl og bringe os rædsel; men det er ikke noget bevis på, at Gud har forandret sin holdning over for os, eller vi over for ham. Vi skal ikke bestræbe os for at skabe visse følelser eller stemninger i vor sjæl. Vi føler måske ikke i dag den fred og glæde som vi følte i går, men vi bør i tro gribe Kristi hånd og lige så fuldt stole på ham, når det er mørkt, som når det er lyst.

Satan vil måske hviske i dit øre: „Du er for stor en synder til, at Kristus kan frelse dig; “ men på samme tid, som du erkender, at du visselig er syndig og uværdig, kan du møde fristeren med råbet: „Ved forsoningens blod påberåber jeg mig Kristus som min Frelser.

Jeg stoler ikke på mine egne fortjenester, men på Jesu dyrebare blod, som rensrer mig. Jeg klynger mig i min hjælpeløshed til Kristus.“ Den kristnes liv må være et liv i stadig, levende tro. Uforbeholden tillid og fast fortrøstning til Kristus, vil bringe sjælen fred og tryghed.

Se hen til Jesus.

Bliv ikke mismodig, om end dit hjerte synes at være hårdt. Enhver modstand, enhver indre fjende forøger blot vor trang til Kristus. Han kom for at borttage stenhjertet og give dig et kødhjerte. Se hen [60] til ham og få hos ham særskilt hjælp til at overvinde dine specielle fejl. Når fristelser sniger sig ind på dig, så stå fast imod de onde anfægtelser. Sig til din sjæl: „Hvorledes skulle jeg kunne vanære min forløser? Jeg har overgivet mig til Kristus; jeg kan ikke gøre Satans gerninger.“ Råb til din kære Frelser om hjælp til at ofre enhver afgud og lægge enhver skødesynd bort. Se med troens øje Jesus stående foran Faderens trone, hvor han fremviser sine sårede hænder og beder for dig. Tro, at styrke vil tilflyde dig gennem din dyrebare Frelser.

I tro bør du også skue op til de kroner, som er henlagt for dem, der vinder sejr. Lyt til de frelstes jublende sang: „Værdig, værdig er lammet, som er blevet slagtet og som har forløst os til Gud!“ Forsøg på at se disse scener levende for dig. Da Stefanus, den første kristne martyr udkæmpede sin frygtelige kamp med fyrstedømmer og magter og ondskabens åndelige hær i det høje, udråbte han: „Jeg ser himmelen åben og menneskesønnen stående ved Guds højre hånd!“ Verdens Frelser blev åbenbaret for ham som den, der fra himlen så ned på ham med den dybeste interesse og det herlige lys fra Kristi ansigt skinnede på Stefanus med en sådan kærlighed at selv hans fjender syntes at hans ansigt skinnede som en engels ansigt.

Dersom vi lod vort sind dvæle mere ved Kristus og den himmelske verden, ville vi finde en mægtig hjælp og betimelig støtte, når vi kæmper Herrens kampe. Stolthed og kærlighed til verden vil tabe deres magt, når vi beskuer herligheden fra det bedre land, som snart skal blive vort. Sidestillet med Kristi elskelighed vil alt der her i verden drager og lokker, blive af kun ringe værdi.

Vend tankerne i en anden retning.

Ingen bør indbilde sig, at de kan opretholde forsikringen om Guds kærlighed uden alvorlige bestræbelser fra deres side. Når man længe har tilladt tankerne at dvæle ved jordiske ting, er det en vanskelig sag at vende tankerne i en anden retning eller forandre sit tankesæt. Det, øjet ser og øret hører samler for ofte vor opmærksomhed og opsluger vor interesse. Men ønsker vi at indgå i Guds stad og se Jesus i herlighed, må vi vænne os til at beskue ham med troens øje hernede. Kristi ord og hans karakter burde ofte være genstand for vore tanker og vor samtale; og hver dag burde nogen tid anvendes til bøn og meditation over disse hellige emner.

Helliggørelse, et dagligt arbejde.

[61] Helliggørelse er et dagligt arbejde. Ingen må bedrage sig selv med at tro, at Gud vil tilgive og velsigne dem som træder en af hans fordringer under fode. Hvis man med vilje begår noget man ved er synd, vil åndens stemme snart være tavs, og sjælens samfund med Gud ophører. Hvor mægtige følelsesstemninger vi end kommer ind i så er det dog en sandhed, at Jesus kan ikke blive i det hjerte som ringeagter den guddommelige lov. Gud ærer kun dem, som ærer ham.

Når I fremstiller jer for en som tjenere til lydighed, så er I hans tjenere, hvem I lyder. Hvis vi tillader vrede, sanselige begæringer, gerrighed, had, egenkærlighed eller nogen anden synd at herske, bliver vi syndens tjenere. Ingen kan tjene to herrer. Hvis vi tjener synden, kan vi ikke tjene Kristus. Den kristne vil føle syndens tilskyndelser, for kødet begærer mod ånden, men ånden kæmper igen imod kødet, og således holdes en stadig krig i gang. Her er det, vi behøver Kristi hjælp. Den menneskelige svaghed forenes med guddommelig styrke, og troen udbryder: Takket være Gud, som giver mig sejr gennem Jesus Kristus min herre!

Dersom vi ønsker at udvikle en karakter, som Gud kan antage må vi danne korrekte vaner i vort religiøse liv. Daglig bøn er lige så nødvendig, for at vi kan vokse i nåden og holde det åndelige liv oppe, som timelig føde er nødvendig for vort fysiske velfærd. Vi burde vænne os til at vende vor tanke ofte op til Gud i bøn. Når sindet

farer frem på vilde veje, må vi bringe det tilbage; ved udholdende bestræbelser vil vi kunne gøre det til en vane at styre tankerne. Vi kan ikke et øjeblik fjerne os fra Kristus og være sikre. Han må ledsage os ved hvert et skridt, men det gør han kun, når vi opfylder de betingelser, han selv har opstillet.

Gør religionen til det største og vigtigste for dig.

Religionen må blive det største og vigtigste i vort liv. Alt andet bør underordnes denne. Alle kræfter, som sjæl og ånd og legeme ejer må lægges ind i den kristnes kamp. Vi må se hen til Kristus for at få styrke og nåde, og så sikkert som Jesus døde for os, skal vi vinde sejr. ...

Vi må trænge os nærmere hen til Kristi kors. Anger ved korsets fod er det første, vi må lære for at få fred. Jesu kærlighed hvem kan fatte den! Uendeligt meget mere øm og selvforneget end en moders kærlighed! Dersom vi ønsker at forstå, hvad en menneskelig sjæl er værd, må vi i levende tro skue hen til korset, og således begynde det studium, som vil blive de frelstes videnskab og sang gennem alle evigheder: værdien af vor tid og vore talenter kan kun bedømmes ved, at vi betænker størrelsen af de løsepenge, hvormed vi er blevet forløste. Hvilken utaknemmelighed gør vi os ikke skyldige i over for Gud når vi stjæler det fra ham, som er hans, ved at undlade at give ham vor hengivenhed og vor tjeneste! Er det for meget om vi overgiver os selv til ham, som ofrede alt for os? Er det muligt, at vi kan vælge verdens venskab fremfor den udødelige ære, som Kristus tilbyder os „at sidde med mig på min trone, ligesom jeg har sejret og sidder med min Fader på hans trone?“

[62]

Helliggørelse, en fremadskridende erfaring

Helliggørelse, en fremadskridende erfaring. Helliggørelse er et fremadskridende værk. Apostelen Peter omtaler de forskellige skridt i udviklingen: „Så anvend just derfor al flid på i jeres tro at udvise dyd og i dyden kundskab og i kundskaben afholdenhed og i afholdenheden udholdenhed og i udholdenheden gudsfrygt og i gudsfrygten broderkærlighed og i broderkærligheden kærlighed. For når dette findes hos jer og er i tiltagen, lader det jer ikke stå

ørkesløse eller ufrugtbare i erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus. Derfor brødre! Gør jer des mere flid for at befæste jeres kaldelse og udvælgelse; for når I gør dette skal I aldrig støde an. For så skal der rigelig gives jer indgang i vor Herres og Frelsers Jesu Kristi evige rige.“

Her er der omtalt en fremgangsmåde, ved hvilken vi ikke skal støde an. De, der på denne måde arbejder efter den plan at være i tiltagen med hensyn til de Kristelige dyder, har den forsikring, at Gud vil arbejde efter sin plan der går ud på at mangfoldiggøre Helligåndens gave.

Peter skriver til dem, der har fået samme dyrebare tro: „Nåde og fred være jer mangfoldig til del i erkendelse af Gud og vor herre Jesus.“ Ved den guddommelige nåde kan alle, som vil, arbejde sig op ad den skinnende stige fra jord til himmel og til sidst med sang og evig glæde indgå gennem portene til Guds stad. — *Review and Herald*, 15 Nov. 1887.

Prøvers betydning

[63] Livets prøvelser er Guds tjenere, hvis opgave det er at fjerne det urene og det ujævne i vor karakter. Den tilhugning, tilslibning og mejsling, de udfører, deres arbejde med at glatte og polere er en smertefuld proces. Det er hårdt at blive trykket ned mod skiven under tilslibningen; men når stenen har gennemgået alt dette, så er den beredt til at fylde sin plads i det Himmelske Tempel. Mesteren lægger ikke et så omhyggeligt og grundigt arbejde i unyttigt materiale. Kun hans dyrebare stene tilslibes efter paladsets stil.

Magtens hemmelige sted

Til den højstes hemmelige sted, under den Almægtiges skygge, søger menneskene nu og da hen; de forbliver der en stund, og resultatet åbenbares i ædle gerninger; så svigter deres tro, forbindelsen bliver afbrudt, og deres livsværk bliver ødelagt. Men Jesu liv var et liv i stadig tillid, holdt oppe ved en stadig forbindelse; og hans tjeneste for himmel og jord var uden fejl eller vaklen.

Som menneske anrøbte han Guds trone, indtil hans menneskelighed blev forenet med en himmelsk strøm, som forenede menne-

skelighed med guddommelighed. Idet han fik liv fra Gud, skænkede han menneskene liv. — *Education*, side 80. 81.

31. — Forening med Kristus

En forening med Kristus ved levende tro er holdbar; enhver anden forening må forgå. Kristus valgte os først og betalte en uendelig stor løsesum for vor forløsning; og en kristen vælger Kristus som sit første og sidste og bedste i alle henseender. Men denne forening koster os noget. Det er en forening, hvor vi stolte mennesker må ganske og aldeles føle vor afhængighed af den anden part. Alle som indgår denne forening må føle deres trang til Kristi forsonende blod. Deres hjerter må forandres. De må bøje deres vilje ind under Guds vilje. Der vil opstå en kamp, modstand indefra og udefra. Der kræves et smertefuldt arbejde, idet man må løsrive sig fra noget og knyttes til noget andet. Stolthed, egenkærlighed, forfængelighed, verdslighed — synd i alle dens skikkelser — må overvindes, dersom vi skal kunne indgå i foreningen med Kristus. Grunden til at så [64] mange finder det kristne liv så beklageligt hårdt, hvorfor de er så vægelsindede, så omskiftelige, er den, at de forsøger på at forene sig med Kristus uden først at løsrive sig fra disse afguder, som de har kær.

Efter at foreningen med Kristus er blevet dannet, kan den kun bevares gennem alvorlig bøn og utrættelige anstrengelser. Vi må [65] stå imod, vi må fornægte, vi må besejre vort eget jeg. Ved Kristi nåde, ved at udvise mod og tro og ved at våge, kan vi vinde sejr. — *Testimoniess for the church* bind 5 side 231.

4. Afsnit: Vandringsen i lyset.

Frelseren betragter dem, som han har købt med sit blod, og spørger med usigelig ømhed og medlidenhed: „vil du være sund?“ han byder dig stå op, i besiddelse af sundhed og fred. Vent ikke, til du føler at du er blevet sund; tro Frelserens ord. Læg din vilje på Kristi side; beslut dig til at tjene ham, og idet du handler efter hans ord, vil du få styrke. Kristus er i stand til og længes efter at give befrielse, uanset hvilke onde vaner vi ligger under for, og uanset de stærke lidenskaber, som i tidens løb har bundet både sjæl og legeme. Han vil give liv til de, som er døde i overtrædelser. Han vil give frihed til de fangne, som holdes bundne af svaghed, af uheld og af syndens lænker. I den store læges fodspor, side 86. 87.

32. — Vækst i nåden.

Men vokse i vor Herres og Frelasers Jesu Kristi nåde og kundskab. Det er de unges privilegium at vokse i åndelig nåde og kundskab, alt efter som de vokser i Jesus. Ved at granske skrifterne med interesse kan vi lære Jesus bedre og bedre at kende, idet vi vandrer på de sandhedens og retfærdighedens veje, som Bibelen åbenbarer for os. De, som stedse vokser i nåde, vil stå faste i troen og gå fremad.

Vækst nødvendig for at stå fast.

Der bør være et alvorligt ønske i hjertet hos enhver af de unge, som har til hensigt at være en Jesu Kristi discipel, om at nå det højeste kristelige mål, nemlig at blive en arbejder med Kristus. Hvis han sætter sig som mål at blive iblandt deres tal som skal fremstilles fejlfrie for Guds trone, må han stadig gå fremad. Den eneste måde hvorpå man kan stå fast, er daglig at gøre fremskridt i det åndelige liv. Troen vil vokse, såfremt den, når den kommer i strid med tvivl og hindringer, overvinder disse. Sand helliggørelse er fremadskridende. Dersom du vokser i nåde og kundskab om Jesus Kristus, vil du benytte ethvert privilegium og enhver anledning til at vinde mere kundskab om Kristi liv og karakter.

Troen på Jesus vil vokse, efterhånden som du bliver bedre bekendt med din forløser ved at dvæle ved hans pletfrie liv og hans uendelige kærlighed. Du kan ikke vanære Gud mere end ved at bekende dig til at være hans discipel, medens du på samme tid holder dig på afstand fra ham og ikke fødes og næres af hans Helligånd. Når du vokser i nåde, vil det være dig en glæde at overvære religiøse møder og aflægge vidnesbyrd om Kristi kærlighed for forsamlingen. Ved sin nåde kan Gud gøre den unge mand forsigtig og betænksom, og han kan give børnene kundskab og erfaring. De kan vokse i nåde daglig. Du bør ikke måle din tro med dine følelser.

Hjerteransagelse.

Ransag nøje dit eget hjerte, og hvorledes det står til med din hengivenhed over for Gud. Spørg: har jeg benyttet de dyrebare øjeblikke i dag til at behage mig selv og søge min egen fornøjelse? Eller har jeg gjort andre lykkelige? Har jeg hjulpet dem, jeg står i forbindelse med, til større hengivenhed til Gud og til bedre at fatte de evige ting? Har jeg bragt min religion med ind i mit hjem og der åbenbart Kristi nåde i mine ord og i min opførsel? Har jeg æret mine forældre ved at vise respekt og lydighed og således opfyldt det femte bud? Har jeg med et glad hjerte udført mine små hverdagspligter og gjort det med troskab idet jeg har forsøgt at lette andres byrder? Har jeg bevaret mine læber fra ondt og min tunge fra at tale svig? Har jeg æret Kristus min Forløser, der gav sit dyrebare liv, for at jeg skulle kunne nå frem til evigt liv?

Våg og bed.

Forsøm ikke, kære unge, ved begyndelsen af dagen at bede Jesus alvorligt om, at han vil give jer styrke og nåde til at modstå fjendens fristelser, i hvad form de end må fremtræde; og hvis I beder alvorligt i tro og med et bodfærdigt hjerte, vil Herren høre jeres bønner. Jesus har sagt: „Bed, så skal jer gives; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For hver den, som beder, han får, og den, som søger, han finder, og den, som banker på, for ham skal der lukkes op. Eller hvilket menneske er der iblandt jer, som, når hans søn beder ham om brød vil give ham en sten? Eller når han beder ham om en fisk, mon han da vil give ham en slange? Dersom da I, som er onde, ved at give jeres børn gode gaver, hvor meget mere skal jeres Fader, som er i himlene, give dem gode gaver, som beder ham!“

[67]

Børn og unge kan komme til Jesus med deres byrder og besværligheder og vide, at han vil give agt på deres henvendelse og forsyne dem med de ting de behøver. Vær alvorlige; vær beslutsomme. Fremstil Guds løfter og tro så uden at nære nogen tvivl. Vent ikke på at erfare visse følelsesstemninger, før du mener at kunne vente bønnehørelse. Udtænk ikke nogen ejendommelig måde, hvorpå Herren skal virke for dig, før du tror at du får det, du har bedt om; men stol på hans ord og overlad hele sagen i Herrens hænder med

fuld tro på, at dine bønner vil blive besvarede og at svaret vil komme netop på den tid og på den måde, din himmelske Fader ser tjener dig bedst. Lev dernæst i harmoni med din bøn. Gå stedse fremad i ydmyghed.

Thi Gud Herren er sol og skjold, Herren giver nåde og ære, dem der vandrer i uskyld, nægter han intet godt. Sl 84,11.

Frygt Herren, I hans hellige, for de der frygter ham, mangler intet. Unge løver lider nød og sulter, men de, der søger Herren, dem fattes intet godt. Sl 34,10-11.

Var din tunge for ondt dine læber fra at tale svig; hold dig fra ondt og øv godt, søg fred og jag derefter. Mod dem der gør ondt, er Herrens åsyn for at slette deres minde af jorden; på retfærdige hviler hans øjne, hans ører hører deres råb; når de skriger, hører Herren og frier dem af al deres trængsel. Herren er nær hos dem, hvis hjerte er knust, han frelser dem hvis ånd er brudt. Sl 34,14-19.

Her er overflod af dejlige løfter, der vil blive opfyldt på betingelse af, at du ophører med at gøre ondt og lærer at gøre godt. Sæt derfor dit livs mål højt, som Josef og Daniel og Moses gjorde det. Beregn, hvad det koster at opføre en karakter bygning, og byg så for tid og evighed. ...

[68] Vi er svage og uden visdom, men Gud har sagt: „Dersom nogen af jer fattes visdom, han bede derom til Gud, som giver alle gerne og uden bebrejdelse, så skal den gives ham.“ Jak 1,5. Lær blot at være grundig, slip aldrig dit greb i Gud, hold ud i hans tjeneste, og du vil blive sejrvinder ved lammets blod.

Ubegrænsede muligheder i forbindelse med Gud.

Idet du udfører dette værk for dig selv, øver du en indflydelse på mange andre, som du har forbindelse med. Et ord i rette tid, hvor godt! Hvor megen styrke ligger der ikke i et ord, som bringer håb og mod og får en sjæl til at fatte den rette beslutning når den var ved at glide ind i demoraliserende vaner! Den faste bestemmelse, du har taget med hensyn til at handle efter de rette principper, vil øve indflydelse over andre og få dem til at gå i den rigtige retning.

Der er ingen grænser for det gode, du kan udrette. Når du gør Guds ord til regel for dit liv, og dine handlinger bestemmes af dets forskrifter idet alle dine hensigter og alle dine bestræbelser går ud på

at opfylde dine pligter på en sådan måde at det bliver til velsignelse for andre og ikke til forbandelse, skal fremgang krone dine anstrengelser. Du har knyttet forbindelse med Gud; du er blevet en lysbærer for andre. Du er blevet æret ved at være blevet en Jesu medarbejder; og du kan ikke nå nogen højere ære end at få at høre fra Frelserens læber: „Vel du gode og tro tjener .... Gå ind til din herres glæde! — *The Youth's Instructor*, 1. Sep. 1886.

Overgivelse.

Frelseren kan ikke antage en delt tjeneste. En arbejder for Gud må daglig lære, hvad det betyder at overgive sig til Gud. Han må studere Guds ord, lære at kende dets mening og adlyde dets forskrifter. Således vil han nå op til den kristne ypperligheds højde. Dag for dag vil Gud arbejde med ham og fuldkommengøre hans karakter, så at den kan bestå i den endelige prøve. Og dag for dag vil den troende tjene som et eksperiment for menneskers og engles øjne. Visende hvad evangeliet formår at udrette for faldne, menneskelige væsener. — *Gospel Workers* side 113.

33. — Lighed med verden.

De, der vandrer på den trange vej, taler om den glæde og lykke, de vil opnå ved rejsens afslutning. Deres ansigtstræk er ofte bedrøvet, men stråler dog tit af salig og hellig glæde. De klæder sig ikke på samme måde som flokken på den brede vej, taler ikke som den og handler heller ikke som den. Et mønster er blevet opstillet for dem.

[69] En sorgens mand, som var kendt med smerte, har åbnet denne vej for dem og selv vandret på den. Hans efterfølgere ser hans fodspor og finder trøst og opmuntring. Han gik trygt igennem og det kan også de, hvis de går i hans; fodspor.

Den brede vej.

På den brede vej er enhver optaget af sin egen person og sin klædedragt og af glæderne undervejs. De hengiver sig uhæmmet til lystighed og munterhed og tænker ikke på rejsens afslutning, på den visse ødelæggelse ved vejens ende. For hver dag kommer de deres ødelæggelse nærmere, men blindt haster de af sted hurtigere og hurtigere. Oh, hvor grufuldt var det ikke for mig at se dette!

Blandt dem, der vandrede på den brede vej, så jeg mange, på hvem disse ord var skrevet: „Død for verden. Alle tings ende er nær. Vær også i rede!“ de lignede nøjagtigt alle de forfængelige mennesker rundt omkring dem med undtagelse af en skygge af tristhed, som jeg lagde mærke til i deres ansigter. Deres samtale var nøjagtigt den samme, som deres lystige, tankeløse omgivelser førte; men af og til pegede de med stor tilfredshed på, hvad der stod skrevet på deres klæder og opfordrede andre til at få det samme skrevet på deres klædebon. De befandt sig på den brede vej, men bekendte sig dog til at være blandt dem, der gik på den trange vej. Deres omgivelser sagde: „Der er ingen forskel mellem os. Vi ligner hverandre. Vi klæder os, taler og handler ens.“ ...

Jeg fik vist hvordan nogle bekendende sabbatsholdere tilpassede sig verden. Oh, jeg så at det er en skændsel mod deres bekendelse,

en skændsel mod Guds sag. De lyver over for deres bekendelse. De tror at de ikke er lig verden, men de er den så nær i klæder, i tale og handlinger, at der er ingen forskel. Jeg så dem pynte deres stakkels, dødelige legemer, som hvert øjeblik kan udsættes for Guds fingers berøring og lægge sig i smertens seng. Oh, idet de nærmer sig deres sidste livsløb, så ordner dødelig smerte deres legemer og det store spørgsmål er: „Er jeg rede til at dø? Rede til at stå foran Gud i dommen og gennemgå det store regnskab?“

Spørg dem da om de har nogen lyst til at pryde deres legemer og om de har nogen forståelse af, hvad det betyder at være beredt til at vise sig for Gud. De vil fortælle dig at hvis de kunne leve livet om, ville de gøre deres livsførelse bedre, undgå verdens tåbeligheder, dets forfængelighed og stolthed og ville smykke legemet med et beskedent udseende og give et eksempel for alle omkring dem. De ville leve for Guds ære.

[70]

Hvorfor er det så svært at føre et selvfornægtende og ydmygt liv? Fordi bekendende kristne ikke er døde overfor verden. Det er lettere at leve, efter at vi er døde. Men mange længes efter Ægyptens kødgryder. De har en tilbøjelighed til at klæde sig og handle så lig verden som muligt og alligevel komme til himlen. De går ikke gennem den trange port. ...

Disse vil ikke have nogen undskyldning. Mange klæder sig som verden, for at få indflydelse. Men her gør de en sørgelig og skæbnesvanger fejltagelse. Hvis de vil have en sand og frelsende indflydelse, så lad dem efterleve deres bekendelse, vise deres tro ved retfærdige gerninger og gøre forskellen stor mellem den kristne og verden. Jeg så at ordene og klæderne og handlingerne skulle tale for Gud. Da vil en hellig indflydelse, være udbredt over alle og alle vil få erfaring om dem at de har været med Jesus. Ikke troende vil se at den sandhed vi bekender, har en hellig indflydelse og at tro på Kristi komme påvirker mænd og kvinders karakter. Hvis nogen ønsker at få deres indflydelse bevidnet til fordel for sandheden, så lad dem efterleve det og således efterligne det ydmyge mønster.

Beredelse for Jesu genkomst.

Jeg så at Gud hader stolthed og at alt det stolte og alt hvad der øver ondt skulle udryddes og den dag som kommer og skal brænde

dem op. Jeg så at den tredje engels budskab endnu måtte arbejde som en surdej på manges hjerter som bekender at tro det og rense deres stolthed, selvished, begærlighed og kærlighed af verden bort.

Jesus kommer; og vil han finde et folk der er tilpasset verden? Og vil han anerkende disse som sit folk som han har rensat til sig selv? Oh, nej. Ingen uden de rene og hellige vil han anerkende som sine. Dem, som har været rensat og gjort hvide gennem lidelse og har holdt sig selv adskilte og uplettede fra verden, vil han vedkende sig som sine.

[71] Idet jeg så den frygtelige kendsgerning, at Guds folk var tilpasset verden, uden nogen forskelle, udover navnet, mellem mange af de bekendne disciple af den sagtmødige og beskedne Jesus og ikke troende, følte min sjæl dyb pine. Jeg så at Jesus var såret og sat til åben skam. Englen sagde, da han med sorg så Guds bekendne folk elske verden, deltage i dets ånd og følge dets manéer: „skær jer fri! Skær jer fri! Ellers vil han give jer del med de vantro og hyklere uden for staden. Jeres bekendelse vil kun gøre jer større pine og jeres straf vil være større fordi I kender hans vilje, men ikke gjorde den.“

De, som vedkender at tro den tredje engels budskab, krænker ofte Guds sag ved letsindighed, spøg og fjas. Jeg blev vist at dette onde gik helt over i vore rækker. Der bør være en ydmygelse for Herren; Israels Gud. De burde sønderrive hjertet og ikke klædningen. Barnlig enkelhed ses sjældent; der tænkes mere over menneskets samtykke, end over Guds mishag.

Englen sagde: „Bring dit hjerte i orden, så han ikke kommer til dig med dom og den skrøbelige livstråd bliver skåret over og I ligger ned ubeskyttet i graven, uforberedt for dommen. Eller hvis I graver jeres grav, vil jeres hjerter, medmindre I snart stifter fred med Gud og river jer løs fra verden, finde at jeres hjerter forhærdes, og I læner jer til falske støtter, og den beredelse, I foretager, ikke er nogen virkelig beredelse, og I vil opdage jeres fejltagelse for sent til at sikre sig et velfunderet håb.“ *Testimonies for the Church*, 1 bind side 127-134.

Hvad gavner det?

Kristus formaner os alle til at tænke over det liv vi lever, gør alt op ret og redeligt. Læg Jesus på den ene vægtskål det betyder evige

skatte, evigt liv, evig sandhed, Himmelen og Kristi glæde over de frelste, og læg alt det, verden kan give, i den anden vægtskål. Læg tabet af din egen sjæl og de sjæle, som du kunne have været med til at frelse, i den ene vægtskål og i den anden et liv så evigtvarende som Guds for dig og dem, du vandt. Vej for tid og evighed. Medens du gør dette, taler Kristus og siger: „Hvad gavner det et menneske at vinde den hele verden og at bøde med sin sjæl?“

Gud vil gerne, at vi skal vælge det himmelske i stedet for det jordiske. Han gør det muligt for os at samle skatte i himmelen. Han vil gerne opmuntre os i vor højeste tragten og sikre os vore kostbareste skatte. Han siger: „En mand gør jeg sjældnere end guld og et menneske end ofirs guld.“ Når rigdommene, som rust fortærer og møllene æder op, er forsvundet, kan Kristi efterfølgere glæde sig over deres skatte i himmelen, de skatte, der ikke kan forgå. - *Kristi lignelser* side 374.

[72]

34. — Ægte kristelig erfaring.

Jeg så, at med mindre der sker en fuldstændig forandring hos de unge, en grundig omvendelse, har de intet håb om en plads i himmelen, ifølge hvad der er blevet vist mig, er ikke mere end halvdelen af de unge, der bekender sig til kristendommen og sandheden, virkelig omvendt. Havde de været omvendte, ville de bære frugt til Guds ære. Mange støtter sig til et formodet håb uden noget sandt grundlag. Kilden er ikke rensed, og derfor er de strømme, der udgår fra denne kilde, ikke rene. Rens kilden, så vil strømmene blive rene.

Dersom hjertet er ret, vil alt, jeres tale, jeres klædedragt og jeres handlinger, være gode. Sand gudsfrygt mangler. Jeg vil ikke vanære min Mester ved endog blot at indrømme, at en ligegyldig, fjasende, ikke bedende person er en kristen. Nej, en kristen sejrer over sine skødesynder, over sine lidenskaber. Der er et lægemiddel for den syndbetyngede sjæl. Lægemidlet er i Jesus. Dyrebare Frelser! Hans nåde er nok for den svageste; og den stærkeste må også have hans kraft, ellers må han forgå.

Frelsende nåde.

Jeg så hvorledes denne nåde kunne opnås. Gå ind i det lønkammer, hvor du er alene, og bed inderligt til Gud: „Skab mig, o Gud, et rent hjerte, giv en ny, en stadig ånd i mit indre.“ sal. 51,12. Vær alvorlig, vær oprigtig! En oprigtigs bøn formår meget. Strid, som Jakob gjorde, da han bad. Kæmp i bøn! Jesus svedte store blodsdråber i haven. Du må gøre en anstrengelse. Forlad ikke dit lønkammer, førend du føler dig stærk i Gud. Derefter må du våge, og netop så længe, som du våger og beder, kan du underkue dine skødesynder, og Guds nåde kan og vil vise sig i dig.

Gud forbyde, at jeg skulle ophøre at advare jer! Unge venner, søg Herren af hele jeres hjerte. Kom med nidkærhed, og når I oprigtigt føler, at uden Guds hjælp går i fortabt, når I skriger efter ham, ligesom [73] hjorten skriger efter rindende vand, vil Herren hastigt styrke jer. Da

vil jeres fred overgå al forstand. Dersom I venter at blive frelste, må I bede. Tag tid dertil! Forhast jer ikke og vær ikke skødesløse i jeres bønner. Bed Gud om at virke en grundig forandring i jer, at åndens frugter må bo i jer og I må kunne skinne som lys i verden. Vær ikke en hindring eller en forbandelse for Guds sag; I kan være en hjælp, en velsignelse. Fortæller Satan jer, at I ikke kan eje fuld og fri frelse? Tro ham ikke!

De første skridt.

Jeg så, at det er enhver kristens forret at kunne erfare Guds Ånds dybe påvirkning. En liflig himmelsk fred vil gennemtrænge sindet, og det vil være jer kært at hengive jer til betragtninger om Gud og himmelen. De herlige løfter i hans ord vil være jer som et åndeligt festmåltid. Men forvis jer først om, at I er begyndt på den kristnes løbebane. Forvis jer om, at I har taget de første skridt på vejen til evigt liv. Lad jer ikke bedrage! Jeg frygter for, ja, jeg ved, at mange af jer ikke kender til, hvad kristendom er. I har følt lidt sindsbevægelse, mærket nogle sindsindtryk, men I har aldrig set synden i deres hæslighed. I har aldrig følt jeres hjælpeløse tilstand og fra verden. I elsker fremdeles dens fornøjelser; I kan lide at tale om verdslige ting. Men når Guds sandhed bringes på bane, har I intet at skulle have sagt. Hvorfor er i så tavse da? Hvorfor så snaksomme, når det gælder verdslige ting, og så tavse angående det emne, der burde optage jer mest, som burde lægge beslag på hele jeres sjæl? Guds sandhed bor ikke i jer. — *Testimonies for the Church*, 1. bind side 158. 159.

Ban vej for Guds velsignelse.

Der er intet, Satan frygter så meget for, som at Guds folk skal berede sig, ved at bortfjerne enhver hindring, så at Herren kan udgyde sin Ånd over en vansmægtende menighed, og en ubodfærdig forsamling. Hvis Satan fik sin vilje, skulle der aldrig ske nogen vækkelse, stor eller lille, så længe tiden varer. Men vi er ikke uvidende om hans planer. Det er muligt at stå imod hans magt. Når vejen er beredt for Guds Ånd, vil velsignelsen komme. Satan kan ikke hindre velsignelsens strømme fra at nedflyde over Guds folk, mere end han

kan lukke himlens vinduer, så at regn ikke falder på jorden. Onde mennesker og djævle kan ikke hindre Guds værk eller udelukke hans nærværelse fra hans folks forsamlinger, hvis de med ydmyge, bodfærdige hjerter bekender og afstår fra deres synder og i tro påberåber sig hans løfter. — *Review and Herald*, 22. Marts 1887.

35. — Selvbeherskelse.

Større end helt er sindig mand, større at styre sit sind end at tage en stad. De, som behersker sig selv har besejret over den største fjende, mennesket har at kæmpe med.

Det største bevis på en kristens troskab er selvbeherskelse. Den, som kan stå uberørt midt i en storm af skældsord og grovheder, er en af Guds helte.

At herske over ånden er at have kontrol over sit eget jeg; at modstå det onde, at holde ethvert ord og enhver handling inden for Guds store retfærdigheds mål. Den, som har lært at styre sit sind, vil hæve sig over de uhøfligheder, tilsidesættelser og ærgrelser, vi daglig er udsatte for, og de vil ikke mere formørke hans sjæls himmel.

Det er Guds hensigt, at den kongelige magt, som en helliggjort forstand, kontrolleret af Guddommelig nåde er, skal beherske de menneskelige væseners liv. Den, som styrer sit sind, er i besiddelse af denne magt.

Selvkontrol.

I barndommen og ungdomstiden er karakteren meget modtagelig for indtryk. De unge bør derfor i den tid lære at øve selvkontrol eller selvbeherskelse. Ved den hjemlige arne og ved familiens bord gør indflydelser sig gældende, der er lige så varige som evigheden. De vaner, som tilegnes i de unge år, vil, mere end nogen medfødt egenskab, være afgørende for, om et menneske skal blive sejrvinder eller om han skal bukke under i livets strid.

Der er næppe nogen fejl, gamle som unge tager lettere på end misbrug af ord, hastig, utålmodig tale. De mener, det er tilstrækkeligt som undskyldning at sige: „Jeg passede ikke på; jeg mente virkelig ikke, hvad jeg sagde.“ Men Guds ord tager det ikke så let. Skriften siger: „Ser du en mand, der er hastig til tale, for en tåbe er der snarere [75] håb end for ham. Som åben by uden mur er en mand, der ikke kan styre sit sind.“

Den største del af livets fortrædeligheder, dets sorger og ubehageligheder skyldes ubeherskethed. I et øjeblik kan nogle heftige, uovervejede ord gøre så meget ondt, at et helt livs anger ikke kan råde bod derpå. Ak, hvor mange hjerter er ikke sønderknuste, hvor mange venner stødte bort, og hvor mange liv er ikke blevet ruinerede ved heftige, bitre ord fra mennesker, som skulle have kunnet bringe hjælp og lindring!

Overanstrengelse kan undertiden bevirke, at man taber selvkontrollen. Men Herren vil ikke; at vi skal arbejde i et så heftigt tempo, at vi bliver overanstrengte. Mange påtager sig byrder, som den nådige himmelske Fader aldrig har lagt på dem. Nogle kan blive i høj grad besværede af pligter, som aldrig har været tiltænkt dem. Gud ønsker, at vi skal forstå at vi forherliger ikke hans navn, når vi påtager os så mange byrder, at vi bliver overanstrengte og trætte i sind og hjerne, gnavne og irriterede og derfor skælder ud. Vi skal kun bære de ansvar Herren pålægger os, og så stole på ham og på den måde bevare vort hjerte rent og godt og sympatisk.

Styre sit sind.

Der er en vidunderlig magt i tavshed. Når du bliver tiltalt med heftige ord, skal du ikke svare igen. Ord, hvormed man svarer en, som er vred, virker i almindelighed som piskeslag, og kan bringe heftigheden op til raseri, men når vrede mødes med tavshed dør den hurtigt bort. Den kristne bør styre sin tunge, fast besluttet på ikke at tale bitre, utålmodige ord. Hvis tungen tøjles, vil han gå sejrrig ud af hvilken som helst tålmodighedsprøve som han måtte møde.

I sin egen styrke kan mennesket ikke styre sit sind. Men ved Kristus kan han eje selvkontrol. I hans styrke kan han tvinge sine tanker og ord til lydighed under Guds vilje. Kristi religion bringer følelserne under fornuftens kontrol og styrer tungen. Under dens indflydelse bliver det heftige temperament underkuet, og hjertet fyldes med tålmodighed og blidhed.

Klyng dig fast til ham, som har al magt i himmel og på jord. Giv ikke op i kampen, om du end ofte kommer til kort i at udvise tålmodighed og ro. Tag fat igen, denne gang mere bestemt på at ville være tålmodig i enhver anfægtelse. Og tag aldrig blikket bort fra dit guddommelige forbillede. — *Review and Herald*, 31. Okt. 1907.

Ingen undskyldning for synd.

At Satan frister er ikke nogen undskyldning for én eneste dårlig handling. Fristeren jubler, når han hører, at de, som bekender sig til at være kristne, kommer med undskyldninger for deres karakters mangler. Det er disse undskyldninger, som leder til synd. Der findes ingen undskyldning for synd. Det er muligt for ethvert omvendt, troende Guds barn at leve et liv som Kristi liv og styre sit sind. — *Desire of Ages*, side 311.

36. — En levende erfaring.

Livets og herlighedens Herre ikklædte sin guddommelighed menneskelighed for at demonstrere for mennesket, at Gud gennem gaven, Kristus, ville knytte os til sig. Uden forbindelse med, Gud er det ikke muligt for nogen at blive lykkelig. Faldne, mennesker skal lære, at vor himmelske Fader ikke er tilfreds, før hans kærlighed omfavner den angrende synder, som forvandles gennem det lydløse Guds lams fortjenester.

Alt, hvad de himmelske væsener udfører tjener til at fremme denne hensigt. Under deres generals kommando arbejder de for at vinde dem tilbage som ved overtrædelser har skilt sig fra deres himmelske Fader. En plan er blevet lagt, ved hvilken Kristi vidunderlige nåde og kærlighed vil blive åbenbaret for verden. Guds kærlighed er åbenbaret i den uendelige pris, Guds søn har betalt for at forløse mennesket. Denne herlige forløsningsplan er vidtrækkende nok til at frelse hele verden. Syndige og faldne mennesker kan blive fuldkommengjorte gennem Jesus ved, at han tilgiver dem deres synder og tilregner dem sin retfærdighed.

Korsets magt.

Jesus Kristus iførte sig menneskelighed, for at han med sin menneskelige arm kunne omslutte menneskeslægten, medens han med sin guddommelige arm greb den eviges trone. Han plantede sit kors midt imellem jord og himmel og sagde: „Og jeg skal, når jeg bliver ophøjet fra jorden, drage alle til mig.“ Korset skulle blive tiltrækningskraftens centrum.

[77] Det skulle tale til alle mennesker og drage dem over den kløft, som synden havde skabt, for at forene dødelige mennesker med den udødelige Gud. Det er korsets magt alene, der kan bryde det stærke forbund, der råder mellem mennesket og synden. Kristus gav sig selv, for at frelse synderen. De, hvis synder er blevet tilgivet, og som elsker Jesus, vil blive forenede med ham, de vil bære Kristi åg. Dette

åg vil ikke hindre dem på deres færd eller gøre, at deres religiøse liv bliver fuldt af slid og slæb. Nej, Kristi åg vil blive selve det middel hvorved den kristnes liv bliver rigt på lykke og glæde. Den kristne vil finde glæde i at begrunde det, Herren har gjort, da han lod sin enbårne søn dø „for verden, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv.“

Troskab mod Kristus.

De, der står under fyrst Emanuels blodbestænkte banner, bør stå som trofaste stridsmænd i Kristi hær. De må aldrig svigte eller vise sig troløse. Mange af de unge melder sig som volontører under Jesus, livets fyrste. Men skal de blive i stand til at stå trofast dér, må de stadig se på Jesus deres fyrste, og lyde hans befalinger. De kan ikke være Kristi soldater og samtidig indgå i forbundet med Satan og hjælpe ham, for da ville de blive Kristi fjender. De ville forråde hellige tillidshverv. De ville danne et led mellem Satan og de ægte stridsmænd, så at fjenden gennem disse levende redskaber stadigt kunne arbejde for at vinde indpas i Kristi stridsmænds hjerter.

Jeg spørger jer, kære unge, som bekender jer til at være Jesu Kristi stridsmænd, hvilke kampe har I udkæmpet? Hvad har I været beskæftiget med? Har I, når Guds ord tydeligt har udpeget jeres gerning for jer, nægtet at udføre den, fordi den ikke svarede til jeres tilbøjeligheder? Har verdens tillokkelser narret jer bort fra Kristi tjeneste? Satan er beskæftiget med at lave særskilte tillokkelser; og ved at få jer til at synde i, hvad der måtte synes at være ubetydelige ting, drager han jer bort fra Jesus. Derefter kommer han med noget, der drager endnu mere, for at føre jer helt bort fra Gud.

Du kan have dit navn i menighedsbogen og erklære at du er et Guds barn, og dog kan dit eksempel og din indflydelse misrepræsentere Kristi karakter, og du leder andre bort fra ham. Der er ingen lykke eller fred eller glæde for den, som bekender sig til at være troende, hvis han ikke har hele sin sjæl med i det arbejde, Herren har givet ham at udføre. Han bringer stadig verden ind i menigheden, ikke ved omvendelse, bekendelse og overgivelse til Gud, men ved mere og mere at overgive sig til verden og kæmpe på Satans side i stedet for på Kristi side.

Erfaringsmæssig kundskab.

Jeg vil opfordre ungdommen til at afskære selv den tyndeste tråd som i ånd eller praksis knytter den til verden. „Gå ud fra dem og skil jer fra dem siger Herren, og rør ikke noget urent, og jeg vil antage mig jer, og jeg vil være jeres Fader og I skal være mine sønner og døtre, siger Herren, den almægtige.“

Vil vor ungdom give agt på denne indbydelse? Hvor lidt forstår dog vore unge nødvendigheden af over for deres unge kammerater at sætte et kristeligt eksempel i liv og karakter. Mange af vore unge forstår sandhedens teori, men hvor mange forstår ved erfaringsmæssig kundskab den praktiske indflydelse, sandheden burde have på alle deres handlinger. Hvor er de unge missionærer, der virkelig udfører noget præsentabelt arbejde derude på den store høstmark? Hvor er de som daglig lærer i Kristi skole? Lad dem aldrig føle, at de er færdige til at aflægge eksamen. Lad dem vente i Herrens forgårde, hvor de kan blive underviste om, hvorledes de skal arbejde i forening med de himmelske væsener. Kære unge! Jeg ønsker at tale bestemt til jer, fordi jeg vil, at I skal blive frelste. Spild ikke mere tid. I kan ikke tjene Gud og mammon. Tilsyneladende er I kristne men når fristelser kommer når I bliver alvorligt prøvet, giver I så ikke i almindelighed efter?

Kristen samfund.

Den strid, som I skal tage aktiv del i, udkæmpes i jeres hverdagsliv. Vil I ikke i prøvelsens tider lade det skrevne ord være det bestemmende for jer og i alvorlig bøn søge Jesus om råd. Mange erklærer, at der visselig ikke er noget ondt i at gå til en koncert og forsømme bønnemødet eller være borte fra møder, hvor Guds tjenere frembærer et budskab fra himmelen. Det er sikrest for jer at være netop der, hvor Kristus har sagt at han vil være.

De, som værdsætter Kristi ord, vil ikke forsømme bønnemøderne eller møder, hvor Herrens sendebud fremholder ting af evigheds interesse. Jesus har sagt: „Hvor to eller tre er samlet i mit navn, der vil jeg være midt iblandt dem.“ Har du råd til at vælge fornøjelsen og miste velsignelsen? At give efter i sådanne ting over stor ind-

flydelse ikke alene over dit liv og din karakter men også over dine kammeraters liv og karakter.

Dersom alle, der bekendte sig til at være Kristi efterfølgere, var det i virkeligheden ville de have Kristi sind og gøre Guds gerninger. De ville stå imod fristelsen til at føje selviske begær, og de ville vise, at de ikke kunne nyde verdens frivole fornøjelser i stedet for at benytte det privilegium at samles med Kristus ved gudstjenesten. De ville da øve en afgjort indflydelse over andre og lede dem til at følge deres gode eksempel.

Handler taler højere end ord, og de, som elsker fornøjelser, påskønner ikke de rige velsignelser, som det at være med i Guds folks forsamlinger giver. De værdsætter ikke det privilegium, det er, at kunne øve indflydelse på deres kammerater med hensyn til at bringe dem med til møder, hvor der er håb om, at deres hjerter kunne blive rørte af Guds ånd. Hvem går med dem til de verdslige sammenkomster? Jesus kommer ikke der med sin velsignelse. Men Satan vil bibringe dem tanker, der fortrænger sager af evig interesse. Han benytter anledningen til at bringe forvirring ved at blande det rette med det urette og dårlige.

Ved at gå til verdslige sammenkomster får man smag for op-hidsende morskab, og moralen svækkes. De, der elsker fornøjelser, kan vel nok beholde en form for gudfrygtighed, men de har ingen levende forbindelse med Gud. Deres tro er død, deres nidkærhed er borte. De føler ingen lyst til at tale et ord i rette tid til sjæle, som er uden Kristus, og påvirke dem til at give deres hjerter til Herren. — *The Youth's Instructor*, 23. April. 1912.

Religion er ikke en følelse.

Ren og ubesmittet religion er ikke en følelse, men en udfoldelse af kærlighedens og barmhjertighedens gerninger. En sådan religion er nødvendig, hvis man skal eje sundhed og lykke. Den trænger ind i sjælens besmittede tempel, og med en svøbe driver den de syndige snyltegæster ud. Idet den tager tronen i besiddelse, helliger den alt ved sin nærværelse og oplyser hjertet med de klare stråler fra retfærdighedens sol. Den åbner sjælens vinduer mod himmelen og lader Guds kærligheds solskin slippe ind. Den bringer med sig stilhed og ro, fysisk, mental og moralsk styrke vokser for himlens atmosfære

fylder sjælen med liv og virksomhed. Kristus, herlighedens håb, får sin skikkelse i det indre. — *Review and Herald*, 15. Okt. 1901.

37. — Troskab i små ting.

Den, som er tro i det mindste, er også tro i meget. Det er samvittighedsfuldhed i det, verden kalder små ting, som giver fremgang i livet. Små kærlighedsgerninger, små selvfornægtende handlinger, enkle ord til hjælp og opmuntring, agtpågivenhed mod små synder det er kristendom. En taknemmelig erkendelse af daglige velsignelser, en klog benyttelse af daglige anledninger og en klog udvikling af de os betroede talenter det er netop hvad Mesteren ønsker af os.

Den, som med troskab udfører sine små pligter, vil blive beredt til at påtage sig større ansvar. Den mand, som er venlig og høflig i det daglige liv, som er ædelmodig og overbærende i sin familie, og som stadig arbejder for at gøre hjemmet lykkeligt, vil være den første til at fornægte sig selv og gøre opofrelser, når Mesteren kalder.

En velbalanceret karakter.

Vi må være villige til at give vore ejendele til Guds sag, men det vil ikke blive regnet os til gode, såfremt vi ikke også giver Gud et kærligt og taknemmeligt hjerte. De, som ønsker at blive ægte missionærer på fremmede arbejdsfelter, må først være sande missionærer i hjemmet. De, som ønsker at arbejde i Mesterens vingård, må berede sig for dette ved omhyggeligt at opdyrke det lille stykke vingård, han allerede har, betroet, til deres omsorg.

Som en mand tænker i sit hjerte, så er han. En enkelt dags uskrevne historie udgøres af mange tanker; og disse tanker har meget at gøre med dannelsen af karakteren. Vi bør derfor vogte nøje på vore tanker; for en uren tanke gør et dybt indtryk på sjælen. En ond tanke efterlader et ondt indtryk på sindet. Hvis tankerne er rene og hellige, gør de det menneske bedre, som nærer disse tanker. De stimulerer den åndelige puls, og kraften til at gøre det gode forøges. Og ligesom en regndråbe bereder vejen for en anden ved at fugte jorden, således bereder en god tanke vejen for en anden.

[81] Selv den længste vandring foretages ved, at man gør et skridt ad gangen. En uafbrudt rækkefølge af skridt bringer os til vejens ende. Den længste kæde er sammensat af enkelte led. Hvis et af disse led er svagt, er kæden værdiløs. Således er det med karakteren. En velbalanceret karakter dannes af enkelte vel udførte handlinger. Een fejl, som et menneske opelsker i stedet for at besejre den, gør det menneske ufuldkommet og stænger den hellige stads porte for det. Den, som vil ind i Himlen, må have en karakter uden plet eller rynke og deslige. Intet urent kan indgå der. I hele den frelste skare vil vi ikke finde en eneste med fejl og lyde.

Troskab i hverdagslivet.

Guds værk er fuldkommet i sin helhed, fordi det er fuldkommet i de enkelte dele, hvor små disse end måtte være. Han former den lille græsspire med lige så stor omhu, som han ville udvise, når han skulle danne en verden. Når vi ønsker at blive fuldkomne, ligesom vor Fader i himlen er fuldkommen må vi være trofaste i udførelsen af de små ting. Det som det i det hele taget er værd at udføre, det er værd at udføre godt. Hvad din gerning end består i, så udfør den med troskab. Sig sandheden, selv når det gælder de mindste ting. Udfør hver dag kærlighedsgerninger og tal opmuntrende ord. Lad smil lyse fra dig på hele din livsstil. Når du går frem på denne måde, vil Gud give dig sit bifald og Kristus vil en dag sige til dig: „Vel gjort, gode og tro tjener!“

På dommens dag vil de, som har været tro i deres hverdagspligter og rask har udført dem uden at tænke på ros eller fordel, høre disse ord: „Kom hid, I min Faders velsignede! Arv det rige, som har været jer beredt fra verdens grundlæggelse.“ Kristus roser dem ikke for de veltalende foredrag, de har holdt, den lysende intelligens, de har kunnet glimre med, eller de store gaver, de har givet. Nej, de bliver belønnet for udførelsen af de små ting som i almindelighed bliver oversete. „Jeg var hungrig, og i gav mig at spise,“ siger han. „Hvad I har gjort mod een af disse mine mindste brødre har I gjort imod mig.“ — *The Youth's Instructor*, 17. Jan. 1901.

38. — Ansvarlige for lyset.

Unge mænd og kvinder, I er ansvarlige over for Gud for det lys, han har givet jer. Dette lys og disse advarsler vil, dersom I ikke giver agt på dem, stå op imod jer i dommen. De farer, I er udsatte for, er blevet tydeligt fremholdt. I er blevet advarende og bevogtede i alle henseender, ja omgærdede med advarsler. I Guds hus har I lyttet til de mest højtidelige, hjerteransagende sandheder, fremholdt af Guds tjenere i åndens kraft. Hvad virkning har disse alvorlige kald gjort på jeres hjerter? Hvad indflydelse har de på jeres karakter? I vil blive holdt ansvarlige for hvert eneste af disse kald og hver en advarsel. De vil i dommen stå op og fordømme dem, som fortsætter med at leve et liv i forfængelighed, overfladiskhed og stolthed.

[82]

Kære unge venner, hvad I sår, skal I og høste. Nu er det jeres tid til at så. Hvad vil høsten give? Hvad er det, I sår? Hvert ord, I udtaler, hver handling, I udfører, er en sæd, som vil bære god eller dårlig frugt, og som vil give glæde eller sorg til den, som har sået. Som sæden er, så vil høsten blive. Gud har givet jer et stort lys og mange privilegier. Efter at I har fået dette lys, og efter at jeres farer er blevet tydeligt fremstillet for jer, er ansvaret blevet lagt på jer. Den måde hvorpå I behandler det lys, Gud har givet jer, vil afgøre, om I skal opnå lykke eller ulykke. I afgør selv jeres skæbne. — *Testimonies for the Church*, 3 bind side 363.

39. — Alvorlige forsætter.

Da de fire unge hebræere fik deres uddannelse ved kongens hof i Babylon følte de ikke, at Herrens velsignelse skulle træde i stedet for de prøvende anstrengelser, der blev krævet af dem. De var flittige i deres studier, for de forstod, at ved Guds nåde afhang deres skæbne af deres egen vilje og handling. De måtte sætte al deres dygtighed ind i arbejdet og ved en fuld og hel anvendelse af deres evner skulle de bringe mest muligt ud af deres anledninger til studium og arbejde.

Samarbejde med Gud.

Medens disse unge mennesker arbejdede på deres egen frelse, arbejdede Gud i dem til at ville og virke efter hans velbehag. Her er fremsat for os betingelserne for fremgang. For at Guds nåde kan komme os til nytte, må vi gøre vor del. Herren har ikke til hensigt at udføre for os hverken det at ville eller virke. Han giver sin nåde til at virke i os at ville og at udrette, men aldrig sådan at den skal træde i stedet for vore bestræbelser.

Vore sjæle skal vækkes til forståelse af samarbejdets betydning. Helligånden virker i os, for at få os til at arbejde på vor egen frelse. [83] Det er den praktiske lektie, Helligånden søger at lære os. Gud er den, som virker i jer både at ville og virke, efter sit velbehag.

Herren vil samarbejde med alle, som alvorligt stræber efter at være tro i hans tjeneste ligesom han samarbejdede med Daniel og hans tre venner. At eje fine mentale egenskaber og en høj moralsk karakter er ikke tilfældigheder. Gud giver anledninger; fremgang beror på den brug, man gør af disse. Når forsynet baner vej for os, må vi hurtigt opfatte dette og med iver benytte os af det. Der er mange, som kunne blive mægtige mænd, dersom de, ligesom Daniel, ville stole på Gud med hensyn til at få kraft til at sejre og hjælp og dygtighed til at udføre deres arbejde.

Helhjertet tjeneste.

Jeg siger til alle jer unge: Vær trofaste. Lad hjertet være med i jeres arbejde. Efterlign ikke dem, der er lade, og hvis tjeneste er delt. Handlinger, der udføres ofte danner vaner; vaner danner karakter. Udfør tålmodigt de små pligter i livet. Så længe I undervurderer betydningen af de små pligter vil jeres karakterbygning være utilfredsstillende. I den almægtiges øjne er enhver pligt vigtig. Herren har sagt: „Den som er tro i det mindste, er også tro i meget.“ I en sand kristens liv er der ikke noget, som er uvæsentligt.

Mange, som bekender sig til at være kristne, arbejder på tværs af Gud. Mange venter på, at der skal blive dem betroet et stort værk. Daglig lader de anledninger gå tabt til at vise deres troskab mod Gud. Hver dag er der små pligter, som de ikke synes er interessante nok til at udføre af hele hjertet, og som de derfor forsømmer, medens de venter på et eller andet stort værk som kan lægge beslag på de store talenter, de mener sig i besiddelse af; deres liv svinder hen i forventning om opfyldelsen af deres ærgerrige længsler.

Mine kære unge venner, udfør det arbejde, der ligger nærmest for hånden. Tag fat på noget mere enkelt og ligefremt, som ligger inden for jeres rækkevidde. Læg sjæl og hjerte ind i udførelsen af det arbejde. Tving jeres tanker til på forstandig måde at beskæftige sig med de ting, som I kan udføre i hjemmet. Således vil I blive skikkede til større foretagender. Kom i hu, hvad der er skrevet om kong Ezekias: „Alt, hvad han tog fat på .... Det gjorde han af hele sit hjerte, og det lykkedes for ham.“

[84]

Betydningen af at koncentrere sig.

Det er en stor velsignelse at eje evnen til at samle tanker om den gerning, man har for sig. Gudfrygtig ungdom bør stræbe efter at udføre deres pligter med omtanke og gøre deres allerbedste, idet sindet udelt dvæler ved deres forehavende. De bør forstå, hvad der er deres forhåndenværende pligter, og så udføre dem uden at lade sindet fare hid og did, men samle sig om det, der ligger for. Den slags mental øvelse er nyttig for hele livet. De, der lærer at samle deres tanker om det, de har for sig, hvor småt det end må synes at være, vil blive til nytte i verden.

Kære unge, vær alvorlige og hold ud. „Bind op om jeres sinds lænder.“ Stå som Daniel, den trofaste hebræer, som satte sig for i sit hjerte at være tro overfor Gud. Må I ikke skuffe jeres forældre og venner. Og der er også en anden I bør tænke på. Skuf ikke ham, der elskede jer så højt at han gav sit liv for at gøre det muligt for jer at blive Guds medarbejdere.

Det ædleste motiv.

Ønsket om at ære Gud skulle stå for os som det ædleste af alle motiver. Det burde lede os til den største anstrengelse for at gøre mest muligt ud af de privilegier og anledninger, der skaffes os. Det skulle lede os til at holde hjerne, ben og nerver i den bedst mulige sundhedstilstand, så at vor fysiske styrke og vor klarsyn måtte gøre os til trofaste husholdere. Hvis egenkærlige interesser får lov til at gøre sig gældende hos os, vil de forkrøble sindet og gøre hjertet hårdt; hvis de får lov til at beherske os, vil de ødelægge moralen. Og så kommer skuffelser. ...

Sand fremgang gives mænd og kvinder af den Gud, som gav Daniel fremgang. Han, som læste Daniels hjerte, så med glæde, hvilke rene motiver, der gjorde sig gældende hos denne hans unge tjener, han så, at han var fast besluttet på at ære Gud. De som i deres liv opfylder Guds hensigt, må anstrenge sig samvittighedsfuldt for og hengive sig alvorligt til nøje at udføre, hvad som helst Gud betror dem at gøre. — *The Youth's Instructor*, 20. Aug. 1903.

Varig glæde.

[85] Og langs hele vejen op ad den stejle sti, som fører til evigt liv, findes der glædens kildespring til vederkvægelse for den trætte. De, som vandrer på visdommens veje, er fulde af glæde selv i trængsel; thi den Gud, som deres sjæl elsker, vandrer usynlig ved deres side. For hvert skridt, de stiger op, mærker de mere tydeligt berøringen af hans hånd. Ved hvert skridt falder der klarere stråler fra den usynlige herlighed på deres sti, og deres lovsang, som stedse anslås højere, stiger op for at forene sig med englenes sange foran tronen. „Retfærdighedens sti er som strålende lys, der vokser i glans til højlys dag.“ — Fra naturens talerstol, side 179.

40. — Viljens opøvelse.

Sand religion har noget med viljen at gøre. Viljen er den styrende magt i menneskets natur; alle andre egenskaber er underordnet den. Viljen er ikke smagen eller tilbøjelighederne, men den bestemmende magt, som virker i menneskenes børn til lydighed mod Gud eller til ulydighed.

Usikkerhed og tvivl

Du er et ungt menneske med intelligens; du ønsker at leve dit liv sådan, at du til sidst vil nå himlen. Du er ofte mismodig ved at finde dig moralsk svag, en slave af tvivl, behersket af dit gamle syndefulde livs vaner og skikke. Du finder, at dit følelsesliv ikke svarer til dine bedste beslutninger og dine mest højtidelige løfter. Intet synes virkeligt for dig. Din egen usikkerhed leder dig til at betvivle deres oprigtighed, som ønsker at gøre dig godt. Jo mere du i din tvivl kæmper, desto mere uvirkeligt synes alting at blive for dig, indtil det synes som om der ingen solid grund er for dig noget sted. Dine løfter er ligesom reb af sand, og du betragter deres ord og handlinger, som du skulle stole på, i samme uvirkelige lys.

Styrke ved viljeanspændelse

Du vil være i stadig fare, indtil du forstår viljens sande magt. Du kan tro og love alt muligt, men dine løfter og din tro er til ingen nytte, før du lægger din vilje til din tro og dine handlinger. Hvis du kæmper troens kamp med al din viljekraft, vil du sejre. Du kan ikke forlade dig på dine følelser, dine indtryk og dine stemninger, for de er ikke til at stole på, især med de forventede ideer, du har; og kundskaben om dine forfejlede og brudte løfter svækker din tillid til dig selv og andres tro på dig.

Men du behøver ikke at fortvivle. Du må beslutte dig til at tro, skønt intet synes sandt og virkeligt for dig. Jeg behøver ikke at fortælle dig, at det er dig selv, der har bragt dig ind i denne alt andet

[86]

end misundelsesværdige stilling. Du må vinde din tillid til Gud og dine brødre tilbage. Du må bøje din vilje under Jesu Kristi vilje, og når du gør dette vil Gud øjeblikkeligt gribe ind og virke i dig at ville og virke til hans velbehag. Hele din natur vil da blive bragt ind under Kristi ånds kontrol; og selv dine tanker vil blive Jesus underdanige.

Du kan ikke beherske dine impulser og følelser, som du skulle ønske, men du kan kontrollere viljen, og du kan gøre en fuldstændig forandring i dit liv. Ved at overgive din vilje til Kristus, vil dit liv blive skjult med Kristus i Gud og forbundet med den magt, som er over alle fyrstendømmer og magter. Du vil få styrke fra Gud, som vil knytte dig fast til sin styrke; og et nyt lys, ja en levende tros lys vil det blive muligt for dig at opnå. Men din vilje må samarbejde med Guds vilje, ikke med sådanne kammeraters vilje, som Satan stadig arbejder igennem for at besnære og ødelægge dig.

Vil du ikke, uden nølen, stille dig i det rette forhold til Gud? Vil du ikke sige: Jeg vil give min vilje til Jesus, og jeg vil gøre det nu, og fra det øjeblik stå helt på Herrens side? Bryd dig ikke om skikke, og stå imod appetittens og lystens stærke krav. Giv ikke Satan nogen anledning til at sige: Du er en elendig hykler. Stæng døren, så Satan ikke kan komme til at forbande dig og gøre dig mismodig. Sig: Jeg vil tro; jeg tror, at Gud er min hjælper, og du vil finde at du sejrer og triumferer ved Guds hjælp. Ved stadig at holde viljen på Herrens side, vil enhver tanke blive tagen til fange under Jesu vilje. Du vil da finde at din fod står på en solid klippe. Det vil til tider kræve ethvert gran af den viljekraft, du besidder, men det er Gud, der arbejder for dig og du vil komme ud af smeltningprocessen som et kar til ære.

Guds vilje og menneskets vilje forenet.

[87] Tal tro. Hold dig på Guds side af linien. Sæt ikke din fod på fjendens side og Herren vil være din hjælper. Han vil gøre det for dig, som det ikke er muligt for dig at gøre for dig selv. Resultatet vil blive at du vil komme til at stå som et cedertræ på Libanon. Dit liv vil blive ædelt, og dine gerninger vil blive gjort i Gud. Du vil komme i besiddelse af en kraft, en alvor og en ligefremhed, der vil gøre dig til et skinnende redskab i Guds hånd.

Du må drikke daglig af sandhedens kilde, så at du kan lære at kende hemmeligheden ved frygt og glæde i Herren. Men du

må huske på, at din vilje er kilden til alle dine handlinger. Denne vilje, der udgør så vigtig en faktor i menneskets karakter, blev ved syndefaldet underlagt Satans kontrol, og han har lige siden den gang arbejdet med menneskene for at få dem til at ville og virke efter sit behag, men til menneskets ruin og elendighed.

Guds uendeligt store offer, da han gav Jesus, den elskelige søn, sætter ham i stand til uden at bryde noget princip, der hører til hans regeringsmåde, at sige; „overgiv dig til mig; giv mig din vilje; løsriv den fra Satans kontrol, og jeg vil tage den i besiddelse; da kan jeg virke i dig at ville og virke efter mit velbehag.“ Når han giver dig Kristi sind, vil din vilje blive som hans vilje, og din karakter vil blive forvandlet så den bliver lig Kristi karakter. Er det din hensigt at gøre Guds vilje? Ønsker du at adlyde skrifterne? Vil nogen komme efter mig, han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig.

Der kan ikke være tale om at følge Kristus, hvis du ikke holder op med at tilfredsstille dine tilbøjeligheder og beslutter dig til at adlyde Gud. Det er ikke dine følelser og sindsbevægelser, der gør dig til et barn af Gud, men det, at du gør Guds vilje. Et nyttigt liv ligger foran dig, hvis du vil rette dig efter Guds vilje. Da kan du i din modne alder stå som et eksempel på gode gerninger. Da vil du hjælpe til at håndhæve gode leveregler, i stedet for at hjælpe til at nedbryde dem. Du vil hjælpe til at opretholde orden, i stedet for at ringeagte den og lede andre til at leve et uretfærdigt liv ved din egen handle måde.

Jeg siger dig i Herrens navn, at jeg ved, hvad du kan blive hvis din vilje er på Herrens side. „Vi er Guds medarbejdere.“ Du vil kunne udføre dit arbejde for tid og evighed på en sådan måde, at det vil stå sin prøve i dommen. Vil du forsøge på det? Vil du nu vende helt om? Du er genstand for Kristi kærlighed og forbøn. Vil du nu overgive dig til Gud og hjælpe dem, der står som skildvagter og vogter Guds interesser, i stedet for at forårsage dem sorg og bekymring? — *Testimonies for the Church*, 5 bind side 513 — 516.

[88]

Særskilte anstrengelser nødvendige.

Gud har tilvejebragt midler, — som — hvis de bruges på en forstandig måde og under bøn — vil bevirke, at intet skib skal lide skibbrud, men stå i den hårde storm og ankre i den salige havn til

sidst. Men hvis vi foragter eller forsømmer disse hjælpemidler og privilegier, vil Gud ikke gøre et mirakel for at frelse nogen af os, og vi vil gå fortabt, som Judas og Satan.

Tro ikke, at Gud vil gøre et mirakel for at frelse de svage sjæle, som hæger om det onde, og som begår synd. Tro ikke, at noget overnaturligt element vil flyde ind i deres liv og ligesom bære dem bort fra deres eget jeg op til en højere sfære, hvor det vil blive et forholdsvis let arbejde, uden nogen særskilt anstrengelse, nogen særskilt kamp, uden nogen korsfæstelse af selvet; for alle som vildledt af Satan indbilder sig noget sådant, vil omkomme med dem, der gør det onde. De vil nå en pludselig tilintetgørelse og står ikke til at redde. — *Testimonies for to ministers*, side 453.

41. — Guddommelig ledelse.

Der er tre måder, hvorpå Gud åbenbarer sin vilje for os for at lede os .... Gud åbenbarer sin vilje for os gennem sit Ord, den hellige Skrift. ...

Hans røst lyder også i hans forsyns gerninger; og vi vil kunne høre den, hvis vi ikke skiller vor sjæl fra ham ved at vandre på vore egne veje og handle efter vor egen vilje og følge et vanhelliget hjertes tilskyndelser, indtil sanserne er blevet så sløvede at de evige ting ikke skelnes, og Satans røst er så fordrejet, at vi antager den for at være Guds røst.

En anden måde, hvorpå Guds røst høres, er gennem Helligåndens stemme, idet den gør indtryk på hjertet, hvad der igen påvirker karakteren.

Hvis du er i tvivl vedrørende et eller andet emne, skal du først rådspørge skriften. Dersom du i sandhed har begyndt at vandre troens liv, vil du have overgivet dig til Herren for helt at være hans, og han antager sig dig for at forme og danne dig efter sin vilje, så du kan blive et kar til ære. Du burde da have et alvorligt ønske om at være bøjelig i hans hånd og gå, hvor som helst han måtte lede dig. Du stoler da på, at han vil gennemføre sin plan med dig, medens du på samme tid samarbejder med ham ved at virke for din sjæls frelse med frygt og bæven. — *Testimonies for the Church*, 5 bind. Side 312.

[89]

42. — Helligåndens stille værk.

En kristens liv er ikke en omdannelse eller en forbedring af det gamle, men en forvandling af naturen. Vort eget jeg og synden må dø og et helt nyt liv vokse frem. Denne forvandling kan kun ske ved Helligåndens virke.

Nikodemus følte sig stadig forvirret, og Jesus benyttede vinden til at give et billede af, hvad han mente: „Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører dens susen, men du ved ikke, hvorfra den kommer, og hvor den farer hen; sådan er det med enhver, som er født af Ånden.“

Man hører vinden suse i træernes grene, så blade og blomster raser; dog er den usynlig, og intet menneske ved, hvorfra den kommer, eller hvorhen den går. Sådan er det også med Helligåndens gerning i hjertet. Den lader sig ikke bedre forklare end vindens bevægelser. Et menneske er måske ikke i stand til nøjagtigt at angive tid eller sted eller til at spore alle de omstændigheder, der står i forbindelse med dets omvendelse, men dette er ikke noget bevis for, at det ikke er omvendt. Ved en kraft, der er lige så usynlig som vinden, indvirker Kristus bestandig på hjertet. Lidt efter lidt, og måske uden at den modtagende aner det, øves der en indflydelse, som tjener til at drage sjælen til Kristus. Denne kan modtages ved at tænke på ham, ved at læse i skrifterne eller ved at høre ordet forkyndt af en prædikant. Og pludselig, idet ånden taler mere direkte til en, overgiver sjælen sig med glæde til Jesus. Dette kaldes af mange for pludselig omvendelse, men det er en følge af Guds Ånds dragning gennem lang tid, en tålmodig og langvarig fremgangsmåde.

[90] Skønt vinden i sig selv er usynlig, frembringer den virkninger, som kan ses og mærkes. Således åbenbarer åndens gerning i sjælen sig i enhver handling hos det menneske, der har følt dens frelsende kraft. Når Guds Ånd tager hjertet i besiddelse, forvandler den livet. Syndige tanker fordrives, man giver afkald på onde gerninger; kærlighed, ydmyghed og fred træder i stedet for vrede, misundelse og strid. Glæde erstatter sorg, og ansigtet kommer til at lyse af det himmelske lys. Ingen ser den hånd, der løfter byrden, eller skuer det

lys, som daler ned fra de himmelske boliger. Velsignelsen kommer, når sjælen i tro overgiver sig til Gud. Så skaber den magt, som intet menneskes øje kan se, en ny skabning i Guds billede.

Det er umuligt for dødelige mennesker at fatte genløsningens værk. Den er et mysterium, som overgår menneskelig forstand, men den, som går over fra døden til livet, forstår, at den er en guddommelig virkelighed. Her kan vi lære begyndelsen til genløsningen at kende gennem en personlig erfaring, virkningerne heraf varer til evige tider. — *Desire of Ages*, side 172. 173.

Beviser på Guddommelig hjælp.

Dersom du har en følelse af trang i sjælen, dersom du hungrer og tørster efter retfærdighed, så er dette et bevis på, at Kristus virker på dit hjerte, for at du må bede ham om ved ånden meddelelse at gøre det for dig, som du selv umuligt kan gøre. Vi behøver ikke at søge at slukke vor tørst ved utilstrækkelige strømme; for den store kilde er lige over os, og af dens rige væld kan vi drikke uforskyldt, dersom vi blot går lidt højere op af troens sti. — *Fra naturens talerstol*, side 35.

43. — Kristus i os.

Når vi er rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, vil vi „formå at begribe, hvor stor bredden og længden og dybden og højden er, og at kende Kristi kærlighed som overgår al erkendelse.“ O, dyrebare mulighed og herlige opmuntring! I det menneskelige hjerte, rensset fra al moralsk urenhed, bor den dyrebare Frelser for at forædle og helliggøre hele naturen og gøre mennesket til et tempel for Helligånden. . . .

Hans svar på vor tro.

Vi bliver i Kristus ved den levende tro. Han bliver i vore hjerter ved vor personlige tilegnelse af tro. Vi har samfund med Guddommen, og når vi anerkender hans nærværelse, tages vore tanker til fange af Jesus Kristus. Vort åndelige livs højde vil være afhængig af, hvor levende vi opfatter dette samfund. Enok vandrede med Gud på denne måde; og Kristus bor i vore hjerter ved troen, når vi tænker over, hvad han er for os, og hvilket værk han har udført for os i forløsningsplanen. Vi vil føle os i høj grad lykkelige når vi tilegner os en klar forståelse af, hvor stor denne Guds gave til vor verden og os personlig er.

[91] Disse tanker har en kontrollerende magt over hele karakteren. Jeg ønsker at betone for jer, at I altid kan have en guddommelig ledsager med jer, om I vil have det. „hvad fællesskab har Guds tempel med afguder? Thi vi er den levende Guds tempel“ ligesom Gud har sagt: „Jeg vil bo og vandre iblandt dem, og jeg skal være deres Gud, og de skal være mit folk.“

Omskabt ved hans kærlighed.

Når sindet dvæler ved Kristus, vil karakteren blive dannet efter det Guddommelige billede. Tankerne gennemstrømmes af en følelse af hans godhed, hans kærlighed. Vi beskuer hans karakter, og således er han i alle vore tanker. Hans kærlighed omslutter os. Dersom vi

blot et lille øjeblik ser lige op på solen, vil billedet af solen, når vi vender øjet bort fra den, vise sig på alt hvad vi betragter.

Således er det også, når vi ser på Jesus; alt vi dernæst ser på, vil genspejle hans billede, retfærdighedens sol. Vi kan ikke se noget andet, ikke tale om andet. Hans billede er indprentet i sjælens øje, og påvirker hele vort daglige liv, det betvinger hele vor natur og blødgør den, ved beskuelse omskabes vi efter det guddommelige billede, så vi kommer til at ligne Kristus, og hans retfærdigheds klare og yndige stråler vil fra os skinne på alle dem, vi omgås. Vor karakter er blevet omskabt; for hjerte, sjæl og sind er blevet bestrålet af lyset fra ham, som elskede os og gav sig selv for os. Her er atter en virkeliggørelse af en personlig, levende indflydelse, som virker i vore hjerter ved tro.

Når vi er blevne underviste i hans Ord, og det har taget os i besiddelse, er Jesus blivende i os og behersker vore tanker og ideer og handlinger. Vi er under indflydelse af den undervisning, som kommer fra den største lærer, verden nogen sinde har kendt. En forståelse af det ansvar, vi har over for mennesker, og den indflydelse, vi øver, sætter sit præg på vort syn på livet og de daglige pligter.

Jesus Kristus er alt for os — den første, den sidste, vort et og alt. Jesus Kristus, hans Ånd, hans karakter, sætter farve på alt; det er trådende på kryds og tværs i vort livsvæv. Kristi ord er ånd og liv. Vi kan da ikke lade vore tanker dvæle ved os selv; det er ikke mere os, der lever, men Kristus lever i os, og han er herlighedens håb. Vort eget jeg er dødt, men Kristus er en levende Frelser. Hvis vi fortsætter at se på Jesus, vil vi genspejle hans billede til alle, som omgiver os. Vi får ikke lejlighed til at standse og tænke på vore skuffelser, eller tale om dem; for der er et mere behageligt billede, der tiltrækker sig vor opmærksomhed — Jesu dyrebare kærlighed. Han bor i os ved sandhedens ord. — *Testimonies to ministers*, side 387 — 390.

[92]

Den kostbare perle.

Vi må overgive os selv til Kristus for at leve et liv i villig lydighed mod alle hans fordringer. Alt, hvad vi er, alle de talenter og evner, vi er i besiddelse af, tilhører Herren og bør helliges hans tjeneste. Når vi således giver os selv helt til ham, giver Kristus sig selv med alle

himmelens skatte til os. Vi kommer da i besiddelse af den kostbare perle. - *Kristi lignelser*, side 116.

44. — Selvfornægtelse.

Frelseren gav sig selv helt, og i intet af alt det, han gjorde, kom selvet til syne. Alle ting underordnede han Faderens vilje. Da hans mission på jorden var ved at skulle afsluttes, kunne han sige: „Jeg har herliggjort dig på jorden, idet jeg har fuldbyrdet den gerning, som du har givet mig at gøre.“ Og han byder os: „Lær af mig for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet.“ „Vil nogen komme efter mig, han fornægte sig selv;“ lad selvet blive styrtet fra tronen og ikke længere herske over sjælen.

Den , der betragter Kristus i hans selvfornægtelse og sagtmodighed, må sige det samme som Daniel, da han så en lig et menneskesøn: „Jeg så helt ilde ud“. . . . Menneskenaturen kæmper altid for at komme til udtryk og er rede til strid; men de, som lærer af Kristus, har frigjort sig for selvet, for stolthed, for lyst til at være den største, og der hersker stilhed i sjælen. Man stiller sig til Helligåndens rådighed. Da er det ikke magtpåliggende at have den højeste plads. Vi føler ingen trang til at trænge og skubbe os selv frem for at blive set; vi føler, at vor højeste plads er ved Frelserens fødder. Vi ser hen til Jesus og venter på, at hans hånd skal føre os, og hans røst lede os. Apostlen Paulus havde haft denne erfaring, og han siger: „Jeg er korsfæstet med Kristus; alligevel lever jeg, dog ikke jeg mere, men Kristus lever i mig; og det liv jeg nu lever i kødet, det lever jeg i troen på Guds Søn, som elskede mig og gav sig selv hen for mig.“ — Fra naturens talerstol, side 30.

45. — Den karakter, Gud bifalder.

[93] De unge trænger til at blive undervist om, at de, omhyggeligt og under bøn bør bygge deres karakterbygning på en blivende grundvold. Grunden til at mange begår så store fejl, er den, at de ikke drager lære af gjorte erfaringer. Forældres og læreres råd er spildt på dem, og de giver efter for fjendens fristelser. Gud elsker ungdommen. Han ser i dem store muligheder til det gode, hvis de bare vil erkende deres trang til Kristus og bygge på den sikre grundvold. Han kender også deres prøver. Han ved, at de må kæmpe imod mørkets magter, som søger at beherske det menneskelige sind; og han har skaffet udvej for unge mænd og unge kvinder til at blive delagtige i den Guddommelige natur. ...

Udholdende bestræbelser kræves.

En god eller dårlig karakter skabes ikke af tilfældigheder. Den bestemmes ikke af et enkelt hidsighedsanfald eller et skridt i den forkerte retning. Det er gentagelsen af en handling, som skaber en vane og danner karakteren enten i den gode eller dårlige retning. Den rette karakter dannes kun ved udholdende, utrættelige bestræbelser og ved at forædle ethvert betroet talent og enhver evne til Guds ære. I stedet for at gøre dette, er der mange som bare lader sig drive af deres impulser hvorhen omstændighederne måtte føre dem. Det sker ikke, fordi de ikke er godt materiale, men fordi de ikke forstår, at Gud ønsker, at de i deres ungdomstid skal gøre deres allerbedste.

Hvis ungdommen i dag ville stå, som Daniel stod, måtte de anstrenge hver åndelig nerve og muskel til det yderste. Herren vil ikke, at de skal vedblive med at være begyndere. Han ønsker, at de skal nå op til den højeste grad af ypperlighed. Han vil, at de skal nå op til det øverste trin på stigen, så at de fra det kan træde ind i Guds rige.

Kammeraters indflydelse.

De unge, der forlader deres hjem og således ikke længere er under forældrenes varetægt, er i væsentlig grad overladt til sig selv med hensyn til at vælge sig kammerater. De bør erindre, at deres himmelske Faders øje hviler på dem, og at han ser alle deres behov og alle deres fristelser. I skolerne vil man finde nogle unge, der ved deres opførsel giver til kende, at deres tankegang går i en lav retning. Ved dårlig opdragelse i barneårene har de udviklet en ensidig karakter, og som de er blevet ældre har disse mangler klæbet ved dem og spoleret deres opførsel. Sådanne sjæle kan ved tale og adfærd lede dem bort, som er svage i moralsk henseende.

[94]

Tid er guld, kære unge. I må ikke udsætte jeres sjæle for fare ved at så vild havre. Det er farligt at være ligegyldige i valget af kammerater. Læg mærke til det som er nobelt i andres karakter og disse træk kan hos jer skabe moralsk kraft til at modstå det onde og vælge det gode. Sæt jeres mål højt. Jeres forældre og lærere, som elsker og frygter Gud, vil følge jer med deres bønner dag og nat, de vil bønfalde jer og advare jer; men alt dette vil være forgæves, hvis I vælger dårlige kammerater. Dersom I ikke ser nogen virkelig fare og tror, at I kan gøre det rette lige så vel som det dårlige, alt som I selv bestemmer, vil I ikke opdage, at ondskabens surdej på en lumsk måde trænger sig ind i og fordærver jeres sind.

Kristus vort eneste håb.

Kristus blev pint og hånet og udskældt; fra højre og venstre side var han udsat for fristelser, og dog syndede han ikke, men udviste over for Gud fuldkommen lydighed, der i alle måder var tilfredsstillende. Derved har han for evigt bortfjernet ethvert skin af undskyldning for ulydighed. Han kom herved for at vise menneskene, hvorledes man kan være lydige og holde alle Guds befalinger. Han greb fat i den guddommelige kraft, og dette er synderens eneste håb. Han gav sit liv, for at mennesket kunne blive delagtig i den Guddommelige natur, når det undflyede fordævelsen i verden, som har sin grund i begær. ....

Gud har givet ungdommen talenter, som de skal udvikle til hans ære; men mange bruger disse gaver med forkerte hensigter. Mange

besidder evner, der, om de blev udviklede, kunne give en rig høst både i fysisk og åndelig henseende. Men de standser ikke for at tænke sig om. De beregner ikke, hvad deres handlemåde kommer til at koste dem. De udvikler en hensynsløshed og dårskab, der ikke vil lytte til noget råd eller nogen tilrettevisning. Dette er et frygteligt fejlgreb. Unge mænd ville blive nøgterne, dersom de forstod, at Guds øje hviler på dem, at Guds engle våger over udviklingen af deres karakter og vejer deres moralske værd. — *The Youth's Instructor*, 7. Juli. 1899.

46. — Kristi velsignede samfund.

Kristi religion indebærer mere end tilgivelse for synd; den borttager vore synder og fylder os i stedet med Helligåndens nådegaver, den giver os guddommeligt lys og glæde i Gud. Den tømmer hjertet for alt vort eget og velsigner os med Kristi iboen. Når Kristus bor i os, er vi rene og fri for synden. Så fuldkommes frelsesplanen i vort liv i al dens herlighed og fylde. Antagelsen af Frelseren bringer fuldkommen fred, fuldkommen kærlighed, fuldkommen vished. Kristi [95] karakters skønhed og vellugt, som åbenbares i vort liv, vidner om, at Gud i sandhed sendte sin søn til verden for at være dens Frelser. ...

Kristus har været en daglig ledsager og kær ven for sine trofaste efterfølgere. De har levet i nær forbindelse og stadigt samfund med Gud. Over dem er Herrens herlighed oprundet. På dem lyste kundskaben om Guds herlighed på Kristi åsyn. Nu glæder de sig over de [96] funklende stråler fra den herlighed og glans, der omgiver kongen i al hans pragt. De er beredt til at tage bolig i himmelen, for de har himmelen i deres hjerter. - *Kristi lignelser*, side 419. 420.

5. Afsnit: Forberedelse til din livsgerning.

Sand uddannelse betyder mere end at tage et vist kursus. Den er omfattende. Den indbefatter den harmoniske udvikling af alle legemets kræfter og åndsevner. Den lærer os at elske og frygte Gud og er en forberedelse til trofast opfyldelse af livets pligter.

— Counsels to teachers, parents and students, *side 64.*

Sand uddannelse består i at dygtiggøre de fysiske, åndelige og moralske kræfter til enhver pligt, der måtte pålægges os; den består i at opøve legeme, sind og sjæl til at udføre Guddommelig tjeneste. Dette er en uddannelse, som vil bestå, og som vil have evigt liv til følge. — Christ's object lesson, *side 330.*

47. — Kristelig uddannelse.

Det menneskelige sind er modtageligt for den højeste udvikling. Et liv, der er helliget til Gud, skulle ikke være et liv i uvidenhed. Mange taler imod uddannelse, fordi Jesus valgte ulærde fiskere til at forkynde evangeliet. De hævder, at han foretrak de ulærde. Mange lærde og ærede mænd troede på hans lære. Hvis disse uden frygt havde adlydt deres samvittigheds overbevisning, ville de have fulgt ham. Deres evner ville være blevet antaget og benyttet i Kristi tjeneste, dersom de havde overladt dem til ham. Men de havde ikke moralsk kraft til over for de truende præster og mistænksomme herskere at bekende sig til Kristus og sætte deres anseelse på spil ved at slutte sig til den ydmyge galilæer.

[97] Han, som kendte alles hjerter, forstod dette. Hvis de, der havde uddannelse og anseelse ikke ville udføre det arbejde, de var skikket til, ville Kristus vælge mænd, der ville være lydige og trofaste i at gøre hans vilje. Han valgte ydmyge mænd og knyttede dem til sig, for at han kunne uddanne dem til at føre det store værk på jorden fremad, når han skulle forlade den.

Kristus, vor store lærer.

Kristus var verdens lys. Han var kilden til al kundskab. Han var i stand til at uddanne de ulærde fiskere til at modtage det ophøjede hverv, han ville give dem. De sandhedens lærdomme, der blev givet til disse uanselige mænd, blev af mægtig betydning. De skulle sætte verden i bevægelse. Det syntes kun at være en ringe ting for Jesus at knytte disse ydmyge personer til sig; men det var en begivenhed, der havde forbavsende følger. Deres ord og deres arbejde skulle revolutionere verden.

Den højeste udvikling af sindet modtager, hvis den er helliget gennem gudsfrygt og kærlighed, hans fulde bifald. De ydmyge mænd, Kristus valgte, var sammen med ham i 3 år underkastet den

himmelske majestæts forældende indflydelse. Kristus var den største lærer, verden nogen sinde har kendt.

Gud vil tage mod de unge med deres evner og hele deres rigdom af hengivenhed, hvis de vil vie sig til ham. De kan nå op til intellektuel storheds højeste tinde; og hvis de forener det med religiøse principper, kan de udføre det værk, som Kristus kom fra himlen for at udføre, og ved at gøre det blive Mesterens medarbejdere.

Eleverne ved vore skoler har værdifulde forrettigheder, idet de ikke alene opnår kundskab i videnskabelig retning, men også lærer, hvorledes de skal udvikle og efterleve dyder, som vil give dem en fast karakter. De er Guds ansvarlige redskaber. Talenter som rigdom, stilling og forstand er betroet mennesket af Gud for at blive benyttet i hans tjeneste på en forstandig måde. Disse forskellige talenter har han fordelt i forhold til sine tjeneres kræfter og evner, enhver har fået sin gerning. — *Review and Herald*, 21. Juni. 1877.

48. — Sand uddannelse.

[98] Sand uddannelse er indskærpelsen af de tanker, der vil forsyne sind og hjerte med kundskab om Gud som skaber og Jesus Kristus som forløser. En sådan uddannelse vil forny sindet og forvandle karakteren. Den vil styrke og befæste sindet imod sjælefjendens forføreriske hvisken og sætte os i stand til at forstå Guds røst. Den, som har lært det, vil den gøre skikket til at blive Kristi medarbejder.

Hvis vore unge får denne kundskab, vil de være i stand til at få det øvrige som er nødvendigt; men i modsat fald vil al den kundskab, de kan opnå fra verden, ikke føre dem ind i Herrens rækker. De kan samle al den kundskab, bøger kan give, og dog være uvidende om de første principper vedrørende den retfærdighed, som kan give dem en karakter, der er antagelig for Gud.

De, der søger at opnå kundskab i de verdslige skoler, bør huske på, at en anden skole også kræver dem som elever nemlig Kristi skole. I denne skole bliver eleverne aldrig færdige. Blandt eleverne er der både gamle og unge. De, der giver agt på den guddommelige lærers undervisning, opnår stadig mere visdom og forædning af sjælen, og de forberedes således til optagelse i den højere skole, hvor udviklingen vil fortsætte gennem evigheden.

Den evige visdom fremsætter for os livets store lektier, lektier vedrørende pligt og lykke. Disse er ofte svære at lære, men uden dem kan vi ikke gøre virkelige fremskridt. De kan koste os anstrengelse, tårer, ja endog Sjæleangst; men vi må ikke vakle eller blive trætte. Det er i denne verden midt i dens prøvelser og fristelser, vi må blive skikket til de rene og hellige engles selskab. De, der bliver så optaget af mindre vigtige studier, at de holder op med at lære i Kristi skole vil lide evig fortabelse.

Enhver evne, enhver egenskab, som Skaberen har udstyret menneskenes børn med, bør bruges til hans ære; og i hans gerning findes den reneste, ædleste og lykkeligste beskæftigelse. Himlens principper bør sættes højest i livet, og ethvert fremskridt, der gøres for at opnå kundskab eller udvikle forstanden skulle være et skridt imod

---

sammensmeltningen af det menneskelige med det guddommelige.
— *Fundamentals of christian Education*, side 543. 544.

Det vigtigste i uddannelsen.

Den vigtigste uddannelse, nutidens ungdom kan opnå, og den, der vil forme dem for de højere klasser i den himmelske skole, er [99]
en uddannelse, der lærer dem, hvorledes de kan åbenbare Guds vilje for verden. — *Review and Herald*, 24. Okt. 1907.

Den højeste uddannelse.

De, der hengiver sig til at lære Guds vej og vilje at kende, modtager den højeste uddannelse, som det er muligt for dødelige væsener at opnå. De bygger deres erfaringer ikke på verdens tænke måde men på principper, der er evige. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 36.

49. — Nødvendigheden af kristelig uddannelse.

Gud kræver, at vore sinds- og åndsevner opøves. Hans hensigt er, at hans tjenere skal besidde mere klogskab og et klarere omdømme end verdens mennesker, og han er misfornøjet med dem, der er for skødesløse eller for magelige til at blive virksomme, velskikkede arbejdere. Herren byder os at elske ham af hele vort hjerte, af hele vort sjæl, og med hele vor styrke og med hele vort sind. Dette forpligter os til at udvikle forstanden i den størst mulige udstrækning, så at vi af hele vort sind kan kende og elske vor Skaber.

Hvis forstanden er under Guds Ånds herredømme, vil den udvikles i Guds tjeneste. Det menneske, der ikke har fået nogen uddannelse, men som har overgivet sig helt til Gud, og som længes efter at være til velsignelse for andre, kan bruges og bliver brugt af Herren i hans tjeneste. Men de, der er ligeså gudhengivne, men også har haft den forret at få en grundig uddannelse, kan gøre meget mere omfattende arbejde for Kristus. De har vundet en fordel.

Uddannelse til højere tjeneste.

Herren ønsker, at vi skal opnå den bedst mulige uddannelse med det for øje at meddele andre vor kundskab. Ingen kan vide, hvor eller hvorledes de kan blive kaldet til at arbejde eller vidne for Gud. Vor himmelske Fader alene ser, hvad han kan få ud af et menneske. Der ligger muligheder foran os, som vor svage tro ikke fatter. Vort sind skulle være således opøvet, at vi om nødvendigt kan fremstille Guds ords sandhed for de højeste jordiske myndigheder på en sådan måde, at det vil ære hans navn. Vi burde ikke forspilde den mindste anledning til at udvikle vor forstand til arbejde for Herren.

En alsidig uddannelse.

Lad den unge, som behøver en uddannelse, begynde at arbejde med det forsæt, at han vil opnå den. Vent ikke på en anledning, skab den selv. Grib enhver chance, der viser sig. Vær økonomisk. Anvend

ikke dine midler til at tilfredsstille appetitten eller fornøjelser. Vær besluttet på at blive nyttig og virksom, hvad Gud end kalder dig til. Vær helhjertet og trofast i hvad som helst, du påtager dig. Benyt enhver lejlighed inden for din rækkevidde til at styrke din intelligens. Lad studiet af bøger forenes med nyttigt, legemligt arbejde og prøv ved trofast bestræbelse, årvågenhed og bøn at sikre dig den visdom, som er ovenfra. Dette vil give dig en alsidig uddannelse. Således kan du udvikle din karakter og få en indflydelse over andre, der gør dig i stand til at lede dem ind på retfærdighedens og hellighedens sti.

Vi ville være kommet meget længere i arbejdet med at uddanne os, hvis vi var på vagt over for vore anledninger og privilegier. Sand uddannelse betyder mere, end vore skoler kan give. Medens studium af de forskellige fag ikke må forsømmes, er der dog en højere uddannelse at opnå gennem en levende forbindelse med Gud. Lad enhver studerende tage sin bibel og komme i forbindelse med den store lærer. Opøv sindet og væn det til at kæmpe med vanskelige problemer, idet det søger efter den guddommelige sandhed.

Kundskab og selvbeherskelse.

De, der hungrer efter kundskab, for at de kan blive til velsignelse for deres medmennesker, vil selv modtage velsignelse fra Gud. Gennem studiet af hans Ord vil deres åndsevner vækkes til alvorlig virksomhed. Evnerne vil udfoldes og udvikles, og sindet vil vinde kraft og dygtighed.

Selvbeherskelse må udøves af enhver, som vil arbejde for Gud. Dette vil udrette mere end veltalenhed eller de mers glimrende evner. — *Christ's object lessons*, side 334. 335.

Forældres forventninger.

Det er altid bedst og sikrest at gøre ret, fordi det er ret. Vil du ikke nu tage det under alvorlig overvejelse? Korrekt tankegang danner grundlaget for de rette handlinger. Tag den beslutning, at du vil svare til det, dine forældre forventer af dig ja, at du vil gøre hæderlige anstrengelser for at overstige forventningerne, så at de penge, der bliver brugt på dig, ikke er blevet misbrugt. Tag en fast beslutning

om at samarbejde med forældre og lærere i deres anstrengelser for dig og nå et højt mål, hvad kundskab og karakter angår. Vær besluttet på ikke at skuffe dem, der elsker dig så meget at de har tillid til dig. Det er mandigt at gøre ret og Jesus vil hjælpe dig til at gøre ret, dersom du søger at gøre det, fordi det er ret. — *Fundamentals of christian Education*, side 248.

50. — Uddannelse for evigheden.

Johannes skriver: „jeg har skrevet til jer, i unge, fordi I er stærke og Guds ord forbliver i jer og I har overvundet den onde.“ Og Paulus formaner Titus til at byde de unge at være sindige. Må din sjæl forædles, så at du bliver det, Daniel var, en redelig, principfast tjener af hæskarernes Gud. Overvej vel dine fødders sti, for du står på hellig grund og Guds engle er omkring dig.

Det er godt og vel at du føler, at du må nå op til det øverste trin på uddannelsens stige. Filosofi og historie er vigtige studier; men hvad du ofrer af tid og penge vil intet gavne, dersom du ikke bruger din viden til Guds ære og menneskehedens gode. Med mindre den videnskabelige kundskab bliver et middel til at opnå de højeste hensigter, er den værdiløs.

Den uddannelse, som ikke giver kundskab, der varer lige så længe som evigheden, er til ingen nytte. Med mindre du har himlen og det fremtidige evige liv for øje, er dine bestræbelser ikke af varig værdi. Men hvis Jesus er din lærer, kan du, ikke alene en dag om ugen, men hver dag, hver time, have hans bifald i dine bestræbelser for at opnå boglig viden. — *Fundamentals of christian Education*, side 191. 192.

51. — En praktisk uddannelse.

[102] Nyttigt legemligt arbejde er en del af evangeliets plan. Den store lærer, indhyllet i en skystøtte, gav Israel befaling om at enhver ung skulle undervises i et eller andet nyttigt arbejde. Derfor var det skik blandt jøderne, såvel blandt de rige som de fattigere klasser, at undervise deres sønner og døtre i et nyttigt håndværk, så at de, dersom ugunstige omstændigheder skulle indtræffe, ikke var afhængige af andre, men ville være i stand til at sørge for sig selv. Nogle modtog undervisning i boglig retning, men de måtte også oplæres i et håndværk. Dette ansås for en absolut nødvendig del af deres uddannelse.

En symmetrisk uddannelse.

Nu såvel som i Israels dage, burde enhver ung undervises i det praktiske livs pligter. Enhver skulle erhverve kendskab til et eller andet håndværk ved hvilket vedkommende om nødvendigt kunne skaffe sig sit udkomme. Dette er vigtigt, ikke alene som en sikkerhedsforanstaltning mod livets omskiftelser, men også på grund af dets indflydelse på fysisk, mental og moralsk udvikling. Selv om det var afgjort, at man aldrig skulle behøve at ty til et håndværk for at ernære sig, burde vedkommende dog lære at arbejde. Ingen kan uden legemsøvelse være i en god fysisk form og have et godt helbred. Disciplin er ikke mindre vigtig for at kunne opnå en stærk og ædel karakter.

Studerende, der har tilegnet sig boglig viden uden kendskab til praktisk arbejde, kan ikke gøre krav på at besidde en alsidig uddannelse. De kræfter, der skulle være benyttet til virksomhed i forskellig retning, er blevet forsømt. Uddannelse består ikke i blot at bruge hjernen. Fysisk beskæftigelse er en vigtig del i enhver ungs og kvindes uddannelse. Et vigtigt led i uddannelsen mangler, hvis den studerende ikke undervises i, hvorledes man tager fat på nyttigt arbejde.

Når sjæl og legeme får passende øvelse kan man tale om en uddannelse, som er fuldstændig og omfattende. Enhver studerende burde benytte en del af dagen til aktivt arbejde. Således dannes den vane at være flittig, og en selvtillidens ånd opmuntres, på samme tid som den unge bliver beskyttet mod mange onde og ødelæggende vaner, der så ofte er resultatet af lediggang, og dette falder alt sammen i tråd med den vigtigste hensigt med uddannelsen; for ved at opmuntre til arbejdsomhed, flid og renhed kommer vi i harmoni med Skaberen.

Fordelen ved nyttigt arbejde.

Den største fordel opnås ikke ved øvelser, der er foretaget som leg eller kun som motion. Der er nogen fordel ved at være i frisk luft og også ved øvelse af musklerne, men lad den samme mængde energi blive benyttet til nyttigt arbejde, og fordelene vil være større. Man vil få en følelse af tilfredshed; for sådan motion medfører bevidstheden om at have været til gavn, og samvittigheden vil vidne om, at man har gjort sin pligt.

De studerende skulle udgå fra vore skoler med alsidig uddannelse, så at de, når de skal stå på egne ben, har den kundskab, de skal bruge, og som er nødvendig for at komme frem i livet. Flittigt studium er vigtigt, men det er flittigt, hårdt arbejde også. Leg er ikke [103] vigtig. At vie de fysiske kræfter til fornøjelse er ikke det gunstigste, når der er tale om et vel afbalanceret sind. Hvis den tid, der benyttes til fysisk træning som lidt efter lidt kan lede til overdrivelse, blev anvendt til arbejde inden for Kristi rækker, ville Guds velsignelse hvile over arbejderen.

Den disciplin i det praktiske liv, som opnås ved legemligt arbejde i forbindelse med åndelig beskæftigelse, føles mere behagelig når man betænker, at den gør sind og legeme bedre skikket til at udføre det arbejde, som Gud har bestemt menneskene til at udføre. Jo mere fuldstændigt de unge forstår, hvorledes de skal udføre det praktiske livs pligter jo større vil deres glæde blive dag for dag ved at være til nytte for andre. Det sind som opdrages til at glæde sig ved nyttigt arbejde, bliver udvidet; gennem øvelse og disciplin bliver det til større nytte; for det har erhvervet den kundskab, der er nødvendig for at gøre dens ejermand til en velsignelse for andre.

Jeg kan ikke finde et eneste eksempel i Kristi liv, hvor han brugte tiden til at lege og fornøje sig. Han var den store lærer for sin samtid og efterslægten, dog har jeg ikke kunnet finde et eneste tilfælde, hvor han lærte disciplene at deltage i fornøjelser for at opnå fysisk træning.

Lær madlavning.

Både unge mænd og unge kvinder burde undervises i, hvorledes de kan lave mad på en økonomisk måde og undgå alt i retning af kødkost. Ingen bør opmuntres til at tilberede retter, der mere eller mindre er sammensat af kød; for dette peger hen til ægyptens mørke og uvidenhed snarere end til sundhedsreformens renhed.

Kvinder bør specielt lære madlavning. Hvilken del af en ung kvindes, uddannelse er så vigtig som dette? Hvad der end måtte blive hendes lod i livet så er dette en kundskab, som hun kan gøre praktisk brug af.

På missionsmarken.

Uddannelse i alle dele af det praktiske liv vil dygtiggøre vore unge til at rejse til fremmede lande, efter at de har forladt skolen. De, vil da ikke være afhængige af de folk, som de rejser ud til, med hensyn til at koge og sy eller bygge sig en bolig. De vil vinde meget større indflydelse, hvis de kan oplære den ukyndige til at arbejde efter de bedste metoder og frembringe de bedste resultater. Sådanne missionærer vil ikke bruge så mange penge til den slags arbejde, idet de bruger deres fysiske kræfter på den allerbedste måde til nyttigt, praktisk arbejde i forbindelse med deres studier. Dette vil man sætte pris på, hvor det er vanskeligt at skaffe midler. De vil bevise, at missionærer kan blive lærere, der kan opdrage folk til at arbejde. Og hvor som helst de måtte rejse hen, vil alt, som de har erhvervet sig af kundskaber i den retning, give dem fodfæste og skaffe dem respekt. — *Counsels to teachers, parens and students, side 307- 314.*

52. — Elevers loyalitet.

Disse unge studerende, som bekender sig til at elske Gud og adlyde sandheden, skulle være i besiddelse af så megen selvbeher-skelse og fasthed, hvad deres religiøse principper angår, at det vil sætte dem i stand til at stå urokkelige over for fristelser og åbent at [104] bekende Jesus i skolen, på pensionatet, og hvor som helst de færdes. Religionen skal ikke bruges som en kappe i Guds hus; de religiøse principper bør præge hele ens liv.

Karakter og opførsel.

De, som drikker af livets kilde, vil ikke således som verdens mennesker åbenbare en stadig længsel efter forandring og fornøjelse. I deres opførsel og karakter vil man lægge mærke til den fred og ro og lykke, som de har fundet i Jesus ved daglig at lægge deres bekymringer og byrder ved Jesu fødder. De viser, at på lydighedens og pligtens vej er der tilfredshed, ja endog glæde. Sådanne unge vil øve en indflydelse over deres kammerater, som vil virke på hele skolen...

En alvorlig, samvittighedsfuld og stabil ung mand på en skole er en uvurderlig skat. Himlens engle ser kærligt på ham, og i himlens bøger bliver enhver retfærdighedshandling, enhver modstået fristelse og ethvert overvundet onde nedskrevet. Han bygger et godt grundlag for kommende tider op, så at han kan sikre sig det evige liv.

Vore institutioners beståen afhænger for en stor del af den kristne ungdom, disse institutioner som Gud har tænkt som et middel, ved hvilket hans værk skal gå frem. Aldrig har der været en tid, da så vigtige resultater afhang af en generation af mennesker. Hvor [105] betydningsfuldt er det da ikke, at de unge bliver dygtiggjort til dette store arbejde, og at Gud kan bruge dem som sine redskaber? Deres Skaber har krav på dem, mere end alle andre...

Værdien af skoledisciplin.

Den letsindige, sorgløse karakter, som findes hos mange af verdens unge i denne slægt, gør mig dybt bedrøvet. Hvis ungdommen kunne indse, at ved at rette sig efter vore institutioners love og regler, gør de kun det, der forbedrer deres stilling i samfundet, højner karakteren, forædler sindet og forøger deres lykke, så ville de ikke gøre oprør imod retfærdige regler og sunde krav eller være med til at skabe mistanke og fordom mod disse institutioner.

Med energi og troskab bør vore unge møde de krav, der bliver stillet til dem; og dette vil være en garanti for fremgang. De unge mænd, som aldrig har klaret livets enkle timelige pligter, vil lige så lidt være i stand til at påtage sig højere pligter. En religiøs erfaring nås kun gennem kamp, gennem skuffelse, gennem streng selv-disciplin og alvorlig bøn. Man tager kun et skridt ad gangen mod himlen; og ethvert skridt fremad giver kraft til det næste. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 98 — 100.

53. — Elevernes anledninger.

Elever, samarbejd med jeres lærere. Når I gør det, giver I dem håb og mod. I hjælper dem og samtidig hjælper I jer selv til at gå fremad. Husk, at det beror for en stor del på jer, om jeres lærere skal lattes i deres byrder og om deres arbejde skal have held og fremgang. I ordets fulde betydning bør I være elever, idet I forstår, at Gud står bag jeres lærer og at han samarbejder med Gud.

Jeres anledninger til at arbejde svinder hastigt bort. I har ikke tid til at følge jeres egne lyster. Kun når I kæmper alvorligt for at nå frem, vil I opnå sand lykke. Dyrebare er de anledninger, som I har, mens I er på skole. Gør jeres liv som elever så fuldkomment som muligt, I vil ikke kunne leve jeres skoleliv om igen. Og det beror på jer selv, om jeres arbejde skal blive en succes eller en fiasko efterhånden som det lykkes jer at opnå bibelkundskab, samler I skatte til gavn for andre.

[106]

At hjælpe andre.

Hvis I har en kammerat, for hvem det kniber at følge med, forklar ham så den lektie, han ikke forstår. Dette vil bevirke, at I selv forstår den bedre. Brug enkle ord, forklar jeres tanker i et tydeligt og letforståeligt sprog.

Ved at hjælpe jeres kammerater hjælper I jeres lærere. Og det er ofte sådan, at den, hvis sind tilsyneladende er sløvt hurtigere kan gribe tanker fremholdt af en kammerat end af en lærer. Det er sådant samarbejde, Kristus anbefaler. Den store lærer står ved jeres side for at hjælpe jer, når I søger at bistå de kammerater, som står noget tilbage.

Under jeres skoleophold har I anledning til at fortælle den ringe og uvidende om Guds vidunderlige sandheder. Benyt enhver sådan anledning. Herren vil velsigne ethvert øjeblik, der bliver benyttet på denne måde. — *Testimonies for the Church*, 7 bind side 275. 276.

Fuldstændigt herredømme over de elementære skolefag.

Vær aldrig tilfreds med et lavt mål. Vær klar over, at I, når I går på skole, stræber efter et ædelt og helligt mål. Brug skolen for at blive skikket til tjeneste i Herrens vingård. Gør alt, hvad I kan, for at nå dette mål. I kan hjælpe jer selv mere, end nogen andre kan. Og hvis I hjælper jer selv så godt, I kan, hvilken byrde vil I ikke løfte fra forstanderens og lærernes skuldre!

Før I prøver på at studere de højere litterære emner, bør I være sikre på, at I grundigt har lært modersmålets enkle regler, så at I kan læse, skrive og stave korrekt...

Brug ikke tiden til det, som kun vil blive jer til ringe nytte senere i livet. I stedet for at kaste jer over klassikerne, bør I først lære at tale jeres modersmål korrekt. Lær bogholderi og erhverv jer kundskaber i den slags fag, som vil være jer til nytte, hvor som helst I kommer.
— *Counsels to teachers, parents and students*, side 218. 219.

54. — Uddannelse til tjeneste.

Når man betragter det lys, som Gud har givet, er det mærkeligt, at der ikke er snese af unge mænd og kvinder, der spørger: „Herre, hvad vil du jeg skal gøre?“ Det er en farlig fejltagelse at tro, at kun hvis en ung mand har besluttet sig til at optage prædikantvirksomheden, kræves der særlige anstrengelser af ham for at blive skikket til sin gerning. Hvori jeres kald end består, er det vigtigt at dygtiggøre jer ved flittigt studium. [107]

Unge mænd og kvinder skulle formanest til at sætte pris på de fra himlen sendte anledninger til at erhverve sig gode kundskaber og få en god opdragelse, de burde benytte sig af de skoler, der er blevet oprettet i den hensigt at give den bedste kundskab. Det er syndigt at være ligegyldige og forsømmelige, når der er tale om at opnå uddannelse. Tiden er kort, og eftersom Herren snart kommer for at afslutte de sidste scener i denne jords historie, er det så meget desto mere nødvendigt at benytte sig af de anledninger og privilegier, der er til stede.

Indvielse af vore evner til Gud.

Unge mænd og kvinder burde gå på vore egne skoler, hvor kundskab kan fås og den rette åndelige indflydelse gør sig gældende. De burde vie deres evner til Gud, blive flittige bibelgranskere, så at de kan blive grundfæstede i sandheden, over for fejlagtige lærdomme og ikke blive forført af den ondes vildfarelser; for det er ved flittig granskning af Bibelen, at vi erhverver os kundskaben om, hvad der er sandhed. Ved at efterleve den sandhed vi allerede kender, vil forøget lys stråle på vor sti fra de hellige skrifter. ...

De, der virkelig har overgivet deres liv til Gud, vil ikke træde ind i vort værk med de samme motiver som leder menneskene til at optage et verdsligt arbejde, nemlig blot for et levebrøds skyld, men de vil kaste sig ind i arbejdet uden at lade nogen verdslige bevæggrunde gøre sig gældende, vel vidende, at Guds sag er hellig.

Beredelse for fremtidige eventualiteter.

[108] Verden skal advares og intet menneske må være tilfreds med overfladisk kendskab til sandheden. Du ved ikke, hvilket ansvar der kan blive lagt på dig. Du ved ikke hvor Gud ønsker, at du skal aflægge dit vidnesbyrd om sandheden. Mange vil komme til at stå i lovgivende forsamlinger, nogle vil komme til at stå for konger og for jordens lærde for at svare for deres tro. De, som kun har en overfladisk forståelse af sandheden, vil ikke kunne forklare skriften korrekt og give bestemte grunde for deres tro. De vil, blive forvirrede og vil ikke kunne stå som arbejdere, der ikke behøver at skamme sig. Lad ikke nogen bilde sig ind, at han ikke behøver at studere, fordi han ikke skal forkynde budskabet fra prædikestolen. Du ved ikke, hvad Gud vil kræve af dig.

Det er en sørgelig kendsgerning, at værket bliver hindret i at gå frem, fordi der er mangel på uddannede arbejdere, som har dygtiggjort sig til betroede stillinger. Herren kunne have brug for tusinder til at arbejde på den store høstmark, men mange har undladt at dygtiggøre sig til dette arbejde. Men enhver, som har viet sig til Kristi sag, som har ofret sig som stridsmand i Herrens hær, burde sørge for at få megen øvelse. Religionen har betydet alt for lidt for dem, som bekender sig til at være Kristi efterfølgere, for det er ikke Guds vilje, at nogen skal vedblive at være uvidende, når opnåelse af visdom og kundskab er inden for deres rækkevidde. — *Fundamentals of christian educatin*, side 216. 217.

Afbalanceret ved hjælp af rette principper.

Det er ikke sandt, at velbegavede unge mennesker altid gør de største fremskridt. Hvor ofte er det ikke sket, at mænd med talent og uddannelse er blevet sat i betroede stillinger og har vist sig ikke at magte opgaven. Alt har set så glimrende ud, som var det bare guld, men da det blev prøvet, viste det sig kun at være glimmer og slagger. Deres arbejde mislykkedes for dem fordi de var utro. De var ikke flittige og udholdende og gik ikke til bunds i tingene. De var ikke villige til at begynde ved stogens nederste trin og ved tålmodigt slid stige op trin for trin, til de nåede toppen. De vandrede i gnisterne fra deres egen optændte ild (deres hastigt opblussende tanker flamme).

De stolede ikke på den visdom, som Gud alene kan give. Det slog fejl for dem, ikke fordi de ikke havde en chance, men fordi den rette balance den sunde nøgternhed ikke var til stede. De forstod ikke at værdsætte den fordel, de havde i deres uddannelse og derfor gjorde de ikke de fremskridt, som de kunne have gjort i religiøs og videnskabelig kundskab. Deres sind og karakter var ikke afbalanceret ved hjælp af høje retfærdighedsprincipper. — *Fundamentals of christian Education*, side193.

55. — Lyst til udvikling.

[109] Hvis enhver forstod sit ansvar over for Gud med hensyn til at øve den rette personlige indflydelse, ville han aldrig være lad, men opøve sine evner og alle sine kræfter for at kunne tjene ham værdigt, som har købt os med sit eget blod.

De unge burde i særdeleshed føle, at de burde opøve deres åndsevner og benytte enhver anledning til at udvikle intelligensen, så at de kunne udføre en antagelig tjeneste for ham, som har givet sit dyrebare liv for dem. Og ingen må begå den fejl at betragte sig som så godt uddannet, at han ikke længere skulle behøve at studere bøger eller naturen. Enhver bør benytte alle de anledninger Guds forsyn måtte skænke ham, til at erhverve sig hvad det er muligt at få fra Guds åbenbaring, så vel som af almindelig boglig viden.

Vi bør lære på en passende måde at værdsætte de evner, Gud har givet os. Den unge bør ikke blive mismodig, om han må begynde fra stigens nederste trin, men være besluttet på at stige opad trin for trin, indtil han hører Kristi røst, sigende: „Barn, kom højere op. Vel, du gode og tro tjener! Du var tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gå ind til din herres glæde!“ — *Fundamentals of christian Education*, side 213.

56. — Sand visdom.

Unge mænd og unge kvinder kan opnå den højeste verdslige uddannelse og dog være uvidende om de første principper, som ville gøre dem til borgere i Guds rige. Menneskelig lærdom kan ikke gøre nogen skikket til det himmelske rige. De er ikke blevet indbyggere i Guds rige ved former og ceremonier eller ved langt bogstudium. „Dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du udsendte, Jesus Kristus.“

Bibelen og videnskaben.

Vi trænger til at studere det gamle og det nye testaments skrifter daglig. Kundskaben om Gud og Guds visdom bliver åbenbaret for den, der til stadighed lader sig undervise om hans veje og gerninger. Bibelen skal være vort, lys, vor læremester. Når ungdommen lærer at tro, at Gud sender fra himlen den dug og regn og det solskin, der får planterne til at vokse, når de forstår, at alle velsignelser kommer fra ham, og at vi skylder ham tak og pris, vil de blive ledet til at anerkende Gud på alle deres veje. De vil med troskab fuldføre deres pligter fra dag til dag Gud vil være i alle deres tanker. ...

Der er mange unge mennesker, der, når de taler om videnskab, er klogere end det, der er skrevet. De prøver at forklare Guds veje og Guds værk ved noget, der svarer til deres begrænsede indsigt; men de tager meget fejl. Sand videnskab og Guds inspirerede ord er i fuldkommen harmoni. Falsk videnskab har ikke noget med Gud at gøre. Det er simpelt hen uvidenhed, som søger at blæse sig op til noget stort. [110]

Et af de største onder, som har ledsaget diskussionen om kundskab, den videnskabelige undersøgelse, er at de, som tager del i disse undersøgelser, for ofte taber den rene og uforfalskede religions guddommelige karakter af syne. Denne verdens vismænd har forsøgt efter videnskabelige principper at forklare Guds Ånds virke på hjertet. Det mindste skridt i denne retning vil lede sindet ind i skep-

ticismens labyrint. Bibelens religion er ganske enkelt gudfrygtens hemmelighed; intet menneskeligt sind kan til fulde forstå den, og den er ganske ufattelig for det ugenfødte hjerte.

Oplært af Gud.

Ungdommen vil ikke blive indskrænket eller udygtig ved at vie sig til Guds tjeneste. For mange betyder uddannelsen kun en boglig viden; men „Herrens frygt er visdoms begyndelse.“ Det yngste barn, som elsker og frygter Gud, er større i hans øjne end den mest talentfulde og lærde mand som forsømmer sin personlige frelse. De unge, som vier deres hjerter og liv til Gud, sætter sig i forbindelse med kilden til al visdom og fuldkommenhed

Hvis de unge kun vil lære af deres himmelske lærer, som Daniel gjorde, vil de selv forstå, at „Guds frygt virkelig er visdoms begyndelse.“ Når de således har lagt en fast grundvold kan de ligesom Daniel få det bedste udbytte af ethvert privilegium og enhver anledning og de kan nå en hvilken som helst højde i intellektuel udvikling. Når de har viet sig til Gud og har hans nådes beskyttelse og Helligåndens livgivende indflydelse, vil de eje dybere intellektuel kraft end verdens børn.

[111] At studere videnskab ved hjælp af den fortolkning som mennesker har givet, er at opnå en falsk uddannelse. At lære Gud at kende og Jesus Kristus som han har udsendt, er at kende Bibelens videnskab. De rene af hjertet ser Gud i ethvert forsyn, i enhver gren af sand uddannelse. De anerkender straks lyset, der stråler ud fra Guds trone. Der er knyttet forbindelser fra himlen med dem, der vil modtage de første stråler af åndelig kundskab.

Eleverne i vore skoler bør betragte kundskaben om Gud som noget, der står over alt andet. Kun ved at granske skrifterne kan denne kundskab opnås. „For ordet om korset er vel for dem, som fortages, en dårskab, men for os, som frelses, er det en Guds kraft.“ For der er skrevet: „Vismændenes visdom vil jeg lægge øde, og de kloges klogskab, vil jeg gøre til intet“ ... For Guds dårskab er visere end menneskene, og Guds svaghed er stærkere end menneskene. ... „Men ham skyldes det, at I er i Kristus Jesus, som er blevet os visdom fra Gud, både retfærdighed, helliggørelse og forløsning;“

for at, som der er skrevet: „Den, som roser sig, rose sig i Herren!“
— *The Youth's Instructor*, 24. Nov. 1903.

57. — Sæt målet højt.

Gud ønsker, at vi skal benytte enhver lejlighed til at gøre os skikkede til hans værk. Han venter, at vi skal sætte alle vore kræfter ind på dets udførelse, og at vi skal have dets hellighed og store ansvar for øje.

Mange, som har betingelser for at kunne gøre et udmærket arbejde, udretter kun lidt, fordi de forsøger så lidt. Tusinder af mennesker henlever deres liv, som om de ikke havde nogen stor opgave at leve for, intet højt mål at nå. En af grundene hertil er den, at de regner sig selv så lavt. Kristus har betalt en uhyre pris for os, og han ønsker, at vi skal vurdere os selv på grundlag af den pris, han har betalt.

Vær ikke tilfreds med at blive stående på et lavt trin. Vi er ikke alt, hvad vi kunne være, eller hvad det er Guds vilje, at vi skulle være. Gud har givet os forstand og evner, ikke for at de skulle ligge uvirksomme eller misbruges til jordiske og intetsigende formål, men for at de skulle udvikles til det yderste, forbedres, helliges, forædles og benyttes til at fremme hans riges interesser.

Vær en personlighed.

Ingen bør lade sig nøje med at være blot en maskine, der drives af et andet menneske. Gud har givet os evner til at tænke og handle, og det er ved at handle med forsigtighed og forvente visdom fra ham, at man bliver i stand til at bære ansvar. Brug den personlighed, som Gud har givet dig; vær ikke en andens skygge. Tro, at Herren vil virke i dig, ved dig og gennem dig.

[112] Vi bør aldrig tænke, at vi har nok, og at vi nu kan formindske vore bestræbelser. Et menneske måles efter sin åndelige udvikling. Vor uddannelse bør fortsættes hele livet igennem. Hver dag bør vi lære noget og gøre en praktisk anvendelse af det, som vi har lært.

Husk på, at i hvilken stilling du end må være i, så åbenbarer du dine bevæggrunde og udvikler karakteren i den ene eller den anden

retning. Hvad dit arbejde end består i, så udfør det med nøjagtighed og flid; overvind tilbøjeligheden til at søge let arbejde.

Helhjertet tjeneste.

Den samme ånd og de samme grundsætninger, som man åbenbarer i sit daglige arbejde, vil man åbenbare i al sin vandel. De, som ønsker en bestemt mængde arbejde, en bestemt løn, og som ønsker lige med det samme at passe ind i arbejdet uden at gøre sig nogen ulejlighed for at lære, er ikke dem, som Gud kalder til at virke i hans sag. De, som beskikker sig på at gøre den mindst mulige brug af deres fysiske, åndelige og moralske evner og kræfter, er ikke de arbejdere, på hvem han kan lægge rige velsignelser. Deres eksempel virker smittende. Egne interesser er det fremherskende hos dem. De, som man må se efter med, og som kun arbejder, når enhver enkelt pligt påpeges for dem, er ikke dem, til hvem Herren vil sige: „Du gode og tro tjener.“ Der behøves arbejdere, som udviser energi, retskaffenhed og flid, sådanne, som er villige til at gøre hvad som helst, der er påkrævet.

Mange bliver ikke til noget, fordi de undrager sig ansvar af frygt for, at det skulle mislykkes for dem. Derved opnår de ikke den udvikling, som erfaring medfører, og som læsning og studium og alle de fordele, som ellers kan opnås, ikke kan skaffe dem.

Vi kan danne omstændighederne, men vi må ikke tillade disse at danne os. Vi bør gribe omstændigheder som redskaber til at arbejde med. Vi skal herske over dem, men må ikke tillade dem at herske over os.

De, som har Guds Ånds kraft med sig i deres virksomhed, er sådanne, som har mødt modstand, nederlag og skuffelser. De hindringer som de møder, bidrager til at sætte deres evner og kræfter i virksomhed og bliver således til afgjort velsignelse for dem. De vinder selvtillid. Når man har kampe og kommer i forlegenhed, således man til at sætte sin lid til Gud og til at udvise den fasthed, som gør en stærk.

Gør det bedst mulige ud af livet.

[114] På samme tid som en god uddannelse er en stor fordel, såfremt den forenes med gudfrygtighed, så skal dog ikke de, der ikke har haft det privilegium at nå frem til et højt bogligt standpunkt, mene, at de ikke kan gøre fremskridt i det intellektuelle og åndelige liv. Hvis de vil gøre den bedst mulige brug af den kundskab, de har, om de hver dag vil forsøge på at lægge lidt til deres kundskabsforråd og de ved at tilegne sig kristelige karaktertræk besejrer det dårlige hos dem selv, vil Gud åbne visdomskilder for dem, så at det samme kan blive sagt om dem, som det fordum hed sig om de hebræiske ynglinge, at „Gud gav dem kundskab og forstand.“ — *Fundamentals of christian Education* side 192. 193.

6. Afsnit: Tjeneste.

Hvor snart kunne budskabet om en korsfæstet, opstanden og snarlig kommende Frelser ikke bringes til hele verden med en sådan skare af arbejdere som vor ungdom kunne levere, når den var opøvet på rette måde! Hvor snart kunne afslutningen ikke komme afslutningen på lidelse, sorg og synd! Hvor snart kunne vore børn ikke, i stedet for at få en stilling her behæftet, som den er med synd og smerte modtage deres arv der, hvor „de retfærdige arver landet og skal bo der til evig tid;“ hvor ingen indbygger siger: „Jeg er syg, og hvor der ej mere skal høres gråd.“ — Counsels to teachers, parents and students, side 555.

58. — Ungdommens kald til at være arbejdere.

Blandt kristen ungdom findes mange, som kan udrette et godt arbejde, dersom de vil lade sig undervise af den store lærer i Kristi skole. Selv om pastorer, evangelister og lærere skulle forsømme at opsøge de fortabte, lad derfor ikke børnene og ungdommen forsømme at være ordets gørere. ...

[115] Lad unge mænd og kvinder og børn i Jesu navn tage fat på arbejdet. Lad dem samle sig om en eller anden plan og fremgangsmåde. Kan I ikke danne en gruppe af arbejdere og fastsætte tid til at søge Gud og bede om hans nåde og tage fat på arbejdet med forenede kræfter. Rådfør jer med mænd, som elsker og frygter Gud og som har erfaring i arbejdet, så at I under Guds Ånds ledelse kan lægge planer og udarbejde metoder, hvorved I kan arbejde alvorligt og mod bestemte mål. Herren vil hjælpe dem, som vil bruge sine af Gud betroede evner til hans navns ære. Vil ikke vore unge mænd og unge kvinder, som tror på sandheden, blive levende missionærer? ...

Arbejd i tro.

Medens I arbejder for andre, vil Åndens guddommelige magt virke på deres sjæle; for de er blevet løskøbt med Guds enbårne søns blod. Dersom det skal lykkes os at vinde de sjæle, for hvem Kristus er død, kan det kun ske ved, at vi forlader os på Guds nåde og kraft til at overbevise og omvende hjertet. Samtidig med at I fremholder Guds sandhed for dem, vil vantro og usikkerhed kæmpe for at holde fast; men lad Guds ords løfte fordrive tvivlen fra jeres hjerter.

Tag Gud på hans ord og arbejd i tro. Satan vil komme med sine indskydelser for at få jer til at miste tilliden til jeres himmelske Faders ord; men betænk, at alt det, som ikke er af tro er synd. Lad jeres tro trænge igennem Satans mørke skygge og nå helt frem til nådestolen og nær ikke den ringeste tvivl. Det er den eneste måde, hvorpå I kan få en erfaring og få de oplevelser, som er så nødvendige for at eje fred og tillid.

Efterhånden som jeres erfaring vokser, vil i få en øget sjælens iver og inderligere kærlighed til tjenesten for Gud, fordi jeres og Jesu Kristi mål er det samme. Jeres interesser er fremkaldt af Helligånden. I bærer åget sammen med Kristus og er Guds medarbejdere. — *The Youth's Instructor*, 9. Aug. 1894.

Kald til frivillige.

Herren kalder frivillige, som vil tage stilling fuldt og fast på hans side og forpligter sig til at forene sig med Jesus af Nazareth i at udføre det arbejde, som nødvendigvis må gøres nu i denne tid. — *Fundamentals of christian Education*, side 488.

59. — Ansvar med hensyn til at vinde sjæle.

Der hviler alvorlige ansvar på ungdommen. Gud venter meget af de unge mænd, der lever i denne generation med øget oplysning og kundskab. Han vil bruge dem til at fjerne den vildfarelse og overtro, som indhyller manges sind. De bør uddanne sig ved at opsamle hver en tøddel og bogstav af kundskab og erfaring. Gud holder dem ansvarlige for enhver anledning, de får. Det arbejde, der forventes af dem, kræver deres alvorlige bestræbelser, for at det kan udføres punkt for punkt, eftersom tiden kræver det.

[116] Hvis ungdommen vil vie sind og hjerte til Herrens tjeneste, kan de nå et højt stade af dygtighed og brugbarhed. Herren venter, at ungdommen skal nå op til et sådant mål. At udføre mindre end dette, er i virkeligheden at nægte at gøre den bedst mulige brug af de anledninger, Gud giver. Dette må betragtes som forræderi mod Gud, en svigten med hensyn til at arbejde for menneskehedens vel.

Hvad gør I, kære unge, for at oplyse andre om, hvor vigtigt det er at tage Guds ord til fører, at holde Jehovas bud? Gør I det klart ved ord og eksempel, at det udelukkende er ved lydighed mod Guds ord, at mennesket kan blive frelst. Dersom I vil gøre, hvad I kan, vil I blive en velsignelse for andre. Når I arbejder af bedste evne, vil veje og anledninger åbne sig for jer til at udføre mere. — *The Youth's Instructor*, 1 Jan. 1907.

60. — At vidne for Kristus.

Alle, som er på Herrens side, må bekende Kristus. „Mine vidner er I, så lyder det fra Herren.“ Ethvert oprigtigt medlem vil åbenbare sin tro ved karakterens renhed og hellighed. „Tro virker ved kærlighed og renses sjælen,“ og som troen er, vil lydigheden blive, en trofast udøvelse af Kristi ord. Kristendom er altid yderst praktisk, idet den afpasser sig efter alle det virkelige livs forhold. „Mine vidner er I.“ Over for hvem? Over for verden; for I skal føre en hellig indflydelse med jer. Kristus skal bo i jeres sjæl, og I skal tale om ham og åbenbare hans karakters skønhed.

Vor tale.

Vor tids moderne religion har ændret karakter i den grad, at ungdom, som bekender sig til at være kristne, næppe nævner Kristi navn til deres kammerater. De taler om mange ting, men den dyrebare forløsningsplan gøres ikke til genstand for samtale. Tænk om vi som praktiske kristne skulle ændre denne tingenes tilstand og forkynde hans dyder, som kaldte os fra mørke til sit underfulde lys. Dersom Kristus ved tro bor i hjertet, kan du ikke tie. Hvis du har fundet Jesus, vil du være en sand missionær. Du må være begejstret for denne sag og lade dem som ikke sætter pris på Kristus, vide, at du har fundet ham dyrebar for din sjæl, at han har lagt en ny sang i din mund, ja, pris til Gud.

Vil I, mine unge venner, begynde jeres kristenliv som dem, hvis hjerte er opvarmet af Kristi kærlighed? I ved ikke, hvor meget godt I kan udrette ved med blide, hjertelige og alvorlige ord at tale til mennesker om deres sjæls frelse, som ikke udgiver sig for at være Guds børn. På den anden side vil I ikke før på dommens dag forstå, hvor mange anledninger til at vidne om Kristus, I har ladet gå ubenyttede hen. I denne verden vil I aldrig forstå de fejlgreb, I har begået mod en eller anden sjæl ved jeres små handlinger i letsindig-

[117]

hed, jeres tarvelige tale, jeres overfladiskhed, som ganske var i strid med jeres hellige tro.

Det er sandt, at I på en måde nærer en vis ængstelse for deres sjæle, som I holder af. I forsøger måske på at åbne sandhedens skatkamre for dem og fælder I jeres iver tårer for deres frelse; men når jeres ord synes at have kun liden virkning og der ikke er noget synligt svar på jeres bønner føler I næsten lyst til at kritisere Gud, fordi jeres arbejde ikke bærer frugt. I synes, at jeres kære har særlig hårde hjerter, og at de ikke påvirkes af jeres anstrengelser, men har I alvorligt betænkt, at fejlen kan ligge hos jer selv? Har I tænkt over, at I med den ene hånd river ned, hvad I med den anden søger at bygge op?

Til tider har I tilladt Guds Ånd at have en kontrollerende magt over jer, og til tider har I fornægtet jeres tro ved jeres gerninger og har ødelagt jeres arbejde for jeres kære, idet jeres anstrengelser for dem er blevet virkningsløse ved jeres handling. Jeres hidsighed jeres uudtalte ord, jeres opførsel utilfredse sindstilstand, jeres mangel på „Kristi vellugt,“ på åndelighed, ja selv jeres ansigtsudtryk har vidnet imod jer.

Undervurder aldrig betydningen af småting. I livets skole er det i virkeligheden de små ting, der belærer os. Det er ved hjælp af disse, at sjælen dannes, så at vi kommer til at ligne enten Kristus eller den onde. Gud hjælpe os til at opelske vaner i tanke, ord, blik og handling, som for alle vore omgivelser vil vidne om, at vi har været hos Jesus og lært af ham! — *The Youth's Instructor*, 9. Marts 1893.

Alvor.

[118] Et liv, tilbragt i aktivt arbejde for Gud, er velsignet. Mangfoldige mennesker, der spilder deres tid på bagateller, på unødvendige sorger og på unyttige klager, kunne have en ganske anden erfaring, hvis de ville værdsætte det lys, Gud har givet dem, og lade det skinne for andre; mange ødelægger livet ved deres egen selvished og lyst til magelighed. Ved en fornuftig aktivitet kunne deres liv blive som klare solstråler, der ledte dem, der vandrer på dødens mørke vej, ind på himmelstien. Dersom de tager fat på dette, vil deres egne hjerter fyldes med fred og glæde i Jesus Kristus. — *Review and Herald*, 25. Okt. 1881.

61. — Personligt arbejde.

Kristi arbejde bestod væsentligt i personlige samtaler; han nærmede en trofast forkærlighed for en mands forsamlingen; og denne ene sjæl har bragt den modtagne undervisning ud til tusinder.

De slidere, som frejdigt arbejder på at tjene Gud i småting, når det bedste resultat. Ethvert menneskeligt væsen bør arbejde med sin egen individuelle tråd, væve den ind i tøjlet, som danner vævet og fuldstændiggøre mønstret ...

Opdrag ungdommen til at hjælpe ungdommen; og ved forsøg på at udføre dette arbejde vil enhver få en erfaring, som vil gøre ham skikket til at blive en hengiven arbejder i større omfang. Tusinder af hjerter kan nås på den mest enkle måde.

De mest forstandige de, som anses for og prises som verdens største og mest begavede mænd, bliver ofte vederkvæget ved de mest ydmyge, enkle ord, talt af en, som elsker Gud og som kan tale om denne kærlighed lige så naturligt som den verdslige kan tale om de ting hans sjæl har for øje og næres af. Ord har i almindelighed liden virkning, selv om de er vel overvejet og tilrettelagt; men trofast, ærligt arbejde af en Guds søn eller datter i ord eller i form af små tjenester og udført i naturlig enkelthed, vil fjerne den slå, som længe har låst mangan sjæls dør. — *Review and Herald*, 9. Maj 1899.

62. — Ungdommen som sjælevindere.

[119] Satan er en årvågen fjende, der er optaget af at lede ungdommen til at handle stik imod det, Gud kan billige. Han ved udmærket, at unge mænd og kvinder, der er helliget Gud kan udføre mere godt end nogen anden klasse mennesker. Ungdommen kunne udøve en mægtig indflydelse dersom den var rigtigt indstillet. Prædikanter eller lægmænd i fremskreden alder, kan ikke have halv så stor indflydelse på ungdommen som en ungdom, hengiven til Gud, kan have på sin omgangskreds. De bør føle, at der hviler et ansvar på dem til at gøre, hvad de kan, for at frelse deres medmennesker selv på bekostning af deres fornøjelse og naturlige ønsker. Tid, og om nødvendigt midler, bør vies til Gud.

Alle, som bekender sig til gudsfrygt, burde føle, hvilken fare de er i, som er skilt fra Kristus. Deres prøvetid vil snart ende. De som kunne have øvet en indflydelse, der kunne føre til frelse af sjæle, dersom de havde stået på Guds side, og alligevel har forsømt deres pligt ved selviskhed ligegyldighed eller fordi de skammede sig ved Kristi kors, vil ikke blot miste deres egne sjæle, men de vil have stakkels synderes blod på deres klæder. Sådanne vil blive krævet til regnskab for det gode, de kunne have gjort, dersom de havde helliget sig til Gud, hvilket de undlod på grund af deres utroskab.

De, som virkelig har smagt den forløsende kærligheds sødme, vil ikke, kan ikke, hvile, førend alle, de omgås med, er gjort bekendt med frelsesplanen. Den unge burde spørge: „Herre, hvad vil du, at jeg skal gøre? Hvorledes kan jeg ære og forherlige dit navn på jorden?“ Sjæle går fortabt overalt omkring os, og dog, hvilken byrde har ungdommen for at vinde sjæle for Kristus?

Omsorg for andre.

De, som går i skole, kunne øve en indflydelse for Frelseren; men hvem nævner Kristi navn? Og hvem ser man i dybt alvor argumen-

tere med sine kammerater om at forlade syndens veje og vælge hellighedens sti?

Det er den bane, de troende unge burde slå ind på; men det er mere tiltalende for deres følelser at forene sig med syndere og gå til sport og fornøjelse. Ungdommen kunne være til nytte på mange områder, men den ser det ikke. O, om den nu ville bruge sine åndsevner til at finde måder, hvorpå den kan nærme sig syndere, der er ved at omkomme, og lære dem hellighedens sti at kende, og ved bøn og overtalelse vinde blot een sjæl for Kristus!

Hvilket ædelt foretagende! En sjæl til at prise Gud i evighed! En sjæl til at nyde lykke og evigt liv! En ædelsten i sin krone til at skinne som en stjerne i al evighed! Men flere kan bringes til at vende sig fra vildfarelse til sandhed, fra synd til hellighed. Herren siger ved profeten: „Og de, der førte de mange til retfærdighed, skal skinne som stjernerne evindeligt og altid.“ Så bliver de, der samarbejder med Kristus og engle i arbejdet for at frelse fortabte sjæle, rigelig belønnet i himmeriges rige. [120]

Jeg så, at mange sjæle kunne frelses, dersom de unge var, hvad de burde være, helliget Gud og sandheden; men de indtager almindeligvis en sådan stilling, at der til stadighed må arbejdes for dem, thi ellers vil de selv blive verdslige. De er en kilde til stadig ængstelse og hjerteve. Der flyder tårer for dem, og kvalfulde bønner opsendes fra forældres hjerter for dem. Dog fortsætter de, ligegyldige over for den smerte, deres adfærd volder. De planter torne i deres bryst, som er villige til at dø for at frelse dem og få dem til at blive, hvad Gud ved Kristi blods fortjeneste bestemte dem til. . . . .

Et arbejde at udføre.

Unge mænd og unge kvinder, jeg så, at Gud har et arbejde for jer at udføre; tag jeres kors op og følg Kristus ellers er I ham uværdige. Hvis I lever i ugidelighed og ligegyldighed, hvorledes kan I da fortælle andre, hvad Guds vilje; er med jer? Og hvorledes venter I at kunne blive frelst, når I ikke udfører jeres Herres vilje som trofaste tjenere? De, som kommer til at eje evigt liv, vil alle have en kjortel og herlighedens Konge vil sætte dem ved sin højre side og sige til dem: „Vel gjort, gode og trofaste tjenere.“ Hvorledes kan I vide, hvor mange sjæle I kunne have frelst fra undergang, dersom I, i stedet

for at søge jeres eget behag, søgte at udføre det arbejde, I kunne udføre i jeres Mesters vingård? Hvor mange sjæle har I frelst ved de sammenkomster, I har haft bare for at sludre og musicere? Hvis I ikke kan pege på en eneste sjæl, som I har vundet på den måde, så vend om, o, vend om og prøv en ny fremgangsmåde. Begynd at bede for sjæle, drag nær til Kristus, nær til hans blødende side. Må en mild og rolig ånd fylde jeres liv, og må I, i alvorlige, ydmyge, inderlige bønner søge ham om visdom, så at I kan få fremgang med hensyn til at frelse ikke alene jeres egne sjæle, men også andres.

I burde bede mere end synge. Er I ikke i større trang til bøn end til sang? Unge mænd og kvinder, Gud kalder ad jer, for at I skal arbejde, arbejde for ham. Må der blive en fuldstændig forandring I jeres handlemåde. I kan udføre et arbejde, som de, der virker i ord og lære, ikke kan. I kan nå en klasse, som prædikanten ikke kan påvirke. — *Testimonies for the Church*, 1 bind side 511 — 513.

Hvor skal vi begynde?

De, som ønsker at arbejde for Gud, bør begynde i hjemmet blandt deres egne kære, i deres eget nabolag, og iblandt deres egne venner. Her vil de finde en gunstig missionsmark. Dette hjemmemissionsarbejde er en prøve, som åbenbarer, om de er dygtige eller udygtige til tjeneste på en fjernere arbejdsmark. — *Testimonies for the Church*, 6 bind side 428.

Den mest fremgangsrige måde.

I vort arbejde vil de personlige bestræbelser urette mere, end vi forstår at vurdere. Det er af mangel på dette personlige arbejde, at sjæle omkommer. En sjæl er af uendelig værdi; Golgata fortæller os, hvad en sjæl er værd; en sjæl, der er vunden for Kristus, vil blive et redskab til at vinde andre, og velsignelse og frelse vil blive det stadig voksende resultat. — *Gospel Workers*, side 184.

63. — Forskellige grene af arbejdet.

Gud kalder nogle til prædikanter andre til bibelarbejdere og atter andre til kolportører. Lad vore unge mænd og kvinder rejse ud som kolportører, evangelister og bibelarbejdere i selskab med erfarne arbejdere, der kan vise dem, hvorledes de skal virke for at have fremgang. Må kolportører bringe vore skrifter fra hus til hus. Når anledning tilbyder sig, bør de tale om den sandhed, som gælder vor tid, til dem, de møder, og de bør synge for dem og bede med dem. Dersom vi i vort arbejde for Gud følger de rette metoder på en energisk måde, vil vi få en høst af sjæle,

Der er plads i Guds værk for alle, som er fyldt med en selvopofrende ånd. Gud kalder ad mænd og kvinder, som er villige til at fornægte sig selv for andres skyld, villige til at hellige alt, hvad de har og er til hans gerning. Vi trænger til mænd, som, når de møder vanskeligheder, alligevel stadig går fremad, idet de siger: vi vil ikke svigte, og vi vil ikke blive mismodige. Vi trænger til mænd, som vil opbygge og styrke det arbejde, som andre søger at udføre. — *Review and Herald*, 28 April 1904.

[122]

Hvorledes bliver vi dygtige?

I dette arbejde, som i et hvilket som helst andet arbejde, vil man vinde dygtighed under selve arbejdets udførelse. Det er ved at øve sig i livets almindelige pligter og ved at komme dem til hjælp, som lider og er i trang, at man opnår dygtighed. — *Education*, side 268.

64. — Uegennyttig tjeneste.

De som, så vidt muligt involverer sig i arbejdet for at gøre andre godt, idet de på en praktisk måde viser deres interesse for dem, vil ikke alene befri mennesker for deres smerte, samtidig med at de hjælper med at bære deres byrder, men de bidrager på samme tid i høj grad til at fremme deres egen sundhed til sjæl og legeme. Gode gerninger er et arbejde der både gavner giveren og modtageren. Dersom du glemmer dig selv i din iver for andre, vil du vinde sejr over dine svagheder. Den tilfredshed du vil føle, når du gør det gode, vil hjælpe dig meget til at opnå en sund dømmekraft.

Fornøjelsen ved at gøre godt besjæler sindet og dirrer igennem hele legemet. Medens godgørende menneskers ansigter er oplyst af venlighed og deres udtryk viser den moralske renhed, kuldka-stes de selviske, karrige mennesker der er nedslåede og formørkes. Deres moralske mangler ses i deres ansigtsudtryk. Selviskhed og egenkærlighed præger deres eget billede på det ydre menneske.

De mennesker som tilskyndes af sand uselvsk godgørenhed får del i guddommelig natur og er undsluppet fordærvelsen i denne verdens lyster. Medens de egenkærlige og havepsyge har værnet om deres egenkærlighed indtil den har tilintetgjort deres medmenneskelige forståelse og deres udtryk genspejler snarere den faldne fjendes billede end det rene og hellige. — *Testimonies for the Church, 2 bind* side 534.

65. — Flidens belønning.

Ungdommen bør erindre, at den lade mister den værdifulde erfaring, som fås ved en trofast udførelse af de daglige pligter i livet. Den, som er lad og med vilje er uvidende, anbringer selv hindringer på den vej, som han skal gå på. Han hindrer sig selv i at nå frem til den dannelse, som ærligt slid bringer. Han røver fra Gud, når han ikke rækker en hjælpende hånd ud til menneskehedens vel. Hans løbebane bliver meget forskellig fra den bane, Gud har afstukket for ham; for dette at foragte den nyttige beskæftigelse opmuntrer de lavere lyster og lammer i virkeligheden den i så høj grad nødvendige energi.

[123]

Det er ikke nogle få, men det er tusinder af menneskelige skabninger, som eksisterer alene ved at nyde de fordele, som Gud i sin nåde skænker dem. De glemmer at bringe Herren taksigelsesofre for de rige gaver, han har skænket dem ved at lade dem få jordens frugter. De glemmer, at Gud ønsker af dem, at de ved på en klog måde at benytte de talenter, der er dem betroet, skulle være mennesker, som producerede noget, og ikke bare være nydere. Dersom de havde en forståelse af den gerning, Herren ønsker de skulle udføre som hans hjælpende hånd, ville de ikke betragte det som et privilegium at slippe for alt ansvar og bare blive opvartede.

Arbejdets velsignelse.

Sand lykke findes kun i at være gode og gøre det gode. De, der trofast udfører deres pligter, opnår den reneste og den højeste fryd. Intet ærligt arbejde er nedværdigende. Det er dum dovenskab, som får et menneskeligt væsen til at se ned på livets enkle hverdagspligter. At undslå sig for at udføre visse pligter, vil medføre en mental og moralsk mangelfuldhed, som en dag vil blive dybt følt. En eller anden gang i livet vil disse mangler hos den lade komme til at stå klart frem. Over rapporten over hans liv står disse ord skrevne: En nyder, en, som ikke producerer noget.

Fra alle livets gøremål kan vi drage nyttige åndelige lærdomme. De, som arbejder med jorden, kan, medens de arbejder, tænke på meningen med disse ord: „I er Guds husholdere.“ Sandhedens sæd skal sås i det menneskelige hjerte, for at livet må frembære åndens skønne frugt. Gud gør indtryk på sindet, for der at skabe skøn symmetri. Den ubearbejdede energi, både den fysiske og åndelige skal opøves i Mesterens tjeneste. ...

[124] Kristus har givet en tjenestegerning til enhver. Han er herlighedens Konge, og alligevel erklærer han: „Menneskesønnen kom ikke for at lade sig tjene, men for at tjene.“ Han er himmelens Majestæt, og alligevel var han villig til at komme ned til denne jord og udføre den gerning, Faderen pålagde ham. Han har adlet arbejdet. For at sætte os et eksempel på flid, arbejdede han med sine hænder som tømmermand. Meget tidligt begyndte han at tage del i at ernære familien. Han forstod, at han var en del af familien og var villig til at bære sin del af byrderne.

Hjælp i hjemmet.

Børn og unge bør finde fornøjelse i at lette fars og mors byrder, idet de viser uegennyttig interesse for hjemmet. Når de med glæde bærer de byrder, som falder på dem, opnår de en uddannelse, som vil dygtiggøre dem til at indtage stillinger som kræver tillid og dygtighed. De bør hvert år gøre fremskridt og gradvis, men sikkert, lægge den uvidenhed bort, som følger med drenge og piger i deres unge år, og vinde den erfaring, som den modne mand og kvinde kan. Ved trofast udførelse af de enkle pligter, som hører hjemmet til, vil drenge og piger lægge grundvolden for mental, moralsk og åndelig ypperlighed.

Skæbnens væv

Kom i hu, kære unge venner, at hver dag, hver time, hver stund væver I på jeres egen skæbnes væv. Hver gang skyttelen kastes, trækkes der en tråd ind i væven, som gør mønsteret enten grimmere eller smukkere. Dersom du er skødesløs og ligegyldig, ødelægger du det liv, som Gud bestemte til at være smukt og klart. Dersom du vælger at følge dine egne tilbøjeligheder, vil ukristelige vaner binde

---

dig med stålband, og når du går bort fra Kristus, vil dit eksempel blive efterfulgt af mange, som på grund din dårlige handlemåde, aldrig vil komme til at nyde himlens herlighed. Men dersom du gør tapre bestræbelser for at besejre egenkærligheden og ikke undlader at benytte de anledninger til at hjælpe dine omgivelser, som måtte komme på din vej, vil lyset fra dit eksempel lede andre til korset.
— *The Youth's Instructor*, 5 Des 1901.

66. — Arbejdets værdighed.

[125] Det er Guds hensigt ved hjælp af arbejde at lindre det onde, som menneskets ulydighed har bragt ind i verden. Ved hårdt arbejde kan Satans fristelser gøres uvirksomme, og der kan dæmmes op for ondskabens flodbølge. Og skønt arbejdet ledsages af træthed og smerte og ængstelse, er det dog en kilde til lykke og udvikling og en beskyttelse imod fristelser. Arbejdets krav hæmmer selvtilfredsstillelse og skaber flid, renhed og fasthed. Derved bliver det en del af Guds store plan, efter hvilken han ønsker at oprejse os af faldet.

Kropsarbejde kontra leg.

Den almindelige følelse er, at kropsarbejde er nedværdigende på samme tid, som man ikke mener, at kropsarbejde i form af at spille cricket og baseball og boksning er nedværdigende. Det behager Satan, når han ser mennesker bruge deres fysiske og mentale evner til sådant, som ikke opdrager, som ikke er nyttigt, og som ikke hjælper dem til at blive til en velsignelse for andre, som måtte behøve deres hjælp. Medens ungdommen bliver eksperter i spil, som ikke har nogen virkelig værdi hverken for dem selv eller andre, driver Satan sit værk til deres sjæles ødelæggelse, idet han stjæler de talenter fra dem, Gud har givet dem, og i stedet for bringer dem sine egne onde egenskaber. Hans bestræbelser går ud på at få mennesker til at ignorere Gud. Han forsøger på at optage og fylde deres sind så fuldstændigt, at Gud ikke får nogen plads i deres tanker. Han ønsker ikke, at folk skal få kundskab om deres Skaber, og han er godt fornøjet, når han kan få sat spil og teatraliske foretagender i scene, som i den grad forvirrer de unges sanser, at Gud og himlen bliver glemt.

En af de bedste sikkerhedsforanstaltninger imod det onde er nyttig beskæftigelse, medens dovenskab er en af de største forbandelser; for last, forbrydelse og fattigdom følger i dens spor. De der altid er flittige, som med glæde går til deres daglige gerning, er samfundets

nyttige medlemmer. Idet de trofast opfylder de forskellige pligter, som falder på deres vej, gør de livet til en velsignelse for sig selv og andre. Flittigt arbejde bevarer dem fra mange af de snarer, som den onde lægger for deres fødder, der ikke har noget at bestille.

Et stillestående vand bliver snart stinkende, men den rindende bæk spreder sundhed og glæde, hvor den kommer frem. Det første er symbol på den lade, den anden på den flittige. ...

Kristi eksempel.

Den arbejdets sti, som Gud har udpeget for jordens beboere, kan være hård og møjsommelig; men den er blevet æret ved Forløserens fodspor; og trygt og sikkert går den, som følger disse spor. Ved [126] tale og eksempel har Kristus ophøjet det nyttige arbejde. Fra sine tidligste år levede han et liv i arbejde. Den største del af hans jordiske liv blev tilbragt med tålmodigt arbejde i tømmermandens værksted i Nazaret. I en almindelig arbejders dragt så man livets Herre vandre i den lille bys gader, i hvilken han boede, idet han gik til og fra sit ringe arbejde; og tjenende engle ledsagede ham, som han vandrede side om side med bønder og arbejdere, der ikke vidste, hvem han var, ej heller ærede ham, som han burde æres. ...

Ærligt arbejde er sundt for menneskeslægten. Det gør den svage stærk, den fattige rig, den misfornøjede lykkelig. Satan ligger på lur, rede til at ødelægge dem, hvis lediggang giver ham anledning til at nærme sig dem under en eller anden tiltrækkende forklædning. Han har aldrig mere fremgang end, når han kommer til menneskene i deres ledige stunder.

Lærdomme dragne af tilfredsstillende arbejde.

Et af de største onder, som rigdom har ført med sig, er den almindelige ide, at arbejdet er nedværdigende. Profeten Ezekiel siger: „Se, din søster Sodomas brøde var overmod; brød i overflod og sorgløs tryghed blev hende og hendes døtre til del. Men de rakte ikke den arme og fattige en hjælpende hånd.“ Ez 16,49. Her har vi en fremstilling af de frygtelige følger af dovenskab der svækker sindet, nedværdiger sjælen, forringer forstanden og evnerne og skaber en forbandelse af det, der skulle være en velsignelse. Den mand og

kvinde, som arbejder, ser noget stort og godt i livet, og de er villige til at bære deres ansvar med tro og håb.

Den vigtigste lærdom, som vi kan drage af tilfredsstillende arbejde, når der er tale om livets nødvendige pligter, trænger endnu mange af Kristi efterfølgere til at lære. Det kræver mere nåde, en fastere karakter, at arbejde for Gud som mekaniker, købmand, sagfører eller landmand og føre kristendommens forskrifter ind i det almindelige forretningsliv, end at arbejde som en anerkendt missionær ude på arbejdsmarken. Det kræver stærke åndelige nerver, når man skal føre religionen med ind i værkstedet eller på kontoret og helliggøre hverdagslivets små detaljer og bringe enhver handling i overensstemmelse med Guds krav. Men dette er netop, hvad Herren fordrer.

[127] Apostelen Paulus betragtede dovenskab som en synd. Han havde lært alle dele af teltmagerhåndværket, og medens han optrådte som prædikant, arbejdede han ofte med sit håndværk for at ernære sig selv og andre. Paulus betragtede ikke den tid, han brugte på denne måde, som tabt. Under sit arbejde havde apostelen anledning til at nå en klasse mennesker, som han ellers ikke ville være kommet i berøring med. Han viste sine medarbejdere, at dygtighed i almindelige foretagender, er en gave fra Gud, og han lærte, at Gud skal æres selv i hverdagslivets små gøremål. Hans barkedede næver forringede ikke på nogen måde kraften af hans inderlige henvendelser til folket som kristen prædikant.

Gud ønsker at alle skal være arbejdere. Det dyr som slider og slæber under sin byrde, svarer mere til hensigten med dets skabelse, end det dovne menneske gør det. Gud arbejder bestandig. Englene arbejder. De er Guds tjenere blandt menneskenes børn. De, som ser hen til en himmel, hvor alt er stille og uvirksomt, vil blive skuffede; for i himlen er der ikke plads for tilfredsstillelsen af lyst til dovenskab. Men de, som arbejder og er besværede har fået løfte om hvile der. Det er den trofaste tjener, som vil blive budt velkommen fra sit arbejde til Herrens glæde. Han vil nedlægge sin rustning med glæde og vil glemme stridens tummel i den herlige hvile, som er beredt dem, der sejrer ved Kristi kors. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 274 — 280.

67. — At så ved alle vande.

Herren kalder på sit folk, for at de skal tage fat på forskellige grene af missionsarbejdet og „så ved alle vande.“ Vi udfører kun en lille del af det arbejde, som han ønsker, vi skulle udføre iblandt vore naboer og venner. Ved at vise venlighed imod de fattige, de syge, eller de bedrøvede, kunne vi få indflydelse over dem, så at den guddommelige sandhed kunne vinde vej til deres hjerter. Enhver sådan anledning til at yde tjeneste, burde ikke gå forbi os ubenyttet. Det er den højeste art af missionsarbejde, som vi kan udføre. At fremholde sandheden i kærlighed og sympati fra hus til hus, er i harmoni med den undervisning, Kristus gav sine disciple, da han sendte dem ud på deres første missionsrejse.

Sangens gave

Vi behøver unge, som har fået sangens gave. Sang er et af de mest virkningsfulde midler, hvorved åndelige sandheder kan gøre indtryk på hjertet. Det er ofte ved hjælp af en hellig sangs ord, at angerens og troens kilde er bleven åbnet. Menighedens medlemmer, unge som gamle, bør oplæres til at gå ud og forkynde dette sidste budskab til verden. Dersom de går ud i ydmyghed, vil Guds engle [128] følge dem og lære dem, hvorledes de skal opløfte deres røst i bøn hvorledes de skal opløfte deres røst i sang, og hvorledes de skal forkynde det evangeliske budskab for vor tid.

Unge mænd og kvinder, tag fat på det arbejde, Gud har kaldet jer til. Kristus vil lære jer at gøre brug af jeres evner til et nyttigt formål. Når I modtager Helligåndens forfriskende påvirkning og I søger at undervise andre, vil jeres sind blive vederkvæget, og I vil være i stand til at fremholde ord, som er nye og vidunderligt skønne for jeres tilhørere. ...

Sundheds-missionsarbejde.

Ved hjælp af sundhedsvirksomheden vil der tilbyde sig mange anledninger til at yde folk en tjeneste. Umådehold i spisning og uvidenhed om naturens love er årsag til meget af den sygdom, som eksisterer og som hindrer os i at give Gud den ære, der tilkommer ham. Mange af Guds børn er ude af stand til at nå det høje åndelige stade, han har sat for dem, fordi de ikke fornægter sig selv. Lær folk, at det er bedre at vide, hvorledes man skal bevare sig sund og frisk, end at vide, hvorledes man skal kurere sygdomme. Vi bør være kloge lærere og advare alle imod selvets tilfredsstillelse. Når vi betragter den elendighed, skrøbelighed og sygdom, som er kommen ind i verden, som følge af uvidenhed, hvorledes kan vi da undlade at gøre vort til at oplyse de uvidende og hjælpe de lidende.

Eftersom tyrannen fordom har stængt døren til mangan en sjæl er disse uvidende om de principper, som vedrører sund levemåde. Vi kan yde folk store tjenester ved at lære dem, hvorledes de skal tillave sund føde. Denne gren af arbejdet er fuldt så nødvendig, som nogen anden gren, vi kan tage fat på. Der burde oprettes flere kogeskoler, og vi burde arbejde fra hjem til hjem og give undervisning i den kunst at lave sund mad. Mange, mange vil blive helbredt fra fysisk, mental og moralsk svækkelse ved hjælp af sundhedsreformen. ...

68. — Mange arbejdsgrene.

Menigheden er organiseret for at udføre tjeneste, og skal livet vies til tjeneste for Kristus, er et af de første skridt dette at blive forenet med menigheden. At være loyal over for Kristus kræver en trofast udførelse af menighedspligterne. Dette er en vigtig del af vor uddannelse, og i en menighed, hvor Mesterens liv er det store forbillede, vil vi uvilkårligt blive ledet til at udføre et arbejde for verden uden om os. Der er mange grene i hvilke ungdommen kan finde anledning til at yde hjælp. — *Education*, side 268. 269. [129]

Enhver har sin plads.

Enhver har sin plads i himlens evige plan. Enhver skal arbejde i forbindelse med Kristus til sjælens frelse. Lige så sikkert, som der er en plads beredt for os i Faderens hus med de mange boliger, hvor Kristus er gået hen for at berede os sted, så sikkert er det, at Gud har en plads for os, hvor han vil at vi skal arbejde. - *Kristi lignelser*, side 326.

Sabbatsskolearbejdet.

Herren kalder unge mænd og kvinder til at berede sig for et livslangt alvorligt arbejde i sabbatskolens virke. ... Herren vil have lærere i sabbatsskolen, som kan yde helhjertet tjeneste, som vil forøge deres evner ved at bruge dem og forbedre det, som de allerede har opnået. — *Testimonies on sabbath school work*, side 53.

Bibelarbejdet.

Den plan at holde bibellæsninger er en himmelfødt ide, og den åbner vej for hundreder af unge mænd og kvinder til at udføre et vigtigt arbejde, som ellers ikke ville være blevet udført.

Bibelen er ikke lænket. Den kan bæres til hver mands dør, og dens sandheder kan blive fremholdt for enhver mands samvittighed.

[130] Der er mange, som i lighed med de forstandige i Berøa vil ransage daglig i skrifterne, når sandheden fremholdes for dem, for at se om disse ting forholder sig sådan, som Kristus har sagt: „I ransager skrifterne, fordi I mener i dem at have evigt liv, og det er dem, som vidner om mig.“ Jesus, verdens forløser, byder menneskene ikke alene at læse, men ransage skrifterne. Dette er et stort og vigtigt arbejde, og det er blevet os betroet; og når vi udfører det, vil vi drage stor fordel deraf, thi lydighed mod Kristi befaling vil ikke blive ubelønnet. Han vil krone dem med særskilte tegn på sin gunst, som viser loyalitet med hensyn til at følge det lys, som er åbenbaret i hans ord. — *Testimonies on sabbath school work*, side 29. 30.

Kolportage.

Herren kalder unge mænd og kvinder til at arbejde som kolportører og evangelister, til at udføre et arbejde fra hjem til hjem på steder, hvor man endnu ikke har hørt sandheden. Han siger til vore unge mænd: „I er ikke jeres egne, for I er dyrt købte. Ær derfor Gud i jeres legeme og jeres ånd, som hører Gud til.“ De som vil tage fat på arbejdet under Guds ledelse vil blive vidunderligt velsignede. — *Testimonies for the Church*, 8 bind side 229.

En af de bedste måder, hvorpå unge mænd kan blive sikkert til at optage prædikevirksomhed, er den at tage fat på kolportørarbejdet. Lad dem gå ind i byer og landsbyer og sælge bøger, som indeholder sandheden for vor tid. I dette arbejde vild de finde anledning til at tale livets ord, og den sandhedens sæd, som de sår, vil spire og bære frugt. Ved at møde folk og fremstille vore skrifter for dem, vil de få en erfaring, som de ikke kunne få ved at prædike. ...

Alle, som ønsker anledning til at udføre sandt missionsarbejde, og som helt og fuldt vil overgive sig til Gud, vil i kolportagen finde lejlighed til at tale om mange ting vedrørende det kommende evige liv. — *Gospel Workers*, side 96.

Undervisning.

Valget bør foretages af forstandige mænd, der kan bedømme menneskers karakter; for når det gælder om at oplære og tildanne de unges sind og en god gennemførelse af de mange forskellige ting

der skal udføres af lærere i vore menighedsskoler, behøver man de allerbedste talenter, der kan skaffes. . . .

Navnlig for børnenes vedkommende er der behov for lærere, som er rolige og venlige og som viser overbærenhed og kærlighed netop mod dem, der mest trænger til det. . . . Vore menighedsskoler trænger til lærere, som har høje moralske egenskaber og som man kan stole på, sådanne, som er sunde i troen, som besidder takt og tålmodighed og som vandrer med Gud og afstår fra ethvert skin af ondt. — *Testimonies for the Church*, 6 bind side 200. 201.

Forretningslivet.

Herren ønsker i sin tjeneste forstandige mænd, mænd udrustede med evner til at beklæde et hvilket som helst hverv. Der behøves forretningsmænd, som vil indflette sandhedens herlige principper i alle deres foretagender. Og deres talenter bør udvikles ved stadig erhvervelse af kundskaber og ihærdig øvelse. Er der nogen, som behøver at benytte enhver anledning til at blive vis og dygtig, så er det dem, som bruger deres evner til at opbygge Guds rige på jorden. Vi læser om Daniel, i alle hans forretningsforetagender fandtes der, hvor skarp en kritik de end blev underkastede, ikke en eneste fejl. Han var et mønster på, hvad enhver forretningsmand bør være. Hans historie viser, hvad et menneske kan udrette, der vier sin forstand og evner, sin legemlige og åndelige styrke, sit hjerte og sit liv til Guds tjeneste. - *Kristi lignelser*, side 351.

[131]

Lægemissionen.

Der findes ikke nogen mere vigtig missionsgerning, end den en trofast, gudfrygtig læge har. Der findes ikke nogen arbejdsmark hvor en mand kan udrette større ting eller vinde flere juveler, der kan lyse i hans krone på hans glædes dag. Han kan føre Kristi nåde med sig som en sød vellugt ind i alle de sygerum, han besøger. Han kan bringe den sande helbredende balsam til sjæle, som er syge af synd. Han kan lede de syges og døendes opmærksomhed til det Guds lam, som borttager verdens synd. Han bør ikke høre på den snak, at det er farligt at tale om de evige interesser til mennesker, hvis liv er i fare, af frygt for, at det skal gøre dem værre; for i ni tilfælde af ti,

vil kundskaben om en Frelser, som tilgiver synd, gøre dem bedre både til sjæl og legeme. Jesus kan begrænse Satans magt. Han er den læge, som den syge sjæl må stole på, når det gælder om at helbrede såvel legemlige som sjælelige sygdomme. — *Testimonies for the Church*, side 448. 449.

[132]

Næsten på ethvert sted findes der et stort antal mennesker, som ikke vil høre Guds ords forkyndelse eller overvære et religiøst møde. Hvis evangeliet skal nå disse mennesker, må det bringes til dem i deres hjem. Lindring af deres legemlige lidelser er ofte det eneste middel, gennem hvilket de kan nås. Den troende, som plejer de syge og afhjælper de fattiges nød, vil finde mange lejligheder til at bede med dem, læse Guds ord og tale til dem om Frelseren. De kan bede for de hjælpeløse, der ikke besidder kraft til at modstå de lyster, som lidenskaberne har fordærvet. De kan bringe en håbets stråle til de faldne og forsagte. Deres kærlighed, åbenbaret i uegennyttig handling, vil gøre det lettere for disse lidende at tro på Kristi kærlighed. — *I den store læges fodspor*, side 148.

Prædikevirksomhed

Den evangeliske virksomhed må på ingen måde forklejnes. Intet foretagende burde udføres på en sådan måde at forkyndelsen af ordet skulle blive betragtet som en underordnet sag. Det er den ikke. De, som forringer prædikevirksomheden nedvurderer Kristus. Prædikevirksomheden i dens forskellige grene står højest iblandt alt arbejde, og det bør fremholdes for ungdommen, at der ikke findes noget arbejde mere velsignet af Gud, end den evangeliske prædikevirksomhed. Vore unge mænd bør ikke lade sig afskrække fra at træde ind i prædikevirksomheden. Der er fare for, at nogle ved indtrængende forestillinger vil blive draget bort fra den sti Gud byder dem at vandre på. Nogle er blevet opmuntret til at studere medicin, som burde have beredt sig til at træde ind i prædikevirksomheden. Herren kalder flere til at arbejde som prædikanter i hans vingård. De ord blev udtalt: „Styrk forposterne; sæt trofaste skildvagter i alle dele af verden.“ Gud kalder jer, unge mænd. Han kalder hele armeer af unge mænd, som har et varmt hjerte og et stort sind, og som har en inderlig kærlighed til Kristus og sandheden. *Testimonies for the Church*, 6 bind side 411.

Hedningemissionen.

Der lyder et kald til unge mænd. Gud ønsker dem ud på hedningemissionsmarken. Fordi de er forholdsvis fri for bekymringer og ansvar, er de mere gunstigt stillet med hensyn til at træde ind i dette arbejde, end de, som skal skaffe udkomme til en stor familie. Endvidere kan unge mænd lettere vænne sig til et andet klima og nye forhold og de kan bedre tåle vanskeligheder og det ubekvemme liv. Ved takt og udholdenhed kan de nå folk, hvor de er. *Testimoniums for thr church*, bind 5 side 393.

Unge mænd bør berede sig for arbejdet ved at sætte sig ind i andre sprog, så at Gud kan bruge dem som redskaber til at bringe hans frelsende sandhed til andre nationer. Disse unge mænd kan erhverve sig kundskab i andre sprog, selv mens de er beskæftiget med arbejdet for syndere. Hvis de passer nøje på tiden, kan de forbedre deres åndelige evner og dygtiggøre sig, så de kan blive mere nyttige. Dersom unge kvinder, der kun har båret et lille ansvar, ville hellige sig til Gud, kunne de dygtiggøre sig til at blive brugbare i tjenesten ved at studere og blive godt kendt med andre sprog. De kunne uddanne sig til tolke. — *Testimonies for the Church*, 3 bind side 204.

[133]

Tjeneste i barneårene.

Børn kan blive antagelige missionsarbejdere i hjemmet og i menigheden. Gud vil, at de skal blive undervist om, at de er her i verden, for at være til nytte og ikke bare for at lege. I hjemmet kan de opdrages til at gøre missionsarbejde, som vil dygtiggøre dem til at blive til større nytte siden. Forældre, hjælp jeres børn til at udføre det, Gud vil, at de skal gøre. — *Review and Herald*, 8. Dec. 1910.

69. — Antagelig tjeneste.

I sin uendelige nåde og kærlighed, har Gud sendt os lys fra sit ord, og Kristus siger til os: „I har modtaget det for intet, giv det for intet.“ Lad det lys, Gud har givet jer, lyse for dem, som sidder i mørket. Når I gør dette, vil himmelske engle stå ved jeres side og hjælpe jer til at vinde sjæle for Kristus. ...

Kære unge venner, kom i hu, at det er ikke nødvendigt at være ordineret prædikant for at kunne tjene Herren. Der er mange måder, hvorpå man kan arbejde for Kristus. Menneskelige hænder er måske aldrig blevet lagt på jer under en ordination; men Gud kan gøre jer skikket til hans tjeneste. Han kan arbejde gennem jer til sjæles frelse. Dersom I har gået i Kristi skole og lært af ham, er I ydmyge og sagtmødige af hjertet, og han vil give jer ord at tale for ham. ...

Fejltagelser.

Gør alt, hvad I kan, for at nå frem til fuldkommenhed. Men tro ikke, at I fordi I begår fejl, er udelukket fra Guds tjeneste. Herren kender vor svaghed, han kommer i hu, at vi er støv. Om du trofast bruger de evner, Gud har givet dig, vil du opnå kundskab, som vil gøre, at du bliver utilfreds med dig selv, du vil komme til at indse nødvendigheden af at aflægge dårlige vaner for at du ikke ved et dårligt eksempel skal skade andre.

[134] Arbejd flittigt. Forkynd for andre de sandheder, som er dyrebare for dig, så vil du, når der er en plads ledig, komme til at høre disse ord: „Sæt dig højere op.“ Det er måske modstræbende, du modtager kaldet, men gå kun fremad i tro og vis frejdig, ærlig nidkærhed i dit arbejde inden for Guds værk.

Hemmeligheden ved at vinde sjæle kan kun læres af den store lærer. Som byen og den blide regn falder på de visne planter, således skal vore ord falde blidt og elskeligt på de sjæle, vi søger at vinde. Vi skal ikke vente til anledningerne kommer til os; vi skal opsøge dem, idet vi har vort hjerte opløftet i stadig bøn, om at Gud

må hjælpe os til at tale de rette ord på den rette tid. Når der tilbydes sig en lejlighed for dig, lad da ikke nogen undskyldning lede dig til at forsømme den; for det at benytte den, kan betyde en sjæls frelse fra døden. — *The Youth's Instructor*, 6.Feb. 1902.

Den højeste gerning.

Det arbejde, den gerning, som står over alt andet, og som burde sætte hele sjælens energi i virksomhed er det arbejde at frelse sjæle, for hvilke Kristus døde. Gør det til dit specielle livsværk. Samarbejd med Kristus i dette store og ædle værk og bliv en missionær her hjemme eller ude i det fjerne. Vær rede til at udføre et fyldestgørende arbejde her hjemme eller i fjerne lande til sjæles frelse. Udfør Guds værk og åbenbar den tro, du har på din Frelser, ved at arbejde hårdt for andre. O, at unge og gamle var grundigt omvendt til Gud og ville tage fat på de pligter, som ligger dem nærmest, og arbejde så godt, de har anledning til det, og således blive Guds medarbejdere. — *The Youth's Instructor*, 4. Maj 1893.

70. — Trofasthed i tjenesten.

De, som er utro i de mindste timelige affærer, vil være utro, når det gælder ansvar af større betydning, de vil røve fra Gud og ikke være i stand til at møde den guddommelige lovs krav, de vil ikke forstå, at deres talenter hører Gud til og burde vies hans tjeneste. De, som ikke gør mere over for deres arbejdsgivere end det, det er befalet dem at udføre, når de ved, at arbejdets fremgang beror på en ekstra anstrengelse fra deres side, vil man ikke kunne betragte som tro tjenere. Der er mange ting som skal udføres, som ikke er direkte specificeret, men som i virkeligheden den, der er ansat i tjenesten, bør give agt på. Tab og forsømmelser kunne have været undgået, dersom stor flid og uegennyttig tjeneste var blevet udvist og [135] dersom de kærlighedens principper, som Jesus har lært os, var blevet ført ud i livet af dem, som bekender hans navn. Men der er mange, som arbejder i Guds værk og som Gud noterer under betegnelsen „øjentjenere.“

Utroskab bliver nedtegnet.

Det er den, grimmeste form for egenkærlighed, som leder en arbejder til ikke at gøre den bedste anvendelse af tiden, eller ikke tage vare på ejendele, fordi han ikke står direkte under sin mesters øje. Men mon sådanne arbejdere tror, at deres forsømmelser ikke bliver iagttagne og deres utroskab ikke bliver nedtegnet. Dersom deres øjne blev åbnede, ville de se, at en vægter betragtede dem og at al deres ligegyldighed blev nedtegnet i himlens bøger.

De, som er utro i Guds værk mangler principper. Deres motiver er ikke af en karakter, som leder dem til at vælge det rette under alle omstændigheder. Guds tjenere bør føle, at de til alle tider bliver iagttaget af deres arbejdsgiver. Han, som gav agt på Belsazzars vanhellige fest, er til stede i alle vore institutioner, på købmandens kontor, i det private værksted og den usynlige hånd nedtegner din forsømmelse lige så sikkert, som den skrev på væggen den frygtelige

dom over den gudsbespottende konge. Fordømmelsen over Belsazzar blev skrevet med ildbogstaver: „Du er vejjet på vægtskålen og fundet for let,“ og hvis du undlader at opfylde de forpligtelser, du har fået af Gud, vil du høre den samme fordømmelse.

Sande motiver til tjeneste.

Der er mange, som bekender sig til at være kristne, der ikke er forenet med Kristus. Deres daglige liv, deres ånd, vidner om, at Kristus, det herlighedens håb, ikke har fået sin skikkelse i dem. Man kan ikke stole på dem, man kan ikke helt forlade sig på dem. De er interesseret i at reducere deres tjeneste til et minimum af anstrengelser og på samme tid forvente den højeste løn. Navnet tjener passer på ethvert menneske, for vi er alle tjenere og det er vigtigt for os at lægge mærke til, hvad slags tjenere vi er. Er vi tro tjenere, eller er vi utro?

Er det den almindelige tilbøjelighed blandt tjenere at gøre så meget som muligt? Eller er det snarere almindeligt at slippe fra arbejdet så hurtigt og så let som muligt og få sin løn for så få anstrengelser som muligt? Det er ikke deres mål at gøre arbejdet så grundigt som muligt, men bare at få deres betaling. De, som bekender sig til at være Kristi tjenere, bør ikke glemme apostelen Paulus foraning: I trælle, adlyd jeres herrer i alt med frygt og bæven I jeres hjertes enfold, som for Kristus; ikke med øjentjeneste, som de, der vil tækkes mennesker, men som Kristi tjenere, så I gør Guds vilje af hjertet, idet I med god vilje gør tjeneste som for Herren og ikke for mennesker, idet I ved at hvad godt enhver gør, det skal han få igen af Herren, hvad enten han er træl eller fri.

[136]

De, som træder ind i Guds værk som øjentjenere, vil finde, at deres gerning ikke kan tåle menneskers eller engles tilsyn. For at kunne udføre et fremgangsrigt arbejde, er det nødvendigt at besidde kundskab om Kristus, for denne kundskab vil give os sunde og rette principper og udruste os med en ædel, uegennyttig ånd, ligesom den vor Frelser besad, ham, hvem vi bekender os til at tjene. Trofasthed, økonomi, omhu og grundighed bør karakterisere alt vort arbejde, hvor vi end måtte være, i køkkenet, i værkstedet, på trykkeriets kontor, på sanatoriet, på skolen, eller hvor som helst vi måtte være ansatte i Herrens vingård. „Den, som er tro i det mindste er også tro

[137]

i meget og den, som er uretfærdig i det mindste, er også uretfærdig i meget.“ — *Review and Herald*, 22. Sep. 1891.

7. Afsnit: Sundhed og kraft.

Eftersom sind og sjæl finder udtryk gennem legemet, er mental og åndelig kraft i høj grad afhængig af fysisk styrke og virksomhed; hvad som helst, der fremmer fysisk sundhed, fremmer udviklingen af et stærkt sind og en velafbalanceret karakter. Uden sundhed kan ingen ganske klart forstå eller fuldstændig opfylde sine forpligtelser mod sig selv, mod sine medskabninger eller mod sin Skaber. Derfor bør vi lige så nøje våge over sundheden som over karakteren.

Kendskab til fysiologi og hygiejne bør danne grundlag for al opdragelse. — Education, side 195.

71. — Livsvidenskab.

Hvad kan der gøres for at holde stand mod den sygdommens og forbrydelsens strøm, som river vor slægt med sig mod ødelæggelse og død? Da den store årsag til dette onde findes i tilfredsstillelsen af appetitten og lidenskabene, så må det første store reformarbejde bestå i at lære og praktisere mådeholdets og selvkontrollens lærdomme.

For at virkelig gøre en varig forandring til det bedre i samfundet må opdragelsen af masserne begynde tidligt i menneskets liv. De vaner der bliver dannet i barndommen og ungdommen, den smag, der bliver erhvervet, den selvkontrol, der bliver opnået, de principper, der bliver indprentet fra vuggen af, er næsten sikre på at bestemme en mands eller kvindes fremtid. Den forbrydelse og fordærvelse der er forårsaget ved umådeholdenhed og slap moral, kunne have været undgået ved den rette opdragelse i ungdommen.

Sundhed og selvkontrol.

[138] Et af de største hjælpemidler til at udvikle rene og ædle karakterer hos de unge, idet det styrker dem til at beherske appetitten og holde sig borte fra nedværdigende udskejelser, er et sundt fysisk helbred. Og på den anden side er selve disse selvkontrollens vaner en væsentlig betingelse for opretholdelsen af sundheden.

Det er af den største betydning, at mænd og kvinder bliver undervist i videnskaben om det menneskelige liv og de bedste midler til at bevare og opnå sundhed. Specielt i ungdommen, er tiden til at erhverve sig et kundskabsforråd, der skal anvendes dagligt livet igennem. Ungdommen er tiden til at anlægge gode vaner, at rette forkerte, som man allerede har lagt sig efter, at opnå og beholde magten til selvkontrol, at lægge planer og vænne sig til at gennemføre dem, at indordne alle livets handlinger under Guds vilje og vore medskabningers velfærd. ... Jesus ignorerede ikke legemets krav. Han tog hensyn til menneskets fysiske tilstand og gik omkring og helbredte de syge og genskabte tabte evner. ...

Liv en betroet gave.

Man bør vise de unge, at de ikke har frihed til at gøre med deres liv, som de synes. I dag er livet dem betroet, siden kommer dagen, da de skal gøre regnskabet op. Gud vil ikke holde dem uskyldige, som behandler hans værdifulde gaver letsindigt; verdens Forløser har betalt en uendelig stor pris for dem, og deres liv og talenter tilhører ham; og de vil til sidst blive dømt i henhold til, om de har været tro eller utro i forvaltningen af den kapital, som Gud har betroet i deres varetægt. De burde undervises om, at jo flere midler og anledninger de har fået, desto tungere hviler ansvaret over for Guds værk på dem, og desto mere bliver der krævet af dem. Hvis ungdommen således bliver opdraget til at føle deres ansvar over for Skaberens, og hvor stor en gave, der er dem betroet, idet de ejer livet, vil de tøve med at styrte sig ud i den forlystelsernes hvirvel, som opsluger så mange af vor tids lovende unge mænd. — *Review and Herald*, 13. Dec. 1881.

72. — At værne om helbredet.

[139] Sundhed er en velsignelse, hvis værdi kun få påskønner; dog afhænger vore åndelige og fysiske kræfters ydeevne for en stor del af den. Vore impulser og lyster har deres sæde i legemet, og dettemå holdes i den bedst mulige tilstand i fysisk henseende, såvel som under den bedste åndelige indflydelse, for at vore talenter må kunne yde den højeste tjeneste. Alt, hvad der nedsætter den fysiske styrke, svækker sindet og gør det mindre egnet til at skelne mellem ret og uret.

Misbrug af vore fysiske kræfter afkorter tiden, i hvilken vort liv kan blive anvendt til Guds ære, og gør os uskikket til at fuldføre det værk, som Gud har givet os at udføre. Ved at opelske dårlige vaner, ved at være sent oppe og ved at tilfredsstille appetitten på sundhedens bekostning, lægger vi grundlaget til svaghed, ...

De, som således forkorter deres liv og gør sig uskikket til tjeneste ved ikke at tage hensyn til naturens love, er skyldige i røveri over for Gud. Og de røver også fra deres medmennesker. Den lejlighed, de har, til at velsigne andre, hvad jo netop er det arbejde, Gud sendte dem til at udføre i verden, er ved deres egen handle måde blevet forkortet. Og de har gjort sig uskikket til at udføre endog det, som de ellers i et kortere tidsrum måtte have kunnet afstedkomme. Herren holder os skyldige, når vi ved vore skadelige vaner således berøver verden det gode. — *Review and Herald*, 12. Jan. 1912.

73. — Sundhedens hellighed.

Satan kommer til mennesket med sine fristelser som en lysets engel, på samme måde som han kom til Kristus. Han har arbejdet på at bringe mennesket i en tilstand af fysisk og moralsk svaghed, så at han kan overvælde det med sine fristelser, og så triumfere over dets ødelæggelse. Og han har haft held med sig i at friste mennesket til at følge sin appetit uden at bekymre sig om, hvad resultat, det gav. Han ved godt, at det er umuligt for mennesket at opfylde sine forpligtelser over for Gud og sine medmennesker, når det svækker de evner og kræfter, Gud har givet det. Hjernen er legemets hovedstad. Hvis opfattelsesevnerne bliver sløvet ved noget slags umådehold, vil det ikke være muligt at fatte de evige ting.

Sundhedens forhold til karakterdannelsen.

Gud giver ikke mennesket tilladelse til at krænke hans væsens love. Men ved at give efter for Satans fristelser til at nære umådeholdenhed bringer mennesket de højere evner til at underkaste sig dyriske lyster og lidenskaber og når disse får overtaget, vil mennesket, som blev skabt lidt lavere end englene, men med evner, der er modtagelige for den højeste udvikling, overgive sig til Satans kontrol. Og han får let magt over dem, som er appetittens slaver. Ved umådehold er der nogle, der ofrer halvdelen, og andre to tredjedele af deres fysiske, åndelige og moralske kræfter og bliver fjendens legetøj.

[140]

De, som ønsker at have sindet klart til at forstå Satans anslag, må have deres fysiske kræfter under fornuftens og samvittighedens herredømme. Sindets ædleste kræfter i moralsk henseende må sættes i kraftig virksomhed, hvis man skal fuldkommengøre en kristelig karakter. Sindets styrke eller svaghed har umådelig meget at gøre med hensyn til vor brugbarhed i denne verden og vor endelige frelse. Den uvidenhed, der har gjort sig gældende med hensyn til Guds lovs forhold til vor fysiske natur, er beklagelig. Umådehold af enhver art

er en krænkelse af vort væsens love. Sløvhed hersker i en forfærdende udstrækning. Synd gøres tiltrækkende ved det lysskær som Satan kaster over den, og det glæder ham, når han kan holde den kristne verden i dens daglige vaner under det tyranni, som skik og brug medfører, ligesom hedningerne, og tillade lysterne at beherske den.

Umådehold nedværdiger.

Hvis intelligente mænd og kvinder har fået deres moralske kræfter sløvet ved umådehold af en eller anden art, er de i mange af deres vaner kun lidt hævet over hedningerne. Satan drager stadig menneskene fra det frelsende lys til moder og skikke, som er i strid med fysisk, åndelig og moralsk sundhed. Den store fjende ved, at hvis begær og lidenskab er fremherskende, bliver legemets sundhed og intelligensens styrke ofret ved at tilfredsstille selvet, og mennesket bliver styrtet i en hastig fordærvelse. Hvis en vågen intelligens holder tømmerne, idet den behersker de dyriske drifter og holder dem underkastet de moralske kræfter ved Satan meget godt at hans magt til at overvinde dem med sine fristelser er meget ringe.

[141] En stor del af den kristne verden har ingen ret til at kalde sig kristne. Deres vaner, deres ekstravagante levesæt og den måde, hvorpå de i almindelighed behandler deres egne legemer, er overtrædelse af den fysiske lov og i strid med Bibelens krav. Ved den måde, hvorpå de lever livet, påfører de sig lidelser, åndelig og moralsk svaghed. — *Review and Herald*, 8. Sep. 1874.

Selvbeherskelse en pligt.

Legemet må bringes til underkastelse. Væsenets højere magter må være dem, der hersker. Lidenskaberne må beherskes af viljen som selv må være under Guds herredømme. Fornuftens kongelige kraft, helliget ved guddommelig nåde, må have herredømmet i vort liv.

Guds krav må bringes ind i samvittigheden. Mænd og kvinder må blive gjort vågne over for deres pligt med hensyn til selvbeherskelse, nødvendigheden af renhed, frihed fra ethvert fordærvende begær og enhver smudsig vane. Det er nødvendigt, at den kendsgerning

indprentes dem, at alle deres sinds og legemes kræfter er Guds gaver og bør bevares i den bedst mulige tilstand til hans tjeneste.

74. — En alsidig uddannelse.

Den tid, der anvendes til fysisk motion, er ikke spildt. Den elev, der stadig fordyber sig i sine bøger men kun får lidt motion i den friske luft, skader sig selv. En passende motion af legemets forskellige organer og evner er nødvendig for enhver, hvis han skal udføre det bedst mulige arbejde. Når hjernen stadig bliver anstrengt, mens andre organer er uvirksomme, foregår der et tab af fysisk og åndelig styrke. De fysiske kræfter svækkes, sindet mister sin friskhed og kraft, og en sygelig irritabilitet er resultatet.

For at mænd og kvinder kan have velafbalancerede sind, må alle deres evner og kræfter tages i brug og udvikles. Der er i denne verden mange, som er ensidige, fordi kun få evner er blevet taget i brug medens andre er blevet hæmmet ved uvirksomhed. Mange unges uddannelse er en fiasko. De læser for meget af tiden, mens de forsømmer det, der hører til det praktiske liv. For at sindets ligevægt kan blive opretholdt, skal et fornuftigt system af fysisk arbejde forenes med åndeligt arbejde, for at der kan foregå en harmonisk udvikling af alle kræfter. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 295. 296.

75. — Uddannelse opnået på sundhedens bekostning.

Nogle elever lægger hele deres sjæl i deres studier og koncentrerer deres sind om dette ene at opnå en uddannelse. De lader hjernen arbejde, mens de fysiske kræfter forbliver uvirksomme. Således bliver hjernen overanstrengt og musklerne bliver svage, fordi de ikke bliver brugt. Når disse elever har fået deres eksamen, viser det sig, at de har fået deres uddannelse på bekostning af helbredet. De har studeret dag og nat, år efter år, og til stadighed holdt deres sind i spænding, mens de har undladt at bruge deres muskler tilstrækkeligt.

[142]

...

Unge kvinder kaster sig hyppigt således over studierne, at de forsømmer andre grene af uddannelsen, der endog er mere vigtige i det praktiske liv end det boglige studium. Og efter at de har fået deres uddannelse, er de ofte invalider for livstid. De har forsømt deres sundhed ved at opholde sig for meget indendørs og således savnet den rene, friske luft og solskinnet, som Gud har skænket. Disse unge kvinder kunne have forladt skolen sunde og raske, hvis de havde forenet husligt arbejde og motion i den friske luft med deres studier.

Sundhed er en stor skat. Det er den største rigdom, som dødelige mennesker kan være i besiddelse af. Formue, ære eller kundskab er dyrt købt, hvis man mister sundhedens kraft derved. Ingen af disse erhvervelser kan sikre lykke, hvis sundheden mangler. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 285. 286.

76. — Skønhedens stempel.

Daniel og hans medbrødre holdt under deres treårige uddannelse fast ved, hvad de havde lært angående afholdenhed de viste stadig lydighed mod Gud og forstod deres afhængighed af hans kraft. Da tiden kom, da deres evner og kundskaber skulle prøves af kongen, blev de eksamineret sammen med andre unge mænd, som skulle indtræde i rigets tjeneste. Men blandt dem alle blev ingen fundet som Daniel, Hananja, Misjael og Azarja. Deres skarpe tankegang, deres udsøgte og korrekte sprog, deres omfattende kundskaber, vidnede om deres mentale evners usvækkede styrke. Sådan stod de for kongen. „Og i alle sager der krævede visdom og indsigt, og om hvilke kongen spurgte dem, fandt han dem ti gange mere vis end alle de spåmænd og besværgere, som vare i hele hans rige.“

[143] Gud belønner altid det rette. Den mest lovende ungdom fra alle de lande, den store sejrherre havde underkastet sig, var blevet samlet i Babylon, men ingen af dem kunne stå mål med de hebraiske fanger. Den ranke skikkelse, den faste, elastiske gang, det åbne ansigt, de usløvede sanser, den ubesmittede ånde alt dette var det skønhedens stempel, som naturen ærer dem med, der er lydige mod dens love.

De fysiske vaners indvirkning på sindet.

Vi gør vel i at overveje den lærdom, vi her er stillet overfor. Streng lydighed over for Bibelens krav vil bringe en velsignelse både til legeme og sjæl. Åndens frugt er ikke alene kærlighed, glæde og fred men også afholdenhed. Det bliver pålagt os ikke at besmitte vore legemer, for de er Helligåndens templer.

De hebraiske fanger var mænd, der havde de samme lyster, som vi har. Midt i Babylons overdådige hoffers forførende indflydelse stod de dog fast. Vore dages unge er omgivet af fristelser, der leder til at give efter for selvet. I særdeleshed i vore store byer bliver enhver form for sanselig tilfredsstillelse gjort let og indbydende. De, der ligesom Daniel afslår at besmitte sig, vil høste den belønning

mådeholdne vaner giver. Med deres større fysiske kraft og forøgede udholdenhed har de en bank med indskud, som de kan hæve i påkommende tilfælde.

De rette fysiske vaner fremmer åndelig overlegenhed. Intellektuel kraft, fysisk styrke og livets længde afhænger af uforanderlige love. Naturens Gud vil ikke gribe ind for at bevare menneskene fra følgerne af at overtræde naturens krav. Den, som kæmper for at blive sejrvinder, må være afholdende i alle ting. Daniels klare tankegang og faste forsætter, hans evne til at erhverve kundskab og hans kraft til at modstå fristelse skyldtes i høj grad hans jævne levevis i forbindelse med et liv i bøn.

Vi bestemmer selv vor skæbne.

Der er megen lødig sandhed i ordsproget: „Enhver er sin egen lykkes smed.“ Mens forældre er ansvarlige for karakterens stempel, såvel som for uddannelsen og opdragelsen af deres sønner og døtre, er det dog sandt, at vor stilling og vor brugbarhed i verden for en stor del afhænger af vor egen handlemåde.

Daniel og hans medbrødre nød fordelene af, at de var blevet korrekt opdraget og undervist i de unge år, men disse fortrin alene ville ikke have gjort dem til det, de blev. Tiden kom, da de måtte handle selvstændigt, da deres fremtid afhang af deres egne handlinger. Da var det, de bestemte at være tro mod den undervisning, de havde fået i barndommen. Den gudsfrygt, som er visdoms begyndelse, var grundvolden til deres storhed.

Beretningen om Daniel og hans unge medbrødre er blevet optegnet på det inspirerede ords sider til gavn for alle senere tiders ungdom. Gennem beretningen om deres troskab mod afholdenhedens principper taler Gud i dag til unge mænd og unge kvinder og byder dem samle de dyrebare stråler af lys, som han har givet angående emnet om kristelig afholdenhed, og stille sig i det rette forhold til sundhedens love. [144]

Afholdenhed bliver rigt belønnet.

Nu behøves der mænd, der ligesom Daniel vil og tør handle. Et rent hjerte og en stærk, uforfærdet handlekraft trænger verden til i

dag, Gud bestemte at mennesket stadig skulle udvikle sig og daglig nå længere frem mod fuldkommenhed. Han vil hjælpe os, hvis vi søger at hjælpe os selv. Vort håb om lykke i to verdener afhænger af vor udvikling i den ene. På ethvert punkt burde vi være på vagt overfor den første fristelse til umådehold.

Kære unge! Gud kalder jer til at udføre et arbejde, som I ved hans nåde kan udføre. „Fremstil jeres legemer som et levende helligt, Gud velbehageligt offer; dette er jeres fornuftige gudsdyrkelse.“ Fremstil jer i den af Gud givne mandighed og ædle kvindelighed. Vis renhed i smag begær og vaner, som tåler sammenligning med Daniels. Gud vil belønne jer med rolige nerver, en klar hjerne en usvækket dømmekraft og hurtig opfattelsesevne. Den ungdom af i dag, hvis principper er faste og urokkelige, vil blive velsignet med sundhed på legeme, sjæl og sind. — *The Youth's Instructor*, 9. Juli 1903.

Religion og sundhed.

[145] „Herrens frygt er visdommens begyndelse.“ Når mennesker med dårlige vaner og syndige tilbøjeligheder overgiver sig til den guddommelige sandheds kraft, vil Guds ords åbenbaring sprede lys og give den enfoldige forstand. Sandheden påvirker hjertet, og den moralske kraft, som syntes at være lammet, får nyt liv. Modtageren kommer i besiddelse af en stærkere og klarere forståelse end før. Han har bygget sit liv på den evige klippe. Sundheden forøges ved bevidstheden om at være sikker og tryk i Kristus. Således går religionen og sundhedslovene hånd i hånd. — *Testimonies for the Church*, 4 bind side 553. 554.

8. Afsnit: Et liv i hengivenhed og hellighed.

Guds hellige Ånd, der er vor lærer og vejleder, er i Hans ord. Fra ethvert blad i Bibelen udstrømmer der guddommeligt lys, stedse nyt lys. Den sandhed, som her er åbenbaret, vil fremstå stedse klarere og klarere for sindet og findes at være anvendelig i alle livets pligter. Den vil blive som Guds røst, der taler til sjælen.

Helligånden virker for at gøre indtryk på de unge og at fremlægge for dem Guds ords herlige skatte. De ord, som den store lærer har udtalt, vil fængsle deres opmærksomhed og styrke sjælens evner, så at Guds kraft kan åbenbares gennem dem. De vil gå frem i kundskab, i de ting som hører Guds rige til, og dette vil danne et sikkert værn mod fristerens angreb. - Kristi lignelser, side 132.

77. — Bøn, vor stærke fæstning.

[146] Midt i disse sidste dages farer vil de unge finde deres eneste sikkerhed i en stedse forøget årvågenhed og i stadig bøn. Den unge, der finder sin glæde i læsning af Guds ord og i bedestunden vil altid blive vederkvæget ved de strømme, der kommer fra livets kildevæld. Han vil opnå en højde af moralsk ypperlighed og en tankekraft, som andre ikke kan opnå. Samfund med Gud opmuntrer til gode tanker, ædle hensigter, en klar forståelse af sandheden og en ophøjet fremgangsmåde. De, som således forbinder sig med Gud, anerkender han som sine sønner og døtre. De vil hele tiden nå højere og højere op og erhverver sig et klarere syn, på Gud og evigheden, indtil Herren gør dem til redskaber, igennem hvem lys og visdom meddeles verden,

Hvorledes skal vi bede?

Men vi forstår ikke at bede som vi burde, vore bønner skal ikke bestå i at underrette Gud om noget, han ikke ved om. Herren kender enhver sjæls hemmeligheder. Vi behøver ikke bede længe og højt, Gud læser de skjulte tanker. Vi kan bede i løndom, og han, som ser i løndom, vil høre og svare.

De bønner, vi opsender til Gud, og hvor vi fortæller ham om, hvilke elendige stakler vi er, uden at vi dog virkelig føler, at vi er så dårlige, er hykleriets bønner. Det er lige den modsatte slags bønner, Herren agter på. „For så siger den højt ophøjede, som troner evigt, hvis navn er hellig; i højhed og hellighed bor jeg, hos den knuste, i ånden bøjedede, for at kalde de bøjedes ånd og de knustes hjerte til live.“

Bøn har ikke til hensigt at udvirke en forandring hos Gud; den bringer os i harmoni med Gud. Den træder ikke i stedet for udførelsen af vor pligt. Om vi end aldrig så ofte og aldrig så alvorligt beder, så vil Gud dog ingen sinde betragte det som noget, der kan træde

i stedet for betaling af vor tiende. Bøn kan ikke betale vor gæld til Gud. ...

Bøn giver kraft.

Den styrke, vi opnår i bøn til Gud, vil berede os for vore daglige pligter. De fristelser, vi daglig er udsatte for, gør bøn til en nødvendighed. Om vi skal blive bevarede ved Guds kraft ved tro må der stadig i stille bøn opstige et ønske derom fra vort sind. Når vi er omgivet af indflydelser, der er egnede til at lede os bort fra Gud, må vore bønner om hjælp og styrke opsendes ustandselig. Om ikke det gøres, vil vi aldrig få held til at nedbryde stolthed og besejre fristelsen til at følge syndige tilbøjeligheder, som fjerner os fra frelseren. Sandhedens lys, der helliger vort liv, vil åbenbare for dem, som modtager lyset, hans hjertes syndige lyster, som stræber efter at tage magten, og som gør det nødvendigt for ham at spænde hver nerve og bruge alle sine kræfter for at modstå Satan og blive sejrherre ved Kristi fortjeneste. — *The Youth's Instructor*, 18. Aug. 1898.

78. — Bønnens magt.

[147] Det var oppe på bjerget med Gud, at Moses så forbilledet til den vidunderlige bygning, som skulle blive hans herligheds bolig. Det er på bjerget med Gud — bønnens lønkammer — at vi skal beskue og grunde på Hans herlige ideal for menneskeslægten. På den måde skal vi blive i stand til at danne vor karakterbygning sådan, at det løfte kan blive opfyldt på os: „Jeg vil bo og vandre iblandt dem, og jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk.“

Medens vi er beskæftiget med vort daglige arbejde, bør vi opløfte sjælen til himmelen i bøn. Disse tavse sukke stiger som røgelse op for nådens trone, og fjenden bliver slået af marken. Den kristne, hvis hjerte på denne måde er vendt mod Gud, kan ikke besejres. Ingen onde kunstgreb kan ødelægge hans fred. Alle løfter i Guds ord, hele den guddommelige nådes magt, alle Jehovas hjælpekilder står til hans rådighed for at sikre ham befrielse. Det var på den måde, at Enok vandrede med Gud. Og Gud var med ham, en stadig hjælp i enhver nødens tid. ...

I berøring med den evige.

Bøn er sjælens åndedræt. Den er hemmeligheden ved åndelig kraft, intet andet middel kan sættes i stedet for denne nådegave, som kan bevare sjælens sundhed. Bøn bringer hjertet i øjeblikkelig kontakt med livets kildespring og styrker vort religiøse livs sener og muskler. Om du forsømmer bønner, eller om du beder lejlighedsvis, nu og da, når det falder dig ind, vil du miste din forbindelse med Gud. De åndelige evner taber deres vitalitet, den religiøse erfaring mangler sundhed og kraft.

Det er vidunderligt, at vi kan få lov til at bede og blive bønhørte — at uværdige, vildfarne dødelige besidder den magt, at de kan træde frem for Gud med deres begæring. Hvilken større magt kan et menneske ønske sig, end at komme i berøring med den evige Gud? Et svagt, syndigt menneske kan tale med sin Skaber! Vi kan udtale

ord, som når op til universets Monark på sin trone. Vi kan tale med Jesus, som vi drager frem ad vejen, og han siger: „Jeg er ved din højre hånd.“

Enhver alvorlig bøn bliver besvaret.

Vi kan have forbindelse med Gud i vore hjerter; vi kan vandre i fællesskab med Kristus. Medens vi er beskæftiget med vort daglige arbejde, kan vort hjertes ønsker opstige med sukke, dog kan intet menneskeligt øre høre det, men alligevel uden at kunne dø bort i tavsheden; de kan ikke gå tabt. Intet kan drukne sjælens ønske. Det hæver sig op over gadens larm og maskiners støj. Det er Gud, vi taler til, og vor bøn bliver hørt.

[148]

Bed derfor! Bed, og i skal få. Bed om ydmyghed, visdom, mod, forøgelse af tro. Der vil blive givet svar på enhver alvorlig bøn. Svaret kommer måske ikke netop, som du ønsker, eller på den tid, du venter; men det vil komme på den måde og på den tid, som bedst svarer til din trang. De bønner, du opsender i ensomhed, når du er træt og prøvet, vil Gud besvare, ikke altid som du havde ventet; men altid til dit gode. — *Gospel Workers*, side 254 — 258.

79. — Hvilken stilling bør vi indtage under bønnerne?

Både i offentlig og privat andagt er det vort privilegium at bøje vore knæ for Herren, når vi opsender vore begæring til ham. Jesus, vort eksempel. „Faldt på knæ og bad“. Paulus erklærer: „For denne sags skyld bøjer jeg mine knæ for faderen.“ Da Esra bekendte Israels synder for Gud, knælede han. Daniel „faldt på knæ tre gange om dagen og bad og priste sin Gud.“

Sand ærbødighed for Gud er inspireret af en følelse af hans uendelige storhed og en erkendelse af hans nærværelse. Denne følelse af den usynlige nærværelse burde gøre et dybt indtryk på ethvert hjerte. Bedestunden og bedestedet er hellige, fordi Gud er der; og når vi viser ærbødighed, ved den stilling vi indtager, og hele vor opførsel, vil den følelse, som leder vor optræden, blive uddybet. „Stor og højlovet er Herren,“ erklærer salmisten. Når englens udtaler hans navn, tilslører de deres ansigter. Med hvilken ærbødighed burde da ikke vi, som er faldne og syndige, lade Guds navn komme over vore læber!

Det ville være godt både for gamle og unge at overveje de skrifterens ord, som viser os, hvorledes det sted, der udmærkes ved Guds særskilte nærværelse, bør agtes. „Drag dine sko af dine fødder,“ befalede han Moses ved den brændende tornebusk, „for det sted, du står på, er hellig jord!“ Da Jakob havde set synet af englens, udbrød han: „Sandelig, Herren er på dette sted, og jeg vidste det ikke!“ — *Gospel Workers* side 178. 179.

80. — Tro og bøn.

Ved tro på Kristus kan enhver mangel i vor karakter erstattes, hver besmittelse blive rensset, hver fejl blive rettet og hver god egenskab blive udviklet. „I denne fylde har i del.“ Kol. 2,10.

Tro og bøn er tæt forbundet og de bør betragtes samtidig. I troens bøn findes der en guddommelig visdom. Dette er en visdom, som enhver, der gerne vil se sin livsgerning lykkes, må lære at forstå. Kristus siger: „Alt, hvad i beder og bønfaller om tro, at i har fået det, så skal i få det.“ Mark. 11,24. Han siger tydeligt, at vor bøn må være i overensstemmelse med Guds vilje. Vi skal bede om de ting som han har lovet os, og hvad vi end tager imod, må det bruges til at gøre hans vilje. Når betingelserne opfyldes, er løftet utvetydigt. [149]

Vi har lov til at bede om syndernes forladelse, om Helligånden, om et sind, der ligner Kristi sind, om visdom og kraft til at gøre hans gerning og om enhver gave, som han har lovet os. Så skal vi tro på, at vi får det, og takke Gud for, at vi har modtaget det.

Vi behøver ikke at se os om efter ydre beviser for velsignelsen. Gaven er indbefattet i løftet, og vi kan passe vor gerning i forvisning om, at Gud er mægtig til at udrette det, som han har lovet, og at gaven, som vi allerede er i besiddelse af, vil blive virkeliggjort, når vi mest trænger til den. — *Education*, side 257. 258.

81. — Værdien af bibelstudium.

Bibelstudium overgår alle andre studier med hensyn til at styrke intelligensen. Hvilket rigt felt for tænkning vil ikke ungdommen opdage i Guds ord! Sindet kan gå dybere og dybere i sin søgen og samle styrke gennem enhver bestræbelse for at fatte sandheden; og alligevel er der en uendelighed tilbage.

De, der bekender sig til at elske Gud og ære hellige ting, og alligevel tillader sindet at sænke sig ned til overfladiske og uvirkelige ting, stiller sig på Satans grund og gør hans værk. Dersom de unge ville studere Guds underfulde gerninger i naturen og hans Majestæt og magt, som den er åbenbaret i hans ord, ville enhver sådan øvelse udvikle og forbedre deres evner. De ville opnå en livlighed, som ikke har noget med anmasselse eller hovmod at gøre. Ved at grunde over den guddommelige krafts undere ville sindet lære den sværeste, men mest nødvendige af alle lærdomme, nemlig den, at den menneskelige visdom er dårskab, hvis den ikke er forbundet med den evige og helliget ved Kristi nåde

Kristi midlergerning.

Guds kære søns arbejde på at forbinde det skabte med det uskabte, det timelige med det evige, ved sin egen guddommelige person, er et emne, som med fordel kan beskæftige vor tanke hele vor livstid. [150] Kristi værk var at stadfæste andre verdners beboere i deres uskyldighed og loyalitet såvel som at frelse de fortabte på denne klode. Han åbnede en vej for de ulydige, ad hvilken de kunne vende tilbage til deres lydighedsforhold over for Gud, medens han ved samme handling anbragte en beskyttende vagt rundt om dem, som allerede var rene, for at de ikke skulle blive ulydige.

På samme tid som vi fryder os over, at der er verdener, som aldrig er faldne, opsender disse samme verdners beboere pris og ære og ophøjelse til Jesus Kristus for forløsningsplanen, som går ud på at frelse Adams faldne sønner så vel som at stadfæste dem

selv i deres stilling og deres karakters renhed. Den arm, der løftede den menneskelige familie op fra den ruin, Satan ved sine forførelser havde nedstyrtet slægten i, er den samme arm, som har bevaret andre verdener beboere fra synd. Enhver verden derude i det umådelige rum nyder Faderens og Sønnens omsorg og støtte; og den samme omhu udvises stadig over for den faldne menneskeslægt. Kristus står som midler for menneskene, og de usete verdener holdes også oppe ved hans midlertidige gerning. Er ikke disse emner af tilstrækkelig storhed og betydning til at fange vore tanker og fremkalde følelsen af taknemmelighed og ærbødighed over for Gud?

Intellektuel udvikling.

Luk Bibelen op for vor ungdom; drag dens opmærksomhed til Guds ords skjulte skatte; lær dem at søge deri efter sandhedens juveler, og de unge skal vinde en intellektuel styrke, som studiet af alt, hvad filosofien omfatter, ikke kan give. De store emner, Bibelen behandler, de inspirerede udtalelsers enkelhed og værdighed, de ophøjede temaer, som den byder sindet at beskæftige sig med; lyset, skarpt og klart, som det udstrål er fra Guds trone og oplyser forstanden, vil udvikle sindets kræfter i en udstrækning som næppe kan fattes og aldrig fuldt forklares.

Bibelen frembyder et uendeligt felt for fantasien, så meget mere og forædlende i karakter, end den overfladiske frembringelse af uhellig intelligens, som himlen er højere end jorden. Vor slægts inspirerede historie kan ethvert menneske blive ejer af; og alle burde nu begynde på at ransage den. De burde gøre sig bekendt med vore første forældre som disse stod i Eden i hellig uskyldighed og nød Guds og syndfrie engles selskab. De burde undersøge, hvorledes synden kom frem og lægge mærke til, hvilke spor den har sat i menneskeslægtens historie, idet de følger den hellige beretning ned igennem tiden og ser, hvorledes menneskers ulydighed og ubodfærdighed og synd har medført en retfærdig gengældelse.

[151]

Den højeste kultur.

Den, der læser den hellige skrift, kan ligesom samtale med *Patriarker og Profeter*; han kan opleve de mest inspirerende scener; han

kan se Kristus, som var himlens Monark, lige med Gud, stige ned til menneskeslægten og gennemføre frelsesplanen, idet han sønderbryder de lænker Satan havde bundet mennesket med, og gør det muligt for dem at genvinde deres lighed med Gud. Han kan se Kristus påtage sig menneskelighed, se ham vandre hernede i over tredive år, indtil han hengiver sin sjæl til et syndoffer, for at mennesket ikke skal gå fortabt. Alt dette er stof til den dybeste tænkning og det mest koncentrerede studium.

Når sindet gribes af åbenbaringens vidunderlige sandheder, vil det aldrig samtykke i, at dets kræfter skal beskæftige sig med overfladiske intetsigende emner; det vil med foragt vende sig fra slibrig litteratur og dårlige fornøjelser, som demoraliserer vore dages unge. De, som har haft selskab med Bibelens poeter og vise mænd, og hvis sjæle er blevet grebet af trosheltenes storværker, vil komme tilbage fra disse tankens rige domæner langt renere i hjertet og mere forædlet i sindet end om de havde været beskæftiget med studiet af de mest berømte verdslige forfattere eller med betragtningen og forherligelsen af denne verdens faraoners, cæsarers og andre heltes store bedrifter.

De unge kræfter slumrer for det meste, fordi de ikke sætter Herrens frygt som visdoms begyndelse. Herren gav Daniel visdom og kundskab, fordi han ikke lod sig påvirke af nogen magt, der ville gribe ind i hans religiøse principper. Grunden til, at vi har så få solide, stabile og tænkende mænd, er den, at de mener at kunne være store uden at have forbindelse med himmelen.

[152] Menneskenes børn frygter, elsker og ærer ikke Gud. Religionen efterleves ikke; man svarer ikke til sin bekendelse. Herren kan kun gøre så lidt for mennesket, fordi det er så tilbøjeligt til at ville ophøje sig selv og mener sig at være noget stort. Gud vil, at vi skal udvikle vore evner og benytte ethvert privilegium til at kultivere og styrke vor forstand. Mennesket blev født til et højere og noblere liv end det, det er nået op til. Vor dødelige prøvetid hernede er en forberedelse til det liv, der måles med Guds øjne.

Bibelen, vor største lærer.

Hvilke storslåede emner fremholder ikke den hellige skrift, som vort sind kan dvæle ved! Hvor finder vi noget så højt at grunde på?

Hvor finder vi temaer, der er så yderst interessante? Kan man på nogen måde sammenligne den menneskelige videnskabs undersøgelser med den bibelske videnskabs afsløringer af hemmeligheder og ophøjede læresætninger? Hvor finder vi noget, der i den grad vil appellere til vor intellektuelle styrke og fremkalde så dybe og alvorlige tanker?

Dersom vi vil lade Bibelen tale til os, vil den lære os det, som intet andet kan lære os, men ak, alt andet end netop Guds ord dvæler sindet ved! Værdiløs litteratur, opdigtede historier sluger man grådigt, medens Bibelen med alle dens skatte af hellige sandheder ligger forsømt på ens bord. Det hellige ord vil dersom det får lov til at beherske vort liv, forædle, ophøje og helliggøre. Det er Guds røst iblandt mennesker. Skal vi give agt på det?

Tydes dine ord, så bringer de lys, de giver enfoldige indsigt. Engle står ved siden af den, som ransager skrifterne, oplyser sindet og gør indtryk på det. Kristi ord lyder i dag til os med samme styrke, som da han for over 1800 år siden sagde til sine disciple: I ransager skrifterne, fordi I mener i dem at have evigt liv; og det er dem, som vidner om mig. — *Review and Herald*, 11. Jan. 1881.

82. — Ransag skrifterne selvstændigt.

Unge mennesker burde ransage skrifterne for sig selv. De skal ikke føle at det er tilstrækkeligt for de ældre med erfaring at finde ud af sandheden, så de unge kan tage imod det som en autoritet. Jøderne blev udslettet som en nation fordi de blev trukket bort fra Bibelens sandhed af deres myndigheder, præster og ældste. Havde de brudt sig om Jesu lære, og ransaget skrifterne for dem selv, ville de ikke være blevet udslettet. . . .

Det er umuligt for ethvert sind at fatte den rigdom og storhed der er i bare ét løfte fra Gud. Én griber herligheden fra et synspunkt, en anden skønheden og nåden fra et andet synspunkt, og sjælen er fyldt op med himmelsk lys. Hvis vi så al herligheden, ville ånden udmattes. Men vi kan et langt stykke vej bære større åbenbarelsen fra Guds rigelige løfter end vi nu nyder. Det gør mit hjerte bedrøvet at tænke hvordan vi mister synet for velsignelsens fylde der er tilegnet for os. Vi lader os nøje med forbigående glimt af åndelig lys, når vi kunne vandre dag efter dag i lyset af hans nærværelse. — *Testimonies to ministers* side 109. 111.

89. — Udholdenhed i bibelstudium.

[153]

I ransager skrifterne, fordi I mener i dem at have et evigt liv. At ransage betyder at lede omhyggeligt efter noget, som er blevet tabt. Ransag efter Guds ords skjulte skatte. Du har ikke råd til at være uden dem studér de vanskelige skriftsteder, sammenlign vers med vers, og du vil finde, at det ene skriftsted er nøglen til forståelse af det andet.

De, som under bøn til Gud studerer skriften, bliver klogere, end de var før, efter hver ransagning. Nogle af deres vanskeligheder løses, for Helligånden har udført det arbejde, som omtales i Joh 14. Kap. „Talsmanden, Helligånden, som faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alle ting og minde jer om alle ting, som jeg har sagt jer.“

Man får ikke noget, der er værd at eje, uden alvorlige udholdende bestræbelser. I forretningslivet er det sådan, at kun de, der har vilje til at handle, ser gode resultater, uden alvorlige anstrengelser kan vi ikke forvente at opnå kundskab om åndelige ting. De, som vil have fat på sandhedens juveler, må grave efter dem, ligesom man graver efter de kostbare metalårer der er skjult i jorden.

De, der arbejder med ligegyldighed og halvhjertet, vil aldrig få fremgang. Ung og gammel bør læse Guds ord; og de bør ikke alene læse det, men studere det med dybeste alvor, idet de beder, tror og ransager. På den måde vil de finde den skjulte skat; for Herren vil oplade deres forstand.

Et åbent, modtageligt sind.

Når du begynder på studiet af ordet, bør du lægge dine forudfattede meninger og dine nedarvede såvel som opelskede ideer fra dig. Du vil aldrig nå frem til sandheden, dersom du studerer skriften for at få stadfæstet dine egne ideer. Efterlad disse uden for døren, når du med et bodfærdigt hjerte går ind for at høre, hvad Herren har at sige til dig. Når den ydmyge søger efter sandheden sidder ved

[154]

Kristi fødder og lærer af ham, vil ordet give ham en klar forståelse. Til dem, der er for kloge i deres eget omdømme til at læse Bibelen, siger Kristus: „I må af hjertet blive ydmyge og små, dersom I ønsker at blive vise til salighed.“

Læs ikke ordet i lyset af tidligere meninger, men ransag omhyggeligt og under bøn med et sind, der er frigjort for fordom. Om du, medens du læser, får en ny overbevisning, og du indser, at den opfattelse, du tidligere nærede, ikke er i overensstemmelse med ordet, så forsøg ikke på at få ordet til at passe med dine meninger. Lad dine meninger passe med ordet. Tillad ikke det, du før har troet eller praktiseret, at kontrollere din forståelse. Luk dit sinds øjne op og se underfulde ting i Guds lov. Bliv klar over, hvad der står skrevet, og sæt da dine fødder fast på den evige klippe.

Kundskab om Guds vilje.

Vor frelse beror på vor kundskab om Guds vilje, som den fremholdes i hans ord. Hold aldrig op med at bede om og ransage efter at få sandheden. Det er nødvendigt at lære at kende din pligt. Du må vide, hvad du skal gøre for at blive frelst. Og det er Guds vilje, at du skal kende, hvad han har sagt til dig. Men du må udøve tro. Når du ransager skrifterne, må du tro, at Gud er til, og at han bliver deres belønner, som søger ham.

O, ransag Bibelen med et hjerte, der hungrer efter åndelig føde. Grav i ordet, som en minearbejder graver i jorden for at finde guldårer. Opgiv ikke din søgen, før du har lært at kende dit forhold til Gud og hans vilje med dig. — *The Youth's Instructor*, 24. Juli 1902.

Ærbødighed for bibelstudium.

Vi burde komme med ærefrygt for at studere Bibelen, i følelsen af at vi er i Guds nærhed. Al letsindighed og ubetydelighed burde lægges til side. Mens nogle passager af ordet er lette at forstå, er den sande mening i andre dele ikke så forståelig. Der må være udholdende studium og gøres betragtninger og være alvorlig bøn. Enhver bibelstuderende bør, når han åbner skrifterne, spørge efter Helligåndens oplysning; og det er sikkert at løftet vil blive givet til ham.

Den ånd i hvilke du kommer for at udforske skrifterne, vil bestemme karakteren af den hjælper der er ved din side. Engle fra lysets verden vil være med dem der af ydmygt hjerte søger guddommelig ledelse. Men hvis Bibelen er åbnet med uærbødighed, med en følelse af selvtilstrækkelighed, hvis hjertet er fyldt med fordomme, er Satan ved siden af dig, og han vil sætte Guds ords klare erklæringer i et forvrænget lys. — *Testimonies to ministers*, side 107. 108. [155]

84. — Belønningen for omhyggeligt bibelstudium.

Hver gang et menneske søger efter sandhed, vil han blive belønnet, og enhver opdagelse vil bane vej for endnu rigere undersøgelsesmuligheder. Mennesket forvandles efter det, de beskuer. Dersom dagligdags tanker og gerninger optager hans opmærksomhed, vil han blive dagligdags. Hvis han er så ligegyldig, at han kun får en overfladisk forståelse af Guds sandhed, opnår han ikke de rige vel-signelser, det ellers ville behage Gud at give ham. Det er en lov at sindet vil blive indsnævret eller udvidet i forhold til dimensionerne af de ting, sindet beskæftiger sig med.

De mentale kræfter vil visselig blive indskrænkede og tabe evnen til at gribe Guds ords dybe mening, om de ikke stadigt og ivrigt sættes til at opsøge sandheden. Sindet vil blive udvidet, dersom det beskæftiger sig med undersøgelsen af forholdet mellem Bibelens forskellige emner, idet skriftsted sammenlignes med skriftsted, de åndelige ting med åndelige ord. Gå under overfladen; de rigeste tankens skatte ligger og venter på den dygtige og ivrige gransker. — *Review and Herald*, 17. Juli 1888.

Bibelen som fører.

Den studerende bør tage Bibelen til sin fører og stå fast på dens principper, han kan da nå op til en hvilken som helst højde af udvikling. — *Ministry of healing*, side 465.

85. — Bibelen som opdrager.

Som opdrager er de hellige skrifter uden sidestykke. Bibelen er den ældste og mest omfattende historie, menneskeslægten ejer. Den kom frisk fra den evige sandheds kilde, og ned igennem tiderne har en guddommelig hånd bevaret dens renhed. Den oplyser den fjerne fortid, som menneskelige undersøgelser forgæves søger at udforske. Kun i Guds ord skuer vi den kraft, som lagde jordens grundvolde og udstrakte himlene. Kun der finder vi en tilforladelig beretning om nationernes oprindelse. Kun der findes vor slægts historie gengivet uden at være smittet af stolthed og fordom.

[156]

Den eviges røst.

I Guds ord finder sjælen emner for den dybeste tænkning og de højeste mål. Her kommer vi i selskab med *Patriarker og Profeter*, og der hører vi den Eviges røst, når han taler til menneskene. Her skuer vi himlens Majestæt, da han ydmygede sig selv og blev vor stedfortræder, vor sikkerhed, for ensom at kæmpe mod mørkets magter og vinde sejr i vort sted. En alvorlig betragtning af sådanne emner kan ikke andet end blødgøre, rense og forædle hjertet og på samme tid inspirere sindet med ny styrke og livskraft.

De, der agter det for kækt og mandigt at behandle Guds fordringer med ligegyldighed og foragt, afslører blot derved deres egen dårskab og uvidenhed. Medens de roser sig af deres frihed og uafhængighed, er de i virkeligheden Satans og syndens trælle.

Den sande livsfilosofi.

En klar forståelse af hvad Gud er, og hvad han forlanger, at vi skal være, vil lede os til en sund ydmyghed. Den, der på rette måde studerer det hellige ord, vil lære, at den menneskelige intelligens er ikke almægtig. Han vil forstå, at uden den hjælp, som ingen uden Gud kan give, er den menneskelige styrke og visdom kun svaghed og uvidenhed.

Den, som følger den guddommelige ledelse, har fundet den eneste sande kilde med frelsende nåde og virkelig lykke og har fået kraft til at skænke lykke til sine omgivelser. Intet menneske kan i virkeligheden nyde livet uden religion. Kærlighed til Gud forædler og renses vor smag og alle vore ønsker, gennemtrænger alt, hvad vi hengiver os til, og giver os passende adspredelser med skønhed og glæde. Den gør mennesket i stand til at påskønne og nyde alt, hvad der er sandt og godt og skønt.

[157] Det, der imidlertid frem for alt andet skulle lede os til at prise og ophøje Bibelen, er dette, for i den er Guds vilje åbenbaret for menneskene. Her lærer vi om hensigten, med vor skabelse og om de midler, hvormed denne hensigt kan opnås. Vi lærer, hvorledes vi på en klog måde kan leve livet hernede, og hvorledes vi kan sikre os det fremtidige liv. Ingen anden bog kan tilfredsstillende besvare de spørgsmål, der opstår i sindet, og de krav, hjertet kommer med. Ved at opnå kundskab fra Guds ord og give agt derpå, kan mennesker løftes op fra den dybeste fornedrelse og blive Guds, sønner, og komme i syndfrie engles selskab. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 52 — 54.

86. — Ærefrygt.

Det er vort privilegium, kære unge venner, at ære Gud her på jorden. For at kunne gøre dette, må I vende jeres sind bort fra det overfladiske, urene og betydningsløse og vende det mod det, som har evighedsværdi.

Vi lever på en tid, da alle burde give særskilt agt på frelserens formaning: „Våg og bed, for at I ikke skal falde i fristelse!“ En af jeres stærkeste fristelser er at glemme at vise ærefrygt. Gud er ophøjet og hellig; og for den ydmyge, troende sjæl er hans hus her på jorden det sted, hvor hans folk mødes til gudstjeneste himlens port. Lovsangen og de ord, Kristi tjenere taler, er af Gud udpeget til at være redskaber til at berede et folk for menigheden hist oppe, der hvor intet urent og vanhelligt får lov til at tage del i den ophøjede tjeneste. ...

Vor opførsel i Guds hus.

Vor tids ungdom trænger i høj grad til forståelsen af ærefrygt. Jeg er forfærdet ved at se unge og børn af religiøse forældre være så respektløse over for orden og passende opførsel i Guds hus. Medens Guds tjenere står og fremholder livets ord for menigheden, kan nogle sidde og læse, andre hviske og le. De synder også ved at aflede de omkringsiddendes opmærksomhed. Denne vane vil vokse og påvirke andre, hvis den ikke bliver stoppet i tide.

Børn og unge må ikke tro, at det er noget at være stolt af, at de er ligegyldige og uopmærksomme ved møder, hvor Gud tilbedes. Gud ser enhver uærbødig tanke og handling, og det bliver nedtegnet i himmelens bøger, han siger: „Jeg kender dine gerninger.“ Intet er skjult for hans altseende øje. Om du skulle have vænnet dig til i nogen grad at være uopmærksom og ligegyldig i Guds hus, så sæt din kraft ind på at forandre dette forhold og vis, at du har nogen selvagtelse. Udvis ærefrygt, indtil det er blevet en del af dig.

[158]

Vis aldrig så lidt ærefrygt for Guds hus, at du samtaler med en anden under prædikenen. Dersom de, der begår denne fejl, kunne se hvorledes Guds engle betragter dem og nedtegner deres handlinger, ville de fyldes med skam og afsky for dem selv, Gud ønsker opmærksomme tilhørere. Det var, medens menneskene sov, at fjenden såede ugræsset.

Man burde aldrig behandle noget, som er helligt, noget, som vedrører gudstjenesten, med skødesløshed og ligegyldighed. Når livets ord tales, bør I erindre, at I lytter til Guds røst gennem hans udkårede tjener, mist ikke disse ord ved at være uopmærksomme; når I giver agt på ordet, vil det kunne bevare jeres fødder fra at komme ind på den forkerte veje.

For på bedste måde at ære Gud bør jeres selskab være af en sådan art, at evnen i jeres sind til at skille det hellige fra det verdslige bevarer. Om I ønsker at have et vidt syn, ædle tanker og tilbøjeligheder, så vælg en omgangskreds, der vil styrke de rette principper. Lad enhver tanke og hensigten med enhver handling gå ud på at sikre jer det kommende liv, hvor der er evig lykke. — *The Youth's Instructor*, 8. Okt. 1896.

Spøge med religiøse ting.

Det bedrøver mig at finde mange unge, der bekender sig til kristendommen, men som ikke kender til en hjertets forandring. Deres karakter forandres ikke. De fatter ikke, at det er en alvorlig ting at sige, man er en kristen. Deres liv er slet ikke i harmoni med et religiøst sind. Dersom de hørte til dem, som virkelig var Guds sønner og døtre, ville de ikke være fyldt med nonsens og morsomheder og fjas; heller ikke ville andres naragtige bemærkninger og uheldige opførsel fremkalde tilsvarende ting hos dem. Det sind der er fæstet på målet at nå himlen, vil med fasthed modstå ethvert forsøg på at spøge med religiøse ting.

Der er stor fare ved at være ligegyldig over for dette emne; ingen dårskab er af en så listig karakter som tankeløshed og overfladiskhed. Alle vegne finder vi ungdom med en overfladisk karakter. Man bør [159] undgå alle unge folk af den klasse; for de er farlige. Om de bekender sig til at være kristne, er de så meget desto farligere. Deres sind står på et lavere niveau, og det er meget lettere for dem at drage jer

ned på deres stude, end det er for jer at løfte dem op på ædle og rene tankers og korrekte handlingers grund. Vælg som kammerater sådanne, der viser sømmelighed i ord og gerninger.

87. — Et velbegundet håb.

Hvordan skal I kunne vide, at Gud har antaget jer? Gransk hans ord i bøn. Læg det ikke til side for nogen anden bog. Denne bog overbeviser om synd. Den åbenbarer frelsens vej klart. Den stiller en lys og herlig belønning til skue. Den viser jer en fuldkommen frelse og lærer jer, ved hans uendelige nåde alene kan I vente at opnå salighed.

Forsøm ikke bøn i lønkammeret, for den er sjælen i jeres gudsdyrkelse. Bed alvorligt og inderligt om renhed i sjælen. Bed lige så alvorligt og ivrigt, som du ville bede for dit jordiske liv, om det stod på spil. Bliv for Guds åsyn, indtil der i dit indre opstår usigelige længsler efter frelse og den liflige forvisning om syndsforladelse.

Håbet om et evigt liv må ikke bygges på en svag grundvold. Det er et spørgsmål, som må afgøres mellem Gud og din egen sjæl? Afgøres for evigheden. Et formodet håb og intet mere vil betyde fortabelse. Eftersom du vil komme til at stå eller falde ved Guds ord, er det i dette ord, du må søge efter vidnesbyrd om din stilling.

[160] Der vil du kunne se, hvad der kræves af dig, for at du kan blive en kristen. Læg ikke din rustning af eller forlad slagmarken, førend du har vundet kampen og sejren ved din Genløser. — Testimoniums for the church, 7 bind side 64.

9. Afsnit: Læsning og musik.

Unge mænd og kvinder, læs den slags litteratur, som vil give jer sand kundskab og være til hjælp for hele familien. Sig med eftertryk: „Jeg vil ikke spilde kostbare øjeblikke med at læse sådanne ting, som ikke gavner mig og som kun gør mig uskikket til at tjene andre. Jeg vil vie min tid og mine tanker til at dygtiggøre mig til en tjeneste for Gud. Jeg vil lukke øjnene for dårlige og syndige ting. Mine ører tilhører Gud og jeg vil ikke høre på fjendens listige argumenter. Min stemme skal på ingen måde være underlagt en vilje, som ikke er under Guds ånds indflydelse. Mit legeme er Helligåndens tempel og enhver kraft og evne i mit liv skal være helliget værdige interesser.“

88. — Valget af læsestof.

Uddannelse er kun en beredelse af de fysiske, intellektuelle og åndelige kræfter for den bedst mulige udførelse af alle livets pligter. Evnen til at holde ud såvel som hjernens styrke og aktivitet slappes eller forøges i samme forhold som de benyttes. Sindet bør trænes så at alle dets kræfter bliver symmetrisk udviklet.

[161] Mange unge er ivrige efter bøger. De vil læse alt, hvad de kan få fat på. Lad dem give agt på, hvad de læser så vel som, hvad de hører. Jeg er blevet undervist om, at de er i den største fare for at blive fordærvede ved upassende læsning. Satan har tusinde måder at ødelægge de unges sind på. De er ikke trygge et øjeblik, når de ikke er på vagt. De må også sætte vagt for sind og tanker, om de ikke skal blive narret af fjendens fristelser.

Usund læsnings indflydelse.

Satan ved, at sindet i høj grad påvirkes af det, hvormed det næres. Han søger derfor at lede både unge og folk i en mere moden alder til at læse romaner, noveller og anden litteratur. De, der læser sådan litteratur bliver uskikket til de pligter, der ligger for dem. De lever et uvirkeligt liv og har ikke nogen lyst til at ransage skriften for at blive nærret af den himmelske manna. Sindet, som skulle styrkes, bliver svækket og taber sin evne til at studere de store sandheder, som vedrører missionen og Kristi gerning, sandheder der ville befæste sindet, vække dømmekraften og fremkalde et stærkt og alvorligt ønske om at sejre, ligesom Kristus sejrede.

Fjender af åndelighed.

Om en stor del af de bøger der udgives kunne blive flammernes rov, ville det standse en plage som udøver et forfærdeligt værk på sind og hjerte. Kærlighedshistorier, romaner og ophidsende beretninger og selv den slags bøger, som kaldes religiøse noveller bøger, hvori forfatteren indfletter en moralsk lærdom i sin historie er til

forbandelse for læserne. Religiøse udtryk kan man finde brugt her og der gennem hele bogen, men i de fleste tilfælde er Satan iklædt en engels kappe bare for desto bedre at kunne narre og bedrage. Ingen er så grundfæstet i de rette principper og ingen så hævet over fristelser, at de trygt kan læse den slags historier.

De, som læser romanlitteratur, giver sig hen til et onde, som ødelægger al åndelighed og fordunkler den hellige skrifs skønhed. Det skaber en usund ophidselse, dømmekraften bliver sygelig, sindet bliver uskikket til nyttig virksomhed, bønner forsømmes, og evnen til åndeligt arbejde nedsættes.

Gud har betroet mange af vore unge gode evner, men alt for ofte er disse blevet svækket og deres sind blevet besværet, så at de i årevis ikke er vokset i nåde eller i kundskab om vor tro, altsammen på grund af deres uforstandige valg af læsestof. De, der venter, at Herren snart skal komme igen, og ser hen til den vidunderlige forvandling, da „dette dødelige skal iføres udødelighed,“ burde i denne prøvetid stå på et højere plan.

Mine kære unge venner! Giv agt på de erfaringer, I selv har gjort vedrørende ophidsende historier. Kan I efter sådan læsning åbne Bibelen og med interesse studere livets ord? Finder I ikke, at Guds bog er uinteressant? Kærlighedshistoriens charme hviler over sindet og ødelægger dets sunde sans, ja gør det umuligt for jer at fæste opmærksomheden ved de vigtige, alvorlige sandheder, som gælder jeres evige vel.

[162]

Sig resolut farvel til alt det usle læsestof. Det vil ikke styrke jeres åndelighed, men det vil give sindet en påvirkning, der fordærver dømmekraften og får jer til at synes mindre godt om Jesus og ikke tænke så meget på hans dyrebare lærdomme. Hold sindet borte fra alt, som vil lede det i en dårlig retning. Bebyrd det ikke med dårlige historier, som ikke forøger de mentale evner med ny styrke. Tankerne vil blive af samme beskaffenhed som den føde, hvormed man nærer sindet.

Bøgernes bog.

Et menneskes religiøse erfaring vil svare til karakteren af de bøger, det vælger at læse i sine fristunder. Hvis ungdommen skal have et sundt sind og sunde religiøse principper må den leve i sam-

fund med Gud gennem hans ord. Idet Bibelen udpeger frelsens vej gennem Kristus, er den vor fører til et højere og bedre liv. Den indeholder de mest interessante og lærerige beretninger og biografier, som nogen sinde er skrevet. De som ikke ved læsning af romaner har fået en forkert dømmekraft, vil erfare at Bibelen er den mest interessante af alle bøger.

Bibelen er bøgernes bog. Dersom I elsker Guds ord og, når I har anledning, ransager det for at komme i besiddelse af dets rige skatte og blive dygtiggjorte til al god gerning så kan I være forvissede om, at Jesus vil drage jer til sig. Men det er ikke nok at læse skriften på en overfladisk måde uden at forsøge at fatte Kristi lærdomme for at komme i harmoni med hans fordringer. Der er skatte i Guds ord som man kun kan opdage ved at grave dybt ned i sandhedens mine.

Det kødelige sind modstår sandheden, men en sjæl, som omvender sig, gennemgår en vidunderlig forandring. Den bog, der før var utiltalende, fordi den åbenbarede sandheder, der var hårde for syndere at høre på, bliver nu sjælens føde, livets trøst og fryd. Retfærdighedens sol oplyser de hellige blade og Helligånden taler gennem dem til sjælen. ...

[163] Må de, der har opelsket lyst til let læsning nu vende opmærksomheden mod profetiens stadfæstede ord. Tag eders bibler og begynd at studere med ny interesse det gamle og det nye testaments hellige beretninger. Jo oftere og omhyggeligere I studerer Bibelen, jo skønnere vil den blive for jer, og jo mindre lyst vil I få til let læsning. Knyt den dyrebare bog til jeres hjerter. Den vil vise sig at være en ven og en fører for jer. — *The Youth's Instructor*, 9. Okt. 1902.

89. — Et eksempel fra Efesus.

Da efeserne blev omvendt, forandrede de deres vaner og handlemåde. Under Guds Ånds påvirkning handlede de hurtigt og afskaffede alle deres trolddoms mysterier. De kom og bekendte og gav tydeligt til kende, at deres sjæl var fyldt af harme over, at de havde hengivet sig i den grad til magien og de i høje toner havde lovprist de bøger, hvori Satans regler for udfoldelsen af trolddom var nedtegnet. De var nu fast besluttede på at vende sig bort fra den ondes tjeneste, og de kom med deres kostbare bogruller og lod dem offentligt brænde. På denne måde gav de tydeligt til kende, hvor alvorligt de havde vendt sig til Gud. ...

De bøger efeserne, da de blev omvendt til evangeliet, således overgav til flammerne, havde de tidligere frydet sig ved, og deres sind og samvittighed havde været behersket af dem. De kunne have solgt dem, men ved at gøre det, ville det onde fremdeles have eksisteret. De afskyede senere de sataniske mysterier, de magiske kunster og den kundskab, de havde opnået fra disse bøger. Jeg vil spørge de unge, som har lært sandheden at kende: „Har I brændt jeres magiske bøger?“

Vore dages magiske bøger.

Vi anklager ikke jer for de onde ting efeserne udførte, ej heller påstår vi, at I har praktiseret magi eller udført trolddomskunster, som de gjorde. Vi siger ikke, at I har haft noget med åndemanernes mysterier at gøre eller har haft forbindelse med onde ånder. Men har I ikke forbindelse med ophavet til alt ondt, opfinderen af alle disse mysterier og kunster? Lytter I ikke til de forslag, der kommer fra ham, som er denne verdens Gud, som hersker over luftens rige? Har I ikke ladet jer forføre af hans falske bedrag og givet efter for ham, så at I som hans redskaber gør det, der var i harmoni med jeres liv, før I blev omvendt. Har I ikke givet jer selv hen som Satans redskaber,

[164]

og har I ikke, i en vis forstand, haft forbindelse med faldne engle og af dem lært kunsten at bedrage jeres egne såvel som andres sjæle?

Hvad er det da for magiske bøger, jeg taler om? Hvad har I læst? Hvorledes har I benyttet jeres tid? Har I søgt at studere den hellige Bibel, for at høre Guds stemme tale til jer ud fra hans ord? Verden er oversvømmet af bøger, som sår skepticisms, vantroens og ateismens sæd og i større eller mindre grad har I hentet jeres lærdomme fra disse bøger, og de er magiske bøger. De trænger Gud ud af sindet og skiller sjælen fra den sande hyrde.

Fortrænger de alvorlige tanker.

De bøger I har læst, er ved hjælp af Satans redskaber fyldt med sådant, som fortryller sindet, og teorier, formet i Satans synagoge, som lærer jer at tjene den onde med satanisk værdighed. Hvor utallige er ikke de bøger med vantro tendenser, der er beregnet på at gøre sindet uklart ved ting, der ser tilforladelige ud, men som skaber tvivl! Satan har udgydt sin giftige ånde på dem og en dødbringende, åndelig malaria angriber de sjæle, der læser dem.

Hvilken masse af let læsestof er der ikke i verden til at fylde sindet med fjant og dårskab og skabe afsmag for sandhedens og retfærdighedens ord! Sindet gøres på den måde uskikket til at huse alvorlige tanker og til tålmodig, udholdende ransagning af skriften, som jo er den bog, der leder jer til Guds paradys.

Der skrives meget om at vinde jordiske skatte, som om vi med denne verdens rigdomme kunne købe os pas til himlen. Hvor mange bind af historier er der ikke blevet skrevet, fyldt med beretninger om raske bedrifter udført af mænd, hvis liv ikke kaster en eneste lysstråle på stien, der fører til det bedre land!

Bøger, som fører ungdommen vild.

[165] Hvor mange bøger findes der ikke om krig og blodsudgydelser, som fører ungdommen vild! Når de læser sådanne bøger, står Satan ved deres side og inspirerer dem med den krigsånd de læser om; deres blod ophedes, og de ophidses til at udføre grusomme ting. Hvilket utal af umoralske bøger finder vi ikke, bøger, der fremkalder urene begær og vækker de lave lidenskaber til live, ja leder bort fra

alt, som er helligt og godt! I har haft magiske bøger, hvis forskellige scener og billeder var inspirerede af ham, der engang var en ophøjet engel i de himmelske sale. ...

Bryd fortryllelsen

Jeg spørger jer: Vil I opbrænde de magiske bøger? I Satans synagoge er der tiltrækkende steder hvor tøjlesløshed næres; men der er et vidne tilstede, en usynlig besøgende giver agt på, hvad der udføres i mørket. I de forfængeliges, de stoltes og de lystiges forening er Satan præsident, og han er drivkraften i det muntre, brogede liv. Han er der i forklædt skikkelse. Djævelkunster går for sig rundt om os alle vegne, og verden og kirken er under indflydelse af en, der vil lede os til at gøre ting, vi aldrig har drømt om. Hvis vi hørte om de gerninger, som vi vil udføre, ville vi blive lige så forbavsede, som Hazael blev, da profeten fortalte ham om, hvad han i fremtiden ville gøre. ...

Enhver mand og kvinde og hvert barn, der ikke er under Guds Ånds kontrol, er under Satans fortryllende indflydelse, og ved deres ord og eksempel vil de lede andre bort fra sandhedens sti. Når Kristi omskabende nåde virker på hjertet, vil sjælen blive greben af en retfærdig harme, fordi synderen så længe har forsømt den store frelse, Gud har tilvejebragt for ham. Han vil da overgive sig med legeme, sjæl og ånd til Gud og unddrage sig Satans selskab ved den nåde, Gud giver ham. Han vil da, ligesom efeserne, afstå fra trolddom og afskære den sidste tråd som binder ham til Satan. Han vil forlade mørkets fyrstes fane og stille sig under prins Emanuels blodbestænkede banner. Han vil opbrænde de magiske bøger. — *The Youth's Instructor*, 6. Nov. 1883.

90. — Passende åndelig føde.

[166] Hvad skal vore børn læse? Det er et alvorligt spørgsmål og kræver et alvorligt svar. Det besværer mig, når jeg i kristelige familier ser tidsskrifter og dagblade, der indeholder historier der fortsætter fra nr. til nr, som ikke efterlader noget godt indtryk på sindet. Jeg har givet agt på dem, hvis smag for romaner på den måde er blevet opelsket. De har haft det privilegium at kunne lytte til Guds ords sandheder og blive bekendt med grundene for vor tro; men de er nået op til moden alder blottet for sand gudsfrygt eller fromhed.

Disse kære unge trænger så hårdt til, at få det allerbedste materiale til deres karakterbygning, kærlighed og gudsfrygt og kundskab om Kristus. Men der er mange, som ikke har en virkelig forståelse af sandheden, som den er i Jesus. Sindet holder festmåltid på sensationelle historier. De lever i en uvirkelig verden, og de er uskikket til livets praktiske pligter.

Resultaterne af roman læsning.

Jeg har givet agt på børn, der har fået lov til at vokse op på den måde. De er hvileløse og drømmende både ude og hjemme, og de kan ikke føre nogen samtale undtagen om de mest almindelige emner. De ædlere evner, som skulle tjene højere formål, er blevet vant til kun at betragte ubetydelige ting, eller det som er endnu værre, indtil vedkommende person føler sig tilfreds med sådanne emner og næppe magter at nå op til noget højere. Religiøs tænkning og samtaler er blevet utiltalende.

Den åndelige føde, som man således har fået smag for, virker besmittende og leder til urene og sanselige tanker. Jeg ynkes inderligt over disse sjæle, når jeg betænker hvor meget de taber, når de forsømmer anledninger til at opnå kundskab om Kristus, på hvem alt vort håb om evigt liv grunder sig. Hvor er der megen dyrebar tid, som kunne være blevet benyttet til at studere den ægte gudfrygtigheds mønster, som er blevet bortkastet.

Jeg er personligt bekendt med nogle, hvis sind ikke længere er så sunde som før, fordi de har vænnet sig til læsning af dårlige ting. De går gennem livet med en sygelig indbildningskraft, hvorved enhver lille besværlighed bliver forstørret. Ting som et sundt fornuftigt sind ikke ville bryde sig om, bliver for dem uudholdelige prøver, uoverstigelige vanskeligheder. For dem er livet stadig på skyggesiden.

De, der vænner sig til at fare igennem ophidsende historier, svækker deres mentale styrke og duer ikke til kraftig tænkning og dybere forskning. Der findes mænd og kvinder, der selv ved deres livsaften ikke er kommet over virkningerne af umådeholden læsning.

Den vane, som blev formet i tidlige år, er vokset efterhånden som de selv er vokset til og blevet stærkere, og deres forsøg på at overvinde den, er kun delvis lykkedes, selv om de har anstrengt sig. Mange har aldrig genvundet deres oprindelige sjælsstyrke. Alle forsøg på at blive praktiske kristne når ikke længere end til at nære et ønske om det. De kan ikke i sandhed blive Kristus lig og fortsætte med at nære sindet med den slags litteratur. [167]

De fysiske virkninger er ikke mindre farlige. Nervesystemet bliver unødvendigt anstrengt ved denne hang til læsning. Der gives tilfælde hvor unge, ja selv folk i moden alder, er blevet ramt af lammelse af ingen anden årsag end overdreven læsning. Sindet blev holdt i stadig spænding, indtil hjernens fine maskineri blev så svækket, at det ikke kunne virke, og lammelse blev følgen.

Åndelig beruselse.

Når lysten til ophidsende, sensationelle historier opelskes, bliver smagen på moralens område forvent og sindet er ikke tilfredsstillet, hvis det ikke stadig får næring af den slags dårlig, usund føde. Jeg har set unge damer, der bekendte sig til at være Kristi efterfølgere, som virkelig var ulykkelige, når de ikke fik fat på nye noveller eller blade med fortællinger osv. Sindet krævede stimulans, ligesom drankeren kræver stærke drikke. Disse unge viste ingen guds frygt; intet himmelsk lys skinnede fra dem på deres kammerater for at lede disse til kundskabens kilde. De havde ingen dyb, religiøs erfaring. Hvis de ikke stadig brugte tiden til den slags læsning, kunne der have været håb om en forandring hos dem, men de forlangte og krævede det.

Det smerter mig at se unge mænd og kvinder således gøre sig selv unyttige i dette liv og ikke opnå en erfaring, der vil berede dem for evigt liv i himmelsk selskab. Vi kan ikke finde noget mere passende navn til dem end åndelige drankere.

Den vane at overdrive med læsning øver en skadelig indflydelse på hjernen lige så sikkert som umådehold i mad og drikke gør det.

Hjælpemidlet.

[168] Den bedste måde at hindre væksten af det onde på, er at benytte tiden til noget godt. Man bør vise den største agtpågivenhed og omhu, når der er tale om at kultivere sindet og så de bibelske sandheders dyrebare sædekorn deri. I sin store nåde har Herren i skriften åbenbaret reglerne for et helligt liv for os.

Han har inspireret hellige mænd og ladet dem til fordel for os nedtegne undervisning angående de farer, der lurder på vor sti, og hvorledes vi skal undslippe dem. De, der adlyder hans formaning om at ransage skriften, vil ikke være uvidende om dette. Ethvert medlem af menigheden bør nu midt i de sidste dages farer forstå grundene for vort håb og vor tro. Grunde, som det ikke er så vanskeligt at fatte. Der er nok til at optage sindet, når vi ønsker at vokse i nåde og i kundskaben om vor Herre Jesus Kristus. — *Christian temperance and Bible hygijne*, side 123 — 126.

Første skridt på syndens vej.

En lang forberedelse, som verden ikke kender, er foregået i den kristnes hjerte, før han begår åbenlys synd. Sjælen stiger ikke på en gang ned fra renhed og hellighed til fornedrelse, fordærvelse og forbrydelse. Det tager tid at nedværdige dem, som er skabte i Guds billede, til det som er dyrisk og djævelsk. Vi forvandles ved beskuelse. Et menneske kan oplære sit sind således ved at hengive sig til urene tanker, at den synd, han en gang væmmedes ved, vil blive behagelig for ham. — *Patriarchs and prophets*, side 459.

91. — Bibelen, den mest interessante bog.

Både gamle og unge forsømmer Bibelen. De gør den ikke til deres studium, deres regel for livet. Især gør de unge sig skyldige i denne forsømmelse. De fleste af dem finder tid til at læse andre bøger, men den bog, som udpeger vejen til det evige liv, er ikke deres daglige studium. Med iver læser de dårlige fortællinger, medens Bibelen forsømmes. Denne bog fører os op til et højere og helligere liv. De unge ville erklære, at det var den mest interessante bog, de nogen sinde havde læst, hvis ikke deres dømmekraft var blevet forvendt ved at læse romaner.

Det ungdommelige sind får ikke den ædleste udvikling når den højeste visdomskilde bliver forsømt, Guds ord, at vi er i Guds verden, i Skaberens nærværelse; at vi er dannede i hans billede; at han våger over os og elsker os, og drager omsorg for os, det er alt sammen herlige emner for tanken og leder sjælen til at grunde dybt på ophøjede ting. Den, der åbner sit sind og hjerte for forståelsen af sådanne temaer, vil aldrig føle sig tilfreds med ubetydelige, sensationelle emner. [169]

Vigtigheden af at søge grundig kundskab i skrifterne kan næppe overvurderes. Fordi Bibelen: „Er indåndet af Gud og kan gøre os vise til frelse og fuldkommen dygtiggjort til al god gerning.“ 2 Tim. 3, 15-17. Kan den gøre krav på vor mest hengivne opmærksomhed. Vi bør ikke være tilfredse med overfladisk kundskab, men søge at lære den fulde mening med sandhedens ord at kende, drikke dybt af det hellige orakels ånd. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 138. 139.

Syndens billede.

Bøger med sensationelle emner, udgivet for at tjene penge, var det bedst de unge aldrig læste. Der er en djævels fortryllelse ved sådanne bøger. De gribende skildringer af forbrydelser og afskyeligheder øver en fortryllende magt over mange og stimulerer dem til at prøve

at gøre noget, hvorved der bliver lagt mærke til dem, selv om det skal ske ved de værste gerninger. De forfærdelige, grusomme og tøjlesløse ting, der er skildret i selv meget korrekte historiske værker, har virket som en surdej på mange sind og ledet til handlinger af lignende art.

Bøger, der skitserer menneskers sataniske handlinger, har medført meget ondt. Disse frygtelige enkeltheder behøver vi ikke at få genoplivet, og ingen, som tror på sandheden for vor tid, burde medvirke til, at erindringen om sådant bliver bevaret. Når vor forstand næres og stimuleres af den slags fordærvet føde, bliver tankerne urene og sanselige. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 133. 134.

92. — Bevar din sjæls renhed.

Den vise mands råd er: „Vogt dit hjerte mer end alt andet, for derfra udspringer livet.“ „For ligesom han tænker i sit hjerte, så er han.“ Hjertet må fornyes ved Guds nåde, ellers er det forgæves at søge renhed i livet. Den, som søger at udvikle en ædel, dydig karakter uafhængig af Kristi nåde, bygger et hus på det løse sand. I fristelsens stærke storm vil det visselig blive omstyrtet. Enhver sjæl bør bede som David: „Gud! Skab mig et rent hjerte og forny mit hjerte og giv mig en ny og stadig ånd inden i mig.“ Og når vi bliver delagtige i den himmelske gave, vil vi vokse til fuldkommenhed, idet vi ved Guds magt bevares ved troen.

[170]

Men vi har fremdeles noget at gøre for at modstå fristelsen. De, der ikke vil falde som et bytte for Satans snarer, må vogte sjælens dør vel; de må undgå at læse, se eller høre noget som frembringer urene tanker. Man må ikke lade tankerne vandre omkring, som det kan træffe sig, til enhver genstand, som sjælefjenden fremsætter. Apostelen Peter siger: „Derfor, bind op om jeres sinds lænder, vær ædru ... Skik jer ikke efter de forrige lyster i jeres vankundighed; men efter den hellige, som kaldte jer, skal også I være hellige i al jeres vandel.“ Paulus siger: „Alt, hvad der er sandt hvad der er ærbart, hvad der er retfærdigt, hvad der er rent, hvad der er elskeligt, hvad der har godt lov, og enhver hæder, læg jer det på sinde.“ Dette fordrer alvorlig bøn og uophørlig vågen. Vi må understøttes af Helligåndens stadige indflydelse, derved drages sindet opad og vænnes til at dvæle ved rene og hellige ting, og vi må flittigt granske Guds ord. „Hvorledes holder en ung sin vej ren? Ved at holde sig efter dit ord.“ Salmisten siger: „Jeg gemmer dit ord i mit hjerte for ikke at synde imod dig.“ — *Patriarker og Profeter*, side 514. 515.

Strå og kærne.

Kære unge! Hold op med at læse magasiner med historier. Læg enhver novelle bort. ... Det ville være godt om vi kunne rense vort

hus for alle blade med den slags historier og alle tryksager, med billeder, som håner det hellige sådant som har sin oprindelse fra Satans redskaber. De unge bør ikke forgifte deres sind med sådanne ting. „Hvad har strå med kærne at gøre?“ Må enhver, som gør fordring på at være en Kristi efterfølger, kun læse det som er sandt, og som har evighedsværdi.

Vi bør berede os for udførelsen af meget alvorlige pligter. Der er en verden, som skal frelses. ... I betragtning af det store arbejde, der skal udføres, hvorledes kan da nogen tillade sig at bortkaste den dyrebare tid og de af Gud givne midler ved at gøre disse ting, som ikke er til hans eget gode, ej heller til ære for Gud? — *The Youth's Instructor*, 14. Aug. 1906.

93. — Om at bygge en kristelig karakter.

Der findes bøger af yderste vigtighed, som vore unge ikke ser i. De forsømmes, fordi de unge synes, at de er ikke så interessante [171] som det lettere læsestof.

Vi burde råde de unge til at tage fat på sådan læsning, der er i stand til at opbygge en kristelig karakter. De mest betydningsfulde punkter af vor tro burde presses ind i de unges hukommelse. De har bare fået et glimt af disse sandheder, men de er ikke blevet så velkendte med dem, at de er kommet til at holde af studiet af dem. Vor ungdom burde læse sådant, som vil øve en sund og helliggørende virkning på deres sind. De trænger til dette, for at blive i stand til at skelne mellem sand og falsk religion. Der er meget læsestof, der kan være godt, men som ikke er helliggørende.

Nu er det den rette tid og den rette anledning til at arbejde for de unge. Fortæl dem, at vi nu lever i en farlig krisetid og at det er nødvendigt at vide, hvorledes man kan skelne ægte gudfrygtighed fra falsk. Vore unge trænger til hjælp, de trænger til at blive løftet op, blive opmuntrede, på den rette måde måske ikke netop sådan, som de ville ønske det, men på en måde som kan hjælpe dem til at hellige sjæl og sind. De behøver god, helliggørende religion mere end noget andet.

Jeg venter ikke at leve længe. Mit værk er nær ved at være afsluttet. Fortæl de unge at jeg ønsker, at mine ord må opmuntre dem til at leve et sådant liv, som vil være mest tiltrækkende for de himmelske væsener, og som vil gøre, at deres indflydelse over andre bliver af den ædleste art.

Hvilke bøger skal vi anbefale de unge?

I løbet af natten beskæftigede mit sind sig med at udpege og bortlægge bøger, som ikke var til nogen nytte for de unge. Vi bør vælge bøger til dem, som vil opmuntre dem til at leve et alvorligt liv og som vil få dem til at søge i den hellige skrift. Dette er tidligere

blevet fremstillet for mig, og jeg tænkte, jeg ville lægge det frem for jer og betone det. Vi kan ikke være tjent med, at vore unge læser værdiløs litteratur. De behøver bøger, der er til velsignelse for sind og sjæl. Vi tager disse ting alt for let, vort folk bør derfor blive bekendt med, hvad jeg siger derom,

[172] Jeg tror ikke, jeg vil få flere vidnesbyrd til vort folk. Vore mænd med sikkert pålideligt omdømme, ved hvad der er godt m. h. t. værkets forædling og udvikling. Men de behøver med Guds kærlighed i deres hjerter at trænge dybere og dybere ind i studiet af de ting, som hører Guds rige til. Jeg er meget interesseret i, at vore unge mennesker får den rette slags læsning; så vil også de ældre få det. Vi må have vore øjne åbne for sandhedens religiøse tiltrækningskraft. Vort sind og vor hjerne må være åbne for Guds ords sandheder. Satan kommer når menneskene ikke er på vagt. Vi må ikke være tilfreds med, at advarselsbudskabet een gang er blevet fremholdt. Vi må fremholde det gang på gang.

Vi kunne begynde et læsekursus så yderst interessant, at det ville tiltrække og øve indflydelse på mange sind. Hvis jeg blev befriet for andet arbejde, ville jeg med glæde hjælpe til med at fremstille bøger for de unge.

Der er et arbejde, som burde udføres for de unge, hvorved deres sind ville blive påvirket og formet af Guds helliggørende sandhed. Det er mit inderlige ønske for vore unge, at de må forstå den sande betydning af retfærdiggørelse ved tro og den karakterens fuldkommenhed, som vil berede dem til evigt liv. Jeg venter ikke at leve længe, og jeg efterlader dette budskab til de unge, for at de må opnå det mål, de har sat sig.

Jeg formaner mine brødre til at opmuntre de unge til at sætte Guds dyrebare nåde uendelig højt. Arbejd for og bed stadig om, at de må forstå, hvor kostbar den sande religion er. Fremhold velsignelsen af og det tiltrækkende ved hellighed og Guds nåde. Jeg har følt en byrde for dette, fordi jeg ved, det er blevet forsømt.

Jeg har ingen sikkerhed for, at mit liv skal vare ret længe, men jeg føler, at jeg er antaget af Herren. Han ved, hvor meget jeg har lidt, når jeg har været vidne til den lave standard, som såkaldte kristne har levet efter i åndelig henseende. Jeg har følt det såre vigtigt, at sandheden skulle blive åbenbaret i mit liv, og at mit vidnesbyrd

---

skulle nå ud til menigheden. Jeg ønsker at I skal gøre alt, hvad I kan, for at mine skrifter må komme vort folk i fremmede lande i hænde.

Fortæl de unge, at de har haft mange åndelige fordele. Gud ønsker, at de skal gøre alvorlige bestræbelser for at få sandheden ud til folk. Det står for mig som min særskilte pligt at sige disse ting. [173]
— *Fundamentals of christian Education*, side 547 -549.

94. — Virkningen af roman- og novellelæsning.

Mange af de unge siger: 2Jeg har ikke tid til at studere min lektie.“ Men hvad bestiller de? Nogle bruger hvert minut til arbejde for at tjene nogle få øre mere, medens de, hvis de ville have brugt den tid til bibelstudium, de har presset ind til arbejde, og hvis de ville have praktiseret hvad Bibelen lærte dem, ville have sparet mere end det beløb de har tjent ved overarbejde. Det ville have sparet dem meget, som de giver ud til unødvendige prydelser, og de ville have bevaret sindets kraft til at forstå Gudfrygtens hemmelighed. „Herrens frygt er visdoms begyndelse.“

Men disse samme unge, der bekender sig til at være kristne, tilfredsstillere deres kødelige hjertes begær ved at følge deres egne tilbøjeligheder; og den af Gud givne prøvetid som de er blevet betroet, for at de skulle gøre sig bekendt med Bibelens dyrebare sandheder, benytter de til læsning af roman og novellelitteratur. Når man har fået denne vane, er den ikke let at overvinde; men det kan lade sig gøre, og det må gøres af enhver, som ønsker at nå frem til den himmelske verden.

Det sind er ødelagt, der får lov til at give sig hen til læsning af den slags historier. Dømmekraften bliver syg, sindet bliver sentimentalt, grebet af en vis uro, en underlig lyst til usund, åndelig føde, der stadig bringer sjælen ud af ligevægt. Der befinder sig tusinder på sindssygehospitalerne i dag, som blev bragt ud af ligevægt ved novellelæsning, der havde fået dem til at bygge luftkasteller og gjort dem elskovssyge og sentimentale. — *Signs of the times*, 10. Feb. 1881.

94. — Fordele ved musik.

Lovprisningens melodi er himlens atmosfære, og når himlen kommer i berøring med jorden, skabes der musik og sang fryd og glæde, lovsang og strengespil.

Over den nyskabte jord, som den lå der smuk og ubesmittet, med Guds smil over sig jublede morgenstjernerne til hobe, og alle gudssønner råbte af glæde. Således giver også Guds godhed genklang i form af lov og pris i de menneskers hjerter, der er i harmoni med himlen. Til mange begivenheder i menneskeslægtens historie er der knyttet sang. ...

Musik er en dyrebar gave.

I beretningerne om Bibelens sange er der mange henvisninger til fordelene ved at anvende musik og sang. Musikken er ofte blevet misbrugt, så den tjener dårlige hensigter og på den måde kan bruges som et af de mest besnærende redskaber til at friste mennesker men [174] når den anvendes ret, er den en dyrebar gave fra Gud, bestemt til at hæve sjælen op mod høje og ædle tanker, virke som en inspiration til det gode.

Ligesom Israels børn på deres vandring gennem ørkenen blev opmuntret ved tonerne af hellige sange således ønsker Gud også, at hans børn i dag skal bringe glæde ind i deres pilgrimsliv. Der er få måder, hvorpå Guds ord med så stor virkning kan fæstes i hukommelsen som ved at gentage det i sang. Sådant sang har en vidunderlig kraft. Den har magt til at gribe rå og ukultiverede naturer, opfriske tanken og skabe sympati, fremme harmoni og bandlyse tungsindighed og forestillinger, som svækker modet og forringer vore bestræbelser.

Det er en af de mest virkningsfulde måder, hvorpå man kan gøre indtryk på hjertet med åndelige sandheder. Hvor ofte er ikke nogle Guds ord, udtrykt i en forlængst glemt barnesang kommet frem i hukommelsen, når sjælen har været nedbøjet og fortvivlelsen nær, og

hvorledes har da ikke fristelsen mistet sin kraft, livet fået ny mening, og vi har endog kunnet give andre sjæle mod og glæde!

Vi bør aldrig tabe sangens værdi som opdragende faktor af syne. Syng i hjemmet, rene og skønne sange; så behøver man ikke skænde så meget, hvorimod der gives mere opmuntring til at være glade og håbefulde. Syng i skolen; så vil eleverne blive draget nærmere til Gud, til deres lærere og til hverandre.

Som en del af gudstjenesten er sangen en lige så vigtig bestanddel som bønner. I virkeligheden er jo mange sange bønner. Hvis vi lærer barnet at forstå dette, vil det tænke mere over betydningen af de ord, det synger, og blive mere følsom over for ordenes magt.

[175] Når vor Frelser leder os til tærskelen af det evige, bestrålet af Guds herlighed, vil vi høre taksigelse og lovprisning fra det himmelske kor, der omringer tronen; og når ekkoet af englesangen toner i vore jordiske hjem, vil vore hjerter drages nærmere de himmelske sangere. Foreningen med himmelen begynder på jorden. Hernede lærer vi grundtonen til lovprisningen deroppe. — *Education*, side 261 — 268.

96. — Brugen af musik.

Musikken blev frembragt for at tjene til et helligt formål, nemlig hæve tanken op mod det, som er rent, ædelt og opløftende og vække hengivenhed til og taknemmelighed mod Gud i sjælen. Hvilken modsætning er der ikke mellem den gamle skik og brug, man alt for ofte gør af musikken! Hvor mange bruger ikke denne gave til selvophøjelse i stedet for til Gud ære! Kærlighed til musik leder den ubefæstede til at forene sig med dem, som elsker verden og går til sådanne forlystelsessteder, hvor Gud har forbudt sine børn at gå. På den måde bliver det, som udgør en stor velsignelse, når det bruges ret, til et af Satans bedste midler til at lokke sindet bort fra pligten og beskuelsen af evige ting.

I himmelen udgør musik en del af den tilbedelse, der ydes Gud, og vi burde bestræbe os for i vore lovsange at komme så meget som muligt i harmoni med de himmelske kor. Den passende opøvelse af vor stemme er en vigtig del af vor uddannelse, og den burde ikke forsømmes. — *Patriarchs and prophets*, side 594.

Et indflydelsesrigt talent.

Der er nogle, som ejer en særskilt sangens gave, og der er tider, da et særskilt budskab kan frembæres ved solosang eller ved, at flere forener sig i sang; men sangen burde sjældent udføres blot af nogle få. Evnen til at kunne synge er et indflydelsesrigt talent, som Gud vil, at alle skal opelske og bruge til hans navns ære. — *Testimonies for the Church*, 7 bind side 115. 116.

I harmoni med den himmelske musik.

Når vi synger i ånden og med forstanden, stemmer de himmelske sangere i med og tager del i vore takkesange. Han, som har udrustet os med de evner, der dygtiggør os til at blive Guds medarbejdere, venter af os, at vi skal indøve vore stemmer således, at vi kan tale og synge, så alle kan forstå os. Det er ikke en skrigene sang, det

[176]

kommer an på, men klar tone, tydelig udtalelse af ordene og blødhed i stemmen. Lad alle tage tid til at indøve stemmen, så de kan synge til Guds pris med klare bløde toner og ikke med den skurrende eller skrigende stemme, som er så ubehagelig at høre på. Evnen til at synge er en Guds gave; lad den blive brugt til hans ære.

Lad enkelte personer udvælges til at deltage i sangen under møderne. Og lad den blive akkompagneret med musikinstrumenter af øvede musikanters hænder. Vi bør ikke sætte os imod brugen af musikinstrumenter i vor virksomhed. Denne del af gudstjenesten må foregå sømmelig og med orden; for i sangen priser man Gud.

Dog er det ikke bare nogle få, som altid skal synge. Så ofte som det lader sig gøre, bør man lade hele forsamlingen synge med. — *Testimonies for the Church*, 9 bind side 143. 144.

Gud forherliges ved sang.

Gud forherliges ved lovprisningssange, der kommer fra et rent hjerte fyldt med kærlighed og hengivenhed til ham. — *Testimonies for the Church*, 1 bind side 509.

97. — Forkert anvendelse af sang og musik.

Engle svæver omkring den bolig. De unge er forsamlede i; der høres lyd af sang og musik. Det er kristne, som er samlede der, men hvad er det de hører? Det er en sang, en lystig vise, passende i en dansebule. Se, de rene engle samler deres lys tættere om sig, og mørke indhyller dem der er i huset. Englene drager bort fra scenen. Bedrøvelse står at læse i deres ansigter. Se, de græder. Dette så jeg gentaget et antal gange, blandt sabbatsholdere og især i ____.

Musik har optaget de timer, der skulle være viet til bøn. Musik er den afgud, som mange, der bekender sig til at være sabbatsholdende kristne, tilbeder. Satan har ikke noget imod musik, når han bare kan vinde indpas i de unges sind derigennem. Alt, hvad der kan lede sindet bort fra Gud og optage den tid, der burde helliges hans tjeneste, er noget, Satan kan bruge. Han arbejder gennem de midler, som vil øve den stærkeste indflydelse med hensyn til at holde flest mulig i en behagelig tilstand, medens de er ligesom lammede af hans magt. Når musikken anvendes ret er den en velsignelse, men den bruges ofte, som et af Satans mest tiltrækkende midler til at fange sjæle i hans garn. Når den misbruges, leder den dem, som ikke er helliget til Gud, til stolthed, forfængelighed og dårskab. Når den får lov til at fortrænge andagt og bøn, er den en forfærdelig forbandelse. Når unge mennesker forsamles for at synge, vil de ofte, skønt de bekender sig til at være kristne, vanære Gud og deres tro ved deres tåbelige samtale og valget af deres sange. Hellig musik er ikke efter deres smag. Min opmærksomhed blev henledt til Guds ords tydelige lære, som man slet ikke har givet agt på. I dommen vil alle disse inspirationens ord fordømme dem, som ikke har villet give agt på dem. — *Testimonies for the Church*, 1 bind side 506.

Musik kan udrette meget godt.

Musik kan være en stor kraft til det gode, men vi udnytter ikke denne del af Gudstjenesten på den bedst mulige måde. Sangen fore-

- [178] går som regel efter indskydelse eller for at afpasses efter specielle tilfælde og til andre tider overlades det til dem der synger at sjuske den igennem, så sangen og musikken ikke får den rette indvirkning på de tilstedeværendes sind. Sangen bør være præget af skønhed, følelse og kraft. Lad stemmerne opløftes i lovsang og andægtighed! Tag musikinstrumenter til hjælp, hvor det praktisk lader sig gøre og lad herlig harmoni opstige til Gud som et velbebageligt offer! — *Testimonies for the Church*, 4 bind side 71.

10. Afsnit: At være husholdere.

Hvor lille dit talent end er, har Gud dog en gerning for dig. Dette ene talent I, dersom det bliver viseligt benyttet, udføre sin bestemte gerning. Er vi tro i det små og med troskab støtter de små pligter, vil Gud betro os større og vigtigere arbejde, og udvide vor indflydelse. Udførelsen af disse små pligter, vil have den bedste indflydelse i hans gerning. — Christ's object lesson, side 360.

98. — Lærdomme vedrørende økonomi.

Der kunne siges meget til de unge vedrørende deres privilegium med hensyn til at hjælpe Guds sag ved at lære at være økonomiske og vise selvfornægtelse. Der er mange, som mener at de bør tage del i denne og hin fornøjelse, og på den måde bliver de vant til at bruge hele deres indkomst selv. Gud ønsker, at vi skal handle bedre i så henseende.

Vi synder imod os selv, når vi er tilfredse med at have nok at spise og drikke og klæde os med. Gud har noget højere for os end dette. Når vi er villige til at aflægge vore egenkærlige ønsker og overgive hjertets og sindets kræfter til Guds sags tjeneste, vil himmelske redskaber samarbejde med os og gøre os til en velsignelse for menneskeslægten.

At spare for at hjælpe missionen.

[179] Selv om de unge er fattige, så kan de, hvis de er flittige og økonomiske, spare lidt til Guds sag. Da jeg kun var tolv år gammel forstod jeg hvad det ville sige at være økonomisk. Sammen med min søster lærte jeg håndgerning og selv om vi kun tjente 25 cent om dagen, var vi dog i stand til at spare lidt af denne sum for at give det til missionen. Lidt efter lidt sparede vi 30 dollars sammen. Da budskabet om Herrens snare komme blev bekendt for os, og der lød opråb om mænd og midler, følte vi, at det var vort privilegium at give disse 30 dollars til far, idet vi bad ham om at bruge dem til traktater og brochurer, hvorved budskabet kunne blive sendt til dem, som var i mørket.

Det er deres pligt som har med Guds værk at gøre at lære at økonomisere med tiden og pengene. De som hengiver sig til dovenskab, åbenbarer at de kun lidt forstår betydningen af de herlige sandheder, der er blevet betroet os. De trænger til at blive oplært i den vane at være flittige og at lære at arbejde med Guds ære for øje.

Selvornægtelse.

De, som ikke rigtigt forstår at bruge tiden og pengene, burde lade sig råde af mennesker som har haft erfaring. Med de penge, vi havde tjent ved vor håndgerning skaffede min søster og jeg os vore klæder. Vi gav vore penge til mor og sagde: Køb sådan, at der vil blive noget tilbage til missionsarbejdet, når du har betalt for vore klæder. Dette gjorde hun og opmuntrede således missionsånden hos os.

Når vor gavmildhed er en frugt af selvornægtelse, bringer den en vidunderlig hjælp til giveren. Den bringer os en opdragelse der gør os i stand til mere helt og fuldt at fatte hans værk, som gik omkring og gjorde vel, som hjalp de lidende og forsynede dem, som var i trang med det nødvendige. Frelseren levede jo ikke for at behage sig selv. Der åbenbares ikke et spor af egenkærlighed i hans liv. Skønt han var i en verden, han selv havde skabt, gjorde han ikke fordring på nogen del af den som sit hjem. „Ræve har huler og himmelens fugle reder,“ sagde han, „men menneskesønnen har ikke det, hvortil han kan hælde sit hoved.“

Passende brug af talenter.

Dersom vi gør den bedste brug af vore talenter, vil Guds Ånd lede os til stedse større dygtighed. Herren sagde til den mand, som trofast havde brugt sit talent: „Vel, du gode og tro tjener, du var tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gå ind til din Herres glæde!“ Det blev også forventet, at den mand, der kun havde et talent, skulle gøre sit bedste. Hvis han havde handlet med sin Herres gods, ville Herren have forøget talentet.

Gud har givet enhver sin gerning, alt efter som hans evner er. Gud kender vore evners mål, og han ved hvor meget han kan kræve af os. Om den, som findes at være trofast lyder befalingen; „betro ham et større ansvar.“ Om han viser sig at være tro også i disse nye forpligtelser lyder befalingen igen: „Giv ham endnu mere.“ På denne måde vokser han ved Kristi nåde op til mands modenhed i Kristus Jesus.

Har du kun et talent, giv det til vekselererne, og ved klog anbringelse vil du forøge det til to. „Gør efter evne alt hvad din hånd finder styrke til.“ Brug dit talent så klogt at det opfylder den mission som

det er bestemt til at fylde. Det vil betyde alt for dig til sidst at høre det ord udtalt: „Vel gjort!“ Men kun til dem, som har gjort vel, vil det ord blive sagt.

Der er ingen tid at spille.

Unge mænd og kvinder, I har ingen tid at spille. Stræb alvorligt efter at sætte solidt tømmer ind i jeres karakterbygning. Vi beder jer for Kristi skyld, vær trofaste. Forsøg på at bruge tiden ret. Hellige jer selv hver dag til Guds tjeneste, og I vil finde, at I behøver ikke mange fridage, som I vil anvende i lediggang; heller ikke mange penge, som I ønsker at bruge til egenkærlig nydelse. Himlen er interesseret i dem, som søger at forbedre sig og blive dannet i lighed med Jesus Kristus. Når det menneskelige redskab overgiver sig til Kristus, vil Helligånden udføre et stort værk for ham.

Enhver sand, selvopofrende arbejder for Gud er villig til at yde og lade sig bruge til andres vel. Kristus siger: „Den, som elsker sit liv, skal miste det, men den, som hader sit liv i denne verden, skal bevare det til evig tid.“

Ved alvorlige og betænksomme bestræbelser med hensyn til at hjælpe, hvor hjælp er nødvendig, vil den sande kristne vise sin kærlighed til Gud og til sine medmennesker. Måske han mister sit liv i denne tjeneste, men når Kristus kommer for at samle sine juveler, vil han finde livet igen. — *The yourh's instructor*, 10. Sep. 1907.

Selvopofrelsens belønning.

[181] De midler, som benyttes til at velsigne andre med, vil bringe udbytte. Med rigdomme, som benyttes på den rette måde, kan der udrettes meget godt. Sjæle vil blive vundne for Kristus. Den, som følger Kristi livsplan, skal i de himmelske boliger få dem at se, for hvem han har arbejdet og opofret sig her på jorden. De forløste vil med taknemmelighed komme dem i hu, som var et middel til deres frelse. Himlen vil blive et kært sted for dem som har været tro i deres arbejde for sjæles frelse. — *Christ's object lesson*, side 373.

99. — Opofrelsens ånd.

Begærlighedens ånd, det at søge de fineste stillinger og den højeste løn, er fremherskende i verden. Den gammeldags indstilling med selvfornægtelse og selvopofrelse er alt for sjælden set. Men det er den eneste ånd som kan motivere en sand Jesu efterfølger. Vor guddommelige Mester har givet os et eksempel på hvordan vi skal arbejde. Dem som han gav denne befaling: „Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere,“ (Matt. 4,19,) tilbød han ikke nogen bestemt sum som belønning for deres tjeneste. De skulle dele hans selvfornægtelse og offer sammen med ham.

De som gør krav på at være efterfølgere af den store Mester, og som er engagerede i hans tjeneste som Guds medarbejdere, skal i deres gerning medbringe den nøjagtighed og dygtighed, den takt og visdom som fuldkommenhedens Gud krævede under opførelsen af det jordiske tabernakel. Og nu, som på den tid, og i tiden under Kristi jordiske tjeneste, bør hengivelse til Gud og en selvopofrelsens ånd betragtes som det mest nødvendige for at kunne udføre en acceptabel tjeneste. Gud ønsker ikke at en eneste tråd af selviskhed skal væves ind i hans gerning. — *Review and Herald*, 4. Jan. 1906.

Tegn på Guds nåde.

Ydmyghed, selvfornægtelse, godgørenhed og troskab i tiendebetaling er tegn på, at Guds nåde arbejder i hjertet. — *Counsels on health*, side 590.

100. — Tienden.

[182] Den store gerning, som Jesus forkyndte, at han var kommet for at udføre, blev betroet til hans efterfølgere på jorden. Som vort hoved går Kristus foran i frelsens store værk og byder os at følge hans eksempel. Han har givet os et verdensomspændende budskab. Denne sandhed må udstrækkes til alle slægter og tungemål og folk. Satans magt skulle bekæmpes og han skulle blive overvundet af Kristus og ligeledes af hans efterfølgere. En omfattende kamp imod mørkets magter skulle holdes ved lige. For at dette værk skulle kunne lykkes, var midler nødvendige. Gud har ikke til hensigt at sende midler direkte fra himmelen, men han giver sine efterfølgere midler og talenter i hænde netop til dette formål, at de skal anvendes til støtte i denne strid.

Han har givet sit folk en plan for tilvejebringelse af tilstrækkelige beløb til at gøre dette foretagende selvhjulpet. Guds plan for tiendesystemet er skøn i sin enkelhed og ligelighed. Alle kan slutte sig til den med tro og frimodighed, for den er af guddommelig oprindelse, den forener det enkle med det nyttige og der kræves ikke stor lærdom for at kunne forstå den og gennemføre den. Alle kan eje følelsen af, at de er med til at fremme frelsens dyrebare værk. Hver mand og kvinde og hvert ungt menneske kan blive en Herrens skatmester og være et redskab til at imødekomme de krav, der stilles til skatkammeret. Apostelen siger: „Enhver af jer lægge noget til side således, som Gud har velsignet ham.“

Store formål virkeliggøres ved dette system. Hvis alle og enhver ville slutte sig til det, ville enhver altid være en årvågen og tro skatmester for Gud og der ville ikke være nogen mangel på midler til at fremme den store gerning at forkynde det sidste advarselsbudskab til verden. Forrådshuset vil være fuldt, hvis alle slutter sig til dette system, og de ydende vil ikke blive fattigere af det.

Ved hver ydelse af midler vil de blive mere inderligt viede til den nærværende sandheds sag. De vil „samle sig skatte, der kan blive en

god grundvold for den kommende tid, så de kan gribe det virkelige liv.“ — *Testimonies for the Church*, side 388. 389.

Anerkendelse af Gud som ejer.

Det, at vi helliger til Gud en tiendedel af al vor indkomst af frugttræer og kornmarker, af vor kreaturer, af hjernens såvel som håndens arbejde, at vi helliger en anden tiende til hjælp for de fattige og andet godgørehedsarbejde, vil bidrage til, at vi stadig har den sandhed i tanke, at Gud er ejer af alt, og at vi har anledning til at blive de redskaber, hvorigennem hans velsignelse tilflyder mennesker. Det er en god måde at dræbe al vor snæversyn og selviskhed på og danne en ædle og solid karakter. — *Education*, side 44.

Hører Herren til.

„Tienden . . . Hører Herren til.“ Her bruges samme udtryksmåde som den, der anvendes, når der tales om sabbaten: „Den syvende dag er sabbat for Herren din Gud.“ Gud forbeholdt sig selv en vis del af menneskets tid og en vis del af hans midler. Og ingen kan uden at blive skyldig i overtrædelse anvende noget af dette i sin egen interesse. — *Patrichs and prophets*, side 525. 526.

[183]

101. — Ær Herren med dit gods.

Hvor meget skylder du din Herre? Skal vi modtage enhver velsignelse fra Guds hånd og ikke give ham noget igen, ikke engang give ham tienden, den del, som han har reserveret sig selv? Det er blevet almindeligt at fjerne alt, hvad der hører til virkelig selvopoffelse og gå over til at behage sig selv, men skal vi fortsætte med at modtage hans begunstigelser med ligegyldighed og ikke gengælde hans kærlighed?

Vil I kære unge, være missionærer for Gud? Vil I ikke som aldrig før lære den dyrebare lærdom at give Gud gaver ved at lægge i forrådsammeret noget af det, han har givet jer at forvalte? Hvor meget eller hvor lidt I end har modtaget, bør I lade en del vende tilbage til giveren som et taknemmelighedsoffer. Der burde også lægges noget i forrådsammeret til missionsarbejdet både hjemme og ude i de fjerne lande,

Skatte i himlen.

Guds sag bør ligge vore hjerter meget nær. Sandhedens lys, der er blevet en velsignelse for een familie, vil blive til stor velsignelse for andre familier, hvis forældre og børn lader det gå videre. Men når de goder, Gud så rigeligt har givet os, undrages ham, og vi bare anvender dem egenkærligt på os selv, vil Guds forbandelse i stedet for hans velsignelse komme over os, for det har Herren tydeligt erklæret. Guds fordringer må gå foran alle andre fordringer. Dernæst skal de fattige og trængende have deres del. De skal ikke forsømmes, hvor meget det end må koste os af ofre.

[184] At der må være mad i mit hus. Det er vor pligt at være mådeholdende i alle ting, i mad og drikke og i klædedragt. Når vi planlægger bygningen og indretningen af vore hjem, må det ske med det i tanke, at vi af villigt hjerte vil give Gud det, som tilhører ham, ikke alene tienden, men også strække os så langt, som muligt m. h. t. gaver og ofre. Der er mange, som kan samle sig skatte i himlen ved at forsyne

Guds forrådshus her på jorden med det, som Herren fordrer som sit eget, og med gaver og ofre.

De, som med et ærligt hjerte spørger efter, hvad Gud fordrer af dem med hensyn til de ejendele, de har, bør ransage det gamle testaments skrifter og se, hvad Kristus, Israels usynlige leder på den lange ørkenvandring, lærte sit folk at gøre i denne henseende, vi skulle personligt være villige til hellere at leve mere ubekvemt og tåle flere besværligheder, end at røve fra Gud den del, som burde tilføres hans hus. De, som flittigt læser Bibelen og tror på den, vil høre et klart så siger Herren i denne sag.

Uden undskyldning.

På den dag, da alle skal dømmes efter deres gerninger, vil enhver undskyldning, som vi af egenkærlighed nu kommer med når vi unddrager Herren vor tiende og vore gaver, smelte bort som dug for solen. Hvis det ikke havde været evigt for sent ville mange have været lykkelige ved at få lov til at vende tilbage for at opbygge en anden karakter! Men det vil da være for sent at forandre de nedtegnelser, som er gjort i de himmelske bøger angående dem, som ugentlig, månedlig og årlig har røvet fra Gud. Deres skæbne vil blive afgjort, uforanderlig afgjort. ...

Selviskhed er et frygteligt onde. Egenkærlighed og ligegyldighed over for de bestemmelser, der er fattet angående forholdet mellem Gud og mennesker, det at nægte at handle som Guds trofaste husholdere, har påført dem hans forbandelse, netop som han har erklæret, at det vil blive tilfældet. Disse sjæle har skilt sig fra Gud. Og ved tale og eksempel har de ledet andre til at ringeagte Guds tydelige befalinger, og han har ikke kunnet udøse sine velsignelser over dem.

Tienden.

Herren har tydeligt sagt: Tienden af alle jeres ejendele er min. Jeres gaver og ofre bør bringes ind i forrådskammeret, så at de kan blive brugt til min sags fremme ved, at ordets forkyndere bliver sendt ud for at oplade skrifterne for dem, som sidder i mørke.

Er der da nogen, som vil løbe den risiko at unddrage Herren det, som tilhører ham og handle som den utro tjener, der skjulte sin

[185] herres penge i jorden? Skal vi gøre ligesom den mand og søge at retfærdiggøre vor utroskab ved at bebrejde Herren og sige: „Herre, jeg kendte dig, at du er en hård mand, som høster, hvor du ikke såede, og samler, hvor du ikke spredte; og jeg frygtede og gik hen og skjulte din talent i jorden; se, her har du, hvad dit er.“ Skal vi ikke hellere fremkomme med vore taknemmelighedsofre for Gud? *The Youth's Instructor*, 26. Aug. 1897.

102. — Personligt ansvar.

Vor himmelske Fader kræver hverken mere eller mindre, end han har givet os evner til at udrette. Han pålægger ikke sine tjenere nogen byrde, som de ikke kan bære. „For han kender vor skabning, han kommer i hu, vi er støv.“ Alt, hvad han fordrer af os, kan vi yde ved hjælp af guddommelig kraft. „Enhver som har fået meget givet, af ham skal man kræve meget.“ Vi vil hver især komme til at aflægge regnskab for selv den mindste smule, som vi havde evner til at gøre, men dog undlod. Gud ved nøjagtig, hvor meget han kan kræve af os. Han ser lige så vel på de ubenyttede talenter som på dem, vi har gjort brug af. Gud holder os ansvarlige for alt, hvad vi kan opnå ved den rette brug af vore talenter. Vi vil blive dømt, efter det vi burde have gjort men ikke gjorde, fordi vi ikke benyttede vore evner til Guds ære. Selv om vi ikke går fortabt, vil vi i evigheden komme til at forstå følgerne af vore ubenyttede talenter for al den kundskab og dygtighed, som vi kunne have skaffet os, men undlod at gøre, vil blive et evigt tab.

Men når vi overgiver os helt og fuldt til Gud og følger hans anvisninger i vort arbejde, vil han selv være ansvarlig for dets udførelse. Han ønsker ikke, at vi skal nære tvivl om udfaldet af vore ærlige bestræbelser vi bør ikke en eneste gang nære den tanke, at vort arbejde skal mislykkes. Vi skal samarbejde med en, som ikke kender til nederlag.

Vi bør ikke tale om vor egen svaghed og uduelighed, for derved viser vi mistillid til Gud og fornægter hans ord. Når vi klager over vore byrder eller vægrer os ved at bære de ansvar han pålægger os, siger vi i virkeligheden, at han er en hård herre, som kræver at vi skal udføre noget, som han ikke har givet os kræfter og evner til at gøre. - *Kristi lignelser*, side 362. 363.

Penges værdi.

[186] Vi har ikke fået vore penge, for at vi skal bruge dem til at ære og forherlige os selv. Som tro husholdere skal vi anvende dem til Guds ære og forherligelse. Nogle mener at det kun er en del af vore midler der tilhører Gud. Når de har sat en del til side til religiøse og velgørende formål, betragter de resten som deres egen og mener at de kan bruge den, som de finder for godt. Men deri tager de fejl. Alt, hvad vi ejer er Herrens, og vi skal aflægge regnskab for ham over hvorledes vi anvender det. I den måde, vi bruger hver øre på, vil det kunne ses, om vi elsker Gud af hele vort hjerte og vor næste som os selv.

Penge er meget værd, fordi der kan udrettes meget godt med dem. I Guds børns hænder betyder de mad til de sultne, drikke til de tørstige og klæder til de nøgne. De er et værn for de fortrykte og kan bringe hjælp til de syge. Men penge er ikke mere værd end sand, dersom de ikke benyttes til at skaffe livets fornødenheder til at glæde andre og til at fremme Guds værk. - *Kristi lignelser*, side 351. 352.

103. — Gaver.

Helligdagene nærmer sig. I betragtning af dette vil det være godt for os at overveje, hvor mange penge vi hvert år bruger til gaver til mennesker, som slet ikke behøver dem. Vaner og skikke er så stærke, at det at undlade at give venner gaver ved disse lejligheder synes for os at være det samme som at forsømme vore venner. Men lad os erindre, at vor kære himmelske godgører har langt større fordringer på os end nogen jordisk ven. Skal vi ikke i de kommende festdage bringe vore ofre til Gud? Selv børnene kan tage del i dette værk, man kan give klæder og andre nyttige genstande til værdige trængende, og på den måde kan et værk udføres for Mesteren.

Farerne ved selvets tilfredsstillelse.

Lad os komme i hu, at julen fejres til erindring om verdens Frelseres fødsel. Denne dag bruges i almindelighed til fester og overdådighed. Store pengesummer anvendes til unødvendig selvtilfredsstillelse. Man føjer sin appetit og kødelige lyster på bekostning af fysiske, mentale og moralske kræfter. Alligevel er dette blevet en vane. Stolthed, skik og brug har opslugt umådelige pengesummer, som egentlig slet ikke har gjort noget godt, men har ledet til en ødselhed, som mishager Gud. Disse dage bruges til forherligelse af sig selv hellere end af Gud. Man nedbryder helbredet. Penge bliver brugt på en måde, som er værre end at bortkaste dem. Mange har mistet livet ved forspisning eller demoraliserende adspredelser og sjæle er gået tabt derved.

[187]

Gud ville blive forherliget, hvis hans børn ville nyde en enkel, ligefrem føde og bruge de midler, der er blevet dem betroet som gaver til hans forrådshus, hvad enten det er små eller store gaver. Så kunne sandhedens lys med forstandig anvendelse, blive sendt til sjæle, som sidder i vildfarelsens mørke. Enkers og faderløses hjerter kunne bringes til at glæde sig ved jeres gaver, der kunne forøge deres glæde og tilfredsstille deres hunger.

Gaver til Gud.

Alle, som bekender sig til at tro den nærværende sandhed, bør regne ud, hvor meget de bruger hvert år og især på de årlige festdage til tilfredsstillelsen af egenkærlige og vanhellige ønsker, hvor meget de bruger til at tilfredsstille deres appetit, og hvor meget de anvender til at kappes med andre i ukristelig stillen til skue. Tæl disse midler, som er brugt til ingen nytte sammen, og tænk så over hvor meget der kunne være blevet sparet som hellige gaver til Guds sag uden nogen skade for hverken legeme eller sjæl.

Den lille skærv såvel som større gaver kan gives til menigheden alt efter giverens evne, og med disse penge kunne man hjælpe til med at afbetale gæld, som står på de menighedshuse der er blevet indviet til Gud. Endvidere har vi missionærer, som kunne sendes ud på nye arbejdsfelter, og andre, der kunne underholdes ude på deres respektive arbejdsmarker. Disse missionærer må udvise den strengeste økonomi, ja, de må nægte sig sådanne ting du nyder hver dag, og som du betragter som nødvendigt. De har kun lidt af det, der kan kaldes luksus. — *Review and Herald*, 21. Nov. 1878.

104. — Økonomi i klædedragt.

Guds folk bør udvise streng økonomi, når de giver penge ud, for at de må have noget at kunne bringe ham og sige: „Af dit eget har vi givet dig.“ Således bør de ofre Gud takofre for de velsignelser de modtager fra ham, og på den måde vil de samle sig selv skatte oppe ved Guds trone.

Verdslige mennesker anvender store pengesummer til klæder, penge som kunne være bleven brugt til føde og klæder til dem der lider sult og kulde. Mange, som Kristus gav sit liv for, har kun råd til at skaffe sig de mest nødvendige og billigste klæder. Medens andre bruger tusinder af kroner for at tilfredsstille modens umættelige fordringer. [188]

Herren byder sit folk at gå bort fra verden, adskille sig fra den. Stads og kostbare klæder passer sig ikke for dem, som tror, at vi lever i nådetidens sidste dage. Apostelen Paulus skriver: „Så vil jeg da, at mændene alle vegne fromt skal løfte hænderne og bede uden vrede og uenighed. Det samme skal kvinderne gøre, værdigt klædte med blufærdighed og ærbarhed, så de ikke smykker sig med håropsætning, guld eller perler eller kostbar dragt, men med gode gerninger, som det sømmer sig for kvinder, der vedkender sig gudsfrygt.“

Selv iblandt dem, som bekender sig til at være Guds børn er der sådanne, som bruger mere end det er nødvendigt til klæder. Vi bør klæde os net og smagfuldt; men mine søstre, når I køber og tilbereder jeres egne og jeres børns klæder, tænk da på arbejdet i Herrens vingård, det arbejde som endnu ikke er fuldført. Det er ret at købe godt materiale og udføre arbejdet omhyggeligt; det er økonomi. Men kostbar stads er ikke nødvendigt, og at bruge den slags er at anvende penge på sin forfængelighed, som hellere burde være anvendt i Guds sag.

Det er ikke jeres klæder, som gør jer værdifulde i Herrens øjne. Det er de indvortes prydelse, åndens nådegaver, venlige ord, omhu for andre, som Gud sætter pris på. Lad den unødvendige pynt og stads fare og brug de penge du derved sparer, til Guds sags fremme.

Selvornægtelse behager Gud.

Lær at fornægte dig selv, og oplær dine børn til det samme. Alt, hvad der kan spares ved selvornægtelse, behøves nu i det værk, som udføres. De lidende skal hjælpes, de nøgne klædes, de hungrige bispises, sandheden for vor tid skal forkyndes for dem, som ikke kender den. ...

[189] Vi er Kristi vidner, og vi skal ikke tillade verdslige interesser således at opsluge vor tid og vor opmærksomhed, at vi ikke giver agt på de ting Gud siger skal komme først. Der er højere interesser at tage hensyn til. „Søg først Guds rige og hans retfærdighed.“ Kristus hengav sig helt til det værk, han kom for at udføre. Og hans ord lyder til os: „Dersom nogen vil komme efter mig, han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. Så skal han være min discipel.“ Kristus gav villigt og med glæde sig selv hen til at udføre Guds vilje. Han blev lydige indtil døden, ja korsets død. Skal vi da føle det som noget hårdt at fornægte os selv? Skal vi unddrage os at tage del i hans lidelser? Hans død bør røre hver fiber i os, og gøre os villige til at hellige alt det, vi har og er til hans gerning. Når vi tænker på, hvad han har gjort for os, bør vore hjerter fyldes med kærlighed.

Når de der kender sandheden, praktiserer den selvornægtelse, som Guds ord omtaler, da vil budskabet gå med magt. Herren vil høre vore bønner om sjæles omvendelse. Guds folk vil lade lyset skinne, og vantro, som ser deres gode gerninger, vil ære vor himmelske Fader. — *Review and Herald*, 1 Dec. 1910.

Lyst til at stille sig selv til skue.

Ønsket om at stille sig selv til skue skaber ekstravagance, og hos mange unge mennesker dræbes lysten til at leve et ædelt liv.

I stedet for at søge uddannelse, tager de fat på en eller anden beskæftigelse for at tjene penge, så de kan følge deres lyst til at klæde sig fint. Ved at følge en sådan lyst er mangan en ung pige gået til grunde. — *Education*, side 247.

Puritansk enkelthed.

Renhed, enkelthed og ligefremhed bør udmærke alle deres boliger og deres klædedragt, som tror den alvorlige sandhed, der gælder vor

---

tid. Alle midler, som unødvendigt anvendes til klæder eller udsmykning af vore huse, er ødselhed med Herrens penge. De frarøves Guds sag for at tilfredsstille stoltheden. — *Testimoniums for the church*, 1 bind side 189.

105. — Kostbar forfængelighed.

Når jeg besøger vore søskendes hjem og vore skoler, ser jeg, at al tilgængelig plads på borde, etagérer og spejlhylder osv. er fyldt med fotografier. Til højre og venstre og overalt ses billeder af menneskelige ansigter. Gud ønsker at dette burde forandres. Hvis Kristus var på jorden, ville han sige: tag disse ting bort. Jeg har fået undervisning om, at disse billeder er en slags afguder; de optager den tid og interesse, som på en mere hellig måde kunne være bleven viet Gud.

[190] Disse fotografier koster penge. Er det forsvarligt af os, som forstår hvilket arbejde der skal udføres i denne tid, at bruge Guds penge til at fremstille billeder af vore ansigter og vore venners ansigter. Burde ikke enhver krone, som kunne spares bruges i Guds sag. Disse billeder sluger penge, som kunne helliges Guds sag, og de leder sindet bort fra Guds ords sandheder.

En slags afgudsdyrkelse.

Dette at lave og bytte fotografier, er en slags afgudsdyrkelse. Satan gør alt hvad han kan for at fordunkle himlen så vi ikke kan se den. Lad os ikke hjælpe ham ved at lave disse billedafguder. Vi trænger til at have noget højere for øje end disse menneskelige ansigter. Herren siger: „Du skal ikke have andre Guder for mig.“ De som erklærer at de tror på Kristus, bør forstå at de skal genspejle hans billede. Det er billedet af ham, vi skal have i sind og tanker. De ord, som tales, bør være fyldt med himmelsk inspiration.

Første ting først.

De, som har modtaget den hellige dåb, har forpligtet sig til at søge de ting, som er oventil, hvor Kristus sidder ved Guds højre hånd, og de har pligt til at arbejde alvorligt for synderes frelse. Gud spørger dem, som har modtaget hans navn: „Hvorledes bruger i de kræfter, som er bleven genløste ved min søns død.“ Gør I alt, der

står i jeres magt, for at nå op til større højder af åndelig forståelse? Er jeres interesser og jeres handlinger i harmoni med de store krav, evigheden stiller til jer?

Der bør ske en reformation iblandt Guds folk. „Hvad enten I derfor spiser eller drikker, eller hvad I gør, da gør alt til Guds ære.“ De, på hvem Herren har lagt en byrde for hans værk, arbejder omhyggeligt med budskabets forkyndelse, for at sjæle, der ellers vil omkomme i deres uvidenhed, må blive advarede. Kan I ikke ved selvfornægtelse gøre noget for at hjælpe dem i deres arbejde? Stå op og vis ved jeres uegennyttige nidkærhed og jeres alvor, at I er omvendte.

Enhver krone er nødvendig til det værk at frelse sjæle. De penge, som de der bekender sig til at være Guds folk, sætter i billeder af menneskelige ansigter, ville underholde flere missionærer ude på feltet. Mange små bække som løber tilsammen, vil vokse til en stor flod, vi stjæler fra Herren, når vi bruger de midler til egenkærlig fornøjelse, som skulle bruges til at forkynde det sidste advarselsbudskab. Når I bruger Herrens penge til selvtilfredsstillelse hvorledes kan I da forvente, at han skulle vedblive at give sine goder til jer? Hvorledes mon Mesteren betragter dem, som selvisk sætter hans penge i fotografier? Disse penge kunne jo være blevet brugt til at skaffe litteratur for, som kunde sendes til dem, der sidder i uvidenhedens mørke.

[191]

Den sandhed, Gud har givet os, skal forkyndes for verden. Det er blevet vort privilegium at udføre dette værk. Vi skal så sandhedens sæd ved alle vande. Herren kalder på os for at vi skal praktisere selvfornægtelse og selvopofrelse. Evangeliet kræver fuld overgivelse. Sagens trang kræver at vi giver alt, hvad vi kan give. Vor lyst til fotografier har været en tilfredsstillelse af egenkærligheden, og de står som tavse vidner imod os. Ved at følge denne lyst, har vi bygget en hel del med træ og hø og strå på vor grundvold, og disse ting vil blive fortæret af ild på den store dag.

Pligt til at vise selvfornægtelse.

Efter at jeg ved at gå fra hjem til hjem havde set disse mange fotografier, blev jeg undervist om at advare folk imod dette onde. Så meget kan vi gøre for Gud. Vi kan lægge disse billedafguder bort.

De har ikke nogen kraft til det gode, men træder ind imellem Gud og sjælen. De gør ikke noget til at hjælpe udsåningen af sandhedens sæd. Kristus kalder på dem, som bekender sig til at være hans efterfølgere, for at de skal iføre sig Guds fulde rustning. Vore skoler trænger til at føle Guds Ånds reformerende kraft. „Dersom saltet mister sin kraft, hvormed skal det da saltes? Det duer ikke til andet end at kastes ud og nedtrædes af menneskene.“ De der er ansatte som lærere i vore skoler og sanatorier, bør nå op på et højere helliggørelsens stade, og eleverne i disse institutioer, der bereder sig til at gå ud som missionærer, bør lære at vise selvfornægtelse.

Vi er Guds husholdere og det forventes af husholdere, at de befindes at være tro. De penge, som Gud har betroet os skal vi på en omhyggelig måde holde hus med. Vi skal gå fremad i dygtighed ved på bedste måde at bruge de talenter, der er givet os, så at vi ved Herrens komme kan give ham igen med renter, det som hører ham til. — *Review and Herald*, 13. Juni 1907.

At tage billeder gentagne gange.

[192] Ungdommens hjerter er fyldt med kærlighed til sig selv. Dette er åbenbaret ved deres ønske om at se deres ansigter gengivne af kunstneren. Og de er ikke tilfreds med blot én gang at blive fotograferet, men de går atter og atter hen for at tage deres billede; og hver gang i håb om at det sidste vil overgå alle de tidligere og vise sig at være skønnere end originalen. Herrens penge bliver bortødslet på denne måde, og hvad vindes der derved? — *Testimonies for the Church*, 1 bind side 500.

106. — Økonomi og godgørenhed.

Mange foragter økonomi og forveksler den med gerrighed og smålighed. Men økonomi lader sig forene selv med den største rundhåndethed. Vi må spare for at kunne give.

Ingen kan øve sand godgørenhed uden selvfornægtelse. Kun ved et liv i nøjsomhed, selvfornægtelse og streng økonomi er det muligt for os at udføre vort beskikkede hverv som Kristi repræsentanter. Hovmod og verdslig ærgerrighed må fjernes fra hjertet. I al vor virksomhed må vi handle efter det uegennyttighedens grundlag, som findes åbenbart i Kristi liv. På væggene i vore hjem, på billederne og møblerne må vi kunne læse: „Bringe fattige flygtninge i hus.“ På vore klædeskabe bør vi se skrevet ligesom med Guds finger: „Klæd den nøgne!“ I spisestuen og på bordet med den rige forsyning af føde bør vi kunne finde ordene: „Bryd dit brød til den hungrige!“ (Es 58,7)

Tusinder af anledninger.

Der gives tusinder af anledninger, hvor vi kan gøre nytte. Vi beklager ofte vor begrænsede hjælpemidler; men hvis de kristne virkelig var ivrige, så kunne de formere deres hjælpemidler tusinde fold. Det er egenkærlighed og selvtilfredstillelse, som står os i vejen for at kunne gøre godt.

Hvor mange midler der gives for ting, som kun er afguder, ting, som sluger tid og kræfter og burde anvendes til ædlere formål! Hvor mange penge der ødsles til kostbare huse og møbler eller egenkærlige fornøjelser, til overdådig, usund føde og skadelige nydelser! Hvor meget der bortødsles til gaver, som ikke gavner nogen! Mange, som kalder sig kristne, anvender den dag i dag mere, mange gange mere til unyttige og ofte skadelige ting, end de anvender til bestræbelse for at frelse sjæle fra fristernes magt.

Mange, som giver sig ud for at være kristne, bruger så meget til tøj og klædedragt, at de ikke har noget til at afhjælpe andres trang.

- [193] Kostbare smykker og kostbare klæder tror de, at de må have, uanset trangen hos sådanne, som kun vanskeligt kan skaffe sig endog blot de enkleste klædningsstykker.

Sank de overblevne stykker tilsammen.

Mine søstre, hvis I ville klæde jer i overensstemmelse med Bibelen, så ville I have overskud til at hjælpe jeres fattige søstre. I ville ikke blot have midler, men også tid; det er ofte dette, som der trænges mest til. Der er mange som I kunne hjælpe med jeres råd, jeres indsigt og forstand. Vis dem hvorledes de kan klæde sig enkelt og dog smagfuldt. Mangen en kvinde holder sig borte fra Guds hus, fordi hendes dårlige, uklædelige tøj står i sådan skrigende modsætning til andres dragter. Mangen en fintfølelse sjæl nærer på grund heraf en følelse af bitter ydmygelse og af at være blevet uretfærdig behandlet, og mange ledes af denne årsag til at betvivle religionens sandhed og til at forhærde deres hjerte imod evangeliet.

Kristus byder os: „Saml de tilovers blevne stykker sammen, så intet går til spilde.“ Medens der hverdag er tusinder, som omkommer ved hungersnød, blodsudgydelse, ild og pest, så sømmer det sig for enhver, som elsker sin egen slægt, at se til, at intet spildes, at intet, hvormed man kunne hjælpe et medmenneske bruges unyttigt.

Det er forkert af os at af os at spilde vor tid, forkert at ødsle med vore tanker. Ethvert øjeblik, som vi anvender i egenkærlige øjemed, er spildt. Hvis hvert øjeblik blev påskønnet og rigtigt anvendt, så ville vi finde tid til alt, hvad vi burde gøre for os selv eller for verden. Lad enhver kristen se hen til Gud for hos ham at finde vejledning til at gøre den rette brug af penge, af tid kræfter og anledninger. „Hvis nogen af jer fattes visdom, kan han bede Gud, som gerne giver alle, og bebrejder ikke, så skal den gives ham.“ (Jak. 1,5) — *Ministry of healing*, side 206 — 208.

Hvorledes vi kan lære økonomi.

- [194] Det er ikke nødvendigt her at specificere, hvorledes man kan udvise økonomi i hver lille enkelthed. De hvis hjerter er helt overgivet til Gud, og som har taget hans ord til fører, vil vide, hvorledes de skal indrette sig og opfylde alle livets pligter. De vil lære af Jesus,

---

som er ydmyg og sagtmodig af hjertet, og ved at udvikle Kristi ydmyghed, vil de stænge døren for utallige fristelser. — *Fundamentals of christian Education*, side152.

11. Afsnit: Livet i hjemmet.

Arbejdet med at genoprette og opløfte menneskeslægten begynder i hjemmet. Hvordan forældrene virker ligger til grund for alt andet arbejde. Samfundet består af familier og er, hvad disse familieoverhoveder gør det til. Fra hjertet udgår „livets væld,“ og samfundets, kirkens og nationens hjerte er familien. Samfundets velfærd, kirkens fremgang og nationens udvikling beror på hjemmets indflydelse. — I den store læges fodspor, side 355.

107. — Et kristeligt hjem.

Ligesom patriarkerne i oldtiden burde de, der bekender sig til at elske Gud, bygge et alter for Herren, hvor som helst de opslår deres telt. Hvis der nogensinde har været en tid, da hvert hus burde være et bønnens hus, så er det nu. Fædre og mødre burde ofte opløfte deres hjerte til Gud i ydmyg bøn for sig selv og deres børn. Lad faderen som hjemmets præst lægge morgen- og aftenofferet på Guds alter, mens hustruen og børnene forenes i bøn og lovprisning. I et sådant hjem elsker Jesus at dvæle.

Fra ethvert kristent hjem burde der skinne et helligt lys. Kærligheden bør give sig udslag i handling. Den bør gennemtrænge hele vor færden i hjemmet og vise sig ved betænksom venlighed og mild, uselvisk høflighed. Der findes hjem, hvor dette princip gennemføres — hjem, hvor Gud tilbedes og den sande kærlighed hersker. Fra disse hjem stiger morgen- og aftenbøn op til Gud som en liflig røgelse, og hans barmhjertighed og velsignelse falder på de bedende som morgendug.

[195] Et velordnet kristent hjem er et stærkt bevis for den kristne religions realitet — et bevis, som de vantro ikke kan modsige. Alle kan se, at der er en indflydelse i det hjem, som påvirker børnene, og at Abrahams Gud er med dem. — *Patriarker og Profeter*, side 145.

108. — Trofasthed i hjemmets pligter.

Den højeste pligt, der pålægges de unge, findes i deres egne hjem og består i at være til velsignelse for fader og moder, brødre og søstre ved hengivenhed og sand interesse. Her kan de vise selvfornægtelse og selvforglemmelse ved at tage sig af andre og gøre noget for dem. Denne gerning vil aldrig nedværdige en kvinde. Det er den helligste, den mest ophøjede stilling, hun kan beklæde. Hvilken indbydelse kan ikke en søster have over sine brødre! Dersom hun er, hvad hun bør være, vil hun kunne bestemme sine brødres karakter. Hendes bønner, hendes mildhed og hendes hengivenhed kan udrette meget i en familie.

Min søster, disse ædle egenskaber kan aldrig overføres til andres sind, medmindre de først er til stede i dit eget. Den sindets tilfredshed, den hengivenhed og mildhed og det lyse humør, som vil indvirke på hvert eneste hjerte, vil genspejle hos dig selv, hvad dit hjerte uddeler til andre. Dersom Kristus ikke hersker i hjertet, vil der være misfornøjelse og moralske mangler. Egoismen vil kræve af andre, hvad vi er uvillige til at give dem. . . . .

Det er ikke blot en stor gerning og store slag, der prøver sjælen og kræver frimodighed. Hverdagens liv bringer sine forviklinger, prøvelser og mismodige forhold. Det er den uanselige gerning, der tit trækker veksler på vor tålmodighed og sjælsstyrke. Selvtillid og beslutsomhed vil være nødvendig, for at man kan møde og overvinde alle vanskeligheder. Sørg for at Herren er hos dig for på ethvert sted at være din trøst og vederkvægelse. — *Testimonies for the Church*, 3 bind side 80. 81.

109. — Religion i hjemmet.

Religion i hjemmet er i høj grad påkrævet, og vore ord i hjemmet bør være af den rette slags, ellers vil vort vidnesbyrd i menigheden ikke være noget værd. Hvis du ikke åbenbarer ydmyghed, venlighed og høflighed i dit hjem, vil din religion være uægte. Hvis der var mere ægte hjemmereligion, ville der være mere kraft i menigheden.

Uvenlig tale i hjemmet.

[196]

Hvor megen skade forvolder ikke i den hjemlige kreds udtalelsen af utålmodige ord. For når en udtaler sig utålmodigt leder det en anden til at svare i samme ånd og på samme måde. Så følger gensvar, ord hvormed man ønsker at retfærdiggøre sig selv, og det er ved sådanne ord, at vi lægger tunge trykkende åg på vore nakker. For alle disse bitre ord vil komme tilbage til os og give vor sjæl en smertefuld høst.

De som tillader sig et sådant sprog, vil møde skam tab af selvagtelse og selvtillid, og de vil få en bitter følelse af anger over, at de tillod sig at tabe selvkontrollen og tale på en sådan måde. Hvor meget bedre ville det ikke være, om den slags ord aldrig blev udtalte. Hvor meget bedre er det ikke at have nådens olie i hjertet at være i stand til at overse alle fornærmelser og bære alle ting med kristelig ydmyghed og overbærenhed.

Dersom du opfylder betingelserne for at få Guds løfter vil løfterne blive opfyldt på dig. Dersom dit sind er vendt imod Gud, vil du ikke blive oprørt eller synke ned i fortvivlelsens dal, når prøver og fristelser møder dig. Du vil ikke tale tvivl og mørke til andre.

Satan kan ikke læse vore tanker, men han kan se vore handlinger og høre vore ord; og ud fra det langvarige bekendtskab han har med den menneskelige familie kan han forme sine fristelser således at han drager fordel af vore svage karaktertræk. Og hvor ofte åbenbarer vi ikke for ham måden, hvorpå han kan vinde sejr over os. Om vi dog kunne beherske vore ord og handlinger! Hvor stærke ville vi ikke

blive, dersom vore ord var sådanne at vi ikke behøvede at skamme os ved tanken om at skulle møde dem igen på dommens dag. Hvor vidt forskellige vil de ikke vise sig at være på Guds dag fra, hvad de synes at være, når vi ytrer dem nu. — *Review and Herald*, 27. Feb 1913.

En anskuelsesundervisning.

Hjemmets mission strækker sig længere end til dets egne medlemmer. De kristelige hjem vil blive en anskuelsesundervisning, der fremstiller ypperligheden af de sande livsprincipper. En sådan fremstilling vil være en magt til det gode i verden. Den indflydelse, som udgår fra et sådant hjem, virker langt kraftigere på menneskers hjerter og liv, end nogen prædiken kan gøre. Når de unge går fra et sådant hjem, vil de meddele andre noget af den undervisning, de selv har fået. Ædlere livsprincipper indføres i andre hjem, og en opløftende indflydelse gør sig gældende i samfundet. — *I den store læges fodspor*, side 358.

[197]

110. — Hjemmet som en skole.

De unge vil ikke blive sløve eller uduelige ved at hellige sig til Guds tjeneste. „Herrens frygt er visdoms begyndelse.“ Det yngste barn, som elsker og frygter Gud, er større i hans øjne end den mest talentfulde og lærde mand, som forsømmer den store frelse. De unge, der helliger deres hjerter og liv til Gud, har ved at gøre dette, sat sig selv i forbindelse med al visdommens og ypperlighedens kilde.

Hverdagspligter.

Dersom børn lærer at betragte de enkle hverdagspligter som den undervisning, Herren har bestemt for dem en skole, i hvilken de skal lære at yde trofast og nyttig tjeneste hvor meget mere behageligt og anset ville da ikke deres arbejde være for dem. At udføre enhver pligt som for Herren, kaster et skin af charme over den ringeste gerning og knytter arbejderen her på jorden, til de hellige væsener som gør Guds vilje i himmelen.

Og på den plads, hvor vi er sat, ville vi udføre vore pligter med lige så stor trofasthed, som englenerne gør det i de højere sfærer. De som føler at de er Guds tjenere, vil blive mænd man kan betro en gerning hvor som helst. De som er borgere i det himmelske, vil være de bedste borgere på jorden. En korrekt forståelse af vor pligt over for Gud giver os en klar forståelse af vor pligt over for vore medmennesker.

Moderens belønning.

Når retten bliver sat og bøgerne lukkes op, når den store dommer udtaler sit vel gjort, og udødelighedens krone sættes på sejrinderens hoved, er der mange, som i hele universets påsyn vil løfte deres kroner af og pege hen til deres moder og sige: „Ved Guds nåde gjorde hun mig til det, jeg er. Hendes undervisning hendes bønner har medført min evige frelse.“ ...

Unge mænd bør oplæres til at stå fast for, hvad der er ret, midt i den fremherskende ugudelighed. De bør gøre alt, hvad der står i deres magt til at hindre det onde i sin fremgang og fremelske dyd og renhed og sand mandighed. De indtryk der gøres på sindet og karakteren i barndomstiden, er dybe og forblivende. Skadelig uddannelse eller dårligt selskab vil ofte øve en indflydelse til det onde på det unge sind, en indflydelse, som alle efterfølgende bestræbelser ikke formår at fjerne. — *Signs of the times* 3. Nov. 1881.

Følger af uddannelsen i hjemmet.

Fremtidens samfund bestemmes af nutidens børn og ungdom, hvad disse børn og disse unge skal blive til, afhænger af hjemmet. Størstedelen af den sygdom, elendighed og forbrydelse, der hviler [198] som en forbandelse over menneskerne, skyldes en mangelfuld opdragelse i hjemmene. Hvis livet i hjemmet var rent, og hvis de børn der udgår derfra, var beredte til at bære livets ansvar og møde dets farer, hvilken forandring ville der ikke foregå i verden! — *I den store læges fodspor*, side 357.

111. — Respekt for og kærlighed til forældre.

De, som i sandhed vil følge Kristus, må lade ham forblive i hjertet og sætte ham som den højeste der. De må åbenbare hans ånd og karakter i deres hjemmeliv og vise høflighed og venlighed over for dem, de kommer i berøring med.

Der er mange børn som bekender sig til at kende sandheden, som ikke viser deres forældre den ære og hengivenhed, som de skylder dem. De åbenbarer kun ringe kærlighed til fader og moder og undlader at ære dem, idet de ikke retter sig efter deres ønsker, ej heller søger at befri dem for deres sorger. Mange, der bekender sig til at være kristne, forstår ikke, hvad det vil sige at ære fader og moder. Og de vil som følge deraf lige så lidt forstå, hvad det betyder at dine dage må blive mange i det land, som Herren din Gud giver dig.

Vor ungdom bekender sig til at tilhøre dem, som bevarer Guds befalinger, og dog er der mange af dem, som forsømmer og overtræder det femte bud. Og de rige velsignelser, der er lovet dem, der holder dette bud og ærer fader og moder, kan ikke blive opfyldt på dem. Hvis de ikke angrer deres synd og forandrer deres handlemåde og karakter ved Kristi nåde, vil de aldrig komme ind på den nye jord, hvor evigt liv venter dem. De som ikke respekterer og elsker deres forældre, vil ej heller respektere og ære Gud. De, som ikke består i prøven, og som ikke ærer deres gudfrygtige forældre, vil heller ikke kunne ære Gud, og de kan derfor heller ikke forvente at opnå det forjættede land.

Lydighed bestemmer vor skæbne.

[199] Ungdommen bestemmer nu deres evige skæbne, og jeg vil bede jer inderligt om at overveje det bud, til hvilket Gud har knyttet løftet om, at „dine dage må blive mange i det land, som Herren din Gud giver dig.“ Børn, ønsker i evigt liv? Vis da respekt for og ær jeres forældre. ...

Dersom I har syndet ved ikke at vise kærlighed og lydighed mod dem, så gør nu en forandring og opret det forsømte. I kan ikke være tjent med at gøre noget ringere for det betyder ellers for jer tabet af det evige liv. Han, som ransager hjerterne, ved, hvilken holdning I indtager over for jeres forældre, for han vejer den moralske karakter på den himmelske helligdoms gyldne vægt. O, bekend jeres forsømmelser over for jeres forældre, bekend jeres ligegyldighed over for dem og jeres foragt for Guds hellige bud. ...

Jeres forældres hjerter vender sig i øm sympati mod jer, og kan I besvare deres kærlighed med kold utaknemlighed? De elsker jer, de ønsker I skal blive frelste, men har I ikke ofte foragtet deres råd og fulgt jeres egen vilje og gået på jeres egen vej? Har I ikke fulgt jeres egen dømmekraft, når I vidste, at en sådan genstridig handlemåde ikke var behagelig for Gud? Mange fædre og mødre er blevet lagt til hvile med sønderknuste hjerter på grund af den utaknemmelighed og mangel på respekt, som deres børn har udvist. — *The Youth's Instructor*, 22. Juli. 1893.

112. — En velsignelse i hjemmet.

Herren siger til den unge: „Min søn, giv mig dit hjerte!“ Verdens Frelser længes efter at børn og unge skal give deres hjerter til ham. Der kan blive en stor hær af børn, som vil findes at være tro mod Gud, idet de vandrer i lyset, ligesom Kristus er i lyset. De vil elske den Herre Jesus, og det vil være deres glæde at behage ham. De vil ikke være utålmodige, dersom de bliver tilretteviste, men vil bringe deres fædres og mødres hjerter glæde ved deres venlighed deres tålmodighed og deres villighed til at gøre alt hvad de kan, for at bære hverdagslivets byrder. Igennem barndommen og ungdomstiden vil de findes at være vor Herres trofaste disciple.

[200] Børn og unge! I jeres unge år kan I være en velsignelse i hjemmet. Hvilken sorg er det ikke at se børn af gudfrygtige forældre som er urolige og ulydige, utaknemmelige og egensindige, besluttede på at gå deres egen vej uden at tage hensyn til de sorger og besværligheder, de påfører deres forældre. Det er Satans lyst at regere børnenes hjerter, og hvis han får lov til det, vil han fylde dem med sin egen hadefulde ånd.

Lydighed mod forældre.

Forældre kan gøre alt, der står i deres magt, for at hjælpe deres børn og undervise dem for at få dem til at give deres hjerter til Gud, alligevel kan sådanne børn nægte at vandre i lyset og ved deres dårlige handlemåde kaste en skygge over deres forældre, der elsker dem, og hvis hjerter længes efter deres frelse.

Det er Satan, som frister børnene til at betræde en syndens og ulydighedens bane, og hvis han får tilladelse til det, vil han tage børnenes liv, medens de endnu er i deres synder, for at afskære dem fra alt håb om frelse og for som med et sværd at gennemstikke de gudfrygtige fædres og mødres hjerter som vil blive bøjet ned af en sorg der aldrig kan fjernes på grund af deres børns ubodfærdighed og oprør imod Gud. ...

Børn og unge! Jeg beder jer for Kristi skyld vandre i lyset. Bøj jeres vilje under Guds vilje. Når syndere lokker, samtyk ikke. Hold jer på Herrens vej, for I vil ikke finde nogen fred i overtrædelser. Ved en dårlig opførsel bringer i skam over jeres forældre og vanærer Kristi religion. Husk på, at jeres liv er nedtegnet i himmelens bøger, der skal åbnes for det forsamlede univers. Tænk over, hvilken skam og hvor frygteligt det vil blive for jer, om I skulle rammes af den ulykke at miste det evige liv. „Vend jer til min revselse! Se jeg lader min ånd udvælde for jer. Jeg kundgør jer mine ord. Men den, der adlyder mig, bor trygt, sikret mod ulykkens rædsel.“ Giv agt på Kristi undervisning: vandrer, medens I har lyset, for at mørke ikke skal omslutte jer! — *The Youth's Instructor*, 10. Aug. 1893.

113. — Opbygningen af en karakter i hjemmet.

Den onde frister børn til at være tilbageholdende over for deres forældre og til at vælge uerfarne kammerater til deres fortrolige, sådanne, som ikke kan være dem til hjælp, men som vil give dem dårlige råd. . . .

[201] Børn ville undgå mange farer, hvis de var mere fortrolige med deres forældre. Forældrene bør opmuntre deres børn til at være åbne og oprigtige over for dem og til at komme til dem med deres vanskeligheder og til, når de er i tvivl om den rigtige handlemåde, at fremlægge sagen for forældrene, netop som den er og bede dem om råd. Hvem er vel bedre i stand til at indse og påpege deres farer end gudfrygtige forældre? Hvem kan forstå sindets særegne træk hos deres børn, således som de kan? Moderen har lagt mærke til hvert karaktertræk helt fra barndommen og er derfor kendt med den naturlige tilbøjelighed og bedst skikket til at give sine børn råd. Hvem er så godt i stand til at sige hvilke karaktertræk der bør hæmmes og holdes i ave, som moderen, bistået af faderen?

At gøre forældre lykkelige.

Børn, der er kristne, vil foretrække gudfrygtige forældres kærlighed og bifald fremfor nogen jordisk velsignelse. De vil elske og hædre deres forældre. En af deres vigtigste overvejelser i livet bør være, hvorledes de kan gøre deres forældre lykkelige. Børn, der ikke har fået den rette undervisning og disciplin, har i denne oprørske tid kun ringe sans for deres forpligtelser mod deres forældre. Ofte er det tilfældet, at jo mere forældrene gør for dem, desto mere utaknemmelige er de og desto mindre respekterer de dem.

Børn, som er blevet forkælet og vartet op, forventer altid at blive det; og hvis deres forventninger ikke opfyldes, føler de sig skuffede og modløse. Denne samme tilbøjelighed vil komme til syne gennem hele deres liv; de vil blive hjælpeløse og stole på andres støtte i forventning om, at andre skal begunstige dem og rette sig efter dem. Og

dersom de møder modstand, vil de selv efter at de er blevet voksne mænd og kvinder, mene, at de bliver urigtigt behandlet; således går de deres bekymringsfulde vej gennem verden, næppe i stand til at bære sig selv, ofte knurrende og irritable, fordi ikke alting er dem tilpas. . . .

Børn bør forstå, at de står i gæld til deres forældre, som har våget over dem i den spæde alder og plejet dem i sygdom. De bør tænke på, at deres forældre har haft megen ængstelse for deres skyld. Navnlig har samvittighedsfulde, gudfrygtige forældre næret den dybeste interesse for, at deres børn måtte følge den rette vej. Hvor tungt har det ikke hvilet på deres hjerter, når de har set fejl hos deres børn! Dersom de børn, der har påført disse hjerter smerte, kunne se virkningen af deres handlemåde, ville det visselig røre dem til mildhed. Kunne de se deres moders tårer og høre hendes bønner til Gud for dem og kunne de lytte til hendes undertrykte suk, ville deres hjerter blive ømme og de ville skyndsomt bekende deres forseelser og bede om tilgivelse. . . .

[202]

Styrke i stridens stund.

Vi lever i en tid, som er uheldig for børn. En stærk strøm fører nedad mod fordærvelse og der skal mere til end barndommens erfaring og styrke for at kunne gå imod denne strøm og ikke rives med. De unge i almindelighed synes at være Satans fanger og han og hans engle fører dem til den visse ødelæggelse. Den onde og hans hærskarer fører krig imod Guds herredømme og alle, der har et ønske om at overgive deres hjerter til ham og til at lyde hans befalinger, vil Satan søge at forvilde og at overvinde med sine fristelser, for at de skal blive modløse og opgive kampen. . . .

Ved alvorlig bøn og en levende tro kan store sejre vindes. Nogle forældre har ikke forstået det ansvar, der påhviler dem og har forsømt den kristelige opdragelse af deres børn. En kristens første tanker om morgenen bør dreje sig om Gud. Timeligt arbejde og egne interesser må komme i anden række. Børnene bør oplæres til at respektere og højagte bedestunden. Inden man forlader huset for at gå til sit arbejde, bør hele familien samles og faderen, eller i hans fravær moderen, bør bede Gud inderligt om at bevare dem gennem dagen.

...

Utålmodighed under tilrettevisning.

Sabbatsholderes børn kan blive utålmodige af at blive holdt i ave og synes, at deres forældre er for strenge; der kan endog opstå hårde følelser i deres hjerter og de kan måske nære uheldige tanker om dem, der arbejder for deres nuværende og deres fremtidige og evige vel. Men hvis deres liv bliver sparet i nogle år, vil de velsigne deres forældre for deres omhyggelige omsorg og deres trofaste årvågenhed i en tid, da de selv ingen erfaring havde. . . . .

Personligt ansvar.

[203] Børn, det har behaget Gud at betro jer til jeres forældres omsorg, for at de skal opdrage jer og lære jer disciplin og således udføre deres del i dannelsen af jeres karakter for himmelen. Men alligevel står det til jer at afgøre, om I vil udvikle en god kristelig karakter ved at drage den størst mulige fordel af, at I har haft gudfrygtige, trofaste, bedende forældre. Trods al den ængstelse og trofasthed, forældre kan lægge for dagen for deres børn, kan de alene ikke frelse dem. Hvert barn må tage sin egen afgørelse.

Troende forældre, I har en ansvarsfuld gerning liggende foran jer med at lede jeres børns fodtrin, også i deres kristelige erfaring. Når de kommer til at elske Gud i sandhed, vil de højagte jer for den omsorg, I har vist for dem og for jeres troskab i at tøjle deres ønsker og kue deres vilje. — *Testimonies for the Church*, 1 bind side 391 — 403.

Iklædt Kristi retfærdighed.

Når vi er iklædt Kristi retfærdighed, vil vi ikke have nogen smag for synd; for Kristus vil arbejde med os. Vi kan gøre fejl, men vi vil hade synden, som forårsagede Guds søns lidelser. — *Review and Herald*, 18. Marts. 1890.

114. — Ungdommen skal bære ansvar.

Disse unge mænd har pligter i hjemmet, som de overser. De har lært at følge de pligter og bære det ansvar i hjemmet, som de er skyldig at bære. De har en trofast, praktisk moder, der har båret mange byrder, som hendes børn ikke burde have tilladt hende at bære. På denne måde har de ikke æret deres moder. De har ikke taget del i at bære deres faders byrder, som det var deres pligt at gøre, og de har forsømt at ære ham, som de burde. De følger tilbøjelighed hellere end pligt.

De har fulgt en egenkærlig fremgangsmåde i deres liv, idet de har skyet byrder og anstrengelser og de har derved mistet en værdifuld erfaring, som de ikke har råd til at gå glip af, hvis de vil have fremgang i livet. De har ikke følt betydningen af at være trofaste i småting, og de har heller ikke forstået den fordring deres forældre kunne stille til dem, med hensyn til at være sande, grundige og trofaste i de enkle små pligter der ligger lige foran dem. De overser de almindelige kundskabsgrene, som er så nødvendige for det praktiske liv.

At gøre hjemmet lykkeligt.

Hvis disse unge skulle være til velsignelse noget steds, burde det være i hjemmet. Hvis de følger deres tilbøjelighed i stedet for at lade sig lede af en nøgtern tankegang, sund dømmekraft og oplyst samvittighed kan de ikke blive til velsignelse for samfundet eller for deres faders familie, og deres fremtidsudsigter i denne verden og i den bedre verden står på spil.

[204]

Mange unge mennesker får det indtryk, at de ikke behøver at bestille noget i deres unge år uden det at give sig af med sport, spøg og kommers og følge deres dårlige tilbøjeligheder. Når de er beskæftiget med sådanne dumheder og følger deres tilbøjeligheder, tænker nogle af dem kun på den tilfredsstillelse, som de får i øjeblikket. Deres lyst til fornøjelser, deres trang til selskabslivet, til spøg og

latter, forøges, når de giver efter for denne lyst. De taber al interesse for livets nøgterne virkelighed og hjemmets pligter synes kedelige. Der er ikke nok forandring til at tilfredsstille deres sind, og de bliver hvileløse, irritable og gnavne. Disse unge mænd burde betragte det som en pligt at gøre hjemmet lykkeligt og fuldt af glæde. ...

En forandring fra fysisk arbejde, som har anstrengt legemet meget kan være nødvendig en tid, for at de igen kan tage fat på deres gerning med forøgede kræfter og nå større resultater. Men fuldkommen hvile skulle ikke være nødvendig og vil ikke give det bedste resultat når der er tale om at forøge den fysiske styrke.

De behøver ikke, selv om de er trætte af en slags arbejde, bortkaste deres dyrebare øjeblikke. De må da søge at udføre noget, der ikke er så anstrengende, men som kan være til hjælp for deres moder og søstre. Ved at lette disses byrder, idet de påtager sig deres groveste arbejde kan de finde den glæde som ledsager det at følge gode principper, og det vil give dem sand lykke og deres tid vil ikke blive tilbragt i skæmt og spøg eller tilfredsstillelse af deres egenkærlige tilbøjeligheder. — *Testimonies for the Church*, 3 bind side 221 — 213.

115. — Andagtsstunden.

Når man skal vække og styrke kærligheden til bibelstudium, afhænger meget af andagtstiderne. Morgen og aftenandagten burde være dagens skønneste og mest udbytterige stunder. Det må være underforstået, at ingen bekymrede eller uvenlige tanker må forstyrre disse timer; at forældre og børn samles for at mødes med Jesus og for at byde hellige engle til gæst i hjemmet. Lad andagten være kort og livfuld, så den passer til anledningen, og lad den fra tid til anden skifte form. Lad alle tage del i bibellæsningen og lære og ofte gentage Guds lov. Det vil øge børnenes interesse, hvis de somme tider får lov til at vælge, hvad der skal læses. Stil dem spørgsmål om det, og lad dem selv spørge. Tal til dem om alt, hvad der kan tjene til at kaste lys over betydningen af det læste. Når andagten ikke således bliver gjort for langvarig, lad så børnene tage del i bønnen og lad dem være med til at synge, om det så blot er et enkelt vers.

Hvis en sådan andagt skal blive til det, som den burde, må forberedelsen ske med omtanke. Og forældre burde daglig tage sig tid til bibelstudium sammen med deres børn. Det vil uden tvivl kræve arbejde og planlægelse og nogen opofrelse at gennemføre dette; men anstrengelserne vil lønne sig rigeligt. — *Education*, side 186.

[205]

116. — Religiøs gæstfrihed

Vi ville være meget lykkeligere og mere nyttige, dersom livet i hjemmet og vore selskabelige sammenkomster var præget af Kristi enkelhed og ligefremhed. I stedet for at lave noget for at vise sig, og som kunne fremkalde beundring eller misundelse hos vore gæster, skulle vi forsøge på at gøre alle omkring os lykkelige ved vor muntherhed, sympati og kærlighed. Lad de besøgende se, at vi stræber efter at udføre Kristi vilje. Lad dem se i os, selv om vor lod her i livet er ringe, en tilfredshedens og taknemmelighedens ånd. Et sandt kristeligt hjem vil åbenbare en atmosfære fyldt med fred og ro, et sådant eksempel vil ikke være uden virkning. ...

I vore bestræbelser for at gøre det hyggeligt og lykkeligt for vore gæster, bør vi ikke glemme vore forpligtelser over for Gud. Bedestunden bør ikke forsømmes for andre betragtninger. Man skal ikke tale og more sig så længe at alle bliver for trætte til at nyde andagtsstunden. Gør man det, fremstiller man et dårligt offer for Gud. Vi bør fremkomme med vore bønner og opløfte vore stemmer i lykkelig, taknemmelig pris så tidligt på aftenen at vi kan bede med eftertanke og uden at have hastværk.

[206] Lad enhver som besøger et kristent hjem forstå, at andagtsstunden er den dyrebareste, den helligste og den lykkeligste stund på dagen. Disse andagtsstunder øver en forædlende, opløftende indflydelse over alle dem, som tager del deri. De bringer ånden en følelse af fred og behagelig hvile. — *Review and Herald*, 29. Nov. 1887.

12. Afsnit: Klædedragt og prydelser.

Et menneskes karakter bedømmes af hans klædedragt. En forfinet smag, et kultiveret sind vil give sig til kende i valget af enkel og passende klædedragt. Når en ung kvinde vælger enkelhed i sin klædedragt, og dette er forenet med tilbageholdenhed i opførsel, så vil det omgive hende med den atmosfære af hellig reserverethed, der vil blive for hende et skjold mod tusinde farer. — Education, side 248.

117. — Elementer i karakterbygning.

Det er vigtigt, at børn og unge bliver oplærte til at vogte på deres ord og handlinger, for den måde, hvorpå de optræder, bevirker solskin eller skygge, ikke alene i deres eget hjem, men også hos alle, de kommer i berøring med. Men før ungdommen kan blive omhyggelig og eftertænkssom og afstå fra alt, hvad der smager af ondt, må de opnå den visdom, som kommer ovenfra, og den styrke som Jesus alene kan give dem. ...

Sand prydelse.

[207] Mange bedrager sig med den tanke, at et godt udseende og en opstadset klædedragt vil gøre en mere værd i verden, men den charme, som kun består af ydre ting, er hul og foranderlig. Man kan ikke stole på sådanne ting. Den prydelse, som Kristus giver sine efterfølgere, vil aldrig falme. Han siger: jeres prydelse skal ikke være den udvortes med hårfletning og påhængte guldsmykker, eller klædedragt men hjertets skjulte menneske, med den sagtmødige og stille ånds forkrænkkelige prydelse, hvilket er meget kosteligt for Gud.

Hvis halvdelen af den tid som ungdommen bruger til at gøre sig tiltrækkende ved hjælp af ydre prydelse, blev anvendt til forædling af sjælen, til at fremkalde den indre prydelse hvor forskellig ville da ikke deres optræden, deres ord og handlinger være. De som i sandhed søger at være Kristi efterfølgere, vil have samvittighedsskrupler med hensyn til de klæder de bærer. De vil stræbe efter at opfylde de fordringer, som Herren så tydeligt har fremstillet i denne henseende. Penge, som ellers anvendes til ekstravagance i klædedragten, vil blive anvendt til Guds sags fremme og til at fylde sindet med nyttig kundskab hvorved de bliver kvalificeret til betroede stillinger. De vil søge at efterkomme hans forventninger, som har købt dem med en høj løsesum.

Kære børn og unge! Jesus har gjort alt, hvad der står i hans magt for at give jer et hjem i de boliger, han bereder for dem der elsker og tjener ham hernede. Han forlod sit himmelske hjem og kom til en verden betynget af synd, kom til et folk som ikke påskønnede ham, som ikke elskede hans renhed og hellighed, som forkastede hans undervisning og til sidst gav ham den grusomste død. „For således elskede Gud verden, at han gav sin søn den enbårne, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv.“

Ydre udseende.

Gud ønsker noget igen for det store offer, han har gjort for os. Han ønsker, at I skal blive kristne, ikke af navn alene, men også hvad jeres klædedragt og jeres samtale angår. Han vil, at I skal gå med til at klæde jer i en beskeden klædedragt, ikke med opstadsede kraver og fjer og unødvendig pynt. Han ønsker, at jeres optræden skal være behagelig og tiltrækkende, sådan som himmelen kan anerkende den. Vil I skuffe ham i disse forventninger, I kære unge?

Det ydre udseende er hyppigt hvad sindet indeholder, og vi bør være omhyggelige med, hvilke tegn vi viser verden, som bedømmer vor tro. Vi vil gerne, at I efterfølger Jesus som kære børn og er lydige i alle ting som han har foreskrevet. Vi ønsker, at I skal behage jeres Frelser ved alvorligt at stræbe efter den indre prydelse. Således vil I dag for dag ved Jesu hjælp besejre jeres eget jeg. Stolthed og kærlighed til pynt vil da blive fjernet fra jeres hjerter og liv. Ydmyghed og kærlighed til enkelhed vil blive opmuntret, og på den måde kan ungdommen blive en arme af trofaste soldater for Kristus.

Vi lever i en farlig tid, da de som bekender sig til at elske og adlyde Gud fornægter ham i deres daglige liv. „For menneskene vil være egenkærlige, pengegriske, pralende, hovmodige spottelystne, ulydige mod forældre utaknemmelige, ryggesløse, ukærlige, uforligelige, bagtalere, uafholdende, rå, uden kærlighed til det gode, forræderiske, fremfusende, opblæste mennesker, som mere elsker vellyst, end de elsker Gud, som har gudfrygtigheds skin, men har fornægtet dens kraft.“ Gud ønsker ikke at finde jer iblandt denne klasse mennesker kære unge. I hans ord kan I lære, hvorledes I skal undgå disse onde ting og blive sejrvindere til sidst. ...

Og de har overvundet ham i kraft af lammets blod, og i kraft af deres vidnesbyrds ord. Da talte de, som frygter Herren med hverandre, og Herren lyttede og hørte efter, og en bog blev skrevet for hans åsyn for at de kunne ihukømmes som frygter Herren og slår lid til hans navn.

At vidne.

Det er ikke nok for jer at undgå udseendet af det onde. I må gå længere end dette. I må lære at gøre godt. I må repræsentere Kristus i verden; I må daglig studere, hvorledes I kan lære at gøre Guds gerning. Hans efterfølgere bør være levende breve, som kendes og læses af alle mennesker.

I vil aldrig få en god karakter bare ved at ønske at få det. Den kan kun opnås ved arbejde. Jeres ønske i denne retning må give sig udtryk i alvorlige, ærlige bestræbelser og tålmodigt slid. Ved hver dag at tage nogle skridt op ad fremskridtets stige vil I til sidst befinde jer oppe på toppen som sejrherre, ja mere end sejrherre gennem ham, som har elsket jer. — *The Youth's Instructor*, 5 Nov. 1896.

Religion bedømmes af klædedragten.

[209] Kære unge! En tilbøjelighed i jer er at klæde jer efter moden og til at bære slør og guld og anden visen frem, men det vil ikke anbefale til andre den religion og sandhed i bekender jer til. Folk med sund dømmekraft vil se på jeres forsøg på at pynte det ydre som beviser på sindets svaghed og et stolt hjerte. I kan ikke lade jeres lys skinne for andre på en bedre måde end ved jeres enkelhed i klædedragt og opførsel. I vil derved vise for alle, at I forstår at bedømme dette livs sager på rette måde, idet I sammenligner dem med de evige ting. — *Testimonies for the Church*, 3 bind side 376.

118. — Klædedragt og karakter.

Kristi efterfølgere repræsenterer jordens salt og verdens lys. Uden de kristnes frelsende indflydelse ville verden forgå på grund af sin fordærvelse. Se på de mange mennesker, som bekender sig til at være kristne, men som er ligegyldige med deres klædedragt og person. De er lige så lette i deres forretningssager, som deres klædedragt er skødesløs; rå, uhøflige og ubehagelige i deres optræden; lave i deres samtaler, og på samme tid betragter de disse dårlige træk som tegn på sand ydmyghed og kristeligt liv. Tror du, at Frelseren, hvis han var her på jorden, ville pege på sådanne og kalde dem jordens salt og verdens lys? Nej aldrig!

Kristne fører en ædel samtale, og de betragter det som synd at komme med dårlig smiger, de høflige, venlige og imødekommende. Deres ord er præget af alvor og sandhed. De er trofaste i deres handlemåde over for brødre og over for verden. I deres klædedragt undgår de unødvendig pynt og sådant, som bare er til stads. Men deres klæder vil være nette, ikke smagløse, beskedne, men syet således, at det klæder personen og udviser orden og smag. Særskilt omhu vil blive udvist med hensyn til at klæde sig således, at der vises hellig agtelse for sabbatten og gudstjenesten.

Forskellen mellem en sådan klasse mennesker og verden vil være alt for tydelig til, at man kan tage fejl. De troendes indflydelse ville være ti gange større, dersom mænd og kvinder, som antager sandheden, og som før har haft skødesløse vaner, nu ved sandheden blev så helligede og udviklede, at de fremviste vaner, der gik ud på at være net, holde orden og en god smag, hvad deres klædedragt angår. Vor Gud er en ordenens Gud, og det behager ham ikke at se uorden, urene klæder eller synd.

Vort forhold til moder.

Kristne bør ikke anstrenge sig for at sætte sig selv i gabestokken ved at klæde sig anderledes end verden. Men hvis de, for at være

[210] i overensstemmelse med deres tro og deres pligter med hensyn til at klæde sig beskedent og sundhedsmæssigt, finder, at de ikke er moderne, bør de ikke forandre deres klædedragt for at blive lig verden. De bør vise en nobel uafhængighed og ét moralsk mod, stærkt nok til at gøre det rette, selv om hele verden tager afstand fra dem. Dersom verden indfører en beskeden bekvem og sund klædedragt, som er i harmoni med Bibelen, vil det ikke forandre vort forhold til Gud eller til verden, om vi antager en sådan mode på klædedragts område. kristne bør følge Kristus og indrette deres klædedragt i harmoni med Guds ord. De bør sky yderligheder, de bør ydmygt følge den rette kurs uafhængige af bifald eller kritik. De bør holde fast ved det rette, netop fordi det er det rette. — *Review and Herald*, 30. Jan. 1900.

119. — Passende klædedragt.

Bibelen lærer os at være enkle i vor klædedragt. Ligeså, at kvinder skal pryde sig i sømmelig klædning med blufærdighed og ærbarhed. 1.Tim. 2,9. Dette forbyder os at gå til yderligheder i vor klædedragt, skrigende farver og overdreven pynt. Ethvert forsøg på at vække opmærksomhed ved vor klædedragt og at blive beundret ved samme, hører ikke hjemme når der er tale om den beskedne klædedragt, som Guds ord kan bifalde.

Økonomi i klædedragten.

Vor klædedragt skal ikke være kostbar ikke med guld eller perler eller kostbar klædning. Penge er betroet gods fra Gud. Det er ikke betroet os, for at vi skal bruge det til tilfredsstillelse af vor stolthed eller lyst. I Guds børns hænder er det føde for de hungrige og klæder for de nøgne. Det er til beskyttelse af de undertrykte, et middel, hvorved vi kan skaffe de syge deres helbred og prædike evangeliet for de fattige. Du kan bringe lykke til mange hjerter ved at bruge de penge som nu anvendes til pynt, på en forstandig måde. Betragt Kristi liv. Studer hans karakter, og tag del med ham i hans selvfornægtelse.

I den såkaldte kristne verden bruges der nok til pynt og unødvendig kostbare klæder til at kunne føde alle hungrige og klæde alle nøgne med. Moder og lysten til at vise sig frem kræver midler, som kunne have lindret de fattige og lidende. De frarøver verden evangeliet om Frelserens kærlighed. ...

[211]

Kvalitet og smag.

Skønt vore klæder bør være enkle og ligefremme, bør de dog være af en god kvalitet, smukke farver og passende til brug. Det er bedre at vælge det solide tøj end at gøre sit valg med hensyntagen blot til udseendet. Klæderne bør skaffe varme og passende beskyttelse. Om den vise kvinde, der er omtalt i ordsprogene, siges der: „Af

sne har hun intet at frygte for sit hus, for hele hendes hus er klædt med dobbelt klædning.“ (Eng. overs.) Ordsp 31,21.

Sundhed og renhed.

Vore klæder bør være rene. Urene klæder er usunde og skader således legemet og sjælen. „Ved I ikke, at I er Guds tempel .... Dersom nogen fordærver Guds tempel, skal Gud fordærve ham.“ 1. Kor 3,16-17.

I alle henseender bør klæderne være sundhedsmæssige. Gud ønsker, „at det i alle måder må gå dig vel, og du må være rask, ligesom din sjæl har det godt.“ 3. Joh 2. Og vi skal være Guds medarbejdere med hensyn til at skabe sundhed både for sjæl og legeme. Og sundheden fremmes I begge henseender ved hjælp af en sundhedsmæssig klædedragt. Klæderne bør have den stil og skønhed, som naturlig enkelhed kræver.

Stil og naturlig skønhed.

Klæderne bør have den stil og skønhed, som naturlig enkelhed kræver.

Kristus har advaret os imod livets genvordigheder, men ikke imod dets stil og naturlige skønhed. Han henviser til markens blomster, til liljen, som fremviser sin renhed, og han siger; „end ikke Salomon I al sin herlighed var klædt som en af dem.“ Matt 6,29. Ved hjælp af naturen illustrerer Kristus den skønhed, som himmelen sætter pris på det ligefremme, behagelige, enkle, rene og passende, som vil gøre, at vor fremtræden behager ham.

120. — Klædedragtens indflydelse.

Vi taler ikke imod, at klædedragten er net. En korrekt smag skal man ikke foragte eller fordømme, om vi vandrer i overensstemmelse med vor tro, vil vi være så enkle i vor klædedragt og så nidkære for gode gerninger, at vi vil blive kendte som lidt ejendommelige. Men når vi taber smagen for at være net og have orden i vor klædedragt, går vi i virkeligheden bort fra sandheden, for sandheden vil aldrig fornede os, men ophøje os. Når Guds børn er forsømmelige i deres klædedragt og ubehagelige og rå i deres opførsel, vil deres indflydelse skade sandheden. Den inspirerede apostel siger, at „vi er et skuespil for verden, for engle og for mennesker.“ Hele himmelen lægger mærke til den daglige indflydelse, som de, der bekender sig til at være Kristi efterfølgere, udøver over verden. ...

Enkelhed i klædedragten vil gøre, at en forstandig kvinde tager sig ud til sin fordel. Vi bedømmer en persons karakter efter det snit, som vedkommendes klæder har. En beskeden, gudfrygtig kvinde vil klæde sig beskedent. En forædlet smag og et kultiveret sind vil åbenbares ved valget af enkle og passende klæder. De unge kvinder, som river sig løs fra modens slaveri, behøver ikke at genere sig i selskab med andre, men kan på en smuk måde gøre sig gældende. Den kvinde som er enkel og fordringsløs i sin klædedragt og i sine manerer viser, at hun forstår at en sand kvinde karakteriseres af sit moralske værd. Hvor charmerende, hvor interessant er ikke enkelhed i klædedragt, som i tækkelighed kan sammenlignes med markens blomster. — *Review and Herald*, 17. Nov. 1904.

[212]

121. — Enkelhed i klædedragt.

Jeres prydelse skal ikke være den udvortes med hårfletninger og påhængte guldsmykker eller forskellig klædedragt, men hjertets, skjulte menneske, med den uforgængelige prydelse, som en sagtmodig og stille ånder; dette er meget værd i Guds øjne. 1Pet. 3,3-4.

Den menneskelige forstand har altid søgt at bortforklare eller tilsidesætte den enkle direkte undervisning fra Guds ord. I enhver tidsalder har der været en majoritet af mennesker, der har bekendt sig til at være Kristi efterfølgere, som har ringeagtet de forskrifter, der medfører selvornægtelse og ydmyghed, som kræver beskedenhed og enkelhed, både hvad samtale, opførsel og klædedragt angår. Resultatet har altid været det samme; afstandtagen fra evangeliets undervisning leder til antagelse af moder, skikke og verdslige principper. Virkelig gudsfrygt må vige pladsen for død formalisme. Guds nærværelse og kraft findes hos en klasse af ydmyge tilbedere, som har trukket sig bort fra disse kredse, der elsker verden, og de er villige til at adlyde den hellige skrifts undervisning! Generation efter generation har der været sådanne, som har indtaget dette standpunkt. Forskellige samfund er opstået, det ene efter det andet, men når de har forladt deres første enkelhed, har de tabt den kraft, de besad i begyndelsen.

En snare for Guds folk.

Når vi ser den kærlighed til moden og smykker, som er trængt ind iblandt dem, der bekender sig til at tro den nærværende sandhed, spørger vi med sorg; skal Guds folk ikke lære noget af den henrundne historie? Der er få som forstår deres egne hjerter. Disse forfængelige og pyntesyge elskere af moden kan udgive sig for at være Kristi efterfølgere, men deres klædedragt og samtale viser, hvad der fylder deres sind, og hvad de har hengivet sig til. Deres liv åbenbarer deres venskab til verden, og verden gør fordring på dem som sine egne.

Hvorledes kan den, som nogen sinde har smagt Kristi kærlighed, være tilfreds med modens krav? Det smerter mit hjerte at se dem, som bekender sig til at være efterfølgere af den ydmyge og sagtmodige Frelser, så ivrigt søge at nå op til verdens standard hvad klædedragt angår. Selv om de bekender sig til gudsfrygt, er det næsten ikke muligt at skelne dem fra de vantro. De glæder sig ikke ved et religiøst liv, deres tid og penge bruges til at tilfredsstille deres lyst med hensyn til klæder og prydelser.

Stolthed og ekstravagance, hvad klædedragt angår, er en synd, som særlig kvinden ligger under for. Derfor er det, at apostelen særskilt henvender sig til hende, når han siger: „Ligeså at kvinder skal pryde sig i sømmelig klædning med blufærdighed og ærbarhed, ikke med fletninger og guld eller perler eller kostbar klædning, men som det sømmer sig kvinder, der bekender sig til gudsfrygt, med gode gerninger.“

En reform er påkrævet.

Vi ser, hvorledes et onde, som Guds ord fordømmer, stadig baner sig vej ind i menigheden. Hvad er deres pligt, som har autoritet med hensyn til denne sag? Kan menighedens indflydelse være, hvad den [214] bør være, når mange af dens medlemmer adlyder modens fordringer i stedet for at følge Guds udtrykkelige vilje? Hvorledes kan vi forvente Helligåndens nærværelse og hjælp, når vi tillader sådanne ting at eksistere iblandt os? Kan vi forblive tavse, når Kristi undervisning tilsidesættes af dem, der bekender sig til at være hans efterfølgere? Disse ting bringer sorg og forvirring hos dem, der har overopsigten med Guds menighed. Vil ikke I, mine kristne søstre, selv roligt og under bøn til Gud overveje dette emne. Vil I ikke lade jer lede af Guds ord. Den tid, som anvendes på klædedragten for at følge verdens moder, burde anvendes til en nøje hjerteransagelse og til studium af skriften. De timer, der er mere end bortkastede i beredelsen af unødvendige prydelser, kunne gøres mere værdifulde end guld, dersom de blev anvendt til at søge kundskab om de rette principper og de rette prydelser. Det smerter mit hjerte, når jeg ser unge damer, der bekender sig til at være Kristi efterfølgere, men som praktisk talt er uvidende om hans karakter og hans vilje. Disse unge har været tilfredse med at lade sig opføre på avner. Verdens

glimmer er i deres øjne mere værdifuld end de evige rigdomme; de åndelige evner, som kunne udvikles ved eftertanke og studium, lider under dette, og tilbøjelighederne bliver ikke kontrollerede, idet man betragter det ydre udseende som værende af større betydning end den åndelige elskelighed eller åndelig kraft.

Den indre prydelse.

Skal Kristi efterfølgere ikke søge at opnå den indre prydelse, den ydmyge og stille ånd, som Gud sætter så stor pris på, eller skal de bortkaste de få korte nådetimer i unyttigt arbejde i forfængelighedens tjeneste? Gud ønsker, at kvinden stadig skal stræbe efter at udvikles, både hvad sind og hjerte angår, og forøge den intellektuelle og den moralske styrke, så at hun kan leve et nyttigt og lykkeligt liv, og blive til velsignelse for verden og til ære for sin Skaber.

[215] Jeg vil spørge vor tids unge i dag, som bekender sig til at tro den nærværende sandhed, om, hvori de fornægter sig for sandhedens skyld. Når de ønsker sig et klædningsstykke eller en prydelse eller nogen bekvemmelighed, lægger de da virkelig sagen frem for Gud i bøn for at få at vide, om hans ånd kan billige disse udgifter? Er de når de tilbereder deres klæder, omhyggelige for ikke at vanære den tro, de bekender sig til? Kan de søge Gud om velsignelse for den tid de anvender på denne måde? Det er en ting at forene sig med menigheden og en ganske anden ting at være forenet med Kristus. En af de mest alvorlige årsager til svaghed i Kristi menighed er at den har sådanne medlemmer, som vel nok bekender sig til at være religiøse, men alligevel elsker verden og ikke har hengivet sig til Gud.

I vore dage er der en hidtil ukendt smag for fornøjelser. Overfladisk og skamløs ekstravagance er fremherskende overalt. Mængden længes efter forlystelser. Sindet bliver fuldt af skæmt og letsindighed, fordi det ikke vænnes til eftertanke eller oplæres til at studere. Uvidenhed og sentimentalitet er fremherskende. Gud ønsker, at enhver sjæl skal kultiveres, forædles, ophøjes og gøres ædlere, men alt for ofte bliver ethvert sådant betydningsfuldt foretagende forsømt for moderne forlystelser og overfladiske glæder. Kvinder tillader, at deres sjæle hungrer og forkrøbles for modens skyld, og de bliver

således en forbandelse for samfundet i stedet for en velsignelse.
— *Review and Herald*, 6. Dec. 1881.

122. — Klædedragten som afgud.

Klædedragten som afgud er en moralsk sygdom. Den må ikke bringes med ind i det nye levned. I de fleste tilfælde vil de fordringer evangeliet stiller, kræve en afgjort forandring, hvad klædedragten angår.

Der bør ikke vises nogen ligegyldighed i spørgsmålet om påklædning. For Kristi skyld, hvis vidner vi er, bør vort ydre udseende være det bedst mulige. I tabernakeltjenesten foreskrev Herren selv de mindste ting vedrørende deres påklædning, der gjorde tjeneste for hans åsyn. Dette viser os, at hans tjeneres klædning ikke er ham ligegyldig. Meget nøjagtige var de forskrifter, der blev givet angående Arons klæder; for hans dragt havde en symbolsk betydning. Således bør Kristi efterfølgeres påklædning være symbolsk. Vi skal i alle ting være hans repræsentanter. Vort ydre bør i enhver henseende være præget af properhed, sømmelighed og renhed. Men Guds ord billiger ikke, at man forandrer klædedragten blot for modens skyld for at man skal ligne verden. Kristne bør ikke pryde deres legemer med kostbar dragt eller dyre smykker.

[216] Skriftens udtalelser om påklædning bør nøje overvejes. Vi trænger til at have forståelse af, hvad himmelen værdsætter, også når det gælder legemets påklædning. Alle, der med alvor eftertragter Kristi nåde, vil agte på den dyrebare undervisning i Guds inspirerede ord. Endog klædningens snit vil være et udtryk for sandheden i evangeliet. — *Testimonies for the Church*, 6 bind side 96.

Sand prydelse.

Demoraliserende ekstravagance er fremherskende overalt, og sjæle går til grunde som følge af deres kærlighed til fine klæder og prydelser. Ni tiendedele af dem, som er modens slaver, lever et liv; der er en åbenbar løgn. Bedrag og uærlighed er deres daglige praksis, for de ønsker at vise det frem, som de ikke har eller er.

Sjælens renhed, venlighed og blidhed bortkastes for at tilfredsstille deres lyst til dårlige ting. Tusinder sælger deres dyd, for at de kan erholde midler til at følge verdens moder. Sådan galskab vedrørende verdens foranderlige moder burde kalde en armé af reformister frem, som ville tage standpunkt for en enkel og ligefrem dragt. Satan opfinder stadig moder, som man ikke kan følge uden at ofre penge, tid og sundhed.

At følge verden.

Hvorledes tør de som bekender sig til at være kristne, følge de verdsliges sti når vi har for os billedet af verdens demoralisation med hensyn til moder? Skal vi give det udseende af at vi anerkende disse demoraliserende moder ved at antage dem? Der er mange som antager disse verdens moder, men det er, fordi Kristus ikke er dannet inden i dem, han, som er herlighedens håb. Et liv i luksus og ekstravagant klædedragt er blevet så almindeligt, at det udgør et af de sidste dages tegn.

Stolthed og forfængelighed åbenbares overalt, men de, som er tilbøjelige til at se sig i spejlet for at beundre sig selv, har ikke stor lyst til at se sig i Guds lov, det store moralske spejl. Klædedragten som afgud ødelægger alt, hvad der er ydmygt og elskeligt i karakteren. Det optager de dyrebare timer, som burde være helliget til granskning, til hjerteransagelse, til studiet af Guds ord under bøn. I Guds ord har vi særskilte lektier, der er skrevet til vor undervisning...

Når vi er optaget af vor påklædning, stjæler vi af de midler, der er os betroede til barmhjertighedens og velgørenhedens gerninger, og det vi bruger til ekstravagance, røver vi fra Gud. Vi har ikke fået vore midler, for at de skulle bruges til tilfredsstillelse af stolthed og pyntesyge. Vi skal være kloge husholdere, klæde de nøgne, mætte de hungrede og give af vore midler til Guds sags fremme. Dersom vi ønsker prydelser, så er ydmyghedens og mildhedens nåde og et beskedent og fordringsløst liv prydelser der passer ethvert menneske i enhver stand og stilling i livet.

[217]

Skal vi ikke indtage det standpunkt at være trofaste skildvagter, som ved tale og eksempel slår tilbøjeligheden til at følge denne generations ekstravagance og ødselhed ned? Skal vi ikke sætte det rette eksempel for vor ungdom, og „hvad enten vi spiser eller drikker,

[218]

eller hvad vi gør, gøre alt til Guds ære?“ — *Review and Herald*, 12.
Dec. 1912.

13. Afsnit: Rekreation og fornøjelser.

Der er forskel på rekreation og fornøjelser. Rekreation begynder når vi underbygger dette ords sande betydning: Genskabelse, at styrke og opbygge. I det vi kaldes bort fra vore daglige bekymringer og beskæftigelser, opfriskes sindet og legemet, og således sættes vi i stand til at vende tilbage til livets alvorlige arbejde med ny styrke. Fornøjelser søges derimod ret og slet for fornøjelsens skyld, og overdrives ofte. De opsluger den energi, som behøves til nyttigt arbejde, og viser sig således at være en hindring for virkelig fremgang i livet. — Education, side 207.

124. — Værdien af rekreation.

Kristne bør være de gladeste og mest lykkelige mennesker, som eksisterer. De kan eje forvisningen om, at Gud er deres Fader og deres evige ven. Men der er mange, der bekender sig til at være kristne, som ikke på en korrekt måde repræsenterer den kristne religion. De er tungsindige, som om de levede under en sky. De taler ofte om de store ofre de har gjort for at blive kristne. Sådanne, som ikke har antaget Kristus, må få det indtryk af deres eksempel og deres udtalelser, at de har måttet give afkald på alt, hvad der kunne gøre livet behageligt og frydefuldt. De kaster en mørk skygge over den kristnes salige håb. Man får det indtryk, at Guds fordringer er en byrde, selv for den villige sjæl, og at alt hvad der kunne give behag, eller som ville smage godt må ofres.

[219] Vi nøler ikke med at sige, at denne klasse af såkaldte kristne sidder ikke inde med ægte kristendom. „Gud er kærlighed.“ Den som bliver i Gud, bliver i kærlighed. Alle, der ved erfaringens kundskab er blevet bekendt med vor himmelske Faders kærlighed og ømme omsorg, vil sprede lys og glæde, hvor som helst de kommer. Deres nærværelse og indflydelse vil for dem de omgås, være som duften fra dejlige blomster, idet de er forenet med Gud og himlen, og himlens renhed og ophøjede kærlighed formidles gennem dem til alle, der kommer inden for deres indflydelse. De udgør verdens lys og jordens salt. De er i sandhed en duft af liv til liv og ikke en duft af død til død.

Kristelig rekreation.

Det er de kristnes privilegium og pligt at søge at forny deres ånd og vederkvæge deres legemer ved uskyldig rekreation i den hensigt at bruge deres fysiske og åndelige evner til Guds ære. Vor rekreation bør ikke være af den art, at den fremkalder overstadig munterhed, som får form af meningsløshed. Vi kan rekreere på en sådan måde, at det vil være til fordel og forædling af dem, vi er sammen med,

og bedre kvalificere os og dem til med større fremgang at optage de pligter, der påhviler os som kristne. Gud kan ikke se med velbehag på os, dersom vi tager del i forlystelser, der ejer tendens til at gøre os uskikkede til en trofast udførelse af livets almindelige pligter, og som således formindsker vor lyst til at tænke på Gud og de himmelske ting. Kristi religion har en glædelig og opløftende indflydelse. Den er ophøjet over alt, hvad der ligner naragtig spøg og skæmt, tom og intetsigende snak. Når som helst vi søger rekreation, kan vi fra den guddommelige styrkes kilde opnå nyt mod og ny kraft, så at vi med større held kan leve et liv i renhed, sand gudfrygtighed og hellighed.

Kærlighed til det smukke.

Selv den store Gud er en elsker af det smukke. Han har givet os ufejlbarlige beviser på dette i sine hænders gerninger. Han plantede en smuk have i Eden til vore første forældre. Han lod ranke træer af forskellig slags vokse op af jorden til nytte og til prydelse. De smukke blomster blev dannet med enestående ynde, udstyret med alle slags farver og former og fyldte luften med vellugt. De glade sangere med de mange forskellige slags fjerprydelser lod deres frydefulde sange lyde til Skaberens pris. Det var Guds bestemmelse, at mennesket skulle finde lykke ved at beskæftige sig med at passe de ting, han havde skabt, og at alle dets behov skulle blive tilfredsstillet ved frugterne af havens træer.

[220]

Gud, som gjorde vore første forældres edenhjem så usigelig yndigt, vil også, at de prægtige træer, de smukke blomster og alt det yndefulde i naturen skal være til vor lykke. Han har givet os disse tegn på sin kærlighed, for at vi skal få et korrekt indtryk af hans karakter. Han har i sine børns hjerter indplantet kærlighed til det smukke, men denne kærlighed er blevet fordrejet hos mange. Det skønne og nyttige, som Gud har givet os, er blevet tilbedt, medens den herlige giver er blevet glemt. Dette er den højeste grad af utaknemmighed. Vi burde erkende Guds kærlighed til os i alt det, han har skabt og som tak for alle disse beviser på hans kærlighed burde vi give ham vort hjertes bedste og helligste følelser.

Den store kunstner.

Gud har omgivet os med naturens smukke scenerier, for at vort sind skal drages af dette og vække interesse. Det er hans hensigt, at vi skal kunne se ligheden mellem naturens herlighed og hans karakter. Dersom vi trofast studerer naturens bog, vil vi finde en rigt flydende kilde til forståelse af Guds uendelige kærlighed og magt.

[221] Mange besidder kunstnerisk dygtighed til at fremstille yndige malerier på lærredet, og de lægger alle deres evner ind i deres kunst, og dog, hvor meget står denne ikke tilbage for det naturlige. Kunst kan aldrig nå op til den fuldkommenhed, som ses i naturen. Mange såkaldte kristne vil bryde ud i begejstring over et maleri af en solnedgang. De dyrker kunstnerens dygtighed, men med ligegyldighed ser de på selve den herlige solnedgang, som det er deres privilegium at opleve hver skyfri aften. Hvor får kunstneren sine motiver fra? Fra naturen; men den guddommelige kunstner har på himmelens skiftende lærred fremkaldt den synkende sols herlighed. Han har malet og forgyldt himmelen med guld, sølv og purpur, som om himmelens porte var slået op for at vi måtte få et glimt af dens herlighed så vor fantasi kan beskæftige sig med skønheden der indenfor. Mange vender sig med ligegyldighed fra dette af himlen udførte billede. De ser ikke Guds uendelige kærlighed og magt i de omskiftende og skønne scenerier, som himlen åbenbarer, men de er ganske betaget, når de betragter og tilbeder de ufuldkomne malerier, der er en efterligning af den store kunstners værk. — *Review and Herald*, 25. Juli 1871.

Ude af stand til at modstå fristelse.

Du skal ikke tro, at du kan slutte dig til dem der elsker forlystelser, de lette og lystige ting, og på samme tid være i stand til at modstå fristelse. — *The Signs of the times*, 20. Juni 1900.

125. — Kærlighed til verdslig forlystelse.

Det er en urovækkende kendsgerning, at kærlighed til verden er fremherskende i de unges sind, når man betragter dem som en helhed. Mange opfører sig, som om de dyrebare nådetimer vi ejer, medens nådens dør endnu er åben, var een stor forlystelsesdag, og som om de var her i verden bare for at more sig og føle sig tilfreds med en stadig række af ophidselser. De finder deres fornøjelse i verden og i de ting, der hører verden til, og de er fremmede for Faderen og hans Ånds nåde. De er ikke forsigtige i deres tale, og de synes at glemme, at af deres ord skal de blive retfærdiggjorte eller fordømte. Gud vanæres ved deres intetsigende og tomme, letsindigt tale og latter, der karakteriserer livet hos mange af vore unge. ...

Satan anstrenger sig særlig for at lede dem til at finde lykke i verdslige fornøjelser, og at retfærdiggøre sig ved at forsøge på at vise, at disse fornøjelser er uskyldige og uskadelige, ja endogså gode for sundheden. Han fremstiller helliggørelsens sti som besværlig, medens de verdslige fornøjelsers stier er bestrøet med blomster.

Han fremstiller for de unge verden og dens fornøjelser i falske og flatterende farver, men jordens forlystelser vil snart slutte, og det vi sår, må vi også høste. Er vore personlige egenskaber, vor dygtighed eller vore talenter for værdifulde til at blive viet til Gud, vor Skaber, han som våger over os hver en stund? Er vore egenskaber for dyrebare til at blive helliget Gud?

Visdommens vej.

Ungdommen påstår ofte at de behøver noget som kan oplive dem og lette sindet. Den kristnes håb er netop, hvad vi behøver. Religion viser sig at være for dem som tror, en trøst og en sikker leder til lykkens sande kilde. Den unge bør studere Guds ord og hengive sig til overvejelser og bøn. De vil finde, at de kan ikke benytte deres fritid til noget bedre. Visdommens veje er behagelige veje og alle dens stier er fred.

[222]

Paulus skriver til Titus: „Forman ligeledes de unge mænd til at være sindige, idet du i alle måder viser dig selv som et forbillede på gode gerninger og i læren viser renhed, ærbarhed, sund ulastelig tale for at modstanderen må blive til skamme, når han intet ondt har at sige om os.“

Jeg beder indtrængende de unge for deres sjæls skyld at give agt på apostelens formaning. Alle disse nådige råd, advarsler og tilrettevisninger, vil enten blive en duft af liv til liv eller en duft af død til død.

De unge er ganske naturligt tilbøjelige til at føle, at man ikke af dem venter meget i retning af at bære ansvar eller byrder. Men der hviler forpligtelser på enhver til at nå op til det bibelske mål. Det lys, der kommer til os gennem de privilegier og anledninger, vi har i fremholdelsen af Guds ord, i råd, advarsler og tilrettevisninger, vil fuldkommengøre karakteren, eller de vil fordømme den ligegyldige. Dette lys skal modtages med glæde af såvel unge som ældre. Hvem vil nu tage sit standpunkt på Guds side besluttet på at give hans tjeneste den første plads i deres liv? Hvem vil påtage sig at bære byrder?

Tænk på din Skaber i din ungdoms dage. Jesus ønsker deres tjeneste, som endnu står i ungdommens fagre tid. Han ønsker, at de skal være udødelighedens arvtagere. De kan vokse op til ædel mandighed og smuk kvindelighed på trods af den moralske fordærvelse, der omgiver dem og som fordærver så mange af de unge i en tidlig alder. De kan stå frigjorte i Kristus som lysets børn og ikke mørkets.

[223]

Gud kalder på enhver ung mand og ung kvinde, for at de skal afstå fra enhver ond vane og blive flittige i deres gerning, nidkære i ånden og tjene Herren. De behøver ikke at fortsætte i ligegyldighed og slaphed uden at gøre nogen anstrengelse for at besejre dårlige vaner eller gøre fremskridt i deres opførsel. Om deres bønner er alvorlig ment, vil de blive synligt af den iver, de lægger i deres bestræbelser for at adlyde Guds bud. For hvert et skridt kan de afstå fra onde vaner og dårligt selskab, idet de tror på, at Herren ved sin Ånds kraft vil give dem styrke til at sejre.

Troskab i små ting.

Personlige stadige forenede bestræbelser vil blive belønnet med fremgang. De, som ønsker at gøre en hel del godt i vor verden, må være villige til at gøre det på Guds måde ved at gøre små ting. Den, som ønsker at nå op til de største højder ved at udrette noget stort og vidunderligt, vil ikke komme til at gøre nogen ting.

Stadig fremgang i et godt arbejde og hyppig gentagelse af en eller anden slags trofast tjeneste er af større værdi i Guds øjne, end at man gør een stor gerning, og det giver de unge en bedre anbefaling og sætter præg på deres bestræbelser. ...

De unge kan udrette meget godt ved at arbejde for at frelse sjæle. Gud holder dem ansvarlig for den anvendelse, de gør af de talenter, som er blevet dem betroet. De, som bekender sig til at være Guds sønner og døtre, bør stræbe højt. Lad dem bruge enhver evne, Gud har givet dem. — *The Youth's Instructor*, 1 Jan. 1907.

Utilfredsstillende længsler.

Det stadige krav på behagelige fornøjelser åbenbarer sjælens dybe længsler. Men de, som drikker af de verdslige fornøjelsers kilde, vil finde at deres sjæles tørst, bliver ikke stillet. De er bedraget. De forveksler Gud med lykke, og når ophidselsen ophører, synker mange ned i fortvivlelsens og ulykkens dybder. O, hvilken dårskab at forlade den levende vandkilde for at gå til de verdslige fornøjelsers brønde, som ikke holder vand! — *Fundamentals of christian Education*, side 422.

Anledninger til at vidne.

Om du i sandhed hører Kristus til, vil du finde anledninger til at vidne for ham. Du vil blive indbudt til fester, og da vil du få anledning til at vidne for din Herre. Om du da er tro mod Kristus vil du ikke forsøge på at give nogen undskyldninger for ikke at komme og deltage, men du vil tydeligt og beskedent erklære, at du er et Guds barn, og dine principper vil ikke tillade dig at være på et sådant sted, end ikke for en enkelt gang, et sted, hvor du ikke kunne indbyde din Herre til at følge dig. — *The Youth's Instructor*, 4 Maj. 1893.

126. — Gode råd.

[224] Det er efter Guds hensigt, at den fysiske og mentale kraft skal opøves. Men karakteren af den fysiske træning skulle være i fuldkommen harmoni med den lektie, som Kristus gav sine disciple. Disse lærdomme skulle ses i de kristnes liv, så at al den uddannelse eller alle de bevægelser, som lærere og elever foretager sig, kunne være af en sådan beskaffenhed, at himlens engle ikke skulle rapportere at de „elskede vellyst.“ Det er den rapport, som nu bliver afgivet vedrørende mange. „At de elsker vellyst, mere end de elsker Gud.“ 2 Tim. 3,4.

På denne måde lægger Satan og hans engle deres snarer for sjæle. De arbejder på læreres og elevers sind for at få dem til at tage del i sport og fornøjelser, som er meget krævende og af en karakter, der styrker de lavere drifter, og som skaber lyster og tilbøjeligheder, der vil modvirke Guds Ånds virke på menneskelige hjerter

Alle lærerne i en skole behøver motion, en forandring af beskæftigelse. Gud har påpeget, at dette bør være nyttigt, praktisk arbejde men mange har vendt sig bort fra Guds plan for at følge menneskelige påfund, som forringer det åndelige liv. Forlystelser gør mere til at modarbejde Helligåndens virke end noget andet, og Herren bedrøves. ...

Vær ædru, våg; jeres modstander, Djævelen, går omkring søm en brølende løve, søgende, hvem han kan opsluge. 1Pet. 5,8. Han er med på legepladsen og giver agt på jeres fornøjelser, og enhver sjæl, som ikke er på vagt, vil han gribe og han vil så sin sæd i det menneskelige hjerte og få kontrol over det menneskelige sind. Han er nærværende ved enhver time i skolestuen. De elever, som lader deres sind blive dybt oprevet af spil, er ikke i den bedste tilstand, med hensyn til at modtage undervisning og råd eller tilrettevisning, som måtte være betimelige for dem.

Visdommens Gud henviser til fysiske bevægelser. Nogle timer hver dag burde bruges til nyttig undervisning i retning af arbejde,

---

som kan hjælpe eleverne til at blive fortrolige med det praktiske livs pligter, hvilket er vigtigt for alle vore unge.

Det er nødvendigt, at enhver i alle vore skoler og alle andre institutioner står ligesom Daniel stod i så nøje forbindelse med al visdommens kilde, at han vil være i stand til at nå den højeste standard i enhver retning. Kærlighed og gudsfrygt besjælede Daniel og i forståelse af sin skyldighed over for Gud, opøvede han alle sine kræfter, så at de så langt som muligt kunne tage imod den store lærers kærlige omsorg. De fire hebræiske børn tillod ikke, at egenkærlige motiver eller lyst til fornøjelser optog deres livs gyldne øjeblikke. De arbejdede med villigt hjerte og et åbent sind. Dette er ikke noget højere mål, end at enhver ung kristen kan nå det. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 281 — 284.

[225]

127. — Færlige fornøjelser for ungdommen.

Lysten til spænding og morskab er en fristelse og en snare for Guds folk, og især for de unge. Satan laver stadig noget, som vil drage sindet bort fra et alvorligt arbejde, der skulle berede os for de begivenheder, som ligger lige foran os. Ved hjælp af verdslige mennesker vedligeholder han en fortsat ophidselse for at lede de troskyldige til at tage del i verdslige fornøjelser. Der er biografer, foredrag og en endeløs variation af underholdninger, som er egnede til at skabe kærlighed til verden; og ved at forene sig med verden svækkes troen.

Satan er en udholdende arbejder, en kunstfærdig, dødelig fjende. Når som helst der bliver talt et uforsigtigt ord, enten det nu er for at smigre eller for at få ungdommen til at se på sin synd med mindre afsky, drager han fordel af det og nærer den onde sæd, for at den skal slå rod og frembringe en forfærdelig høst. Han er i hvilken som helst betydning, vi tager ordet, en bedrager, en dygtig forfører. Han har mange net, som er vævede fint, og som ser uskyldige ud, men som er lavet på en dygtig måde, så at de besnærer de unge og troskyldige. Det naturlige sind er vendt imod fornøjelse og nydelse, det er Satans politik at fylde sindet med et ønske om verdslige fornøjelser, for at der ikke skal blive nogen tid til at tænke på spørgsmålet: „Hvorledes står det til med min sjæl.“

En vanskelig tid.

[226] Vi lever i en vanskelig tid for ungdommen. Den indflydelse, som selskabslivet fører med sig, leder til, at ungdommen følger den retning, som deres eget sind naturligt stræber hen mod. Hvis deres børn er meget ustyrlige, beroliger forældrene sig med den tanke, at når børnene bliver ældre og kan ræsonnere selvstændigt, vil de vende sig bort fra deres dårlige vaner og blive nyttige mænd og kvinder. Hvilken fejltagelse! De tillader i årevis en fjende at så sin sæd i hjertets have og hindrer ikke dårlige principper i at vokse op

og blive stærkere og stærkere, idet de ikke synes at se skjulte farer, og hvor frygtelig afslutningen på den sti bliver, som for dem synes at være lykkens vej. I mange tilfælde vil alt det arbejde, som man senere hen måtte ofre på disse unge, ikke være til nogen nytte.

Fromheden står i almindelighed lavt iblandt dem der bekender sig til at være kristne, og det er vanskeligt for de unge at modstå den verdslige indflydelse, som mange menighedsmedlemmer bringer med sig. Majoriteten af dem der bekender sig til at være kristne, lever i virkeligheden for verden på samme tid som de bekender sig til at leve for Kristus. De ser ikke klart de himmelske tings ypperlighed og kan derfor ikke virkeligt elske dem. Mange bekender sig til at være kristne, fordi kristendom betragtes som noget hæderfuldt. De forstår ikke at ægte kristendom betyder at bære korset, og deres religion har ringe magt til at hindre dem i at tage del i verdslige fornøjelser.

Der er nogle som betræder balsalen og tager del i alle de fornøjelser, som den byder på. Andre kan ikke gå så langt, men de tager alligevel del i forlystelser uden for selskabslivet, upassende udflugter, teater og andre verdslige fornøjelser. Og det skarpeste øje vil have vanskeligt ved at finde nogen forskel mellem deres og de vantro opførsel.

Sådan som selskabslivet arter sig i vore dage, er det ikke let for forældre at retlede deres børn og undervise dem i overensstemmelse med Bibelens regel om hvad der er ret og godt. Børn bliver ofte utålmodige, når de tilrettevises, og ønsker at følge deres egen lyst og gå og komme, som det behager dem. I alderen fra ti til atten år er de især tilbøjelige til at føle, at der ikke kan være noget galt i at deltage i verdslige sammenkomster, som deres unge kammerater indbyder til. Men de erfarne kristne forældre kan se faren, de kender deres børns særskilte temperament, og de ved hvilken indflydelse disse ting kan øve på deres sind. Og ud fra ønsket om deres frelse burde de holde dem borte fra ophidsende fornøjelser.

Når børnene selv bestemmer at forlade verdens forlystelser og blive Kristi disciple, hvilken byrde løftes der da ikke fra omhyggelige trofaste forældres hjerter! Men selv under de omstændigheder må forældrenes arbejde ikke ophøre. Disse unge har netop da for alvor begyndt striden mod synd og mod det onde i det naturlige hjerte, og de behøver i særskilt grad deres forældres råd og omsorg.

En tid med prøver ligger foran de unge.

Unge sabbatsholdere, som giver efter for verdens indflydelse, vil komme til at blive hårdt prøvede. Vi er midt inde i de sidste dages farer, og de unge vil møde prøver, som de ikke havde anelse om. De vil komme ind i forvirring og prøvende situationer, og det vil da vise sig om deres tro er ægte. De bekender sig til at forvente Menneskesønnen, og alligevel er der nogle af dem som har vist et meget dårligt eksempel for de vantro. De har ikke været villige til at forlade verden, men de har forenet sig med de verdslige på udflugter og andre sammenkomster, der går ud på at more sig, idet de har smigret sig med, at de tog del i uskyldige fornøjelser; og alligevel er det netop sådan eftergivenhed, der skiller dem fra Gud og gør dem til verdens børn.

Der er nogle, som stadig læner sig til verden. Deres anskuelser og følelser harmonerer meget bedre med verdens ånd end den ånd, Kristi selvforægtende efterfølgere burde have. Det falder ganske naturligt, at de foretrækker deres selskab, hvis ånd stemmer med deres egen. Sådanne har alt for megen indflydelse iblandt Guds folk. De tager del med dem og har et navn iblandt dem, men de vantro og de svage og vanhellige i menigheden finder støtte hos dem for deres dårlige færd. I denne rystelsens tid vil disse bekendere enten blive helt omvendt og helliggjort ved lydighed mod sandheden, eller de vil slutte sig helt til verden for at modtage løn sammen med de verdslige.

De, som søger forlystelser, kan Gud ikke regne som sine efterfølgere. Kun de, som er selvforægtende, og som lever et nøgternt, ydmygt og helligt liv, er Jesu sande efterfølgere; og sådanne kan ikke glæde sig ved den intetsigende og tomme samtale, de som elsker verden fører.

Adskillelse fra verden.

Kristi sande efterfølgere må bringe ofre. De må sky verdslige forlystelsessteder, fordi de ikke finder Jesus der, ej heller den indflydelse, som gør dem himmelsksindede og forøger deres vækst i nåde. Lydighed mod Guds ord vil lede dem bort fra alle disse verdslige ting og hjælpe dem til at stå adskilt fra dem.

„Af deres frugter skal I kende dem,“ erklærer Frelseren. Matt. 7,20. Alle sande efterfølgere af Kristus bærer frugt til hans ære. Deres liv vidner om, at Guds Ånd har udført et godt værk i dem, og deres frugter er hellighedens frugter. Deres liv er ophøjet og rent; korrekte handlinger er den umiskendelige frugt af ægte gudsfrugt, og de, som ikke bærer nogen frugt af denne slags, åbenbarer de har ingen erfaring i de ting, der hører Gud til. De er ikke grene på vintræet. Jesus sagde: „Bliv i mig, da bliver også jeg i jer. Ligesom grenen ikke kan bære frugt af sig selv, uden den bliver på vintræet, således kan I heller ikke, uden I bliver i mig. Jeg er vintræet, I er grenene, den som bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt, for uden mig kan I slet intet gøre. Joh. 15,4-5. [228]

De, som vil være Guds sande tilbedere, må frasige sig enhver afgud. Jesus sagde til den lovkyndige: „Du skal elske Herren din Gud med hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele dit sind. Dette er det største og første bud.“ Matt. 22,37-38. De fire første bud i loven kræver, at intet må formindske vor hengivenhed for Gud. Intet må hindre os i at have vor største lyst i ham. Vi kan ikke gå fremad i kristelig erfaring, før vi fjerner alt, som skiller os fra Gud.

Menighedens store hoved, som har ført sit folk bort fra verden, fordrer af dem, at de også skal holde sig adskilt fra verden. Hans ønske er, at den ånd, som hans befalinger er gennemtrængt af, skal holde dem adskilt fra de verdslige elementer og drage dem til Gud. For at elske Gud og holde hans bud er noget ganske andet end at elske verdens fornøjelser og verdens venskab. Der er ingen samklang mellem Kristus og Belial.

Løfter til de unge.

De unge, som følger Kristus, står foran en strid. De har dagligt et kors, de skal bære med hensyn til at komme bort fra verden og efterligne Kristi liv. Men der er mange dyrebare løfter nedtegnede for dem, som søger frelseren tidligt. Visdommen råber til menneskenes børn: „Jeg elsker dem, som elsker mig, og de, som søger mig, skal finde mig.“ Ordsp. 8,17.

„Derfor, bind op om jeres sinds lænder, vær ædru og sæt fuldt ud jeres håb til den nåde, som bliver jer til del i Jesu Kristi åbenbarelse. Som lydige børn skal I ikke skikke jer efter de forrige lyster i jeres [229]

vankundighed, men efter den hellige, som kaldte jer, skal også I være hellige i al jeres vandel.“ 1 Pet. 1,13-15. „For Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker og opdrager os til at forsage ugudeligheden og de verdslige begæringer og leve sindigt og retfærdigt og gudfrygtigt i den nærværende verden, forventende det salige håb og den store Guds og vor Frelzers Jesu Kristi herligheds åbenbarelse, han, som gav sig selv for os, for at han måtte forløse os fra al lovløshed og rense sig selv et ejendoms-folk, nidkært til gode gerninger.“ Tit 2,11-14. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 325 — 330.

128. — At få de unge til at følge de rette principper.

De unge bør ledes efter faste principper, for at de på rette måde må udvikle de kræfter, Gud har givet dem. Men de unge følger deres impulser så meget og så blindt uden at tage hensyn til principper, at de stadig er udsat for farer. Eftersom de ikke altid kan have forældres og ledes beskyttelse og vejledning, er det nødvendigt, at de opdrages til at øve selvkontrol og passende selvtillid. De må læres til at tænke og handle efter samvittighedsfulde principper.

Afslappelse og fornøjelse.

De der er beskæftiget med studier, bør have en afveksling. Sindet skal ikke stadig være anspændt af hård tænkning, for det fine mentale maskineri bliver slidt. Legemet såvel som sindet skal have øvelse, men der er stor brug for afholdenhed, hvad fornøjelser angår, såvel som alle andre ting. Det bør nøje og grundigt overvejes, af hvad karakter fornøjelserne er. Enhver ung bør spørge sig selv: Hvilken indflydelse vil disse fornøjelser have på min fysiske, mentale og moralske sundhed? Vil mit sind blive således påvirket, at det glemmer Gud? Skal jeg ophøre med at have hans ære for øje?

Kortspil bør være forbudt. Selskaberne og tendenserne er farlige. De mørke magters prins styrer spillehallerne og hvor der ellers er kortspil. Onde engle er kendte gæster disse steder. Der er intet i sådanne fornøjelser der er til fordel for sjæl og legeme. Der er intet, som styrker intelligensen, intet som kan have værdi i form af ideer, der kan bruges i fremtiden. Samtalen drejer sig ofte om lave og nedværdigende emner.

Dygtighed i at spille kort skaber ofte ønske om at bruge denne kundskab og dygtighed til personlig vinding. Man indsætter en lille sum og så en større, indtil tørsten efter spillet er fremkaldt, en tørst, som kan lede til fuldstændig ruin hvor mange er ikke af denne skadelige fornøjelse blevet ledet til enhver syndig handling, til fattigdom, til fængsel, til mord og til galgen! Og dog er der mange

[230]

forældre, som ikke ser den frygtelige afgrund der åbner sit gab for vor ungdom.

Blandt de mest farlige forlystelsessteder er teatret. I stedet for at være en moralens og dydens skole, som man ofte kalder det, er det i virkeligheden et drivhus for umoralitet. Dårlige vaner og syndige tilbøjeligheder styrkes og stadfæstes ved disse forlystelser. Slette sange, usømmelige fagter, udtryk og hentydninger ophidser fantasien og nedsætter moralen. Enhver ung, som vanemæssigt deltager i den slags forestillinger, vil få dårlige principper. Der er ikke nogen indflydelse i vort land, der er mere egnet til at forgifte fantasien, ødelægge religiøse indtryk og svække lysten til passende adspredelser og det ædruelige livs virkeligheder end teateragtige forlystelser.

Kærlighed til disse scener forøges hver gang man giver efter for dem, ligesom lysten til stærke drikke forøges, når man bruger dem. Det eneste sikre er at sky teatrene, cirkus og alle andre lignende forlystelsessteder.

Der findes former for rekreation, som i høj grad er fordelagtige for både legemet og sindet. Et oplyst og forstandigt sind vil finde en overflod af måder til underholdning og adspredelse fra kilder, som ikke alene er uskyldige, men også belærende. Rekreation i den frie luft, betragtningen af Guds gerninger ude i naturen vil være til største fordel. — *Testimonies for the Church*, 4 bind side 651 — 653.

Fremskaf uskyldig fornøjelse.

Ungdommen kan ikke være så stille og alvorlig som de gamle. Barnet ikke så nøgternt som den ældre. På samme tid, som vi fordømmer syndige fornøjelser, burde forældre, lærere og ledere af ungdommen for at erstatte dårlige fornøjelser, fremskaffe uskyldige adspredelser, som ikke nedværdiger eller fordærver moralen. Lænkebind ikke de unge med så stramme regler og restriktioner, at de vil føle at de er underkuet, og river sig løs og kaster sig ud i dårskab og ødelæggelse. Med en fast, venlig og forstandig hånd bør tøjlerne holdes, idet man vejleder og kontrollerer deres sind og deres hensigter, dog så blidt, så klogt, så elskeligt, at de stadig vil vide, at du har deres bedste for øje. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 335.

Rekreation i form af missionsarbejde.

De timer, som ofte bruges til fornøjelser, som hverken vederkvæger legeme eller sjæl, kunne bruges til at besøge de fattige, de syge og lidende eller i forsøg på at hjælpe en eller anden som er i nød. [231]
— *Testimonies for the Church*, 6 bind side 276.

129. — Vanhellig indflydelse i virksomhed.

Jeg beder eleverne i vore skoler om at blive besindige. Ungdommens overfladiske liv behager ikke Gud. Deres sport og spil åbner døren for en flod af fristelser. De har fået Guds himmelske velsignelser i deres intellektuelle evner, og de burde ikke tillade deres tanker at dvæle ved lave og letsindige ting. En karakter, dannet i overensstemmelse med Guds ords forskrifter, vil åbenbare faste principper, rene og ædle tilbøjeligheder. Helligånden samarbejder med det menneskelige sinds kræfter, og høje og hellige impulser vil blive det sikre resultat. ...

Selskaber som bare afholdes for at nyde lave, almindelige fornøjelser, sammenkomster, som kun går ud på at spise og drikke, synge og spille på musikinstrumenter, er inspireret af en ånd, som kommer nedefra. De er et offer til Satan. ... De, som tager ledelsen af disse intetsigende ting, sætter en plet på vor sag, som ikke let bortrenses. De skader deres egne sjæle, og de vil have ar efter disse sår hele livet igennem. Den som gør det onde, bør se sin synd og omvende sig, og Gud vil tilgive overtrædelsen. Men evnen til at bedømme tingene, en evne, som altid burde holdes skarp og følsom, så at vi kan skelne mellem det hellige og det simple, er i høj grad svækket. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 366 — 368.

130. — Glæde ved religion.

De retfærdiges fremtidige hjem og den evige belønning er høje og forædlede emner for de unge at betragte. Tænk på den vidunderlige frelsesplan, det store offer, som herlighedens Konge gjorde, for at du ved hans blods fortjeneste må blive ophøjet, og ved lydighed til sidst nå helt op til Kristi trone. Dette emne burde udgøre sindets ædleste betragtning. At stå i Guds gunst hvilket privilegium! ... Unge venner! Jeg så, at hvis I beskæftiger jer med dette, vil I blive lykkelige, men grunden til, at I er urolige, er den, at I ikke søger hen til den eneste sande lykkens kilde. I forsøger altid uden om Kristus at finde den glæde, som findes alene i ham. I ham findes ikke noget skuffet håb. Bøn o, hvor er dette dyrebare privilegium dog blevet forsømt! Læsning af Guds ord bereder sindet for bøn. En af de vigtigste årsager til, at I har så lidt lyst til at drage nærmere til Gud i bøn er, at I har gjort jer selv uskikket til dette hellige værk ved at læse ophidsende historier, som har påvirket indbildningskraften og fremkaldt vanhellige lyster. Guds ord smager da ikke godt, og bedestunden glemmes. Bøn er den kristnes styrke. Skønt alene, er han dog ikke alene. Han føler dens nærværelse, som har sagt: „Se, jeg er med jer alle dage.“

[232]

De unge behøver netop hvad de ikke har, nemlig religion. Intet kan tage dennes plads. Bekendelse alene er intet værd. Navne bliver indskrevne i menighedsbøger her på jorden, men ikke i livets bog. Jeg så, at der ikke er en af tyve iblandt de unge, som ved, hvad erfaringsmæssig religion er. De arbejder for sig selv og bekender sig dog til at være Kristi tjenere, men hvis ikke den fortryllelse, som er over dem, bliver brudt, vil de snart komme til at forstå, at de hører til overtrædernes tal. I stedet for en selvfornegete ånd eller opofrelse for sandhedens skyld, har de fundet en langt lettere vej. I stedet for alvorlig bøn med tårer og stærke råb til Gud om hans tilgivende nåde og om styrke fra ham til at modstå Satans fristelser, har de fundet det unødvendigt at være så alvorlige og så nidkære. De kan klare sig godt uden det. Kristus, herlighedens konge, gik ofte alene op på

bjergene og hen til øde steder for at udøse sin sjæl for sin Fader; men et syndefuldt menneske, i hvem der ingen styrke er, tror at han kan leve uden så megen bøn. — *Testimonies for the churs*, 1 bind side 503 — 505.

Jesu eksempel.

Jesus talte imod selvmedlidenhed i alle dens former. Dog var han selskabelig af natur. Han modtog gæstfrihed af alle klasser mennesker og besøgte de riges og de fattiges hjem, de lærde og de uvidende, og han søgte at lede deres tanker fra de spørgsmål, som hørte det dagligdags liv til, hen til de ting, som er åndelige og evige. Han gav ikke nogen tilladelse til noget, som var lavt og umoralsk, ikke en skygge af verdslighed plettede hans opførsel, og alligevel fandt han behag i de scener, som åbenbarer uskyldig lykke, og ved sin nærværelse godkendte han selskabelige sammenkomster. — *Desire of Ages*, ide 150. 151.

131. — Kristelig rekreation.

Gud vil, at vi på samme tid som vi søger at opfriske vor ånd og styrke vort legeme, altid skal bruge alle vore kræfter til de bedste formål. Vi kan og bør lede vor rekreation på en sådan måde, at vi bliver bedre skikket til en mere fremgangsrig opfyldelse af de pligter, som hviler på os, og vor indflydelse vil da blive mere fordelagtig over for dem vi omgås. Vi kan vende tilbage fra en sådan anledning til vore hjem vederkvægede både på sjæl og legeme og beredt til at tage fat på vor gerning på ny med bedre håb og større mod. ...

[233]

Vi er her for at hjælpe menneskeheden og være en velsignelse for den, og dersom vi lader vort sind dvæle ved lave ting, således som mange, der bare søger forfængelighed og dårskab gør det, hvorledes kan vi da være til hjælp for vore omgivelser?

To modsatte principper.

Der eksisterer en meget påviselig kontrast mellem de sammenkomster, som Kristi efterfølgere har for at få rekreation, og så de verdslige sammenkomster som går ud på fornøjelser og forlystelser. I stedet for bøn og samtale om Kristus og hellige ting, vil man fra de verdsliges læber høre naragtig latter og letfærdig samtale. Tanken er jo at have en meget hyggelig stund. Fornøjelserne begynder i dårskab og ender i forfængelighed. Vore sammenkomster burde ledes således, og vi burde opføre os sådan, at vi, når vi vender tilbage til vore hjem kan vi have en samvittighed, der er uskadt over for Gud og mennesker, en bevidsthed om, at vi ikke på nogen måde har såret eller skadet dem, vi har været i selskab med, og at vi ej heller har haft nogen dårlig indflydelse over dem.

Det naturlige sind går i retning af forlystelse og selvets tilfredsstillelse. Det er Satans plan at frembringe en mængde af dette. Han søger at fylde menneskenes sind med et ønske om verdslig fornøjelse, så at de ikke skal få nogen tid til at spørge sig selv: hvordan står det til med min sjæl? Lysten til fornøjelser er smitsom. Giver man

sig hen til denne lyst, vil sindet hastigt løbe fra et til et andet, stadig søgende efter nogen fornøjelse. Lydighed mod Guds lov modarbejder denne tilbøjelighed og opfører barrikader imod ugudelighed. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 336. 337.

[234]

Unge mænd og kvinder bør erindre at de er ansvarlige for alle de privilegier, de har nydt, for brugen af deres tid og den rette anvendelse af deres evner. Måske de spørger: Skal vi ikke have nogen fornøjelse eller rekreation? Skal vi bare arbejde, arbejde, arbejde, uden afveksling?

Enhver fornøjelse, i hvilken vi kan tage del samtidig med, at vi beder Gud om hans velsignelse, vil ikke være farlig. Men enhver fornøjelse, som gør dig uskikket til bøn i lønkammeret, og som giver dig ulyst til at dvæle ved bønnens alter, eller tage del i bønnemøder, er ikke af det gode, men farlig. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 337.

132. — Selskabelige sammenkomster.

Selskabelige sammenkomster kan gøres i højeste grad fordelagtige og belærende, når de som kommer sammen, har en glødende kærlighed til Gud i deres hjerter, og de mødes for at udveksle tanker vedrørende Guds ord eller for at betragte metoder, ved hvilke Guds værk kan gå fremad, og noget godt for deres medmennesker kan udrettes. Når Helligånden er betragtet som en velkommen gæst ved disse sammenkomster, når der ikke siges eller gøres noget som bedrøver den og driver den bort, vil Gud blive æret, og de der kommer sammen, vederkvægede og styrkede.

Men der er selskabelige sammenkomster af en ganske anden karakter, hvor man er stolt af at vise sig frem, hvor højrøstet glæde og letfærdig skæmt ofte gør sig gældende. I deres ønske om at få fornøjelser, glemmer de ofte, der kommer sammen Gud, og der sker ting, som får de engle der våger over os til at græde. Fornøjelsens stunder bliver deres paradys her på jorden. Alle giver sig hen til højrøstet spøg og latter; øjnene funkler, kinderne blusser, men samvittigheden sover.

Mangel på åndelighed.

Den slags oprømthed og inspiration har ikke nogen himmelsk oprindelse, men hører ganske og aldeles denne jord til. Himlens engle ser med bedrøvelse på deres glemsomhed, for hvem Kristus har gjort så meget. Når sygdom og død kommer til dem, som bare har levet for selvbehag, finder de for sent, at de ingen olie har på deres lamper, og at de i høj grad er uskikket til at afslutte livet.

Arten af desamtaler, som føres ved mange selskabelige sammenkomster, åbenbarer hvad der bor i hjerterne. Letfærdig skæmt, naragtige vittigheder, som bare fremkommer for at skabe latter, repræsenterer ikke på rette måde Kristus. De, som kommer med dem, bryder sig ikke meget om at få at høre igen, hvad de har sagt. De, som lytter til, får et dårligt indtryk, og der kastes skam over Kristus.

[235]

O, om de unge ville vogte vel på deres ord; for af dine ord skal du retfærdiggøres, og af dine ord skal du fordømmes. Kom i hu, at Jesus er ved din side, hvor som helst du går, og lægger mærke til dine handlinger og lytter til dine ord. Vilde du være nødt til at skamme dig, om hans røst lød til dig, idet du vidste at han havde hørt dine udtalelser? ...

Den en gang alvorlige kristne, som nu tager del i verdslige fornøjelser er på farlig grund. Han har forladt det stæde, hvor han er omgivet af den himmelske atmosfære og har kastet sig ud i en atmosfære fuld af tåge, for i mange tilfælde er den slags fornøjelse, selskabelighed og sammenkomster til morskab, en vanære for Kristi religion.

Den som fastholder sin forbindelse med Gud, kan ikke af hjertet tage del i den slags fornøjelser. De ord han hører, er ikke til behag for ham, for de har ikke hjemme i kanaans sprog. De som udtaler ordene, giver ikke til kende, at de synger i deres hjerter for Gud.

Listig indflydelse.

De, hvis karakter og religiøse erfaring er af kunstfærdig art, samles for ofte til fornøjelse og underholdning, og deres indflydelse påvirker andre. Undertiden bliver unge mænd og kvinder, som stræber efter at være bibelkristne, overtalt til at slutte sig til sådanne selskaber. Fordi de vil undgå at blive ansete for sære og af naturen er tilbøjelige til at følge andres eksempel, stiller de sig under sådannes indflydelse, som måske aldrig har følt den guddommelige berøring af sind eller hjerte. Dersom de under bøn til Gud havde spurgt om, hvad hans krav var, eller havde søgt at lære, hvad Kristus har sagt angående de frugter, der skulle bæres på den kristnes træ ville de have forstået, at disse underholdninger virkelig var fester, der var lavet for at holde sjæle borte fra at modtage indbydelsen til Lammets bryllups måltid.

Det hænder undertiden at unge mennesker, som er blevet omhyggelig undervist i Herrens vej, føres bort ved at komme under menneskers dårlige indflydelse, idet de hyppigt besøger forlystelsessteder, og det kan bevirke, at de knyttes til dem, hvis uddannelse og opdragelse har været af verdslig art. De sælger sig til livsvarig trædrom ved at forene sig med mennesker, som ikke har den kristne

ånds prydelser. De, som i sandhed elsker og tjener Gud, vil være bange for at stige ned til verdens niveau ved at vælge sådannes selskab, som ikke har Kristus i deres hjerter. De vil stå kækt på Kristi side, selv om deres fremgangsmåde vil kræve selvfornægtelse og selvopofrelse.

Modgiften mod pjank og pjat.

Kristus levede et liv i møje og selvopofrelse for os, og kan vi da ikke fornægte os selv for hans skyld? Er ikke den forsoning han har gjort for os, og den retfærdighed, han giver os, emner der er værdige til at opfylde vore sind? Dersom ungdommen vil hente fra Bibelens forråds-kammer de skatte, den besidder, dersom de vil betænke den nåde, fred og evige retfærdighed, som kroner et selvopofrende liv, vil de ikke nære nogen lyst til tvivlsomme ophidselser eller fornøjelser.

Kristus glæder sig, når de unges tanker er optaget af frelsens store og forædlede tema. Han kommer ind i alle sådannes hjerter som en blivende gæst, og fylder dem med glæde og fred. Og Kristi kærlighed i sjælen er en kilde af vand, som vælder frem til evigt liv. ... De der besidder denne kærlighed, vil holde af at tale om de ting, som Gud har beredt for dem, der elsker ham. Den evige Gud har trukket en adskillelseslinje mellem de hellige og synderne mellem omvendte og uomvendte. Disse to klasser glider ikke over i hinanden ligesom farverne i regnbuen, men er så skarpt adskilte fra hinanden som middag og midnat. Guds folk kan ikke med sikkerhed indlade sig i nært selskab med dem, som kender sandheden, men ikke praktiserer den. Da patriarken Jakob talte om visse gerninger, hans sønner havde gjort, og som han betragtede med skræk, udbrød han: „O min sjæl, kom ikke i deres hemmelige råd, og må aldrig min ære forenes med deres selskab.“ Han følte at hans egen ære ville blive besmittet, hvis han forenede sig med syndere i deres adfærd. Han opløftede faresignalet og advarer os mod dårligt selskab, for at ikke vi skal blive smittet af det onde. Og Helligånden fremkommer gennem apostelen Paulus med en lignende advarsel: „Hav ikke samkvem med mørkets ufrugtbare gerninger, men straf dem heller.“

Antagelige selskaber og sammenkomster.

[237] Ethvert talent som kan øve nogen indflydelse, bør opmuntres på en hellig måde, så at det kan blive brugt i den hensigt at vinde sjæle for Kristus. Unge mænd og unge kvinder må ikke tro at deres sport, deres aftenselskaber og musikalske underholdninger, sådan som de i almindelighed udfolder sig, er antagelige for Kristus.

Jeg har atter og atter fået lys angående denne sag, nemlig at alle vore sammenkomster burde præges af en afgjort religiøs indflydelse. Dersom vore unge ville samles for at læse og forstå skriften og bede: „Hvad skal jeg gøre, for at jeg må opnå evigt liv?“ Og så sammen overgive sig helt til sandheden, ville Herren lade sin velsignelse strømme ind i deres hjerter.

O, at ethvert menighedsmedlem, enhver arbejder i vore institutioner, måtte forstå at dette liv er en skole, i hvilken vi bereder os til eksamen over for himlens Gud, som vil prøve vor renhed, vor tankes ædelhed og vor handlings uegennytte. Ethvert ord og enhver handling og enhver tanke er nedskrevet i himmelens rapportbøger...

Det er gennem sandhedens kraft og påvirkning at vi skal helliggøres og blive ophøjet til den sande værdigheds standard, der er sat for os i ordet. Vi kan kun lære Herrens vej at kende ved at vise den mest omhyggelige lydighed mod hans ord. Studer Ordet. — *The Youth's Instructor*, 14 Aug. 1906.

133. — Hvorledes vi bør anvende vore fridage.

Det er nødvendigt at de der er beskæftiget med fysisk arbejde får rekreation; og det er endnu mere nødvendigt for mennesker, hvis arbejde hovedsagelig er åndeligt. Det er ikke nødvendigt for vor frelse, ej heller for at ære Gud, at vi stadig lader sindet arbejde og anstrenge sig til det yderste, end ikke når det gælder religiøse sager. Der er fornøjelser, sådanne som dans, kortspil, skak, dam etc., som vi ikke billiger, fordi himlen fordømmer dem. Disse fornøjelser åbner døren til meget ondt. Tendensen i disse ting er ikke heldig, men har en ophidsende indflydelse, idet de i nogles sind skaber lidenskab for disse spil, som kan lede til hasard og vildt liv. Alle sådanne spil bør fordømmes af kristne, og noget aldeles uskadeligt bør sættes i deres sted.

Jeg så, at vore fridage ikke burde anvendes efter verdens mønster, og alligevel bør de ikke helt forbigås, for det vil bringe utilfredshed til vore børn. På sådanne dage, når der er fare for at vore børn vil blive udsat for dårlig indflydelse og blive fordærvet af verdens forlystelser og ophidselser, bør forældrene finde på noget, som kan indtage pladsen for disse mere farlige fornøjelser. Lad børnene få forståelse af, at I har deres gode og deres lykke for øje.

[238]

Flere familier, som bor i en by eller i en landsby, kan slå sig sammen og forlade deres beskæftigelse, som har tynget på dem både fysisk og åndeligt, og foretage en tur ind i landet til bredden af en smuk sø eller til en yndig skov, hvor der er smukke, skønne omgivelser. De bør forsyne sig med enkel, sund føde, de allerbedste frugter og kornsorter, og dække bord i skyggen af nogle træer eller under åben himmel. Køreturen, motionen og sceneriet vil forøge appetitten, og de kan nyde tilværelsen herude i naturen på en sådan måde, at konger kunne misunde dem.

Ved sådanne lejligheder bør forældre og børn frigøre sig fra alt arbejde, den daglige omsorg og de almindelige bekymringer. Forældrene bør blive børn med deres børn og gøre alt så behageligt for dem som muligt. Hele dagen bør bruges til rekreation. Legemsø-

velse i den frie natur er af stor betydning for sundheden for dem, som er beskæftiget indendørs med stillesiddende arbejde. Alle, som kan det, bør betragte det som en pligt at foretage sådanne udflugter. Man taber ikke noget, men vinder meget. De vil vende tilbage til deres beskæftigelse med nyt liv og med nyt mod til at tage fat på deres arbejde med iver, og de er bedre i stand til at modstå sygdom. — *Testimonies for the Church*, 1 bind side 514. 515.

Kilder til kristelig fornøjelse.

Gud har tilvejebragt fornøjelser, som kan nydes af alle, rige såvel som fattige, nemlig de fornøjelser, som består i at udvikle rene tanker og ugenyttige handlinger, fornøjelser, som fås ved at tale sympatiske ord og udføre venlige handlinger. Fra sådanne, som udfører den slags tjeneste, vil Kristi lys udstråle og oplyse deres liv, som er formørket af mange sorger. — *Testimonies for the Church*, 9 bind side 57.

134. — Litterære foreninger.

Der spørges ofte: Er litterære foreninger til fordel for vore unge? For at besvare dette spørgsmål passende, bør vi overveje ikke alene, hvad hensigten er med sådanne foreninger. At udvikle sindet er en pligt, vi har over for os selv, samfundet og Gud. Men vi bør aldrig søge at udvikle intelligensen på bekostning af moralen og det åndelige, og det er kun ved en harmonisk udvikling af både de mentale og de moralske evner, at den højeste fuldkommenhed opnås. Giver de litterære foreninger, sådan som de i almindelighed ledes, de ønskede resultater? [239]

Litterære foreninger øver næsten alle en indflydelse, der går på tværs af det, som navnet antyder. Sådanne som de i almindelighed ledes, er de til skade for ungdommen, for Satan kommer ind og sætter sit stempel på sammenkomsterne. Alt, hvad der gør mænd mandige og kvinder kvindelige, er en genspejling af Kristi karakter. Jo mindre vi har af Kristus i sådanne foreninger, desto mindre har vi af det ophøjede, forædlende og rene præg, som burde være fremherskende. Når verdslige mennesker leder disse møder efter deres eget ønske, udelukkes Kristi ånd. Sindet drages bort fra alvorlige betragtninger, bort fra Gud, bort fra det virkelige og ægte til det, som er overfladisk og på fantasien beroende. Litterære foreninger jeg ville ønske, at navnet virkelig udtrykte deres sande karakter men hvad har avner med kornet at gøre?

Hensigten og formålet, som ledte til oprettelsen af litterære foreninger, turde være god, men hvis ikke visdom fra Gud kontrollerer disse organisationer, vil de afgjort blive af det onde. Irreligiøse og mennesker, hvis hjerter og liv ikke er hellige, tillades i almindelighed adgang og får ofte de mest ansvarlige stillinger. Man antager regler og regulativer, som man tror skulle være tilstrækkelige til at møde enhver dårlig indflydelse, men Satan, som er en snu general, arbejder for at få foreningen til at fremme hans planer, og i tidens løb lykkes det ham alt for godt. Den store modstander finder let adgang til dem, som han tidligere har haft kontrol over, og igennem dem udfører

han sine hensigter og forskellig underholdning indføres for at gøre møderne interessante og tiltrækkende for de verdslige, og på denne måde synker sammenkomsterne i de såkaldte litterære foreninger alt for ofte ned til at blive demoraliserende, teateragtige forestillinger og tarveligt nonsens. Alt dette tilfredsstillende det kødelige sind, som er i strid med Gud, men det styrker ikke intelligensen ej heller moralen.

[240]

Samværet af gudfrygtige og vantro i disse foreninger forvandler ikke syndere til hellige, når Guds folk frivilligt forener sig med de verdslige og vanhellige og giver dem fortrinet, vil de blive ledet bort fra Herren af den vanhellige indflydelse, som de har stillet sig selv ind under. En kort tid er der måske ikke noget alvorligt at mærke, men sind, som ikke er blevet bragt ind under Guds Ånds kontrol, vil ikke lade sig påvirke af de ting, som smager af sandhed og retfærdighed. Om de tidligere havde haft nogen virkelig tilbøjelighed for åndelige ting, ville de have stillet sig i Jesu Kristi rækker. De to klasser kontrolleres af forskellige mestre og er stik modsatte, hvad hensigt, håb smag og ønske angår. Jesu efterfølgere kan nyde nøgterne, forædlende og opløftende emner, medens de, som ikke har nogen kærlighed til hellige ting, kun finder fornøjelse i disse sammenkomster, når det overfladiske og uvirkelige udgør en fremtrædende del af sammenkomsterne. Lidt efter lidt vil det åndelige element blive besejret af det irreligiøse, og bestræbelserne for at harmonere principper, som er af modsat natur, viser sig at slå fuldstændig fejl.

Der er blevet gjort bestræbelser for at finde en plan for oprettelsen af en litterær forening, som skulle vise sig at være til fordel for alle, der var knyttet til den — en forening, i hvilken alle medlemmerne skulle føle en moralsk forpligtelse til at gøre den til, hvad den bør være, og undgå de ondt, som ofte gør sådanne foreninger farlige for religiøse principper. Mennesker med smag og god dømmekraft, og som har en levende forbindelse med himmelen, mænd og kvinder, som kan se de onde tendenser, og som uden at lade sig bedrage af Satan vil gå lige frem på retfærdighedens vej og stadig holde Kristi banner højt, må nødvendigvis kontrollere disse foreninger. En sådan indflydelse vil afføde respekt og gøre sammenkomsterne til en velsignelse i stedet for en forbandelse.

Dersom mænd og kvinder af moden alder ville forene sig med de unge m. h. t. at organisere og lede en sådan litterær forening, ville det blive både nyttigt og interessant. Men når sådanne sammenkomster

synker ned til at blive anledninger til lystighed og støjende morskab, er de alt andet end litterære eller opløftende. De vil svække både sindet og moralen.

Bibellæsninger, indgående undersøgelser af bibelske emner, stilskrivning over emner, som kan forædle sindet og forøge kundskaben, studier i profetierne eller Kristi dyrebare undervisning, alt sådant vil have en indflydelse, der kan styrke de mentale evner og forøge åndelighed. At være nøje kendt med skriften skærper tænkeevnen og styrker sjælen mod Satans angreb.

Der er kun få, som forstår, at det er en pligt at øve kontrol over tanker og fantasi. Det er vanskeligt at holde et ubehersket sind stadig vendt mod nyttige emner, men hvis ikke tankerne beskæftiges på en passende måde, vil religionen ikke kunne næres i sjælen. Sindet [241] må optages af hellige og evige ting, ellers vil det nære dårlige og overfladiske tanker; både de intellektuelle og de moralske evner må disciplineres, og de vil blive styrkede og forøgede ved øvelse...

Intelligensen såvel som hjertet skal helliges til Guds tjeneste. Han har ret til at gøre krav på alt, hvad der er i os. Kristi efterfølgere bør ikke leve for at tilfredsstille sig selv eller tage del i noget foretagende, hvor uskyldigt det end må se ud til at være, som hans oplyste samvittighed siger ham vil forringe hans iver og formindske hans åndelighed. Enhver kristen bør arbejde for at dæmme op for det ondes tidevand og frelse vor ungdom fra den indflydelse, som vil styrte dem i fordærvelsen. Må Gud hjælpe os til at dæmme op for strømmen. — *Countsels to teachers, parents and students*, side 541 — 544.

135. — Dans.

Den sande kristne vil ikke gå ind på noget forlystelsessted eller tage del i nogen underholdning, over hvilken han ikke kan nedbede Guds velsignelse. Man vil ikke finde ham i teatret, i billiardsalonen eller på keglebanen. Han vil ikke svinge sig i balsalen eller tage del i nogen af de andre forheksende forlystelser, som udelukker Kristus fra sindet.

Vi vil sige til dem, som forsvarer sådanne fornøjelser, at vi kan ikke tage del i dem i Jesu af nazarets navn. Guds velsignelse vil ikke hvile over de timer, vi anvender i teatret eller i dansesalen. Ingen kristen ville ønske at møde døden på et sådant sted. Ingen ville ønske at være der, når Kristus kommer.

[242] Når vi kommer til den sidste time og står ansigt til ansigt med nedtegnelsen af vor livsførelse, vil vi da angre, at vi har deltaget så lidt i den slags forlystelser, og at vi kun har haft få fornøjelsesstunder af den art? Vil vi ikke snarere bittert angre, at vi har bortødslet så mange dyrebare timer på formålsløs nydelse og forsømt så mange anledninger, som, hvis de var blevet benyttet ret, ville have givet os udødelige skatte?

Det er blevet almindeligt iblandt dem, der bekender sig til religion, at undskylde næsten alle dårlige tilbøjeligheder, som hjertet giver efter for. Ved at være fortrolig med synden bliver de blinde for, hvor farlig den er. Mange, som bekender sig til at være Guds børn, ser igennem fingre med synder, som Guds ord fordømmer, idet de til deres ugudelige levevis knytter en eller anden slags godgørenhed til i menighedens navn. Således låner de himmelens goodwill for at tjene den onde. Sjæle bliver bedraget, ledet på afveje, og dyd og ærbarhed tabes ved disse moderne adspredelser.

På udsvævelsens sti.

I mange religiøse familier gøres dans og kortspil til tidsfordriv i hjemmet. Man påstår, at det er rolige hjemlige fornøjelser, som

man godt kan tage del i når forældrene er til stede. Men kærlighed til disse ophidsende fornøjelser udvikles på denne måde, og det, som man betragtede for uskyldigt i hjemmet, vil inden længe heller ikke blive betragtet som farligt uden for hjemmet. Beviset for at der er noget godt at opnå ved disse fornøjelser, har man endnu aldrig kunnet fremskaffe. De giver ikke ny kraft til legemet, ej heller hvile for sindet. De indplanter ikke i sjælen en eneste dydig eller hellig følelse. Nej, tværtimod ødelægger de al smag for alvorlig tænkning og religiøs tjeneste. Det er sandt, at der er en stor forskel mellem den bedre classes udsøgte selskaber, og det blandede og mindre fine selskab i de dårlige dansesaloner. De er dog alle sammen skridt på udsvævelsens sti.

Danseforlystelsen, således som den drives i vore dage, er en udartningens skole, en frygtelig forbandelse for selskabslivet. Hvis vi kunne samle alle dem i vore store byer, som hvert år bliver ruineret gennem disse ting, hvilken historie om ødelagte liv ville de da ikke kunne åbenbare. Hvor mange af dem som nu er rede til at forsvare denne praksis, ville ikke blive fyldt med angst og forskrækkelse ved at se resultatet. Hvorledes kan forældre, som bekender sig til at være kristne, samtykke i at lade deres børn betræde fristelsens vej, ved sammen med dem at gå til den slags festlige forlystelser! Hvorledes kan unge mænd og kvinder sælge deres sjæle for disse naragtige fornøjelser! — *Review and Herald*, 28 Feb. 1882.

Faren ved fornøjelser.

Af de mange fristelser, som lokker børn og unge mennesker i byerne, er kærlighed til fornøjelse en af de farligste, fordi den er af den mest listige og besnærende art. Vi har mange fridage; spil og væddeløb drager tusinder; og ophidselser og forlystelser fører dem bort fra livets nøgterne pligter. Penge, som burde have været sparet til bedre anvendelse, i mange tilfælde den fattiges kummerlige fortjeneste bortkastes til forlystelser. — *Fundamentals of christian Education*, side 422.

[243]

Vi bør ledes af principper

[244] Der er mange, som er så bange for at komme til at høre uvenlig kritik eller ubehagelig snak, at de ikke tør følge principper. De tør ikke ganske forene sig med dem, som fuldt og helt følger Kristus. De ønsker at følge verdslige skikke og sikre sig verdslige menneskers adspredelser. Kristus gav sig selv for os, for at han skulle rense os fra al uretfærdighed og rense sig et ejendomsfolk nidkært til gode gerninger. — *Review and Herald*, 29 Nov. 1887.

14. Afsnit: Vor omgang med andre.

Det er ved menneskers indbyrdes omgang, at kristendommen kommer i berøring med verden. Enhver mand og kvinde som har modtaget det guddommelige lys, må lade lyset skinne på deres mørke sti, som ikke kender den rette vej. Selskabelig indflydelse, helliget ved Kristi ånd, må benyttes til at bringe sjæle til frelseren.— I den store læges fodspor, side 504.

136. — Elskværdige i vor opførsel for at frelse andre.

Kristi eksempel ved at gøre menneskehedens interesser til sine burde efterfølges af alle, der prædiker hans ord, og af alle, der har modtaget hans nådes evangelium. Vi skal ikke give afkald på fællesskabet med andre. Vi bør ikke lukke os ude fra andre. For at kunne nå ud til alle slags mennesker må vi møde dem der, hvor de findes. De vil sjældent søge os af egen drift. Det er ikke blot fra prædikestolen, at mennesker bliver bevæget af de himmelske sandheder. Der findes en anden arbejdsmark. Den er måske mere beskedent, men fuldt så lovende. Den findes i de fattiges hjem og i de stores palæer, ved det gæstfri bord og ved sammenkomster, hvor man dyrker uskyldigt selskabeligt samvær.

[245] Vi skal ligesom Kristi disciple ikke blande os med verden af ren og skær lyst til at more os, for at være fælles med dem om dårskaben. Den slags selskabelighed kan kun få dårlige følger. Vi burde aldrig hverken i ord eller gerninger give synden vort bifald, og heller ikke ved vor tavshed eller vor nærværelse. Hvor vi end går hen, skal vi have Jesus med os og åbenbare for andre, hvor dyrebar vor Frelser er. Men de, der prøver at bevare deres gudsfrygt ved at skjule den inden for stenvure, går glip af kostbare muligheder til at gøre det rette. Gennem sociale forbindelser kommer kristendommen i kontakt med verden. Enhver, som har modtaget det himmelske lys, skal oplyse vejen for dem, der ikke kender livets lys.

Vi burde alle blive vidner for Jesus. Selskabelige anlæg, som er helliggjort ved Kristi nåde, burde udnyttes til at vinde sjæle for Frelseren. Lad verden få at se, at vi ikke er egoistisk optaget af vore egne interesser, men at vi ønsker, at andre skal få del i vore velsignelser og privilegier. Lad dem få at se, at vor gudsfrygt ikke gør os udeltagende og fordringsfulde. Lad alle dem, der bekender at have fundet Kristus, ligesom han tjene til gavn for mennesker.

Vi burde aldrig give verden det falske indtryk, at de kristne er triste og ulykkelige mennesker. Hvis vi har blikket rettet mod Jesus,

vil vi se en medlidende Frelser og komme til at genspejle lyset fra hans åsyn. Hvor hans Ånd hersker, der bor freden. Og der vil også være glæde, for der er der stille og hellig tillid til Gud.

Kristus glæder sig over sine disciple, når de viser, at de, skønt de er mennesker, har del i hans guddommelige natur. De er ikke statuer, men levende mænd og kvinder. Deres hjerter, som er blevet oplivet ved den guddommelige nådes dug, åbner og udfolder sig under retfærdighedens sol. Det lys, der skinner over dem, genspejler de over andre ved gerninger, der lyser af Kristi kærlighed. — *Desire of Ages*, side 152. 153.

Vor indflydelse kan afgøre andres skæbne.

Guds ord taler meget bestemt om den indflydelse, vor samvær har på andre, både mænd og kvinder. Hvor meget større er dens magt på udviklingen af børns og unges sind og karakter! Det selskab de har, de principper, de følger, de vaner, de danner, vil være bestemmende for deres dygtighed her, så vel som deres fremtidige skæbne. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 220.

137. — Kristelig opførsel og høflighed.

Guds folk lægger sig alt for lidt efter at udvikle kristelig omgang og selskabelighed. Denne gren af opdragelsen bør ikke forsømmes eller tabes af syne ved vore skoler. Eleverne bør undervises om, at de ikke er uafhængige individer, men at hver enkelt er en tråd, der skal slutte sig til andre tråde for at væve et mønster. Denne undervisning kan intet steds gives på en mere effektiv måde end i skolehjemmet. Der har eleverne hver dag anledninger, som, hvis de benyttes, i høj grad vil bidrage til at udvikle de selskabelige træk i deres karakter. Det står i deres egen magt således at benytte deres tid og anledninger til at udvikle en karakter, som vil gøre dem glade og nyttige. De, som lukker sig inde i sig selv og som er uvillige til ved venlig omgang at være til velsignelse for andre, går glip af mange velsignelser; for ved indbyrdes kontakt opnår menneskesindet afslibning og dannelse; ved selskabelig omgang stiftes der bekendtskab og venskab, der fører til en hjerternes enhed og til en kærlighedens atmosfære, som er velbehagelig i himmelens øjne.

[246]

Navnlig bør de, der har smagt Kristi kærlighed, udvikle deres selskabelige evner; for at de på denne måde kan vinde sjæle for Frelseren. Kristus bør ikke skjules inde i deres hjerter, indelukkes som en eftertragtet skat, hellig og liflig, til glæde blot for dem selv; ej heller bør Kristi kærlighed lægges for dagen kun over for dem, der behager dem mest. Eleverne kan oplæres i den kristelige egenskab at kunne vise venlig interesse og en selskabelig indstilling over for dem, der mest behøver det, selv om de måske ikke er deres egne udvalgte venner. Jesus viste altid og alle vegne en kærlig interesse for mennesker og spredte lyset af en glad gudsfrygt omkring sig. Eleverne bør oplæres til at følge i hans spor. De bør oplæres til at vise kristelig interesse, sympati og kærlighed over for deres unge kammerater og forsøge at lede dem til Jesus. Kristus bør være i deres hjerter som en kilde af vand, der vælder frem til evigt liv, til vederkvægelse for alle, de kommer i berøring med.

Det er denne villige, kærlige tjeneste for andre i nødens stunder, der regnes som dyrebar hos Gud. Således kan eleverne endog i skoletiden være levende missionærer for Gud, hvis de er tro mod deres bekendelse. Alt dette vil kræve tid; men tid således anvendt er fordelagtigt udnyttet, for på denne måde lærer eleverne, hvordan kristendommen skal fremstilles for verden.

Kristus undslog sig ikke for at færdes blandt andre i venlig omgang. Når farisæere eller toldere indbød ham til gæstebud, tog han imod indbydelsen. Hvert ord, han udtalte ved sådanne lejligheder, var en duft af liv til liv for hans tilhørere; for han benyttede tiden ved middagsmåltidet som en anledning til at meddele mange dyrebare lærdomme, som var afpassede efter deres behov. Således lærte Kristus sine disciple, hvordan de skulle forholde sig, når de var sammen med dem, der ikke var religiøse, såvel som med dem, der var det. Ved sit eget eksempel lærte han dem, at når de var med ved en offentlig sammenkomst, behøvede deres samtale ikke at være af samme art, som den man i almindelighed førte ved disse anledninger. — Testimoniums for the church, 6 bind side 172. 173.

[247]

138. — Ledende principper.

Hjertet hører Kristus til. Han har betalt en uendelig pris for sjælen. Og han står som vor mellemmand og forbeder hos Faderen, og han beder ikke som en tigger, men som en sejrherre, der forlanger det som med rette tilhører ham. Han er i stand til at frelse til det yderste, for han lever altid for at gå i forbøn for os. Et ungt hjerte er et dyrebart offer, den mest værdifulde gave, man kan skænke Gud. Alt det du er, alle de evner du besidder, kommer fra Gud som noget helligt, der er dig betroet, og som skal gives tilbage til ham som et villigt, helligt offer. Du kan ikke give Gud noget, som han ikke først har givet dig. Når du derfor giver Gud dit hjerte, gives der til ham en gave som han har købt, og som er hans egen.

Der stilles store fordringer til ungdommen, deres tid, hengivenhed og styrke. Satan gør krav på ungdommen som sin ejendom, og der er mange der overgiver til ham al den dygtighed og alle de talenter, de ejer. Verden kræver hjertet, men det hjerte tilhører ham, som forløste det. Dersom hjertet bliver viet til verden, vil det blive fyldt med bekymringer, sorger og skuffede håb. Det vil blive urent og fordærvet. Det ville blive den værste form af røveri at give verden dit hjertes hengivenhed og tjeneste, for disse ting tilhører Gud. Du kan ikke med fordel hengive dit hjerte til forlystelser.

Retfærdighedens fjende har alle slags forlystelser beredt for ungdommen under alle livets omstændigheder; og det er ikke alene i de tæt befolkede byer, at dette er tilfældet, men overalt, hvor mennesker bor. Satans lyst står til at føre ungdommen ind i hans rækker som soldater. Ærkefjenden ved godt, med hvad slags materiale han har at gøre, og han anvender sin djævelske visdom til at opfinde skikke og fornøjelser for de unge, som vil skille deres hengivenhed fra Jesus Kristus. ...

Den fortabte søn.

Lignelsen om den fortabte søn er fremstillet til ungdommens belæring. I et liv fuldt af forlystelser og syndige glæder ødte han sin del af arven. Han er uden venner og i et fremmed land; klædt i pjalter og sultende, og længes endog efter at få svinenes føde. Hans sidste håb er det at vende tilbage, angrende og ydmyg, til sin faders hus, hvor han får et hjerteligt velkommen, får tilgivelse og atter bliver knyttet til faderhjertet. Mange unge gør, som han gjorde, idet de lever et ligegyldigt, forlystelsessygt, ødselt liv og glemmer den levende vandkilde, den sande glædens kilde og hugger sig sprukne brønde, som ikke kan holde vand.

[248]

Guds nådige indbydelse.

Guds indbydelse lyder til enhver ung: min søn, giv mig dit hjerte! Jeg vil bevare det rent. Jeg vil tilfredsstille dets længsler med den sande lykke. Gud vil så gerne gøre de unge lykkelige, og det er derfor han ønsker, at de skal give ham deres hjerte, for at han kan bevare alle de evner de har fået fra Gud, i den rette og sunde tilstand. De har fået livets gave af Gud. Det er ham som får hjertet til at banke, det er ham, som giver ethvert system i legemet styrke. Rene glæder vil ikke ødelægge en eneste af disse Guds gaver, men vi synder imod vore egne legemer og synder imod Gud, når vi søger fornøjelser der skiller os fra Gud. De unge bør erindre, at de lever i en verden fuld af prøver, for at det må åbenbares om de har en karakter, som vil skikke dem til at leve sammen med engle.

Når disse omgivelser søger at føre dig ind på forbrydelsens og dårskabens veje, når alle frister dig til at glemme Gud, at ødelægge de egenskaber Gud har betroet dig og nedværdige alt, hvad der er nobelt i din natur, da stå dem imod. Kom i hu, at du er Herrens ejendom købt med en høj pris, Guds søns lidelser og angst. ... Den Herre Jesus gør krav på din tjeneste. Han elsker dig. Se hen til Golgata, dersom du tvivler på hans kærlighed. Lyset, som udstråler fra korset, viser dig den kærligheds storhed, som ingen tunge kan skildre. „Den som holder mine befalinger, elsker mig.“ Ved omhyggeligt studium bør vi blive bekendt med Guds befalinger, og så vise at vi er hans lydige sønner og døtre.

Omgivne af Guds barmhjertighed.

[249] Guds barmhjertighed og nåde omgiver dig stadig, og det vil være godt for dig at betænke hvorledes og hvornår dine velsignelser møder dig hver dag, lad Guds dyrebare velsignelser vække taknemmelighed i dit sind. Du kan ikke tælle Guds velsignelser, hans inderlige kærlighed, som stadig udvises mod dig, for hans velgerninger er talrige som regnens forfriskende dråber. Skyer af nåde hænger over dig og er rede til at blive udøst over dig. Dersom du påskønner frelsens værdifulde gave, vil det stå klart for dig, hvilke daglige velgerninger og hvilken beskyttelse og kærlighed Jesus udviser mod dig, og du vil blive ledet frem på fredens vej.

Betragt de herlige ting, Gud har skabt ude i naturen, og lad dit hjerte fyldes med taknemmelighed til giveren. I naturens bog finder vi fordelagtige studier for sindet. Vær ikke tankeløs og ligegyldig. Lad din forstands øjne op og se den smukke harmoni der findes i Guds love i naturen, og vis ærefrygt og ærbødighed for Skaberens, den mægtige hersker af himmel og jord. Se ham med troens øje, se hvorledes han bøjer sig over dig i kærlighed og siger med inderlighed: „Min søn, min datter, giv mig dit hjerte,“ overgiv dig til Jesus, så kan du med taknemmeligt hjerte sige: „Jeg ved at min genløser lever.“ Din tro på Jesus vil styrke dig i alle dine formål og give din karakter fasthed.

Al din lykke fred og glæde og din fremgang i dette liv er afhængig af den ægte, hengivne tro på Gud. Denne tro vil skabe sand lydighed mod Guds befalinger. Din kundskab og din tro på Gud er det stærkeste middel til at modstå enhver dårlig handling og er motivet til alt godt.

Tro på Jesus som den der tilgiver dig dine synder, og den som ønsker, at du skal opnå lykken i de boliger, han er gået bort for at berede for dig. Han ønsker, at du skal leve i hans nærhed at du skal have det evige liv og en herlighedens krone. — *The Youth's Instructor*, 5 Jan. 1887.

139. — Kammeratskabets indflydelse.

Det er uundgåeligt, at ungdommen vil have kammerater, og de vil nødvendigvis føle deres indflydelse. Der er mystiske lænker som binder sjæle sammen, så at den enes hjerte svarer til den andens. Den ene griber den andens ideer, mentalitet og ånd, dette kammeratskab kan blive en velsignelse eller en forbandelse. De unge kan hjælpe og styrke hverandre, forbedre hverandres opførsel, tilbøjeligheder og kundskaber, eller de kan ved at tillade sig at blive skødesløse og utro, øve en indflydelse som er demoraliserende.

[250]

Dette at vælge kammerater er noget, som elever bør lære at betragte som en alvorlig sag. Iblandt de unge, som går i vore skoler, vil der altid findes to klasser, de som søger at behage Gud og adlyde deres lærere, og de som er fyldt med en lovløshedens ånd. Dersom de unge går med mængden til det onde, vil de stille sig på hans side, som er vor sjælefjende. De vil lede dem vild, som ikke har opelsket de principper, der hører til urokkelig troskab.

Det er et sandt ord: „Sig mig, hvem du omgås, og jeg skal sige dig hvordan din karakter er.“ De unge forstår ikke, hvor meget både deres karakter og deres anseelse berøres af det valg af kammerater de gør. Man søger deres selskab, hvis smag og vaner og praksis tiltaler en. Den, som foretrækker den uvidendes og den dårliges selskab frem for den kloges og godes, viser at hans egen karakter er dårlig. Til at begynde med kan hans smag og vaner være helt forskellige fra deres smag og vaner, hvis selskab han søger, men når han omgås den klasse mennesker, forandres hans tanker og følelser. Han opofrer de rette principper og synker uden at mærke det, men uundgåeligt, ned til sine kammeraters stade. Ligesom en flod altid fører dele af den jord gennem hvilken den flyder med sig, således vil de unges principper og vaner uvilkårligt blive opblandet med de kammeraters karakter som de omgås ...

Styrkens mål.

Karakterens styrke består af to ting; viljekraft og selvkontrol. Mange unge tager fejl, idet de betragter en stærk, ukontrolleret lyst som karakterstyrke, men sandheden er, at den som beherskes af sine lyster, er en svag mand. En mands virkelige storhed og ædle styrke måles ved hans kraft til at beherske sine følelser og ikke ved den kraft hvormed hans følelser behersker ham. Den mand er stærkest, som når han fristes til at tale hårdt og anklagende, alligevel behersker sig og tilgiver sine fjender.

[251] Gud har givet os intellektuel og moralsk kraft, men i en stor grad er enhver sin egen karakters bygmester. For hver dag som går, nærmer bygningsværket sig mere og mere sin fuldendelse. Guds ord siger til os, at vi skal give agt på hvorledes vi bygger, og sørge for, at vor bygning er grundlagt på den evige klippe. Den tid vil komme da vort værk vil stå afsløret, just som det er. Nu er tiden da alle skal udvikle de kræfter, Gud har givet dem, så at de danner karakterer, der kan gøre dem nyttige her og skikke dem for et højere liv i Himlen.

Troen på Kristus som ens personlige Frelser vil give karakteren styrke og værdi. De, som ejer en ægte tro på Kristus, vil være sundt tænkende og erindre, at Guds øje hviler på dem, at alle menneskers dommer vejer deres moralske værd, at himmelske væsener vogter på dem for at se, hvad slags karakter der bliver udviklet.

Grunden til at der begås så store fejltagelser af de unge, er at de ikke lærer, af deres erfaringer som har levet længere, end de selv har. Elever står sig ikke ved at afvise deres forældres og læreres råd og undervisning med spøg eller hån. De burde med glæde tage imod enhver lærdom, idet de på samme tid indser, at de også behøver en dybere undervisning end den, noget menneskeligt væsen kan give dem. Når Kristus bor i hjertet ved troen, vil hans Ånd blive en kraft til at rense og inspirere sjælen. Det kan ikke slå fejl, at sandheden i hjertedybet har en forædlende indflydelse på livet...

De elever som er borte fra deres hjem og ikke længere under deres forældres direkte indflydelse, bør erindre at deres himmelske Faders øje hviler på dem. Han elsker ungdommen. Han kender deres behov, han forstår deres fristelser. Han ser store muligheder i dem og er rede til at hjælpe dem til at nå den højest mulige standard, dersom de vil forstå deres trang og søge ham om hjælp.

Elever! Nat og dag opstiger jeres forældres bønner for jer. Dag for dag er i omfattet af deres kærlige interesse. Lyt til deres bønner og advarsler og bestem jer for, ved ethvert middel, der står til jeres rådighed, at hæve jer op over det onde, som omgiver jer. I kan ikke tænke jer, hvor lumsk fjenden vil arbejde for at ødelægge jeres sind og vaner og udvikle usunde principper hos jer.

I vil måske ikke se nogen virkelig fare ved at tage det første skridt i letsindighed og i at søge fornøjelser, og I vil måske mene, at når I ønsker at forandre jeres opførsel, vil I være i stand til at gøre dette lige så let, som I før gik med til det onde, men dette er en fejltagelse. Ved at vælge dårlige kammerater er mange blevet ledet skridt for skridt fra dydens vej, ind i sådanne dybder af u lydighed og ødelæggelse, som I tidligere ville have troet det var ganske umuligt at synke ned til.

Den elev som giver efter for fristelsen, svækker sin indflydelse til det gode, og den, som ved en dårlig opførsel bliver sjælefjendens redskab, må gøre regnskab for den del, han har haft i at lægge anstøds stene for andres fødder. Hvorfor skulle elever forene sig med den store frafaldne fjende? Hvorfor skulle de blive hans redskaber til at friste andre? Hvorfor skulle de ikke meget hellere udtænke planer til at hjælpe og opmuntre deres kammerater og deres lærere? Det er deres privilegium at hjælpe deres lærere til at bære de byrder og møde de vanskeligheder, som Satan gør forfærdelig tunge og prøvende. De kunne skabe en atmosfære, som ville være til hjælp og opmuntring. Enhver elev kan eje en god samvittighed med hensyn til at stå på Kristi side, vise flid og lydighed og respekt for orden, og nægte at bruge det ringeste af sine evner og sin indflydelse til fordel for den store fjende af alt, hvad der er godt og forædlende.

[252]

Den elev som har en samvittighedsfuld agtelse for sandheden og en ægte pligtfølelse kan gøre meget til at lede sine kammerater til Kristus. De unge som går i åg sammen med Frelseren, vil ikke være urolige, de vil ikke grunde over, hvorledes de kan behage og tilfredsstille sig selv, men fordi de er et med Kristus i ånd, vil de også være et med Kristus i handling. De ældre elever i vore skoler bør erindre, at det står i deres magt at forme de yngre elevs planer og praksis; og de bør søge at benytte på bedst mulig måde enhver anledning de får. Eleverne bør bestemme sig for, at de aldrig ved deres indflydelse vil forråde deres kammerater i fjendens hænder.

Jesus vil hjælpe alle dem, som sætter deres lid til ham. De der er forbundet med Kristus er selvskrevne til lykke. De følger den sti, på hvilken Frelseren gik, og for hans skyld korsfæster de kødet med dets tilbøjeligheder og lyster. De har bygget deres håb på Kristus, og jordens storme har ikke magt til at feje dem bort fra den sikre grundvold.

Ærlige og trofaste.

[253] Det er givet jer, unge mænd og kvinder, selv at afgøre om I vil blive ærlige og trofaste, altid rede til at tage jeres standpunkt for det rette under alle omstændigheder. Ønsker I at danne korrekte vaner? Så skal I søge deres selskab som har en sund moral, og som sigter efter det, der er godt. Prøvetidens kostbare timer er betroet jer, for at I må få fjernet enhver mangel i jeres karakter. Og dette bør I søge at gøre, ikke bare for at opnå det evige liv, men for at I også må blive nyttige her i dette liv. En god karakter er en kapital af større værdi end guld og sølv. Den står uberørt, når panik eller fejlslagne forhåbninger kommer, og på den dag, da de jordiske ting fejes bort, bringer den rig belønning. Fasthed og udholdenhed er egenskaber, som alle alvorligt burde søge at opelske, for de iklæder den der ejer disse dyder, en magt som er uimodståelig, en magt som vil gøre ham stærk for det gode, stærk til at modstå ondt og stærk til at bære modgang.

At eje kærlighed til sandheden og en følelse af ansvar med hensyn til at ære Gud er det mest virkningsfulde til at udvikle intelligensen. Hvis en elev har denne ansvarsfølelse vil han ikke være en spøgefugl. Han vil altid være alvorlig. Han vil studere som for Guds øjne, vidende, at hele himlen er interesseret i hans uddannelse. Han vil blive kærlig, trofast, venlig, høflig, kristelig og dygtig. Hjerte og sind vil arbejde i harmoni med Guds vilje. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 220 — 226.

140. — Indflydelse.

Kristi liv udøvede en større og større indflydelse, en indflydelse, der var ubegrænset, og som knyttede ham til Gud og til hele den menneskelige familie på jorden. Gennem Kristus har Gud udrustet mennesket med en indflydelse, der gør det umuligt for det at leve for sig selv alene. Som individer er vi forbundet med vore medmennesker en del af Guds store hele, og vi er undergivet gensidige forpligtelser. Intet menneske kan være uafhængigt af sine medmennesker for den enes vel indvirker på den andens. Det er Guds hensigt, at enhver skal føle, at han ikke kan undværes for andres skyld, og at han skal gøre sit bedste for at fremme deres lykke.

Enhver er omgivet af sin egen atmosfære. Det kan være en atmosfære, der er mættet med troens, modets og håbets livgivende kraft, og kærlighedens søde duft, eller den kan være fyldt med utilfredshedens og egenkærlighedens kolde og klamme mørke, eller med skjulte synders dødelige gift. Enhver der kommer i berøring med os, vil bevidst eller ubevidst blive påvirket af den atmosfære, der omgiver os.

Vort ansvar.

Hermed følger et ansvar som vi ikke kan unddrage os. Vor tale, vore handlinger, vor klædedragt, vor opførsel, ja selv vort ansigtsudtryk øver en indflydelse. Af det indtryk som vi øver på andre, afhænger følgende på godt eller ondt, som intet menneske formår at beregne. Enhver tilskyndelse til godt eller ondt er som et frø, der vil frembringe sin høst. Det er et led i den lange kæde af begivenheder hvis ende vi ikke kan se. Ved vort eksempel kan vi hjælpe andre til at udvikle gode principper vi kan styrke dem i at gøre godt, og de kan igen udøve den samme indflydelse over andre og disse over endnu andre. Således kan vi ubevidst øve en indflydelse på tusinder som vil blive velsignet derved.

[254]

Kast en sten ud i søen, og der dannes en bølge, efter den en anden og atter en anden, og efter som der bliver flere og flere, bliver kredsen større, indtil den når bredden. Det går på samme måde med vor indflydelse. Uden vort vidende og uden at vi kan gøre noget for at hindre det, vil den gøre sig gældende hos andre til velsignelse eller til forbandelse.

Karakter er kraft. Et ædelt, uegennyttigt, gudfrygtigt liv udøver en næsten uimodståelig indflydelse. Ved at åbenbare Kristi karakter i vort eget liv samarbejder vi med ham i at frelse vore medmennesker. Det er kun ved at åbenbare hans karakter i vort liv, at vi kan samarbejde med ham.

Jo videre vor indflydelse rækker des mere godt kan vi udrette. Når de der bekender sig til at tjene Gud, følger Kristi eksempel, idet de praktiserer lovens principper i deres daglige liv, når alt hvad de udfører, vidner om at de elsker Gud over alt og deres næste som sig selv, da vil menigheden have kraft til at bevæge verden. — *Christ's object lessons*, side 339. 340.

141. — Valget af kammerater.

Som vort selskab burde vi vælge dem, der bedst kan virke til vor åndelige udvikling, og tilegne os al den hjælp, som måtte være inden for vor rækkevidde; for Satan vil skabe så mange hindringer som muligt for at besværliggøre vor vandring fremad mod himlen. Vi vil måske komme i prøvende situationer, for det vil være vanskeligt for mange at få sådanne omgivelser, som de helst ønsker. Men vi skulle ikke frivilligt udsætte os for en indflydelse der er ugunstig med hensyn til at danne en kristelig karakter. Hvis vor pligt byder os at være på udsatte poster, bør vi være på vor vagt og bede meget, så at vi ved Kristi nåde må forblive uplettede.

Lot valgte Sodoma til boplads, fordi han så mere på de timelige fordele, han dermed kunne vinde, end på den moralske indflydelse, der ville omgive ham og hans familie. Hvad vandt han, hvad denne verdens ting angår? Hans ejendele blev ødelagte. Nogle af hans børn omkom i den ugudelige stads ødelæggelse. Hans hustru blev til en saltstøtte på vejen, og han selv blev frelst som gennem ild. Det dårlige resultat af hans egenkærlige valg endte ikke her, men den moralske fordærvelse på det sted var så indvævet i hans børns karakter, at de ikke kunne skelne mellem godt og ondt, mellem synd og retfærdighed. — *Signs of the times*, 24. Maj. 1884.

[255]

142. — Den gyldne regel.

I dit forhold til andre bør du sætte dig i deres sted. Sæt dig ind i deres følelser, deres besværligheder og skuffelser, deres glæder og sorger. Gør dig til eet med dem, og vær over for dem, som du vil, at de skal være over for dig. Dette er den sande regel for ærlighed. Det er et andet udtryk for den lov, som siger: „Du skal elske din næste som dig selv.“ Det er hovedsummen af profeternes lære. Det er en himmelsk grundsætning, som vil blive udviklet hos alle, der engang skal findes værdige til at færdes iblandt himmelens hellige beboere.

Den gyldne regel udgør grundlaget for sand høflighed, og den finder sin sande fremstilling i Jesu liv og karakter. O, hvilke milde, skønne stråler, der udgik fra vor Frelser i hans daglige liv, hvilken ynde, der udstrålede fra hans nærværelse! Den samme ånd vil åbenbare sig hos hans børn. De hos hvem Kristus bor, vil være omgivet af en guddommelig atmosfære. Deres renheds hvide klæder vil dufte af vellugt fra Herrens have. Fra deres ansigter vil hans lys udstråle og oplyse stien for de snublende, trætte fødder.

Ingen som har den rigtige opfattelse af, hvori en fuldkommen karakter består, vil undlade at vise Kristi medlidenhed og ømhed. Nådens indflydelse viser sig deri, at den blødgør hjertet, renses og forædler følelserne og bibringer vedkommende en himmelfødt skønhed, og sans for det sømmelige. — Fra naturens talerstol, side 170.

143. — Sand høflighed.

Herren Jesus kræver af os, at vi skal anerkende enhveres rettigheder. Der må vises agtelse for menneskers borgerlige rettigheder og deres rettigheder som kristne. Alle må behandles med hensynsfuldhed og omsorg som Guds sønner og døtre. [256]

Kristendommen vil gøre en person til et dannet menneske. Kristus var høflig endog mod dem, som forfulgte ham, og hans sande efterfølgere vil udvise den samme ånd. Betragt Paulus, da han førtes frem for fyrsterne. Hans tale til Agrippa er et eksempel på sand høflighed såvel som på overbevisende veltalenhed. Evangeliet fremholdes ikke med verdslig belevenhed, som er gængs i verden, men den udspringer af et sandt, høfligt og kærligt hjerte.

Den omhyggeligste udvikling af hvad der er sømmeligt i det ydre, er ikke tilstrækkeligt til at fjerne al det som irriterer, streng fordømmelse og usømmelig tale. Sand dannelse vil aldrig komme til syne, så længe ens eget jeg er det vigtigste. Kærlighed må bo i hjertet. Bevæggrunden til en virkelig sand kristens handlinger udspringer fra hans store kærlighed til Herren. Fra roden af hans kærlighed til Kristus fremspringer en uselvvisk interesse for hans brødre. Kærlighed bringer den, som er besjælet deraf, ynde, sømmelighed og en tiltalende opførsel; den oplyser hans åsyn og gør hans stemme blød; den udvikler og højner hele hans væsen. — *Ministry of healing*, side 489. 490.

Sky dårligt selskab.

De unge som er i harmoni med Kristus, vil vælge sig kammerater, der vil hjælpe dem til at gøre det rette, og de vil sky selskab, der ikke er nogen hjælp til udviklingen af de rette principper og ædle hensigter. På ethvert sted vil man finde unge mennesker, hvis sind står på et lavt niveau. Når de, som helt og uforbeholdent har stillet sig på Kristi side kommer i berøring med den klasse mennesker, vil [257]

de stå fast på det, som deres fornuft og deres samvittighed siger dem er det rette. — *Counsels to teachers, parents and students*, side 226.

144. — Undgå verdsligt selskab.

De unge bør alvorligt overveje, hvad der skal være deres mål og gerning for livet, og lægge grundvolden på en sådan måde, at deres vaner kan blive fri for ethvert stænk af urenhed. Hvis de ønsker at stå i en stilling, i hvilken de kan øve indflydelse over andre, må de være selvstændige. Vandliljen slår sine rødder dybt under slimet og mudderet, og gennem sin porøse stængel opsuger den de dele, der er nødvendige til dens udvikling, og bringer den pletfrie blomst for lyset, der hviler i renhed på søens overflade. Den undgår alt, hvad der kan tilsmudse og skæmme dens pletfrie skønhed.

Vi må lære af liljen, og skønt vi er omgivet af en indflydelse, som virker til skade for moralen og sjælens ruin, må vi alligevel undgå at blive fornærede og stille os der, hvor det onde selskab ikke kan ødelægge vore hjerter. Hver enkelt af de unge bør vælge at omgås mennesker, som vandrer opad med faste skridt. De bør sky deres selskab, som optager i sig enhver dårlig indflydelse, de der er uvirksomme, og som ikke har nogen lyst til at nå frem til en ædel karakter, og som man ikke kan stole på som mennesker, der vil stå for de rette principper. Måtte de unge derimod vælge sådanne kammerater, som frygter og elsker Gud, thi disse noble, faste karakterer repræsenteres ved liljen, der åbner sin rene blomst på søens bryst. De vil ikke lade sig påvirke af den indflydelse, som demoraliserer, men kun tilegne sig sådant, som vil hjælpe til at udvikle en ren og ædel karakter. De vil søge at blive dannet efter det guddommelige mønster. — *The Youth's Instructor*, 5. Jan. 1893.

Vore ord som hjælpekilde.

Der tales alt for lidt iblandt de kristne om de dyrebare kapitler i deres erfaring. Guds værk svækkes og Gud vanæres ved den dårlige brug af talens gave. Skinsyge, ond snak og egenkærlighed næres i hjertet og ordene røber en indre umoral. Onde tanker og dårlig tale findes hos mange som nævner Kristi navn, men de omtaler sjældent

[258]

Guds godhed, nåde og kærlighed, som blev åbenbaret, da han gav sin Søn til verden. Det har han gjort for os og burde ikke vor kærlighed og taknemmelighed finde udtryk i vore ord. Skulle vi ikke stræbe efter at lade vore ord være en hjælpekilde og en opmuntring, idet vi fortæller hverandre om vore kristelige erfaringer? Dersom vi virkelig elsker Kristus, vil vi ære ham med vore ord. De vantro bliver ofte overbeviste, når de lytter til vore rene ord, der indeholder tak og pris til Gud. — *Review and Herald*, 25. Jan. 1898.

Vor indflydelse.

De kristnes eksempel og opførsel såvel som deres ord burde være af en sådan beskaffenhed, at de hos syndere fremkaldte et ønske om at komme til livets kilde. — *Review and Herald*, 29. Nov. 1887.

145. — Værdig samtale.

De som har fået den bedste videnskabelige uddannelse, er ikke altid de mest virkningsfulde redskaber for Gud. Der er mange mennesker af denne slags som vil finde sig skubbet til side, medens de som har haft ringere anledning til at opnå boglig viden, indtager deres pladser, fordi de har kundskab om praktiske ting, der er nødvendige i det daglige liv. De der betragter sig selv som lærde, slutter ofte med at være elever, idet de tror sig kloge nok og er hævet over dette at tage imod undervisning, selv af Jesus, som var den største lærer, verden nogen sinde har kendt.

De, som har fået deres forstandsevner udvidede ved alvorlig ransagning i skrifterne for at lære Guds vilje at kende vil indtræde i stillinger af betydning; for Guds ord har fået indpas i deres liv og karakter. Det udfører sit særskilte værk og „sønderdeler endog sjæl og ånd, og marv og ben og er dommer over hjertets tanker og meninger.“ Guds ord må være den næring, ved hvilken de kristne vokser kraftigt i ånd og intelligens, så at de kan kæmpe for sandhed og ret.

Grunden til at nogle står lavt.

Hvad er grunden til at vore unge, ja endog folk i en moden alder, så let lader sig lede ind i fristelse og synd? Det er den, at Guds ord ikke bliver studeret og grundet over, som det burde. Hvis det blev påskønnet, som det skulle og burde ville det give en indre styrke, en åndens kraft, som kunne modstå Satans fristelse til det onde. Man viser ikke en fast, bestemt viljekraft i liv og karakter, fordi den hellige undervisning fra Gud ikke gøres til studium og genstand for nøje overvejelser. Man anstrenger sig ikke således, som man burde gøre, med hensyn til at nære rene, hellige tanker i sindet og fjerne fra det alt urent og ukorrekt. Man vælger ikke den bedre del, at sidde ved Jesu fødder som Maria gjorde, for at modtage den guddommelige lærers hellige undervisning en vejledning, som burde gemmes i

[259]

hjertedybet og praktiseres i det daglige liv. Når vi grunder på hellige ting, vil sindet blive forædlet og ophøjet, og sande tænkende kristne mænd og kvinder vil blive udviklede.

Gud vil ikke antage en eneste, som forringer sine evner ved syndige, jordiske tanker, ord eller gerninger. Himlen er et rent og helligt sted, som ingen kan betræde uden at være forædlede, åndeligsindede, rensede og lutrede. Vi har et værk at udføre i denne henseende hver for sig, men vi vil kun være i stand til at gøre det, når vi henter styrke fra Jesus. Vi bør gøre Bibelen til vort studium frem for enhver anden bog. Vi bør elske den og adlyde den som Guds røst. Vi bør lære at kende og forstå hans fordringer, hans „du skal“ og „du skal ikke,“ og fatte Guds ords sande mening.

Trangen til et himmelsk sind.

Når Guds ord er blevet vor rådgiver, og vi ransager Skriften for at finde lys vil himlens engle komme nær til os og påvirke vort sind og oplyse vor forstand, så at det i sandhed kan siges: „Dit ords åbenbaring spreder lys og giver de enfoldige forstand.“ Det er ikke noget under, at der ikke er mere åndelighed iblandt de unge som bekender sig til kristendom, når de giver så lidt agt på Guds ord. Man ænser ikke de guddommelige råd. De lytter ikke til formaningerne. De søger ikke nåde og himmelsk visdom for at undgå tidligere synder og få ethvert spor af urenhed rensset bort fra karakteren. David beder: „Lad mig forstå dine forskrifters vej så vil jeg fortælle om dine underfulde gerninger.“

[260] Dersom de unges sind, såvel som de ældres blev ledet i den rigtige retning når de kom sammen, så ville deres samtale dreje sig om mere ophøjede emner. Når sindet er rent og tankerne forædlede ved Guds sandhed, vil ordene blive af samme karakter ligesom guldæbler i sølvskåle. Men med den forståelse og den praksis, med det lave stade som selv mennesker der bekender sig til at være kristne, er tilfredse med, er det naturligt at al samtale bliver simpel og uden mening. Den er af jord, jordisk, og har ikke en duft af sandheden eller af himlen, og kommer ikke engang op til det mål, som den mere kultiverede klasse af verdens børn er nået til.

Et virkningsfuldt arbejde for helliggørelse.

Når Kristus og himlen er de emner vi tænker på, vil samtalen dreje sig om virkelige kendsgerninger. Talen vil blive krydret med nåde og den som taler, vil vise at han er blevet uddannet i den guddommelige lærers skole. Salmisten siger: „Jeg har valgt sandhedens vej, jeg har lagt dine domme for mig.“ Han agtede Guds ord højt, og det trængte ind i hans forstand, ikke for at blive ringeagtet, men for at blive efterfulgt i hans liv. ...

Dag for dag, time for time bør der foregå i os en proces, der frembringer selvfornægtelse og helliggørelse; da vil også de udvortes gerninger vidne om, at Jesus bor i hjertet ved tro. Helliggørelse stænger ikke kundskaben ude fra sjælen, men den vil udvide sindet og inspirere det til en søgen efter sandhed, som man søger efter skjulte skatte. Og kundskaben om Guds vilje fremmer helliggørelsens værk. Der findes en himmel, og hvor alvorligt burde vi ikke stræbe efter at nå den.

Jeg opfordrer eleverne ved vore skoler til at tro på Jesus som deres Frelser. Tro at han er rede til at hjælpe jer med sin nåde, når I, i oprigtighed vender jer til ham. I må stride troens gode strid. I må kæmpe for livets krone. Anstreng jer kraftigt, for Satan har tag i jer, og hvis I ikke slider jer løs fra ham, vil I blive lammet og ruineret. Fjenden er på jeres højre side og på den venstre, foran jer og bag jer, og I må træde ham under føde. Kæmp alvorligt, for der er en krone at vinde. Kæmp, for hvis I ikke vinder kronen, vil I tabe alt, i dette liv og i det tilkommende liv. Kæmp, men lad det ske i jeres opstandne Frelsers styrke. — *Review and Herald*, 21. Aug. 1888.

[261]

146. — At så vild havre.

Blot en lille tid anvendt til at så jeres vilde havre, kære unge venner, vil frembringe en høst, som vil forbitre hele jeres liv. Een times tankeløshed, blot een gang at give efter for fristelsen kan vende hele jeres livs løb i den gale retning. I får kun een ungdomstid. Gør den nyttig. Når I engang er gået over den grund kan I aldrig vende tilbage og gøre jeres fejl gode igen. Den som ikke vil stå i forbindelse med Gud, men som vandrer på fristelsens vej vil sikkert snuble.

Gud prøver enhver af de unge. Mange har som undskyldning for deres ligegyldighed og deres dårlige opførsel henvist til det dårlige eksempel de har set hos andre mere erfarne kristendomsbekendere; men dette bør ikke hindre nogen i at gøre det som er ret. På den store opgørets dag vil ingen sådan undskyldning kunne hjælpe noget. I vil med rette blive fordømt, for I kendte vejen, men valgte ikke at gå på den.

Fristelse.

Satan, den store ærkeforfører, forvandler sig til en lysets engel og kommer til de unge med sine særskilte fristelser og har held med sig til at drage dem skridt for skridt bort fra pligtens vej. Han beskrives som en anklager, en bedrager, en løgner, en plager og en morder. Den som begår synd er af den onde. Enhver overtrædelse bringer sjælen til fordømmelse og medfører den guddommeliges mishag. Gud ser hjertets tanker. Når urene tanker næres, er det ikke nødvendigt, at de udtrykkes i ord eller handling for at blive til synd og bringe sjælen fordømmelse. Sjælens renhed besmittes og fristeren har triumferet.

Ethvert menneske fristes, når det drages af sit eget begær. Det ledes bort fra dydens vej og fra det gode, ved at følge sine egne tilbøjeligheder. Hvis ungdommen besad moralsk fuldkommenhed, ville de stærkeste fristelser ikke kunne påvirke dem. Det er Satans opgave at friste jer, men I bestemmer selv, om I vil give efter eller

ikke. Hele Satans hær har ikke magt til at tvinge den der fristes til at synde. Der er ingen undskyldning for synd.

Medens nogle af de unge øder deres kræfter i dårskab og forfængelighed, er der andre, som behersker deres sind, samler sig kundskaber, ifører sig rustningen og kaster sig ud i livets kampe, fast besluttede på at gøre fremgang; men de kan ikke få fremgang i livet, hvor højt de end søger at nå op, om de ikke hengiver sig helt til Gud. Hvis de vender sig til Herren med hele deres hjerte og modstår deres påvirkning, som selv i mindste måde vil svække deres hensigter med hensyn til at gøre hvad ret er, da vil de finde deres tillid og deres styrke i Gud. [262]

Forlystelser er ikke sand lykke

De som elsker selskabelighed, driver ofte dette så vidt, at det bliver en fremherskende lidenskab hos dem. At klæde sig fint, at besøge forlystelsesetablissementer, at le af og sludre om emner, der bare drejer sig om forfængelige ting, sådant fylder deres liv. De kan ikke holde ud at læse Bibelen og grunde på himmelske ting. De er ulykkelige, hvis der ikke er noget, som kan hidse dem op. De ejer ikke i sig evnen til at være lykkelige, men deres lykke er afhængig af selskabet med andre unge, der er lige så tankeløse og hensynsløse, som de selv er. De kræfter der kunne være blevet brugt til gode formål, anvender de til dårskab. ...

Den ungdom, som finder glæde og lykke i at læse Guds ord og i bønnens stunder, vil stadig blive vederkvæget ved at drikke af livets kilde. De vil nå en moralsk højde og ypperlighed. Hellighed og en tankens bredde, som andre ikke kan opnå. Samfund med Gud fremkalder gode tanker, ædle tilbøjeligheder, en klar forståelse af sandheden og ædle handlinger. De, der således forener deres sjæle med Gud, anerkendes af ham som sønner og døtre. De vil stadig nå højere og højere og stedse få én klarere forståelse af Gud og evigheden, indtil Herren gør dem til redskaber, der bringer lys og visdom til verden.

De, der bliver i Jesus, vil være lykkelige, glade og fryde sig i Gud. En behagelig mildhed vil markere deres stemme, ærbødighed for åndelige og evige ting vil give sig udtryk i deres handlinger, og sang, frydefuld sang, vil tone på deres læber, for de har fået et pust fra [263]

Guds trone. Dette er gudsfrygtens hemmelighed, som ikke let lader sig forklare, men ikke desto mindre kan føles og nydes. Et hårdt og oprørsk hjerte kan stænge døren for al sød indflydelse af Guds nåde og al Helligåndens glæde. Men visdommens vej er en behagelig vej, og alle hendes stier er fred. Jo nærmere vi kommer Kristus, desto mere vil vore ord og handlinger vise hans nådes forædlende og omskabende magt. — *Testimonies for the Church*, 4 bind side 622 — 626.

147. — Vantro besøgende.

Det er ikke trygt for kristne at vælge deres selskab, som ikke har nogen forbindelse med Gud, og hvis liv mishager ham. Hvor mange kristne vover sig alligevel ikke ud på den forbudte grund. Mange inviterer til deres hjem slægtninge, som er forfængelige, spottende og ugudelige, og ofte vil disse vantro besøgendes eksempel og indflydelse gøre varigt indtryk på de børns sind, som er i hjemmet. Den indflydelse der således udøves, svarer til den, hebræerne kom under, da de havde forbindelse med de ugudelige kanaanæere .....

Mange føler, at de bør gøre indrømmelser for at behage deres vantro slægtninge og venner. Det er ikke altid let at drage grænselinjen. Een indrømmelse bereder vej for en anden, indtil de, der engang var tro efterfølgere af Kristus, er blevet i liv og karakter omskabt efter verdens skikke. Forbindelsen med Gud er brudt. De er kun kristne af navn. Når prøvestunden kommer viser det sig, at deres håb ikke har nogen fast grundvold. De har solgt sig selv og deres børn til fjenden. De har vanæret Gud, og når Guds retfærdige domme åbenbares, vil de høste hvad de har sået. Kristus vil sige til dem, som han sagde til det gamle Israel: „I har ikke adlydt min røst. Hvorfor har I gjort dette?“ — *Signs of the times*, 2 Juni 1881.

[264]

15. Afsnit: Frieri og ægteskab.

Familiebåndet er det inderligste, det ømmeste og helligste af alle jordiske bånd. Det var bestemt til at skulle være en velsignelse for mennesker, og det er en velsignelse, hvor som helst ægteskabspagten indgås med forstand, i gudsfrygt og med tilbøjelig hensyntagen til det ansvar den medfører. — Ministry og healing, side 356. 357.

148. — Sand kærlighed.

Kærlighed er en dyrebar gave, som vi modtager af Kristus. Ren og hellig kærlighed er ikke en følelse, men et princip. De som drives af sand kærlighed, er hverken urimelige eller blinde. Underviste af Helligånden elsker de Gud over alle ting og deres næste som sig selv.

Lad dem som tænker på at indgå ægteskab, veje enhver følelse og give agt på udviklingen af ethvert karaktertræk hos den, til hvem de tænker at knytte deres livs skæbne. Lad ethvert skridt hen imod en ægteskabsforbindelse være præget af sømmelighed, ligefremhed, oprigtighed og et alvorligt forsæt at ville behage og ære Gud. Ægteskabet indvirker på det fremtidige liv både i denne verden og i den tilkommende. En alvorlig kristen vil ikke lægge nogen planer, som Gud ikke kan billige.

Søg råd.

Hvis de er velsignet med gudfrygtige forældre, så søg vejledning hos dem. Åbenbar for dem dit håb og dine planer og modtag af dem den undervisning, som deres livs erfaringer har lært dem, så vil du undgå mange sorger. Gør frem for alt Kristus til din rådgiver; læs hans ord med bøn til Gud.

[265] Således vejledet, lad den unge kvinde kun vælge til sin livsledsager en sådan, som besidder rene, mandige karaktertræk, en, som er flittig, fremadstræbende og retskaffen, en som frygter og elsker Gud. Lad en ung mand søge en til at stå ved hans side, som er skikket til at bære sin del af livets byrder, en, hvis indflydelse vil forædle og udvikle ham, og som vil gøre ham lykkelig ved sin kærlighed.

„En forstandig kvinde er fra Herren.“ Ordsp. 19,14. „Hendes mands hjerte forlader sig på hende... Hun gør ham godt og intet ondt, i alle sit livs dage.“ Ordsp. 31,11.12. „Hun åbner sin mund med visdom, og kærlighedslov er på hendes tunge; hun ser nøje, hvordan det går hendes hus, og hun spiser ikke lathedens brød;

hendes sønner rejser sig og priser hende lykkelig; og hendes mand roser hende således: Mange døtre var brave, men du overgår dem alle.“ Ordsp. 31,26-29. Den, som vinder en sådan hustru, „fandt lykken og modtog nåde fra Herren.“ Ordsp. 18,22. — *Ministry of healing*, 358. 359.

Valget af ledsager.

Den unge kristne bør være meget omhyggelig med hensyn til at slutte venskab med nogen og i valget af livsledsager. Pas vel på, at ikke det som du nu tror er det rene guld, skal vise sig at være dårligt metal. Verdslig forbindelse vil lægge stene på din vej, når du vil tjene Gud, og mange sjæle er blevet ruinerede ved ulykkelige forbindelser, både forretningsforbindelser og ægteskabelige, med sådanne, som ikke kan forædle eller opløfte. Guds folk bør ikke vove sig ind på forbudt grund. Ægteskab mellem troende og vantro er forbudt af Gud, men det uomvendte hjerte følger ofte sine egne ønsker, og der er blevet indgået ægteskaber, som Gud ikke har kunnet sanktionere. — *Fundamentals of christian Education*, side 500.

149. — Forkert form for frieri.

[266] Din karakters mangel på fasthed og selvfornektelse er en alvorlig hindring for dig med hensyn til at opnå en ægte religiøs erfaring, der ikke skal vise sig at være det løse sand. Du bør opelske fasthed og bestemthed i dine hensigter. Disse egenskaber er absolut nødvendige for at have fremgang i det kristne liv. Hvis du ejer fasthed i sjælen, vil du ikke lade dig føre bort fra det rette. Intet motiv bør kunne føre dig bort fra pligtens lige vej. Du bør være loyal og tro mod Gud. Da vil din kærlighed og tilbøjelighed, det venskab som du attrår, ikke drive dig bort fra sandhed og pligt. Du vil ikke opofre pligten for tilbøjeligheden.

Dersom du, min broder, lokkes til at forene dine livsinteresser med en ung uerfaren pige, som i virkeligheden har fået en mangelfuld opdragelse i de almindelige praktiske daglige pligter i livet, begår du en fejl. Men disse mangler er små, sammenlignet med hendes uvidenhed vedrørende hendes pligter over for Gud. Hun har ikke været blottet for lys; hun har haft religiøse privilegier, men alligevel har hun ikke følt hvor syndig hun er, når hun står uden Kristus.

Indflydelse over for religiøs erfaring.

Når du i din forelskelse gentagne gange undlader at gå til bønne-møder, hvor Gud velsigner sit folk, og du bliver borte for at nyde en sådan ung kvindes selskab, som ikke har nogen kærlighed til Gud, og som ikke føler nogen tiltrækning ved det religiøse liv, hvorledes kan du da forvente, at Gud skulle velsigne en sådan forening?

Forhast dig ikke! Man burde ikke tilskynde til tidlige ægteskaber. Hvis unge kvinder eller unge mænd ikke respekterer Guds fordringer, hvis de ikke giver agt på de fordringer, som binder dem til religionen, er der fare for, at de heller ikke vil tage passende hensyn til de fordringer, der stilles til en ægtemand eller en hustru. Det er farligt at få den vane hyppigt at være i selskab med den, man synes om, og

især når det sker på bekostning af de religiøse privilegier og bønnens stunder; du lider et tab, som du ikke har råd til.

Den vane at sidde oppe sent om aftenen er almindelig, men den behager ikke Gud, selv om I begge er kristne. Disse sene timer skader helbredet og gør sindet uskikket for den næste dags pligter, og det kan se upassende ud. Min broder, jeg håber du vil have selvagtelse nok til at sky denne form for frieri. Hvis dit øje er opladt for Guds herlighed, vil du gå frem med megen forsigtighed. Du vil ikke tillade elskovssyg sentimentalitet i den grad at forblinde dit syn, at du ikke kan se de høje fordringer, Gud stiller til dig som en kristen. *Testimonies for the Church*, 3 bind side 44. 45.

Tidlige ægteskaber

Vi bør ikke opmuntre til tidlige ægteskaber. En forbindelse, der er så vigtig som et ægteskab, og så vidtrækkende i sine resultater, burde ikke indgås hastigt uden tilstrækkelig forberedelse og før de mentale og fysiske kræfter er veludviklede. — *Ministry of healing*, side 358.

[267]

150. — Forbindelse med vantro

Kære søster: Jeg har hørt om dit påtænkte ægteskab med en, som ikke har samme religiøse tro som du, og jeg frygter for, at du ikke omhyggeligt har overvejet denne betydningsfulde sag. Før du tager et skridt, som vil øve indflydelse på hele dit kommende liv, vil jeg indtrængende bede dig grundigt og under bøn til Gud om at overveje denne sag. Vil denne nye forbindelse blive en kilde til sand lykke? Vil den blive en hjælp for dig i dit kristen liv? Vil den behage Gud? Vil du vise et eksempel, som andre trygt kan følge?

Enhver kvinde bør, før hun indgår ægteskab, spørge om den, med hvem hun er i færd med at forene sin skæbne, er værdig dertil. Hvorledes har hans liv hidtil været? Er hans liv rent? Er den kærlighed, som han giver udtryk for, af en ædel, ophøjet karakter? Eller er det blot en følelsesbetonet forelskelse? Har han de karaktertræk, som vil gøre hende lykkelig? Kan hun finde sand fred og glæde i hans hengivenhed? Vil hun få lov til at beholde sin individualitet? Eller skal hendes dømmekraft og samvittighed underkastes hendes mands kontrol; som en Kristi discipel er hun ikke sin egen, hun er bleven købt med en høj løsesum. Kan hun sætte Frelserens fordringer som det højeste i livet? Vil sjæl og legeme, tanker og hensigter blive bevarede rene og hellige? Disse spørgsmål har en overordentlig stor betydning for enhver kvindes velfærd, som indtræder i ægteskab.

[268] Der behøves religion i hjemmet. Kun dette kan forhindre de sørgelige vanskeligheder som så ofte forbitrer det ægteskabelige liv. Kun der hvor Kristus regerer, kan der findes dyb, sand uegennyttig kærlighed. Da knyttes sjæl til sjæl, og de to liv vil forenes i harmoni. Guds engle vil være gæster i hjemmet, og de vil stå vagt og hellige ægteparrets soveværelse. Nedværdigende sanselighed vil være bandlyst. Tankerne vil være vendte opad mod Gud; op mod ham vil deres hjerters hengivenhed stige.

Resultater af ulydighed.

Hjertet higer efter menneskelig kærlighed, men denne kærlighed er ikke stærk nok eller ren nok eller dyrebar nok til at tage pladsen for Jesu kærlighed. Kun i sin Frelser kan hustruen finde visdom, styrke og nåde til at møde livets pligter og ansvar og bekymringer. Hun bør gøre ham til sin styrke og fører. Kvinden bør give sig selv til Kristus, før hun hengiver sig til nogen jordisk ven, og hun bør ikke indgå nogen forbindelse, som vil blive i strid med dette. De, som skal finde sand lykke, må eje himlens velsignelse over alt, hvad de har og alt, hvad de gør. Det er ulydighed mod Gud, som gør, at så mange hjerter og så mange hjem er fyldt med elendighed, hvis du, min søster, ikke vil have et hjem, hvorfra skyggerne aldrig løftes, så foren dig aldrig med en mand, som er en fjende af Gud.

Som den, der venter at møde disse ord i dommen, beder jeg dig indtrængende om grundigt at overveje det skridt, du står i færd med at tage. Spørg dig selv: Vil ikke en vantro mand lede mine tanker bort fra Jesus? Han elsker fornøjelse mere, end han elsker Gud. Vil han ikke lede mig til at finde behag i de samme ting, som han elsker? Stien til det evige liv er stejl og stenlagt. Forøg ikke byrderne, så din fremfærd bliver endnu mere vanskeliggjort. ...

Jeg vil advare dig mod de farer, der truer, før det er for sent. Du lytter til glatte, behagelige ord og ledes til at tro, at alt skal blive vel, men du kender ikke de motiver, som fremkalder den smukke tale. Du kan ikke se ugudelighedens dyb skjult i hjertet. Du kan ikke se bag scenen og opdage de snarer, Satan lægger for din sjæl. Han vil lede dig til en handlemåde, som gør, at han har let spil til at påføre dig sine hårde fristelser. Giv ham ikke den mindste fordel. Medens Gud virker på sine tjeneres sind, arbejder Satan gennem ulydighedens børn. Kristus har intet med Bileal at gøre. De to kan ikke harmonere. At forene dig med en vantro er at stille dig på Satans side. Du bedrøver Guds Ånd og forspilder hans beskyttelse. Kan du forsvare at påføre dig selv så frygtelige vanskeligheder, idet du kæmper kampen for det evige liv?

En brudt forbindelse.

[269] Du vil måske sige: Men jeg har givet mit løfte, og skal jeg nu tage det tilbage. Dertil vil jeg svare, at hvis du har gjort et løfte, som er i strid med Skriften skal du absolut og uden nølen tage det tilbage og i ydmyghed for Gud angre den forbindelse, som ledte dig til at give et så ubesindigt løfte. Det er meget bedre i Herrens navn og hans frygt at tage et sådant løfte tilbage end at holde det, og derved vanære din Skaber.

Kom i hu, at du har en himmel at vinde og en åben sti til ulykke at undgå. Gud mener hvad han siger. Da han forbød vore første forældre at spise af kundskabens træ's frugt, åbnede deres ulydighed porten til ve og jammer for hele verden. Dersom vi vandrer imod Gud, vil Gud stride imod os. Vor eneste sikre fremgangsmåde er at vise lydighed mod alle hans fordringer, hvad det så end skal koste. De er alle grundede i uendelig kærlighed og visdom. — *Testimonies for the Church*, 5 bind side 361 — 365.

Nødvendigheden af moden dømmekraft.

Det ligger i elevernes højeste interesse og er til fælles bedste, at de ikke forsøger på at vælge sig en livsledsager, medens deres karakter endnu er uudviklet, deres dømmekraft umoden, og medens de derhos er forhindret fra at få forældrenes vejledning og omsorg.

...

De som søger at bevare de unge fra fristelse og berede dem for et nyttigt liv, udfører et godt arbejde. Det glæder os hver gang vi ser en undervisningsanstalt udvise forståelse for, hvad god disciplin og passende restriktioner betyder for de unge. Må alle sådanne læreres bestræbelser blive kronet med held. — *Fundamentals of christian Education*, side 62. 63.

151. — Behovet af råd og ledelse.

I vore dage, da mange farer og mange skadelige ting er rådende, er de unge udsatte for store prøver og fristelser. Mange sejler ind i en farlig havn. De behøver en lods; men de forsmår at modtage den hårdt tiltrængte hjælp, fordi de tror at de er kompetente til selv at føre skuden, og de fatter ikke, at de er ved at støde på en skjult klippe, som kan få dem til at lide skibbrud på tro og lykke. Når det gælder frieri og ægteskab er de ganske forblindede, og det de helst vil, er at gå deres egen vej. I denne den mest betydningsfulde periode i deres liv trænger de til en rådgiver, som ikke tager fejl, en sikker fører. Denne vil de finde i Guds ord. Hvis de ikke flittigt studerer dette ord, vil de begå store fejl, som vil ødelægge deres lykke såvel som andres, både for det nærværende og det tilkommende liv.

[270]

Der er en tilbøjelighed hos mange til at blive heftige og trossige. De har ikke taget imod Guds ords kloge råd. De har ikke kæmpet med deres eget jeg og vundet en dyrebar sejr, og deres stolte, ubøjelige vilje har drevet dem bort fra pligtens og lydighedens sti. Se tilbage over jeres svundne liv, unge venner, og overvej omhyggeligt jeres færd i lyset af Guds ord. Har I udvist den samvittighedsfulde agtelse for jeres forpligtelser over for jeres forældre, som Bibelen betoner? Har I behandlet den moder med venlighed og kærlighed, som har draget omsorg for jer fra I var små? Har I taget hensyn til hendes ønsker? Eller har I bragt smerte og bedrøvelse til hendes hjerte ved at følge jeres egne ønsker og planer? Har den sandhed, I bekender jer til at tro på, helliget jeres hjerter og blødgjort jeres vilje? Hvis ikke har I et stort arbejde at udføre med hensyn til at gøre godt igen, hvad I har gjort forkert.

En fuldkommen fører.

Bibelen fremholder en fuldkommen standard for karakteren. Denne hellige bog, inspireret af Gud og skrevet af hellige mænd, er en fuldkommen fører under alle livets omstændigheder. Den frem-

holder klart både unge og gamles pligter. Hvis man gør den til fører for livet, vil dens lære lede sjælen opad. Den vil forædle sindet, styrke karakteren og skabe fred og glæde i hjertet. Men mange af de unge har valgt at være deres egne rådgivere og førere. Sådanne unge trænger til mere indgående at studere Bibelens lære. På dens blade vil de finde åbenbaret deres pligt over for deres forældre og deres brødre i troen. Det femte bud lyder: „Ær din fader og din moder, at dine dage må blive mange i det land, Herren din Gud giver dig.“ Vi læser atter: „I børn, lyd jeres forældre i Herren, for dette er ret.“

Et af de tegn, som viser at vi lever i de sidste dage er dette, at børn vil være forældrene ulydige, utaknemmelige og vanhellige. Der er en mængde forskrifter og råd i Guds ord vedrørende dette at have respekt for forældre. Det gør det klart for de unge, at de har en hellig pligt til at elske og glæde dem, som har ført dem fra de var spæde gennem barndommen og ungdommen op til manddomstiden, og som nu for en stor del er afhængig af dem, hvad deres fred og lykke angår. Bibelen taler klart nok om dette emne, og alligevel er dens lære blevet i høj grad forsømt.

[271] De unge har mange lektier at lære, og den mest betydningsfulde er den at lære sig selv at kende. De bør have en korrekt forståelse af deres forpligtelser over for deres forældre, og de bør i Kristi skole stadig lære at være ydmyge og sagtmodige af hjertet. På samme tid som de skal elske og ære deres forældre, skal de også respektere erfarne menneskers dømmekraft, sådanne som de er forenet med i menigheden.

Korrekt opførsel.

Når en ung mand søger selskab med en ung dame og vinder hendes venskab, uden at hendes forældre ved noget om det, handler han ikke som en ægte kristen, hverken mod hende eller hendes forældre. Ved hemmelige sammenkomster, kan han vinde indflydelse over hendes sind, men idet han gør dette, åbenbarer han ikke den sjælens renhed og ærlighed, som ethvert Guds barn bør besidde. For at opnå deres hensigter optræder de ikke åbent og frit efter Bibelens regel og handler ikke ærligt, over for dem som elsker dem, og som forsøger på at være deres trofaste beskyttere. Ægteskab som kommer i stand på en sådan måde, er ikke i overensstemmelse med Guds ord.

En mand som vil lede en datter bort fra pligtens vej, som forvirrer hendes ideer vedrørende Guds enkle og tydelige befalinger om at lyde og ære sine forældre, vil heller ikke blive trofast over for sine ægteskabelige forpligtelser.

Bibelen spørger: „Hvorledes holder en ung sin vej ren?“ Og svaret lyder: „Ved at holde sig efter dit ord.“ Den unge mand, som gør Bibelen til sin fører, behøver ikke at tage fejl af pligtens og sikkerhedens vej. Den velsignede bog vil lære ham at bevare sin karakters renhed, at være sanddru og ikke bedragerisk. „Du skal ikke stjæle,“ blev der skrevet med Guds finger på stentavlerne, og alligevel, hvor meget tyveri praktiseres og undskyldes ikke, når det gælder om at vinde et menneskes hengivenhed.

Ved en ukorrekt bejlen og ved hemmelige sammenkomster, kan en mand vinde en uerfaren kvindes hengivenhed; hun ved ikke, hvortil disse ting vil føre, og til en vis grad drages hun bort fra sine forældre og kommer under hans kontrol, som ved sin fremgangsmåde viser, at han egentlig er hendes kærlighed uværdig. Bibelen fordømmer enhver art af uærlighed, og fordrer at man skal handle ret under alle omstændigheder; den som gør Bibelen til sin ungdoms fører, lyset på sin sti, vil adlyde dens lære i alle ting. Han vil ikke overtræde et bogstav eller en tøddel af loven for at opnå en eller anden hensigt, selv om han skal gøre store ofre. Dersom han tror på Bibelen, ved han, at Guds velsignelse vil ikke hvile over ham, hvis han afviger fra den rette vej. Skønt det en tid kan se ud til at det går ham godt, vil han visselig komme til at høste frugterne af sin færd.

Guds forbandelse hviler over mange af de upassende og urigtige forbindelser, som dannes i denne verdens sidste tid. Hvis Bibelen lod os i uvidenhed og mørke angående disse spørgsmål, da ville den fremgangsmåde, mange af vore dages unge bruger i deres opførsel over for hverandre, være undskyldt, men Bibelens fordringer står ikke som en halvkvædet vise. Nej, de forlanger fuldkommen renhed, hvad tanker, ord og handlinger angår. Vi er taknemmelige til Gud, fordi hans ord er et lys for vor fod, og at ingen behøver at tage fejl af pligtens vej. De unge burde hente råd fra den hellige skrift og give agt på disse råd; for vi begår altid store fejltagelser, når vi viger af fra dens forskrifter.

[272]

Nødvendigheden af sund dømmekraft.

Hvis der er noget emne, som burde overvejes med klar forstand og en dømmekraft, som ikke er påvirket af følelserne, er det emnet ægteskab. Hvis vi nogen sinde behøver Bibelen som rådgiver, er det når vi står over for det skridt at forene to personer for livet. Men den idé gør sig i almindelighed gældende, at vedrørende denne sag må følelserne afgøre sagen, og i alt for mange tilfælde vil elskovssyg sentimentalitet styre roret og føre til sikker ruin. I dette stykke viser ungdommen mindre intelligens end i nogen anden sag. På dette område nægter de at tage forstanden til hjælp. Spørgsmålet om ægteskab synes at have en fortryllende magt over dem. De overlader sig ikke til Gud. Deres sanser er lænkebundne, og de går fremad i hemmelighed, som om de frygtede for, at deres planer skulle blive forpurrede af en eller anden.

Den skjulte måde hvorpå man indleder frieri og ægteskab, er årsag til en hel del elendighed, hvis fulde udstrækning kun Gud kender, på denne klippe har tusinder lidt skibbrud på deres sjæle. Kristne, som ellers har vist alvor i deres liv, og som synes at være trofaste over for ethvert andet emne, begår ofte store fejl på dette område. De viser en så fast vilje i dette stykke, at ingen fornuftgrund kan få dem til at forandre sig. De er blevet så grebne af menneskelige følelser og impulser, at de ikke har noget ønske om at ransage Bibelen og komme i nær forbindelse med Gud.

[273]

Satan ved godt hvad slags elementer han har at arbejde med, og han anvender sin djævelske visdom på forskellig måde til at fange sjæle og føre dem mod ruin. Han giver agt på hvert skridt, som bliver taget, og kommer med mange forslag, og ofte følger man hellere disse forslag end Guds ords råd. Dette fint vævede og farlige net laver han på en dygtig måde, så at han kan fange de unge og de, som ikke er på deres post, deri. Det er ofte skjult under et lysskær, men de der bliver dets ofre, sårer sig selv med mange sorger. Som resultat ser vi mennesker lide skibbrud alle vegne.

Forældre bør rådspørges.

Hvornår vil vor ungdom blive klog? Hvor længe skal dette værk gå for sig? Skal børn bare rådspørge deres egne ønsker og tilbøje-

ligheder og være ligegyldige over for deres forældres råd og dømmekraft? Der er nogle som aldrig synes at spille en tanke på deres forældres ønske, eller på hvad de foretrækker. De tager heller ikke hensyn til deres mere modne dømmekraft. Egenkærlighed har stængt døren til deres hjerter for sømmelig hengivenhed. De unges sind trænger til at blive vækket i denne henseende. Det femte bud er det eneste bud, hvortil der er knyttet et løfte, men man tager sig sagen let; ja, det bliver endog sat aldeles til side for det, de i deres forelskelse har lyst til. At tage sig en moders kærlighed let og at vanære en faders omsorg er synder, der står opført imod mange unge.

En af de største vildfarelser i forbindelse med denne sag er den, at de unge og uerfarne ikke må forstyrres i deres kærlighed, og at man ikke må blande sig ind i deres kærlighedshistorier. Men hvis der er noget emne som burde betragtes fra alle mulige sider, er det netop dette. Det er absolut nødvendigt at tage imod den hjælp, som andres erfaring og en rolig, omhyggelig overvejelse af sagen fra begge sider medfører, det er en sag som behandles alt for let af de allerfleste mennesker.

Tag Gud og jeres gudfrygtige forældre med på råd, unge venner! Bed over sagen. Mål hver følelse, og giv agt på karakterudviklingen hos den, som du tænker på at knytte din livsskæbne til. Det skridt du er i færd med at tage, er et af de allervigtigste i dit liv og burde ikke tages for hastigt. Om du end elsker, så vær ikke blind i din kærlighed.

[274]

Tænk nøje over, om dit ægteskabelige liv vil blive lykkeligt eller uharmonisk og forfejlet. Fremstil det spørgsmål: Vil denne forening hjælpe mig opad mod himlen? Vil den forøge min kærlighed til Gud og vil den gøre mig mere nyttig i dette liv? Hvis du efter disse overvejelser finder, at forbindelsen ikke fører dig tilbage eller nedad, så gå da frem i Guds navn.

Selv om du har forlovet dig uden at have haft klar forståelse af dens karakter, med hvem du har til hensigt at forene dig, så tro ikke, at denne forlovelse gør det absolut nødvendigt at påtage dig ægteskabsløftet og binde dig for livet til et menneske, du ikke kan elske og respektere. Vær meget forsigtig, før du indgår en forlovelse men bedre, langt bedre, er det at bryde en forlovelse før ægteskabet end bagefter at søge skilsmisse som mange gør.

Hvorledes behandler han sin moder.

Sand kærlighed er en plante, som trænger til at blive dyrket. Den kvinde, som ønsker en fredfuld og lykkelig forbindelse, og som ønsker at slippe fremtidige sorger og elendigheder, bør spørge, før hun giver efter for sine følelser: Har han som jeg holder af en moder? Hvorledes er hendes karakter? Hvorledes forholder han sig over for de forpligtelser, han har over for hende? Er han imødekommende over for hendes ønsker? Og ser han på hendes velfærd? Dersom han ikke respekterer og ærer sin moder, vil han da vise respekt og kærlighed, venlighed og hengivenhed mod sin hustru? Når nyhedens interesse ved ægteskabet er forbi, vil han da fremdeles elske mig? Vil han være overbærende med mine fejl eller vil han være kritisk og herskesyg? Sand hengivenhed vil bære over med mange fejl. Kærlighed vil ikke opdage dem.

Man kan ikke stole på følelser.

[275] De unge stoler alt for meget på følelser. De skulle ikke give sig hen så let og ikke alt for hurtigt lade sig erobre af den elskedes vindende ydre. Det frieri, som går for sig i vor tid, smager meget af bedrag og hykleri, som sjælefjenden har mere med at gøre end Herren. Hvis man nogen sinde behøver sund fornuft, hvad denne sag angår, men det er en kendsgerning, at man ser ikke meget til sund fornuft i så henseende.

Dersom børn ville have mere fortrolighed til deres forældre, dersom de ville stole på dem og fortælle dem om deres glæder og sorger, ville de spare sig selv mangan en fremtidig hjertesorg. Når de står uklare over for, hvilken vej de skal gå, burde de fortælle deres forældre, akkurat som de ser på det og bede dem om råd. Hvem er så godt forberedt på at udpege deres farer som gudfrygtige forældre? Hvem kan bedre forstå deres særskilte temperament, end de kan?

Børn som er kristne, vil sætte deres gudfrygtige forældres kærlighed og godkendelse over enhver timelig velsignelse. Forældrene kan sympatisere med børnene og bede for og med dem, om at Gud vil beskytte dem og lede dem. Frem for alt vil de lede dem til deres aldrig svigtende ven og rådgiver, som føler for dem og kender deres svagheder. Han, som var fristet i alle ting i lige måde med os, dog

uden synd, han ved, hvorledes han skal komme dem til hjælp, som fristes. — *Review and Herald*, 26. Jan. 1886.

Guddommelig kærlighed.

I jeres forbindelse for livet vil jeres hengivenhed blive bestemmende for den lykke, I vil berede hinanden. Enhver må stræbe efter at gøre den anden lykkelig. Det er Guds vilje vedrørende jer. Men på samme tid som I skal være eet, må ingen af jer tabe sin individualitet. Gud er den, som ejer jeres individualitet. . . .

Når man lever for Gud, vil sjælen yde ham sin bedste og højeste hengivenhed. Er det sådan, at jeres varmeste kærlighed gives ham, som døde for jer? Hvis det er tilfældet, så vil jeres kærlighed til hinanden være i overensstemmelse med himlens lov. — *Testimonies for the Church*, 7 bind side 45. 46.

152. — For tidlige ægteskaber.

Unge mænd og kvinder indgår ægteskab med umoden kærlighed, mangelfuld dømmekraft, uden rene ophøjede følelser og giver ægteskabsløftet kun ledet af deres ungdommelige tilbøjeligheder. ...

Faren ved for tidlige forbindelser.

Den tilknytning som dannes i barneårene, har ofte resulteret i dårlige forbindelser eller ubehagelige separationer. Tidlige forbindelser, som dannes uden forældrenes samtykke, har sjældent medført lykke. De unges hengivenhed for hinanden burde holdes nede indtil den tid, da moden alder og erfaring vil gøre det hæderligt og sikkert at slippe den løs. De som ikke således vil beherske sig, vil stå i fare for at skabe sig en ulykkelig tilværelse. En ung, som ikke har nået tyveårsalderen, er kun en dårlig dommer med hensyn til at afgøre, om en lige så ung person som han selv er skikket til at blive hans ledsager for livet. Når deres dømmekraft er blevet mere moden, finder de, at de er bundet til hinanden for livet og måske slet ikke er i stand til at gøre hinanden lykkelige. I stedet for da at gøre det bedste ud af situationen, beskylder de hinanden for fejl; kløften mellem dem bliver større, indtil de er ganske ligegyldige for hinanden og forsømmer hinanden. For dem har ordet ikke nogen hellig betydning. Atmosfæren forgiftes ved ukærlige ord og bitre bebrejdelser. — A solemn appeal side 11. 12.

153. — Kloge og ukloge ægteskaber

Forhastede ægteskaber er et resultat af mange af de onde ting, som eksisterer i vore dage. Hverken fysisk sundhed eller mental livskraft forbedres ved ægteskaber, som indgås for tidligt i livet. Man udviser alt for lidt fornuft i behandlingen af dette emne. Mange unge følger bare deres impulser. Dette skridt, som alvorligt påvirker dem til det gode eller til det dårlige, og som medfører enten en livslang velsignelse eller forbandelse, tages ofte alt for hurtigt, drevet frem af følelseslivet. Mange vil ikke lytte til fornuftens stemme, eller undervisning fra et kristeligt synspunkt. ...

Verden er fuld af elendighed og synd i dag, som følge af utidige ægteskaber. I mange tilfælde tager det kun nogle få måneder for mand og hustru at forstå, at de aldrig kan komme til at harmonere; og det resulterer i at der hersker strid i hjemmet, der hvor kun kærlighed og himmelsk harmoni burde eksistere. Ved skænderi over små ting skabes en bitter ånd. Misforståelser og uoverensstemmelse bringer ubeskrivelig elendighed ind i hjemmet, og skiller dem ad, der skulle være forenet med kærlighedens bånd. Således har tusinder ofret sig selv, sjæl og legeme, ved uforstandige ægteskaber og er blevet ført ind på elendighedens vej. [277]

Ulige åg.

Det er farligt at indgå en verdslig forbindelse. Satan ved godt, at for mange unge mænds og kvinders vedkommende vil det øjeblik, da de indgår ægteskab, slutte deres religiøse livs historie. En tid lang kan de bestræbe sig for at leve et kristent liv, men alle deres anstrengelser støder imod en vedholdende indflydelse i modsat retning. Engang følte de det som et privilegium at tale om deres glæde og deres håb, men det varede ikke længe, før de var uvillige til at føre talen ind på dette emne, idet de vidste, at den de har knyttet deres skæbne til, ikke har nogen interesse for disse ting. På denne måde

væver Satan lumske væv af skepticisme omkring dem, og troen på den dyrebare sandhed dør bort hos dem.

Satan grunder stadig på, hvorledes han kan få de unge til at synde, for da ved han, at han er sikrere på dem. Sjælefejden er fyldt med intenst had mod enhver bestræbelse, der går ud på at føre de unge i den rigtige retning. Han hader alt, som kan give dem et korrekt billede af Gud og Kristus. Hans bestræbelser er særlig rettet imod dem som indtager en stilling, der er gunstig med hensyn til at modtage lys fra himlen; for han ved, at ethvert skridt, de tager for at komme i forbindelse med Gud, vil give dem kraft til at modstå hans fristelser. Som en lysets engel kommer han til de unge med sine listige råd, og alt for ofte har han held med sig til at føre dem skridt for skridt bort fra pligtens vej.

Passende forbindelse.

Unge mennesker, som har lært hinanden at kende, kan gøre deres forbindelse til en velsignelse eller en forbandelse. De kan styrke og velsigne hverandre, gå fremad i god opførsel, hensynsfuldhed og kundskab, eller de kan øve en demoraliserende indflydelse ved at være ligegyldige og utro. — *The Youth's Instructor*, 10. Aug. 1899.

Forhastede ægteskaber.

[278] Satan har stadig travlt med at få uerfarne unge mennesker til at indgå ægteskab. Men jo mindre vi roser de ægteskaber, som nu finder sted, desto bedre. Når ægteskabets hellige natur og de fordringer, det medfører, bliver virkelig forstået, kan et ægteskab selv nu blive anerkendt af himlen, og resultatet vil blive lykke for begge parter, og Gud vil blive æret. ...

Sand religion forædler sindet, forfiner smagen, helliger dømmekraften og giver vedkommende del i himlens renhed og indflydelse. Den bringer englene nær til og adskiller os mere og mere fra verdens ånd og verdens indflydelse. — *Testimonies for the Church*, 2 bind side 252. 253.

Satan opmuntrer til ægteskab.

Satan er travlt beskæftiget med at få mennesker, som er ganske uskikket til at leve sammen, til at forene deres interesser ved ægteskabelig forbindelse. Han hoverer, når han får gjort dette, for derved kan han skabe mere elendighed og håbløshed for den menneskelige familie, end han kan ved at bruge sin dygtighed på nogen anden måde. — *Testimonies for the Church*, 2 bind side 248.

154. — At tage til ægte og give til ægte.

Gud har sat menneskene i verden, og det er deres forret at spise og drikke og handle og tage til ægte og bortgifte, men disse ting udføres kun på rette måde, når det sker i gudsfrygt. Vi bør leve her i denne verden under hensyntagen til den evige verden. Den store synd i forbindelse med ægteskaberne i Noas bage bestod deri, at Guds sønner forenede sig med menneskenes døtre. De der bekendte sig til at kende og ære Gud, forenede sig med kvinder, som er vantro. Og uden at tage tilbørlige hensyn, giftede de sig med, hvem de ville. Der er mange i vore dage, der ikke har nogen dyb religiøs erfaring, som vil gøre nøjagtigt det samme, som man gjorde i Noas dage. De vil indgå i ægteskab uden omhyggelig overvejelse og bøn til Gud. Mange påtager sig det hellige løfte lige så tankeløst, som de tiltræder en forretningsforbindelse. Det er ikke den ægte kærlighed, der kommer til syne ved sådanne forbindelser.

Vanhellig forelskelse.

[279] Tanken om ægteskab synes at have en fortryllende magt over mange af de unges sind. To mennesker lærer hinanden at kende de bliver indtagne i hinanden, og denne forelskelse opsluger dem helt. De er forblindede hvad fornuft angår og de har kastet deres dømmekraft bort. De vil ikke bøje sig for noget råd eller nogen kontrol, men mener at de har lov til at gå deres egen vej uden at tage hensyn til følgerne.

Den forelskelse, der har grebet dem, er som en smitsom sygdom der må rase ud; og der synes ikke at være noget, som kan sætte en stopper for den. Måske der er nogle af deres venner som forstår, at hvis de to bliver forenet i ægteskab, vil det eneste resultat blive ulykke hele livet igennem. Men bønner og formaninger gives forgæves. Ved en sådan forening ville den nytte, som vedkommende måske kunne være til i Guds værk, blive ødelagt eller forkrøblet, men fornuftgrunde og overtalelser er lige uvirksomme.

Alt hvad mænd og kvinder med erfaring kan sige til dem, viser sig at være uden virkning. Man står magtesløs over for den bestemmelse, de har taget om at følge deres ønsker. De taber interessen for bønнемøder og for øvrigt alt, hvad der står i forbindelse med religion. De er heltopslugte af hinanden, og de forsømmer livets pligter, som om det var sager af ringe betydning. Aften efter aften brænder disse unge mennesker nattens olie, for at tale med hverandre om emner der er alvorlige og af stor betydning? — Å nej, hellere om pjankede ting som ikke er af nogen betydning.

Overtrædelse af sundhedens og ærbarhedens love.

Satans engle holder vagt hos dem, som anvender en stor del af aftenen til at flirte i. Hvis deres øjne kunne blive opladte, ville de også se en engel der nedskrev deres ord og handlinger. Sundhedens og ærbarhedens love overtrædes. Det ville være mere passende at lade nogle af de timer, som før ægteskabet anvendes til flireting, blive henlagt til efter, at de var blevet gifte. Men i almindelighed ser det ud til, at brylluppet betegner afslutningen på al den hengivenhed, som åbenbares i frieriets dage! Disse midnattens timer, som ødsles i vor fordærvede tid, leder hyppigt til ruin for begge parter, som således misbruger tiden.

Satan fryder sig og Gud vanæres, når mænd og kvinder kaster skam over sig selv. Deres gode navn opofres ved disse udslag af forelskelse, og sådanne menneskers ægteskab sker ikke med Guds billigelse. De gifter sig, fordi lidenskaberne driver dem dertil, og når nyhedens interesse er forbi, vil de begynde at forstå, hvad de har gjort. Seks måneder efter, at de har udtalt deres løfter, er deres følelser for hinanden blevet i høj grad forandrede. Under det ægteskabelige liv har de mere lært hinandens karakter at kende. Hver især opdager de ufuldkommenheder, som de i deres tidligere blindhed og dårskab ikke kunne se. Løfterne ved alteret binder dem ikke sammen. Som følge af forhastede ægteskaber kommer der, selv iblandt dem, der bekender sig til at være Guds folk, separationer, skilsmisser og stor forvirring i menigheden.

[280]

Ringeagt for gode råd.

Denne slags tagen og given til ægte er en af Satans særskilte snarer, og han har næsten hver gang held med sine planer, jeg har den mest smertelige følelse af hjælpeløshed, når et sådant par kommer til mig for at hente råd angående dette emne. Jeg kan meddele dem, hvad Gud vil, at jeg skal sige dem men de tvivler hyppigst på rigtigheden af næsten hvert eneste punkt, jeg fremholder, og mener at have gode grunde for at følge deres egne planer, og som oftest gør de det også.

De synes ikke at have nogen magt til at besejre deres egne ønsker og tilbøjeligheder og vil gifte sig, lige meget hvad det så end skal koste. De overvejer ikke sagen omhyggeligt og under bøn, overlader sig ikke i Guds hånd, så at de kan blive ledet og kontrolleret af hans ånd. De synes ikke at have gudsfrygt for øje. De mener at forstå sagen fuldt ud, uden at behøve visdom fra Gud eller råd fra mennesker.

Når det er for sent, finder de, at de har taget fejl og har forspildt deres lykke i dette liv såvel som deres sjæls frelse. De ville ikke erkende, at nogen uden de selv forstod noget angående denne sag. Og dog kunne de, om de havde modtaget råd, have sparet sig for år af ængstelse og sorg. Men det er kun spildte råd, man ofrer på dem, som er bestemt på at gå deres egen vej. Lidenskab fører den slags mennesker ud over alle de forhindringer, som fornuften og dømmekraften måtte stille op.

Den sande kærligheds karakteristik.

[281] Kærlighed er en plante af himmelsk oprindelse. Den er ikke ufornuftig, den er ikke blind, den er ren og hellig. Men det naturlige hjertes lidenskab er noget ganske andet. Den rene kærlighed vil tage Gud med på råd i alle ting og ønske at være i fuldkommen harmoni med Guds Ånd, men lidenskab vil væretrossig, stædig, ufornuftig og uimodtagelig for al tale om restriktion og vil gøre genstanden for sit valg til en afgud. I hele sin optræden vil den, som besidder den sande kærlighed, være præget af Guds nåde. Beskedenhed, enkelhed, alvor, god moral og religion vil karakterisere ethvert skridt, der fører henimod ægteskab. De, der behersker sig på denne måde, vil ikke i

den grad gå op i hinanden, at de vil tabe interessen for bønnemøder og gudstjenesterne...

Søg guddommelig ledelse.

Hvis mænd og kvinder ellers har for vane at bede to gange om dagen, bør de bede fire gange om dagen, når de har i tanke at indgå ægteskab. Dette skridt vil berøre og øve indflydelse over jeres liv både i denne verden og i den tilkommende. En alvorlig kristen vil ikke fremme sine planer i denne retning uden at vide for vist, at Gud billiger hans fremgangsmåde. Han ønsker ikke at vælge selv, men at Gud skal vælge for ham. Vi skal ikke behage os selv, for Kristus gjorde ikke det. Jeg ønsker ikke at I skal forstå mig sådan, at nogen skal gifte sig med en, som han ikke holder af. Dette ville være synd, men fantasien og følelserne må ikke løbe af med en og lede en til skade. Gud fordrer hele hjertet, den største hengivenhed.

De fleste ægteskaber i vore dage og den måde, hvorpå de indgås, står som et tegn på de sidste dage. Mænd og kvinder er så stædige og ihærdige for deres, at Gud lades ude af betragtning. Religionen lægges bort, som om den ikke havde noget at gøre med denne alvorlige og vigtige sag. Men hvis ikke de, som bekender sig til at tro sandheden, er blevet helligede af denne og har en ophøjet og ædel karakter, står de ikke i en så gunstig stilling over for Gud, som den synder, der aldrig er blevet oplyst om sandhedens fordringer. — *Review and Herald*, 25. Sep. 1888.

155. — Ansvar i ægteskabet.

[282] Mange er indgået i ægteskab uden at have de nødvendige midler eller nogen arv i vente. De ejer ikke fysisk styrke eller åndelig kraft til at skaffe sig midler. De har været af den slags, som bare har hastet med at blive gift, og som har påtaget sig ansvar, som de ikke har haft nogen klar forståelse af. De har ikke rene, ophøjede følelser og har ikke nogen virkelig idé om de forpligtelser, en mand og fader har, og hvad det betyder at skaffe det nødvendige underhold til en familie. Og de åbenbarer ikke mere fornuft i forøgelsen af deres familie, end de viser i deres forretningsforbindelser. ...

Himlen havde bestemt at den ægteskabelige institution skulle være til en velsignelse for mennesket, men i almindelighed indgås ægteskabet på en sådan måde, at det bliver til en frygtelig forbandelse. De fleste mænd og kvinder har i deres forhold til ægteskabelig forbindelse optrådt som om det eneste spørgsmål, der betød noget for dem, var, om de elskede hinanden eller ikke; men de burde forstå, at der hviler et større ansvar på dem når de gifter sig, end som så. De burde overveje, om deres afkom ville komme til at besidde fysisk sundhed og åndelig og moralsk styrke, men der er få som drives af høje og ædle motiver og har en klar forståelse af, hvad samfundet fordrer af dem og hvilken betydning deres families indflydelse har i opad eller nedadgående retning. — *A solemn appeal* side 63. 64.

156. — God dømmekraft og selvkontrol i det ægteskabelige liv.

De der bekender sig til at være kristne, burde ikke indtræde i ægteskab, før sagen under bøn til Gud er blevet omhyggeligt betragtet fra et ophøjet standpunkt for at blive klar over om Gud ville blive æret ved den påtænkte forening. De bør dernæst overveje, hvad et hvert privilegium i ægteskabet medfører, og hellige principper burde danne grundlaget for enhver handling.

Vær fremsynet.

Før de forøger deres familie, burde de tage i betragtning, om Gud vil blive æret eller vanæret, ved at de sætter børn i verden. De burde søge at ære Gud ved deres forening fra allerførste stund og hvert eneste år af deres ægteskabelige liv. De burde roligt overveje, hvad de magter at gøre for deres børn. De har ikke ret til at sætte børn i verden, for at disse skal blive en byrde for andre. Har de et arbejde, hvorved de kan tjene nok til at underholde en familie, så de ikke behøver at falde andre til byrde? Hvis de ikke har det, begår de en forbrydelse ved at sætte børn i verden som skal lide mangel på føde og klæder og passende omsorg.

Beherskelse af lidenskaberne.

I vor fordærvede tid overvejer man ikke disse ting. Lysterne løber af med folk; og de vil ikke kontrollere dem, skønt svaghed, elendighed og død er resultater af lysternes herredømme. Kvinder bliver tvunget til at leve et liv i smerte, vanskelighed og lidelse på grund af mænds ukontrollerede lidenskaber, mænd som bærer navn af ægtefæller, men rettere kunne betegnes som dyr. Mødre fører en elendig tilværelse, slæbende med børn i armene næsten hele tiden og kæmpende hårdt for at skaffe dem brød i munden og klæder på kroppen. Sådan ophobet elendighed fylder verden.

[283]

Der findes kun lidt af virkelig ægte, hengiven og ren kærlighed. Denne dyrebare artikel er meget sjælden. Lidenskab kaldes for kærlighed. Mangen en kvinde har fået sit fine og ømme følelsesliv ødelagt, fordi de ægteskabelige forhold har tilladt ham; som kaldtes hendes mand, at behandle hende som et dyr. Hun fandt, at hans kærlighed var af en så uædel natur, at hun væmmedes derved.

Nødvendigheden af selvkontrol.

Mange familier lever et ulykkeligt liv fordi manden og faderen lader det dyriske i sin natur være fremherskende, og lader intelligensen og moralen komme i anden række. Resultatet af dette er ofte en følelse af slaphed og mangel på energi, men det er sjældent, at man forstår, at dette er et resultat af deres egen upassende handlemåde. Vi er under højtidelig forpligtelse over for Gud, med hensyn til at bevare ånden ren og legemet sundt, så vi kan være til velsignelse for menneskeheden og yde Gud en fuldkommen tjeneste. — *Testimonies for the Church*, 2 bind side 380. 381.

157. — Isaks eksempel.

Et menneske, som frygter Gud, kan ikke uden fare slutte forbindelse med et menneske, der ikke frygter Gud. „Vandrer vel to i følge, når det ikke er aftalt?“ Am. 3,3. Ægteskabets lykke og fremgang beror på ægtefællernes enighed; men mellem den troende og den vantro er der en stor forskel i smag, tilbøjeligheder og hensigter. De tjener to herrer, mellem hvem der ikke kan blive nogen overensstemmelse. Hvor rene og rigtige den enes principper end måtte være, så vil en ikke troende livsledsagers indflydelse dog have tilbøjelighed til at føre bort fra Gud.

Den der har indgået ægteskab som uomvendt, får ved sin omvendelse en større forpligtelse til at være tro overfor sin ægtefælle, selv om deres religiøse overbevisning er så forskellig; men Guds krav hør stadig sættes over jordiske forbindelser, selv om prøvelser og forfølgelse kan blive resultatet. I forbindelse med kærlighed og ydmyghed kan en sådan troskab øve en indflydelse, så den vantro vindes. Men kristnes ægteskab med ugudelige er forbudt i Bibelen. Herrens forskrift lyder: „Træk ikke i ulige åg med de vantro.“ 2. Kor. 6,14. 17. 18.

[284]

Gud viste Isak megen ære ved at gøre ham til arving af de forjættelser, gennem hvilke verden skulle velsignes; og alligevel bøjede han sig i fyrreårsalderen for sin faders dømmekraft, da den erfarne, gudfrygtige tjener fik overdraget at vælge en hustru til ham. Og resultatet af dette giftermål er i Bibelen skildret som et fint og smukt billede på hjemlig lykke: „Da førte Isak Rebekka ind i sin moder Saras telt og tog hende til hustru, og han fik hende kær. Således blev Isak trøstet efter sin moder.“

Hvor er der stor forskel på Isaks opførsel og de unges adfærd på vor tid, selv blandt bekendende kristne! Unge mennesker føler alt for ofte, at de kan skænke deres kærlighed til hvem de vil, og at det er en sag, som de blot behøver at rådføre sig med sig selv om, som hverken Gud eller deres forældre skal have nogen indflydelse på. Længe før de har nået den modne alder, mener de, at de selv er i

stand til at vælge uden deres forældres hjælp. Nogle få års ægteskab er i almindelighed nok til at vise dem deres fejltagelse; men da er det ofte for sent at vende de sørgelige følger. Den samme mangel på visdom og selvbeherskelse, der fik dem til at vælge så ubetænksomt, forøger nu det onde, indtil ægteskabet bliver et tungt åg. Mange har på den måde lidt skibbrud på deres lykke i dette liv og deres håb om evigt liv.

Er der noget, der bør omhyggeligt overvejes, og hvori man burde søge ældre og erfarne menneskers råd, så er det ægteskabet. Dersom man nogensinde behøver Bibelen som rådgiver og nogensinde burde søge Guds vejledning i bøn, så er det, før man tager det skridt, der binder to mennesker sammen for hele livet.

[285] Forældrene bør aldrig tabe deres eget ansvar for børnenes fremtidige lykke af syne. Isaks agtelse overfor faderens dømmekraft var et resultat af den undervisning, der havde lært ham at værdsætte et liv i lydighed. Mens Abraham krævede, at hans børn skulle respektere forældrenes myndighed, så vidnede hans daglige liv om, at denne myndighed ikke var et udslag af en egenkærlig eller tilfældig trang til at herske, men at den var bygget på kærlighed og havde deres velfærd og lykke som mål.

Fædre og mødre bør forstå, at der påhviler dem en pligt med hensyn til at vejlede de unges følelser, så de retter dem mod sådanne, som vil blive passende livsledsagere for dem. De bør føle, at det er deres pligt ved deres egen undervisning og eksempel og ved Guds nådes hjælp at danne deres børns karakter således fra de tidligste år, at de bliver rene og ædle og føler sig tiltrukket af det gode og sande. Lige søger lige, og lige værdsætter lige. Lad kærlighed til sandhed, renhed og godhed tidligt indplantes i sjælen, så vil den unge søge selskab med dem, der ejer disse egenskaber. . . .

Sand kærlighed er et ophøjet og helligt princip, helt forskelligt fra den kærlighed, der vækkes ved indskydelse, og som pludselig dør, hvis den stilles på prøve. Det er ved pligttrøskab i forældrenes hjem, at de unge skal forberede sig til selv at stifte hjem, lad dem her øve selvfornægtelse og vise venlighed, høflighed og kristelig sympati. Derved vil kærligheden holdes ved lige i hjertet, og når den, der kommer fra et sådant hjem, selv skal stå i spidsen for en familie, vil han vide, hvordan han skal forøge hendes lykke, som han har valgt til livsledsager. Da vil ægteskabet betegne kærlighedens

begyndelse i stedet for dens afslutning. — *Patriarchs and prophets*
side 174 — 176.